ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ସଞ୍ଚୟନ

by srujanika@gmail.com

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ସାଙ୍ଗ୍ରସ୍ତୁକ

ସ୍ୱର୍ଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତି

Digitized by srujanika@gmail.com

● ରଚନା— ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତି

● ସମ୍ପାଦକ— ବୃନ୍ଦାନନ୍ଦ ଦାସ
(ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ)

● ପ୍ରକାଶକ— ଓଡ଼ିଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଷଦ

● ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ— ୮ । ୭ । ୭ । ୧୯୬୪

CHRISTADASA
SANCHAYANA
Christa Dasa Mohanty

● ମୁଦ୍ରକ— ଅଶୋକ ପ୍ରେସ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

● ମୂଲ୍ୟ— ଛ'ଟଙ୍କା ମାତ୍ର

Digitized by srujanika@gmail.com

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ସଞ୍ଚୟନ

Digitized by srujanika@gmail.com

କବି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତ

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୁଖବନ୍ଧ

ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ- ସଂସ୍କୃତିର ଯାହା ଅବଦାନ ତନ୍ମଧ୍ୟେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ଚିକିତ୍ସା, ସେବା ପୁଣି ରାଜନୀତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ଆଧୁନିକ ଧାରା ଏ ଦେଶରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି । ସେ ସବୁର ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧର ଅପେକ୍ଷା ରଖେ । ଖ୍ରୀ ୧୮୨୨ରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଦଶଟି ମିଶନ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେହେଁ ତାର ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀ ୧୮୦୯ରୁ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଚେତନା ଅନୁପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଥିଲା । ଏଣୁ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀ ୧୮୦୯ଠାରୁ ଆଜଯାଏ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଚେତନାର ଜୀବନ୍ତ ଧାରା ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଆସିଛି, ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାହିତ୍ୟ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ଦୁଃଖର କଥା, ଏ ସାହିତ୍ୟ ପରମ୍ପରାର ଇତିହାସ ଉପରେ ଏଯାଏଁ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାହିତ୍ୟର କୌଣସି ଶୋଭମାଣ୍ଡ ସଂକଳନ ଏଯାଏଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନଥିବାରୁ, ତାର ଗୌରବମୟ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ଓଡ଼ିଶାର ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ସଚେତନ ନୁହଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଓଡ଼ିଆ ପଣ୍ଡିତ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ବିଦ୍ୟାଳଙ୍କାରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଇଲିୟମ କେରି ଶ୍ରୀରାମପୁର ମୁଦ୍ରଣାଳୟରୁ ଖ୍ରୀ ୧୮୦୯-୧୭ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ ଓ କେତେକ ସାହିତ୍ୟକୃତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଆମୋସ ସଟନ୍, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଲେସୀ,

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପଚକ ଗୋଟେର ଧଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଗଙ୍ଗାଧର ରଥ, ମୁକୁନ୍ଦ ଦାସ, ଦାନିଏଲ ମହାନ୍ତି, କାର୍ତ୍ତିକ ସାମଲ, ଶେମ ସାହୁ, ଜନ୍ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପ୍ରହରାଜ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତି, ଯନାର୍ଦନ ମହାନ୍ତି, ବ୍ରଜାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି, ଅନନ୍ତ ଦାସ, ଜଗନ୍ମୋହନ ପଟ୍ଟନାଏକ, ଏଲ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ପାଢ଼ୀ, ରାଧାମୋହନ ଦାସ ଆଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାହିତ୍ୟର ସାର୍ଥକ ସ୍ରଷ୍ଟା ଭାବେ ସ୍ମରଣୀୟ । ଆମୋସ୍ ସଟନ୍‌ଙ୍କୁ ଡକ୍ଟର ନଟବର ସାମନ୍ତରାୟ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟର ଆଦି ସ୍ରଷ୍ଟା ଓ ଆଦି ସଂସ୍କାରକ ଭାବେ ସମ୍ମାନ କାଢ଼ିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ରଚିତ ବହୁ କବିତା ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରକାଶ ପାଇନାହିଁ । ଏହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାହିତ୍ୟ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ବହୁ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଅତୀତର ଜ୍ଞାନାରୁଣ, ପ୍ରବୋଧ ଚନ୍ଦ୍ରିକା, ଅରୁଣୋଦୟ, ତାରକା, ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା, ପ୍ରଭାତ, ଆଲୋକ ଆଦି ପତ୍ର ପତ୍ରିକା ଓ ଅ.ଇର ପ୍ରଭାତୀ ତାରା, ଓଡ଼ିଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଷଦର ମୁଖପତ୍ର ସାଂସ୍କୃତିକା, ମୟୂଖ ଓ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ ସେ ସମସ୍ତ ଧାରାବାହିକ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ।

ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପାପବୋଧ, ଅନୁତାପ, ମନପରିବର୍ତ୍ତନ, ପ୍ରେମ, କ୍ଷମା, ଭ୍ରାତୃତ୍ୱବୋଧ, ପାପୀ ଓ ନିପୀଡ଼ିତଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମୋତ୍ସର୍ଗର ଅନୁଭୂତି, ଏକେଶ୍ୱର ଓ ନିରାକାରଙ୍କ ବନ୍ଦନା ଆଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଚେତନା ସମୂହର ପରିପ୍ରକାଶ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ । ବାଇବେଲ୍‌ର ବହୁ ବାକ୍ୟ, ଚରିତ୍ର, ଗଳ୍ପ, ପ୍ରତୀକ ଓ ଚିତ୍ରକଳ୍ପ ସାଂସ୍କୃତିକ ରଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସାଂପ୍ରତିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଅତି ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ଆଧୁନିକ ଜୀବନର ଆବେଗ, ଯନ୍ତ୍ରଣା, କାରୁଣ୍ୟ, ପବିତ୍ରତା ଓ ପ୍ରେମର ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରତୀକ ସେ । ତେଣୁ ଆଜିର ସ୍ରଷ୍ଟାଗଣ ତାଙ୍କୁ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟର ବୋଲି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ, ଜୟ ପରାଜୟର ଏକାନ୍ତ ସାଥି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜର୍ଜରିତ ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅପୂର୍ବ ପ୍ରେମମୟ ସୌରଭକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରି ନିଜ ରଚନାର ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ୱଚ୍ଛୋଳିତ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମେରି, ଆଦମ; ଇଭ୍, ଦାଉଦ, ଇସ୍କାରିୟଟ୍ ଯିହୁଦା, ଲାଜାର, ମଗ୍‌ଦଲୀନୀ ମରିୟମ୍, ମୋଶା, ଅବିଶାଗ, ପିତର, ଆଦି ଚରିତ୍ର ଏବଂ କ୍ରୁଶ, ସପ୍ତପ୍ରଦୀପ ଆଦି ପ୍ରତୀକ ଗୁଡ଼ିକ ଆଧୁନିକ ଜୀବନର ଅଜସ୍ର ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଭୂତିକୁ ବିକାଶ ଭାବେ ପରିସ୍ଫୁଟ କରିବାରେ ସାର୍ଥକ ହୋଇପାରୁଥିବାରୁ ସେ ସବୁର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆଜିର ସ୍ରଷ୍ଟା ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରବୀଣ ସ୍ରଷ୍ଟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ଅଭାବରୁ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ଓଡ଼ିଶାର ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମୀଙ୍କ ନୟନର ଅଗୋଚରରେ ରହିଥିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ।

ତାଙ୍କର ରଚନାବଳୀ ପାଠ କଲେ, ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ ଜଗତରେ ସେ ଏକ ଦେଦୀପ୍ୟମାନ ପ୍ରତିଭା—ଏ ଅନୁମାନ ଆସେ ।

ଏହି ଦୀପ୍ତ ପ୍ରତିଭା ତା ୫।୯।୧୮୮୪ ରିଖରେ କଟକସ୍ଥ ପେଣ୍ଟିକ ସାହିରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି; ତା ୭।୮।୧୯୭୦ରେ ଲେଉଟି ଯାଇଥିଲେ ଦିବ୍ୟଧାମକୁ । ତାଙ୍କର ପିତା ବେଞ୍ଜାମିନ ମହାନ୍ତି ଜଣେ ସାର୍ଥକ କବି ଭାବେ ତତ୍କାଳୀନ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ 'ଦିବ୍ୟ ଚଉତିଶା' ଓ 'ଅନୁତାପୀ'ର ନମସ୍ୟ ସ୍ରଷ୍ଟା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନାମ ଥିଲା ସାଇମନ ମହାନ୍ତି, ପରେ ସେ ନିଜ ନାମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମହାନ୍ତି ବୋଲି ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହି ନାମରେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଚନା ଲେଖିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ନାମ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରାମରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସାଇମନ ଭାବେ ପରିଚିତ । କଟକ ଜଳଟଦଣ୍ଡୀ ଗ୍ରାମ ମଣ୍ଡାପଡ଼ାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆତ୍ମୀୟ ମନୋରଥର ମହାନ୍ତିଙ୍କର ପୁଅ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସଙ୍କୁ ପୁଅ କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେହିଦିନଠୁ ତାଙ୍କର ଜୀବନର ଅଧିକାଂଶ ମଣ୍ଡାପଡାରେହିଁ ବ୍ୟୟିତ ହୋଇଛି । ମଣ୍ଡାପଡାକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ମହାନଦୀର ନୀଳ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ କୂଳପାଖରେ ବିସ୍ତୃତ କ୍ଷେତବାଡ଼ି ପୁଣି ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଏକ ଉଚ୍ଚ ପଥର (ଯାହାକୁ ଚୂଲି ପଥର କହନ୍ତି)— ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆବେଦନ କବି ମର୍ମକୁ ଶାଣିତ କରି ପାରିଛି । କବି ଏହି ଚୂଲି ପଥର ଉପରେ ବସି ଲେଖି ଯାଇଛନ୍ତି ଅନବଦ୍ୟ କାବ୍ୟ କବିତା ।

ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲା ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ । ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରୁ ସେ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଶିକ୍ଷକ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ମହାରଣା ତାଙ୍କର କବି ପ୍ରତିଭାରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ । ଖ୍ରୀ ୧୯୦୪ରେ ସେ ଟେଲିଗ୍ରାଫି ପାସ୍ କରି କେନ୍ଦୁଝରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଖ୍ରୀ ୧୯୨୧ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ ଓ ଖ୍ରୀ ୧୯୨୫ରେ ଟାଟା ମାର୍ଚେଣ୍ଟ ମିଲ୍‌ରେ ଓ କିଛିକାଳ ମୟୂରଭଞ୍ଜରେ ଫରେଷ୍ଟର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । କବି କେନ୍ଦୁଝରରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଅନୁଭୂତି ପାଇଥିଲେ, "କେନ୍ଦୁଝର ଯାତ୍ରା" ଶୀର୍ଷକ ଏକ ଦୀର୍ଘ କବିତାରେ ଚମତ୍କାର ଭାବେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁଛନ୍ତି, ଏ କବିତାଟି ସଞ୍ଚୟନ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବାରୁ ସେଥିର କିୟଦଂଶ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛି—

ବଣିର ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁ ମୁକ୍ତା ପଲ୍ଲବେ
୮ ଲତା ତଳ ପୁଷ୍ପ ଦଳ ଝଡ଼ି ହସୁଥାଏ
ସେଉଁଦୂର ଯାଏ ଘ୍ରାଣ ନେଇ ବାୟୁ ଯାଏ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଶ୍ୟାମ ତୃଣ ଶୋଭାପାଏ ।
କୋଳରେ କୁସୁମେ ଠାବେ ଠାବେ ଧବଳିତ
ଦର୍ଶନେ ପଥିକ ମନ ହୁଏ ଆପ୍ୟାୟିତ ।
ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ସଞ୍ଚରଇ ଯେବେ ଗନ୍ଧବହ
ସୌରଭ ହରି ଆଣଇ ପୁଷ୍ପରେଣୁ ସହ ।
ଶ୍ରାନ୍ତ ଅବସନ୍ନ ଯାର ଶ୍ରାନ୍ତି ଦୂର କରେ
ମନ୍ଦାକିନୀ ଜଳ ଯଥା ପରଶ କ୍ଷତରେ ।

(ରଚନା ସମୟ—୧।୯।୧୯୦୯)

କବିଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତ ବୁଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରଖର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା । ଅକାଟ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୋତାଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରି ପାରୁଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ହାସ୍ୟ ରସିକ ଥିଲେ । ଶୃଙ୍ଖଳା ଜ୍ଞାନ ଓ ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶରେ ନିଜକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥିବାରୁ ଗ୍ରାମର ଯୁବସମାଜକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇ 'ପଲ୍ଲୀଶ୍ରୀ ପାଠାଗାର' ସ୍ଥାପନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ 'ପଲ୍ଲୀଶ୍ରୀ' ନାମକ ଏକ ହାତ ଲେଖା ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦନା କରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସାହିତ୍ୟିକ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ କର୍ମୀ ଓ ସୁସଂଗଠକ ଥିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଗାଢ଼ ଭକ୍ତିରେ ସଦା ଆପ୍ଲୁତ ଥିଲେ । ମଣ୍ଡ୍ରାଜଡାର ଚମତ୍କାର ଗୀର୍ଜା ଘର ତାଙ୍କର ବହୁଶ୍ରମ ଓ ତ୍ୟାଗର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରୁଛି । ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ସର୍ବଦା ମାନବିକତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ସେ କିଛି ଦିନ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭଗତପୁରରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେଠାରେ କଲେରା ପ୍ରବଳ ଭାବେ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୋଗୀ ଶଯ୍ୟା ପାଖକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଓ ଶଙ୍ଖ କର୍ପୂର ନେଇ ସେବା କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ପୁଣି ଯେଉଁବେଳେ ବୈତରଣୀ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବନ୍ୟାରେ ଲୋକେ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ, ସେ "ଉତ୍କଳ ଜନନୀ କାନ୍ଦଇ ଦାରୁଣ ନିଜ ଦୁଃଖ କହେ ଗାଇ, କି ହେଲାରେ ଆହା କେହି ନାହିଁ ଯାହା କରିବ ନେଲା ଭସାଇ" —ଏହି ଗୀତଟି ଲେଖି ଏକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଦଳ ଗଢ଼ି ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ବୁଲି ସାହାଯ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦୁର୍ଗତଙ୍କୁ ଦାନ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ସେ ଅଭିମାନୀ ଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ସଂଗୀତ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ସାହିତ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଗଭୀର ପ୍ରବେଶ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ରଚନାରେ ଭଞ୍ଜ, ଅଭିମନ୍ୟୁ, କବିସୂର୍ଯ୍ୟ, ରାଧାନାଥ, ଫକୀରମୋହନ, ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହରାଜଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଠାଏ ଠାଏ ଦେଖାଯାଏ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଉଭୟ ଗଦ୍ୟ ଓ ପଦ୍ୟ ରଚନାରେ କୃତିତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେହେଁ, ଲଳିତ ଛନ୍ଦାବଳୀରେ ଗୀତିମୟ କବିତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସେ ଅନନ୍ୟ । ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟି ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଭାବ ଓ କାନ୍ତ-ମଧୁର ଭାଷା ସଂଯୋଜନ ହେତୁ ଅପୂର୍ବ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଚନା ଏ ଯାଏଁ ହସ୍ତଗତ ହୋଇନାହିଁ, ତଥାପି ବହୁ ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ଏ "ସଞ୍ଚୟନ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ରଚନା ସମୂହ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଶରଧାମଣି, ପାଳିତାକନ୍ୟା ପ୍ରେମମୟୀ ଏବଂ ମଣ୍ଡାପଡ଼ା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ମିଳିଛି । ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ପତ୍ରିକା 'ପ୍ରଭାତ ତାରା' 'ଆଲୋକ' ଓ ଓ 'ପ୍ରଭାତରଶ୍ମି' ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଛି । ଆମର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥିବା ରଚନା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଗୀତ ଓ ଭଜନ, କାବ୍ୟ 'ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ'

Digitized by srujanika@gmail.com

ଖଣ୍ଡକାବ୍ୟ 'ପ୍ରେମମୟ', କେତେକ କବିତା ପୁଣି ପ୍ରବନ୍ଧ 'ନମା ଅଙ୍ଗାର ଟୁଙ୍ଗି', 'ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା', 'ଅଭୟ ବାଣୀ', 'ତୋଳ ଭାଇଙ୍କ ଡାଏରୀ', ଗଳ୍ପ 'ବଡ଼ଦିନ ସଉଦା' ଏବଂ ଏକ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପନ୍ୟାସ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଏ ଯାଏଁ ସଂଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ ସରି ନ ଥିବାରୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଭକ୍ତିଧର୍ମମୂଳକ ଏହି କବିତା 'ସଞ୍ଜସ୍ୱପ୍ନ'ଟି ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା । ଭବିଷ୍ୟତରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ବାସନା ରହିଛି । କବିଂକର ସଙ୍ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଅଧିକାଂଶ ଓଡ଼ିଶୀ ରାଗରାଗିଣୀରେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କେତେକ ବଙ୍ଗଳା ଓ ହିନ୍ଦୀ ଗୀତ ଓ କୀର୍ତ୍ତନ ସ୍ୱରରେ ରଚିତ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଯାତ୍ରା କାବ୍ୟ ରଚନାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ । ମଣ୍ଡାପଡ଼ାରେ ହୁଙ୍କରୁ ଥିବା କବି ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ଦାସଙ୍କର ଯାତ୍ରାଦଳଂକ ପାଇଁ ସେ ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଉପକଥାରୁ କାବ୍ୟମାନ ରଚନା କରିଥିଲେ । ପରେ ଦଳଟିକୁ ସେ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ବନମାଳୀପୁର, ପଦ୍ମଖଣ୍ଡା, ଛଗାଁ, ମଣ୍ଡାପଡ଼ା ଖଣ୍ଡିତର, କାଇଲାପଡ଼ା, ଅଶ୍ରପୁର ଓ ମିଶନଚକ ପାଟଣାରେ ବିଭିନ୍ନ ଯାତ୍ରାଦଳ ସଂଗଠିତ । କବି ସାଗର ଗୁଜଳ, ଯୋହନ ସାହୁ, ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ଦାସ ଆଦି ଯାତ୍ରା କାବ୍ୟର ସ୍ରଷ୍ଟା ଭାବେ ସମ୍ମାନିତ । ଦୁଃଖର କଥା, ଏ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରକାଶିତ କବିଙ୍କର 'ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ' କାବ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାବ୍ୟମାନ ଆମେ ପାଇପାରି ନାହୁଁ । କବି ତାଂକର ଯାତ୍ରାଦଳ ଘେନି ଓଡ଼ିଶା ଓ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରର ବହୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର କୃତିତ୍ୱ ଦେଖାଇଥିଲେ । ପୁଣି ସେ 'ଅପବ୍ୟୟୀ ପୁତ୍ର' ଓ 'ଖ୍ରୀଷ୍ଟଜନ୍ମ' ଆଦି ନାଟକ ଲେଖିଥିବାର ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ମଞ୍ଚସ୍ଥ ହୋଇ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ମାତ୍ର ସେ ସବୁର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏଯାଏଁ ମିଳି ନାହିଁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କବିଙ୍କର ଭାଇ ସନାତନ ମହାନ୍ତି ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଓ ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବେ ସୁପରିଚିତ । ପ୍ରବନ୍ଧ, କବିତା ଓ ଅନୁବାଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅମ୍ଳାନ କୀର୍ତ୍ତି ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ସାଉଁଟା ଗୁଙ୍ଗୁଡ଼ି, ନୈବେଦ୍ୟ, ଉପାସନା ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ବହୁ କବିତାର ସ୍ରଷ୍ଟା ଭାବେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଋଦ୍ଧିମନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

କବିତାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିଚୟ ହେଉଛି, ସେ ନିଜେ କୁହେ । ଏଣୁ ଗ୍ରନ୍ଥର ମୁଖବନ୍ଧରେ କବିଙ୍କର ଏକ ସାମାନ୍ୟ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପୁଣି ତାଂକ ଅମୂଲ୍ୟ ରଚନାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ନକରି ପାଠକଙ୍କ ବିଚାର ପାଇଁ ତାହା ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ । ଆମର ବିଶ୍ୱାସ, ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ତାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆସନ ବାଛି ନେବ ଏବଂ ଏଯାଏଁ ଅଜ୍ଞାତ ଓଡ଼ିଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାହିତ୍ୟର ଗୌରବମୟ ଐତିହ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଜୀବନ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ଶେଷରେ ଗ୍ରନ୍ଥଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଓଡ଼ିଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଷଦ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛୁ ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଏଭଳି ଅପ୍ରକାଶିତ ସାହିତ୍ୟକୃତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଦିଗରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଯତ୍ନ କରନ୍ତୁ ।

ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ଦାସ
ସଂକଳୟିତା

Digitized by srujanika@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
ସଙ୍ଗୀତ	୧
। କାବ୍ୟ ।	
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ	୧୭୫
। ଖଣ୍ଡକାବ୍ୟ ।	
ପ୍ରେମମୟ	୨୭୭
। କବିତା ।	
କଣ୍ଟକ କଣ୍ଢି	୨୭୯
ସୁଖସ୍ୱପ୍ନ	୨୮୧
ପ୍ରଶ୍ନତ	୨୮୫
ଆହ୍ୱାନ	୨୮୬

--*--

Digitized by srujanika@gmail.com

ବେଳ ବୁଡିଲାଣି ଆସି
ଘନାଇ ଆସୁଛି କାଳ ଯାମିନୀ ଭୟସି । ଘୋଷା ।

ଶିଥିଳ ହେଲାଣି ରୂପା କାମ ତାରକସି
ଝର୍ଝର ନକରେଁ ଚନ୍ଦା ସୁନାର କଳସୀ । ୧ ।

ଲିଭିଲାଣି ମୋ ଆକାଶୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାରା ଶଶୀ
ଅନନ୍ତ ଅଚ୍ଛିଦ୍ର ମେଘ ଦେଲାଣି ଗରାସି । ୨ ।

ବହୁଦୂରୁଁ ଆସି ସିନ୍ଧୁ ଷରେ ଅଛୁ ବସି
ଅମୃତ ପୁର ମୋ ଘର ଯାଏ ଦିଶି ଦିଶି । ୩ ।

ଉତ୍ତାଳ ସିନ୍ଧୁ ତରଙ୍ଗ ପ୍ରବଳ ବତାସୀ
ଟେସଇ ହେ ପାରିକର (ମୁଁ) ଘାନ ପରବାସୀ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଗର୍ବ ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ କାହିଁକି ଏତେ
ବାଟ ବସା ଧୂଳିଘର ଭାଙ୍ଗିବ ସତେ । ଘୋଷା ।

ଏ ଦେହର ପୁନେଇ ଜହ୍ନ ଉଁଆସେ ହୋଇବ ଲୀନ
ବୃଥା ରୂପ ଯଉବନ ସପନ ଯେତେ । ୧ ।

ଲୁଚାଇ ଦେଇ ଛଟେକ ଜାଣୁ ନଜାଣୁ ମୁ ଲୁଗା
ଅଜାଣତେ ଧଟନ ଡାକ ପଡ଼ିବ ତୋତେ । ୨ ।

ଏକଲା ଆସିଛୁ ଭୁଇଁ ସଙ୍ଗେ କେହି ଯିବ ନାହିଁ
ସଙ୍ଗରେ ନେବୁଣି କୋହ୍ନି କହ କେ କେତେ । ୩ ।

କାଳ ସାଗର ଉତ୍ତାଳ ନାହିଁ ତାର ଥଳ କୂଳ
ପାଶବୃନ୍ଦ ପାର ହୋଇ ଭଙ୍ଗା ବୋଇତେ । ୪

ବୁଝୁଛୁ ଉକତ ଦେଇ ତଣ୍ଟି ସେ ଅଛୁ ବନାଇ
ଚିହ୍ନିଲେ ତତ୍ତ୍ୱରୁ ଯାଇ ତା ପ୍ରେମ ସୋତେ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଗ— ସିନ୍ଧୁ ଏକତାଲି

ଅଧମ ପତିତ ଜନେ ତୁମେ ଏତେ ଭଲ ପାଅ
ତା' ପାପ କଳଙ୍କ ତୁମ ହୃଦୟୁ ଶୋଣିତେ ଧୁଅ । ଧ୍ରୁ ।

ଯେବେ ଦୁଃଖ ଦାବାନଳ
ଦହେ ହୃଦବନ ଥଳ
ତୁମେ ହେ ସର୍ବ ମଙ୍ଗଳ
ଅମୃତ ସୁଧା ଢାଳି ଦିଅ । ୧ ।

ନିରାଶା ତପ୍ତ ବତାସେ
(ଯେବେ) ଜୀବନରୁ ଶୁଖି ଆସେ
ତୁମେ ହେ ସ୍ନେହ ଆଶ୍ୱାସେ
ସଞ୍ଜୀବନୀ ବୋଳି ଦିଅ । ୨ ।

ଜଡ଼ ଜଗତ ଜଞ୍ଜାଳେ
ଝୁରେ ଯେବେ ଅଶ୍ରୁଜଳେ
ତୁମ ଶ୍ରୀକର କମଳେ
ସ୍ନେହାଦରେ ପୋଛିଦିଅ । ୩ ।

ମୋତେ ଖୋଜ ଖୋଜ ଯୀଶୁ ଆଇଲେ
ମୋ ଗୁରୁ ପାଇଁକ ସରଗ ଛାଡ଼ି ଅଶେଷ ଯାତନା ପାଇଲେ ।ଘ।

ହଜିଥିଲି ମୁଁ ଯେ ଜଗତ ପ୍ରପଞ୍ଚେ
ଖୋଜି ଖୋଜି ଶେଷେ ପାଇଲେ
ଆହା କି ଆଦରେ ପରମାନନ୍ଦରେ
ଧୂଳି ଝାଡ଼ି କୋଳେ ଧଇଲେ ।୧।

ମୋର ଦୁଃଖ ଚିନ୍ତା ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା
ଆପଣେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ବହିଲେ
ମରଣ ଦାରୁଣ ପଣରେ ନବୀନ
ଜୀବନର ମାର୍ଗ ରଚିଲେ ।୨।

ମରଣର ଖିଳ ନୃଶଂଯନ୍ତ୍ର ଛିଡ଼ି
କରି ମହାମୁକ୍ତ ବାଞ୍ଛିଲେ
ସରଗ କାହାଣୀ ମୋ ପାଶେ ବଖାଣି
ପ୍ରେମରେ ପରାଣ ମୋହିଲେ ।୩।

ସଫଳ ଜୀବନ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଚରଣ
ପରଶର ପଣ ପାଇଲେ
ବୃଥା ଏ ଜନମ ପୂଜା ଅନୁଷ୍ଠାନ
ମହାପ୍ରଭୁ କୃପା ନୋହିଲେ ।୪।

ହିପୁର ବଧାତା ଅତି ମଳିନତା
ଦେଖି ମନେ ବ୍ୟଥା ପାଇଲେ
ଗାଢ଼ ନିଜର ହୃଦୟ ରୁଧିର
ନିଜ ଅନୁରୂପେ ଧୋଇଲେ ।୫।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଗ—ବସନ୍ତ

ଲୋଡ଼ୁ ନାହିଁ ନାଥ ଜଗତ ସମ୍ପଦ
ଶ୍ରୀଚରଣ ଭକ୍ତି ମାଗୁଛୁ ହେ
କହର ଯେଉଁ ସୁଖ ତୁମଠୁ ବିମୁଖ
ସବୁତ ପାଶବ ମୁ ଭୁଲୁଛୁ ହେ । ଘୋଷା ।
ଅଛୁ ଯାହା ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟତର
ସୁତ ବିତ୍ତ ଦାରା ସ୍ୱଜନ ସୋଦର
ଜୀବନ ଯୌବନ, ଜ୍ଞାନ ଅଭିମାନ
ଚରଣେ ଅରପି ଦେଉଛୁ ହେ । ୧ ।
ମନେପଡେ଼ ମୋର ସେଦିନ ଯେ ଦିନ
ହୋଇଥିଲା ପ୍ରେମେ ପ୍ରଥମ ମିଳନ
ସେ ଦିନର ଆଶା, ସେ ପ୍ରାଣ ପିପାସା
ଏ ଯୋଡ଼ା ପରାଣ ଝୁରୁଛି ହେ । ୨ ।
ଥାଅ ପଛେ ଯହିଁ ତହିଁ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର
ଦରଶନ ଦାନେ ଚିତ୍ତ ତୋଷ କର
ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତର, ହେଲେ ହେ ସୁନ୍ଦର
ସଂସାର ଅନ୍ଧାର ଦିଶୁଛି ହେ । ୩ ।
ଯିବା ବେଳେ ଜୀବ ହେ ପ୍ରାଣ ବଲ୍ଲଭ
ଜପୁ ଜପୁ ତବ ନାମ ଯାଉ ଜୀବ
ଅନନ୍ତ ବିଭବ, ଶ୍ରୀଚରଣେ ତବ
ଦସ୍ୟୁମ୍ନ ଏକାନ୍ତ କରୁଛି ହେ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଗ— ଝେମଟା ଏକତାଳ

ଆଉବେ କେତେ କାନ୍ଦିବି ଯୀଶୁ ହେ
କଏ ଶୁଣିବ ମୋ କାହାଣୀ
କଏ ବା ମୋ ଦୁଃଖ ଦେଖିବ ପ୍ରଭୁ ହେ
କଏ ବୁଝିବ ମୋ ବେଦନା । ଘୋ ।

ପଡ଼ିଛି ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ
ବିକଳ ପରାଣ କାନ୍ଦେ ଆକୁଳେ
ଦୟା କରି ଦେଖ ହୃଦୟ ସଖା
ନିବାର ମରମ ବେଦନା । ୧ ।

ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଦେଖିଲି ଜନ୍
ନିରବଧି ଧାର ଝରେ ନୟନ୍
ଅରୂପ ରୂପ ପ୍ରାଣ ଅଧିପ
ଦେଖା ଦେଇ ଲୁଚ ଯାଅନା । ୨ ।

ଜାଣିଛ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରଯାମୀ
ଜାଣି ଶୁଣି କିମ୍ପା କନ୍ଦାଅ ପୁଣି
ହେ ଦୟାମୟ କରୁଣା ନିଳୟ
ମୋରେ କିମ୍ପା ଊଣା କରୁଣା । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ସୁର — ଆଜ୍ଞ ଜନ୍ମ ସ୍ୱପ୍ନ

ସୁନ୍ଦର ହେ ଆସ ମୋ ମନ କୁଞ୍ଜକୁ
ଜାଳି କରିଛି ମୁଁ ଜାଗର
ତୁମର ଆସିବା ପଥକୁ ଚାହିଁଛି
ଜପି ଜପି ପ୍ରେମ ମନ୍ତ୍ର । ଘୋଷା ।
ବାଛି ବାଛି ଭଲ ଭଲ ତୋଳୁ ଫୁଲ
ସୁରଭିତ ଲତା ପତର
ଅତି ଯତନରେ ସଜାଇ ଦେଇଛି
ତୁମ ଲାଗି ପ୍ରାଣ ସୋଦର । ୧ ।
ପ୍ରୀତିଆ ମୁକୁଟ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କଣ୍ଠ
ହେଲଣିଚ ଆସି ଉଚ୍ଛୁର
ହୋଇବକ ବୃଥା ଆଶା କୁସୁମରେ
ହାଜ ରଖିଥିବା ବାସର । ୨ ।
ଆକୁଳ ନୟନେ ଅନନ୍ତ ଗଗନେ
ଚାହିଁ ଚାହିଁ ପ୍ରାଣ କାତର
ଭାସିଯାଏ ନିତି କେତେ ଯେ ନୀରଦ
ଶୂନ୍ୟ କରିଦେଇ ଅନ୍ତର । ୩ ।
ବିଳମ୍ବରେ ନାଥ ବଢ଼ୁଛି ସନ୍ତାପ
ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିବ ମୁକୁଳ
ଝଡ଼ିଗଲେ ଧୂଳି ଭୂମିରେ ଅଜାଡ଼ି
ରହିବ ପ୍ରେମିକ ସଂସାର । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସେହ ପ୍ରେମନାଥ ଅନାଥ ନାଥ ପ୍ରେମିକ ପାଶେ ରହନ୍ତେ
ପ୍ରେମେ କଣ୍ଟା ମୁକୁଟ କୋରଡ଼ା ଗୁଣ୍ଠ ମାରବରେ ଅଙ୍ଗେ ସହନ୍ତେ ।୦।

ଗୁଞ୍ଜା ଗୁଞ୍ଜା ବନ୍ଧୁ ପ୍ରେମ ସୁଧା ସିନ୍ଧୁ
ଝରଣା ଝରୁଛି କ୍ରୁଶରେ
ଧୋଇ ଅମାପ ପାପ ଦୂରାଇ ତାପ
ସରଗର ପ୍ରୀତି ଦିଏ ।୧।

ଆଣ ଆଣ ସଖା ଭକ୍ତି ପୁଷ୍ପ ଏକା
ଦେବା ଯୁବାନେଷ ପଦୂରେ
ସେହ ଆରତ ତ୍ରାଣ ପାପୀ ଜୀବନ
ଟାପ ତାପ ହରଣଏ ।୨।

*

(ରାଗ— ପ୍ରଭାତ   ତାଳ-- କବାଲି)

ଜୟ ନାରାୟଣ
ନରକ ଭଞ୍ଜନ
ନରୋତ୍ତମ ନରାକାର ହେ
ଜୟ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ
ମାରଆ ତନୟ
ଜୟ ଜୟ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ହେ । ଧ୍ରୁ ।

ଜୟ ଜଗଦୀଶ [illegible] ଜୀବନ
ଜୟ ଯୋଗିଜନ ଚିତ୍ତ ବିମୋହନ
ଜୟ ଜଗଜ୍ଜନ କଳୁଷ ଭଞ୍ଜନ ଜୟ ଜୟ ପରମେଶ୍ୱର ହେ । ୧ ।

ଜୟ ବିଶ୍ୱନାଥ ବିପଦ ଭଞ୍ଜନ
ଜୟ ବିଦ୍ୟାପତି ଅବିଦ୍ୟା ନାଶନ
ଜୟ ବିଶ୍ୱନାଥ ଅନାଦି କାରଣ ଜୟ ଭବ କର୍ଣ୍ଣଧାର ହେ । ୨ ।

ଜୟ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ପ୍ରଳୟ କରତା
ଜୟ ସୁବାମେଷ ସନ୍ତାପ ହରତା
ଜୟ ପ୍ରେମନିଧି ନିଏକ ବିଧାତା ଜୟ ଜୟ ପାପହର ହେ । ୩ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ମିଶ୍ର କେଦାର)

(କିଏ) ଅଜଣା ଅତିଥି ଦୁଆରେ ଡାକୁଛି
କହିଥେ ଆସିଛି ।୦।

ଜୀବର ନଶା ଗୃହନ୍ତା ଭୂଷା ମାରବତା ସଜୁଛି
ତିନ୍ତଇ ତା ଶିର ନଶିର ଶିଶିର
ବନ୍ଦ୍ୟ ବନ୍ଦ୍ୟ ଝରି ପଡ଼ୁଛି ॥

(ମୋର) କୁଟୀର ଦୁଆରେ ଅଧାର
ମେଲିଛି ମରମ ଅଙ୍ଗ ଢ଼ଷତ
ହଙ୍କି ଦେଇ ମୋ ଚନ୍ଦ୍ରା ବିଳାସ ବନ୍ଧନ ଛିନ୍ନ କରୁଛି

(ମୋର) ଦେହଳୀ ଉପରୁ ତରଳ ସୁରଭି
କ୍ଷୀରର ଜମକୁ ଝରୁଛି
(ତାର) ଚେନାମୋଦେ ଦିଗନ୍ତ ନା
ପ୍ରେମେ ଭଳସି ଉଠୁଛି ॥

(ସ୍ୱର—ତା ସାଥେ ମୋ ନଷ୍ଟ ଯେ ଦେଖା)

ଯେ ଆସି ବାହୁଡ଼ି ଗଲା ସଜଳ ନୟନେ
ଝୁରି ଝୁରି ମୁଁ ନଷ୍ଟ ଯାଲାଗି ମରୁଛି ମରମେ । ଘୋଷା ।

ଭାଙ୍ଗ ଭାବ ତା ଭାବନା ଖେଳରେ
ମୁଦି ହେଲା ଆଖି ଅଳସ ଭରେ
ଖୁଜୁଥିଲା ତା ମିଳନ ଉଷା ସୁରଭି ସ୍ୱପନେ ।୧।

ଫେରି ଦେଖୁଁ ମୁଁ ଝୁଲାଇ ଚେଷ୍ଟରେ
ସେତ ଯାଇଛି ଚାଲି
କଳଣି ପରେ କରଜୁଁ ମୋର ତରଳଗନ୍ଧ
ବାଣରେ ଧଇଲା ଝରି
ମୋହ ଭଣିଛି ଶାଳମ ନାଶ୍ରୀ ଗୋ
କହିବ ତାକୁ ଚରଣ ଧରି
ପ୍ରେମ ପୀଡ଼ିତା ତା ଲାଗି ମୁଁ ଯେ ଦେଖିଲେ ଗୋପନେ ।୨।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର - ଚିନ୍ତା କପାଇଁ ମନ)

୭

ତାକୁ ଭୁଲିଲୁ କିରେ
ତୋ ପାଇଁ ଯାହାର ନିତ ନୟନ ଝରେ । ଧ୍ରୁ ।

ତୋ ଚିନ୍ତାରେ ହୋଇ ଘାରି ସରଗ ସୁଖ ବିଶୋରି
ଦେଇଛି ରକତ ଢାଳି ପ୍ରେମେ କ୍ରୁଶରେ ।୧।

ହାତେ ପାଦେ ଲୁହାପ୍ରେକ ମୁଣ୍ଡରେ କଣ୍ଟା ମୁକୁଟ
ଦାରୁଣ କୁନ୍ତ ଆଘାତ ଯାର ବକ୍ଷରେ ।୨।

ଶୋକ ସନ୍ତାପ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନେ ବିପଦ ଝଞ୍ଜନ ବନେ
ଅବିରତ ସଂଗୋପନେ ଡାକିବ ଧୀରେ ।୩।

ତୁ ତାକୁ ପାଶୋରି ଗଲୁ ସେ ତୋତେ କିଲେ ନ ଭୁଲିଲେ
ଖୋଜେ ଝିଙ୍କି ଅନ୍ତରାଳେ କାନ୍ଦେ ଆକୁଳେ ।୪।

ମୃତ୍ୟୁ ଛାୟା ଘେରା ପଥେ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ ରଥେ
ଯାଉଥିବ ହୋଇ ସେ ସାଥେ ଗୁଞ୍ଜିଲ ମଧୁରେ ।୫।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଓଡିଆଲି)

ପାପୀ, କ୍ରୁଶ ମୋ ଆଦର ନେ
କ୍ରୁଶ ତଳେ ତୋ ଅସଂଖ୍ୟ ପାପ ଗଣ୍ଠିରି ଥୋଇ ଦେ । ଘୋ ।

ପାପ କଳଙ୍କ ଧୋଇବା ପାଇଁରେ
କ୍ରୁଶେ ଦେଲ ରକତ ନିଗାଡ଼ି
ହୃଦୟର ତୋର କଳଙ୍କ କାଳିମା
ରକତେ ପଖାଳି ନେ । ୧ ।

ଖୋଜ ମୁଁ ତୋତେ ବାହାର ଅନ୍ଧାରେ
କେଶ ବେଶ ତିନ୍ତେ ନିଶିର ଶିଶିରେ
ଡାକି ଯାଏ ନିତ କୁଟୀର ଦୁଆରେ
ଦୁଆର ଫିଟାଇ ଦେ । ୨ ।

ପାପୀ ମରଣ ପାରେନା ସ୍ୱର୍ଗରେ
କୋଟିନିଧି ପାପୀ ଗୋଟିଏ ପାଇଲେ
ତିଳେ ତିଳେ ସଢ଼ି ମରୁଛୁ କାହିଁକି
ଅମର ପଦବୀ ନେ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଦଶା ଆଶାବରୀ, ତାଳ—ଅଠତାଳ)

ପାପୀ ତାରଣ ହେ, ପଦତଳେ ଦିଅ ସ୍ଥାନେ ଚ
ବେଳକୁ ବେଳ ତ ପ୍ରବଳ ଉଠୁଛି ପାପ ତରଙ୍ଗ ଯେସନେ ।ଧ୍ରୁ।

ପାପ ସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ ବୁଡ଼ି ରହିଅଛି
ଅନାଶ୍ରୟେ ମୋତେ ତାରେ
ନୋହିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବି ହତାଶେ.
ଡୁବୁ ଏ ପାପ ଜୀବନେ ।୧।
ଅହେ ଦୟାବାନ ପତିତ ପାବନ
ନିଜ ଗୁଣ ହେଳନା ମୋରେ
ପାପରେ ମରିଲେ ରହିବ ସଂସାରେ
ନିନ୍ଦା ସିନା ତୁମ ନାମେ ।୨।
ବଚନ ଅମୃତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛ ତ
ପାପୀ ଆଶ୍ୱାସ କାରଣେ
ଅହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ପାପ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ
ଆସ ଶାନ୍ତିର କାରଣେ ।୩।
ଶୁଣି ମୁଁ ଅସ୍ଥିର ଆସିଛି ହେ ନାଥ
ତୁମ୍ଭର ଶ୍ରୀପାଦ ସ୍ଥାନେ
ରଖ ବା ନରଖ ନ ଛାଡ଼ିବି ନାଥ
ପଡ଼ିଥିବି ଶ୍ରୀ ଚରଣେ ।୪।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଢଙ୍ଗ - ଆରତ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସିନ୍ଧୁ)

କ୍ରୁଶତଳେ ମୋତେ ରଖ ମହାବାହୁ
ଭୁଜ ତଳେ ମୋତେ ରଖ
ବିଶ୍ୱ ତାପ ହର କ୍ରୁଶ ଛାଇତଳେ
ଭୁଲିବି ସଂସାର ଦୁଃଖ,
ମହାପ୍ରଭୁ । ଘୋଷା ।

ମୁଁ ଅତି କାଙ୍ଗାଳ ଭକତି ସମ୍ବଳ
ବନ୍ଧନେ ଅତି ନରେଖ
ଅରକ୍ଷ ଜନଙ୍କୁ ଶରଣ ନଦେଲେ
କବେ ଜାଣିବେ ତନ ଲୋକ । ୧ ।

ମୁଣ୍ଡରେ ଶୋଭୁଛି କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ
ହାତ ପାଦେ ଲୁହା ପ୍ରେକ
କ୍ରୁଶ କାଠ ବନ୍ଧା ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ
ସେବକ ପଣରେ ରଖ । ୨ ।

ଥୋପି ଥୋପି ଝରେ ପଡ଼ୁଛି ରକତ
ବିଦାରି ବିଶାଳ ବକ୍ଷ
ଅବଶ ଲକ୍ଷଣ ସଞ୍ଜିବନୀ ସୁଧା
ଢାପିତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଲେପ । ୩ ।

ଭବ ଶୋକ ଦୁଃଖ ଅନ୍ତକ ଅଲେଖ
ସୁଖଦ ପରମ ପଦ
ଦରିଦ୍ର କାଙ୍ଗାଳ ଅନ୍ତିମ ସମ୍ବଳ
ସେପକ୍ଷ କ୍ରୁଶ ତଳେ ରଖ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏକତାଲ ମିଶ୍ର କୀର୍ତ୍ତନ

(ସ୍ୱର — ସତ୍ୟ ଜୀବନ କାହିଁ ଗୋ ଜଗତେ)

ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳ ଆଳୟ ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ପସରା
ଆତ୍ମ ଚେତନମୟ ନିରଞ୍ଜନ ଧନ ଦୁଃଖି ଦୁଃଖ ଘାତଶାରା,
ପ୍ରେମ ସ୍ୱରୂପ ପତିତପାବନ ଶାନ୍ତି ମୁକ୍ତି ଶକ୍ତି ଦାୟୀ
ବିଶ୍ୱ ଅଘତମ ବିଧ୍ୱଂସି ତପନ ଭକ୍ତଜନ ଜୀବଦାୟୀ,
ଭଜ ଭଜରେ ମନ
ଶ୍ରୀ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଈଶ ନନ୍ଦନ,
ଜନ୍ମ ଜୀବନ ସଫଳ ହେବାରେ ଭୁଞ୍ଜିବୁ ଅମିୟ ଅସରା । ୧ ।

ପାପୀ ତାପୀର ଶରଣ ପଞ୍ଜର ଅନ୍ଧ ନୟନ ଆନନ୍ଦ
ବିଶ୍ୱ ପ୍ରେମର ଅସରନ୍ତା ଝର ପରମାର୍ଥ ସୁଖ ସାନନ୍ଦ,
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଚିନ୍ମୟ ମୂରତି ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ପରମେଶ
ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ଲୟ ପାଳନ କରତା ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ମହେଶ,
ଭଜ ଭଜରେ ମନ
ଶ୍ରୀ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନର ନନ୍ଦନ,
ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପଦ ଲୁଟାଇ ଦିଏ ସେ ଜୁଟାଇ ପରଶ ପରସ । ୨ ।

ଡିସେମ୍ବର ଛ'ତାରିଖର ସ୍ୱପ୍ନ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଢଣ୍ଣା — ଡାକେ ତ ଡାକିଲୁ ନାହିଁ କୃପା ସୁଧା ଝିଙ୍କରେ)

ସବୁତ ମଧୁର ଲାଗେ ତୁମେ ନାଥ ପାଶେ ଥିଲେ । ଘୋଷା ।

ହଳାହଳ ସୁଧାବିନ୍ଦୁ
ଉପାଶ ପାଲଟେ ବନ୍ଧୁ
ନୃଶନ୍ତୁ ଆନନ୍ଦ ସିନ୍ଧୁ
ତୁମ ପରଶେ ଉଛୁଳେ । ୧ ।

କଣ୍ଟକେ ଫୁଟେ ସୁମନ
ମରଣ ନବ ଜୀବନ
ସବୁ ଯେ ହୁଏ ସ୍ୱପନ
ତୁମ ପାଦ ଛୁଆ ବଳେ । ୨ ।

ଯେବେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର
ଅଶ୍ରୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରେମ ଫୁଲ
ଏତିକି ପୂଜା ସମ୍ବଳ
ବସି ହୃଦ ଶତଦଳେ । ୩ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଚୌରୁ ପରଜ, ଆଦତାଳ)
(ସ୍ୱର—ଚର୍ମ୍ମୁ, ଗଳ୍ପିର ଗଳ୍ପ କଥାରେ ସଙ୍ଗୀତ)

ରେ ବାଟୋଇ, ହେଉ କମ୍ପା ରଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗ
ଯାହା ଦେଖି ହୃଣ କଣ୍ଟା ମୁକୁଟ କି ଉତ୍ପୂଜନ୍ତ ଚିତ୍ତେ ଭୟ ।
। ଘୋଷା ।

ମନ ମତ୍ତଗଜ ଅଙ୍କୁଶ ଏ ହୃଣ କଣ୍ଟା ମୁକୁଟ ଶିକୁଳ
ବିବେକ ମାହୁନ୍ତ ମଣାଇବା ପଥ ଆନନ୍ଦ ଆଲୋକମୟ । ୧ ।

ଜଗତ ଜୁହେଁଛି ଶପୂନ ମନ୍ଦିର ସାଧନା ପଥ ଦୁରୁହ
ଜୟ କରି ଚିତ୍ତ ଦେଲେ ଗତିବନ୍ତ ସାଧକର ଚଲି ଜୟ । ୨ ।

ଏ ପଥ ପ୍ରମାଦ ପରମ ସମ୍ପଦ ଲଭ ସୁଖ ଅନାମୟ
ଝାସି ପଶିଗଲେ ଦୁର୍ଗମ ଦୁଆରେ ନାହିଁ ଆଉ ପରାଜୟ । ୩ ।

କମ୍ପା ଏତେ ଖାଡ ଅଗସୁତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବନ୍ଧୁ ଆତଙ୍କ ନଶ୍ୱର
ପଥସାଥି ତୋର ଅତ ବଳଆର କରନ୍ତୁ ମରଣ ଜୟ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର—କେତେ ଦୁଃଖ ଭୁଞ୍ଜିଲ ମନମନ)

କେବେ ଦୁଃଖ ନଶି ପାଇବ ଏହା ଜୀବନ
ପ୍ରାଣନାଥ ଚରଣତଳେ ପ୍ରେମେ ଲୋଟିବ । ଧ୍ରୁ ।

ସତ୍ତ ଭକ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସ୍ରୋତେ
ପ୍ରେମ ନୟନ ଜଳେ ପାଦ ଧୋଇବ । ୧ ।

ଭକ୍ତି ପ୍ରୀତି ପ୍ରସୂନ ହାର ଗୁନ୍ଥି ଯତନ
ମୋ ଯୀଶୁ ଜୀବଧନ ଗଳାରେ ଦେବ । ୨ ।

ଯୀଶୁ ଅଙ୍କ ପଲ୍ଲଙ୍କେ ଶୋଇବ ନିଶଙ୍କେ
ପ୍ରେମେ ମୋ ଯୀଶୁ ବକ୍ଷେ ଢଳ ପଡ଼ିବ । ୩ ।

ଯେବେ ମୋ ପ୍ରାଣଧନ କରିବେ ଆଲିଙ୍ଗନ
କୋଟି ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜ ମଣିବ । ୪ ।

ମୁଁ ନେତ୍ର ମାତ୍ର ହୋଇ ମୋହନ ରୂପ ଚାହିଁ
ଅନନ୍ତ କାଳଯାଏ ନିରେଖୁଥିବ । ୫ ।

ଭଣଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାସ ଆଜନ୍ମ ଅଭିଳାଷ
ପୂରିବ ଯେବେ ପ୍ରାଣନାଥେ ଭେଟିବ । ୬ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଅ.ଡା ଖେମଟା)

କହ କହ, ମୋ ଯୀଶୁ ବିନା କେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବ ଗୋ । ଧ୍ରୁ ।

ସେତ ମୋ ଜୀବ ଜୀବନ
ମୋହର ପଣନ୍ତ ଧନ
ତାଙ୍କୁ ତେଜି କି ମୁଁ ଆନ ପାଦେ ଆଶ୍ରା ନେବ ଗୋ । ୧ ।

ଯେ ଯେତେ କଷ୍ଟଲେ ହେଲେ
ଧାତଶୋର ଯିବ କି ଭଲେ
ସେ ରଙ୍ଗ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି ରହିଥିବ ଗୋ । ୨ ।

ହୃଦୟେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଜ
ପ୍ରୀତି ଫୁଲେ କର ସିଜ
ଶ୍ରୀପାଦ ପଙ୍କଜ ରଜ ହୃଦେ ବୋଳି ହେବ ଗୋ । ୩ ।

ସେ ଯେତେବ କଣ୍ଟେବ ଘର ?
କରନ୍ତୁ ପଛକେ ଦୂର
ମୋକ୍ଷଦ ପଦଯୁଗଳ କେବେ ନଗୁଛିବ ଗୋ । ୪ ।

ତେଜି ମୁଁ ଏ ଜୀବନ
ଜପି ଜପି ତାଙ୍କ ନାମ
ଯେ ନାମେ ଏ ଭବଧାମ ସଙ୍କଟେ ତରିବ ଗୋ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୁଁ ତ ଥକିଲିଣି ଡାକି ଡାକି
ଶୁଣି ନ ଶୁଣ ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି । ଧ୍ରୁ ।

ପୋଡ଼ା କରମରେ ପଥ ଛୁଡ଼ି   ପାପ-ହ୍ରଦରେ ଯାଉଛି ପଡ଼ି
ଟାଣିନିଅ ଶ୍ରୀପାଦ କଟକେ । ୧ ।

ଜଡ ଦେହର ମୋହ ମାୟା ଜାଲେ   ବୁଡି ଯାଉଛି କାମନା ଜଳେ
ପାପ ବାଡ଼ବ ପୋଡ଼େ ଗ୍ରାସକି । ୨ ।

ତୁମ୍ଭେ ପରା ପତିତପାବନ   ପାପୀ ପାଇଁ ଦେଇଛ ଜୀବନ
ତେବେ ଡାକ ନଶୁଣ କାହିଁକି । ୩ ।

ଅନ୍ତରର ମାୟା କେତେ ହେଲେ   ତବ କୃପା ସିଂହାସନ ତଳେ
ଆଜ୍ଞା ହେଉ ସମ୍ମୁଖୁ ଏତିକି । ୪ ।

ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା ପଛେ କର   ପାଦ ଛଡ଼ୁ ନହେବ ବାହାର
ପଦେ ଦେଇଛି ଜୀବନ ବିକି । ୫ !

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରେମ ସାଗର ହେ, ଦେଖି ଯାଅ ଆସିଥରେ
ତୁମର ବିରହେ ଭୋଗେ କି କଷଣ
ସେ ଦୁଃଖ ବଚନ ବଳେ । ଧ୍ରୁ ।

ଗୋପନେ ଗୋପନେ ହୃଦୟୁ ମୋହର
ନେଲ ଅଜ୍ଞାତେ ଚୋରାଇ
ସେହି ଧନ ଜାଣେ ପାପୀ ମନ ଚୋର
ତୁମେ ଏ ମହାମନ୍ତ୍ରଲେ । ୧ ।

ଦେଖା ଦେଇ ଥରେ କି ଦାରୁଣ ପଣେ
ଲୁଚିଗଲ ଅନ୍ତରାଳେ
ଅଭୟର ମୂର୍ତ୍ତି ଅଣ୍ଡ୍ରାଳ ବୁଲୁଛି
ଖୋଜି ଖୋଜି କାଲିବଳେ । ୨ ।

ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର ଜାଣି ସବୁ ମୋର
ଥୋଇ ଦେଲି ଚରଣ ତଳେ
କହ କି ଦୋଷରେ ଏ କଣା ଜଙ୍ଗରେ
ପିଙ୍ଗିଲ ବିରହ ଜଳେ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର—ସଜନୀ କସ ଗାନ)

ହୃଦ କୁମୁଦ ବନ୍ଧୁ ମୁକତି ସୁଧା ସିନ୍ଧୁ,
କରୁଣା ଚନ୍ଦ୍ର ଉଣା କରିବ କି । ୦ ।
ଲିଖିଛି ନୀଳପଟେ ଭବ ବାରିଧି ତଟେ
ଡାକ ଉଙ୍କିଟେ ଫେରୁ ମରିବ କି
ତୁମ୍ଭେ ପରା ତରାଇ ଦୀନ ପାତକୀ ପାଇଁ
ଦୁଃଖ ଜଳଧି ଜଳେ ଭାସିବ କି । ୧ ।
ଅଭାବ କଷ୍ଟାଘାତ ଷଡ଼ରିପୁ ଉତ୍ପାତ
ଆଧିବ୍ୟାଧି ମୁଁ ସହି ମାରିବ କି
ଜୀବନ ଅନ୍ତ ନାଡ଼ି ସଡ଼ି ସ ଉଚ୍ଛୁ ଛାଡ଼ି
ଏ ଦୁଃଖ ମୁଁ ବହି ପାରିବ କି । ୨ ।
ଅନାସ୍ଥରେ ଅମାପ ପାପ ସଂଜାତ ତାପ
ଭବ ବାରି ଝବାରି ପାରିବ କି
ବନ୍ଦୀ ଚରଣ ବୋଲି ବଳେ ଶରଣ ନେଲି
ଅଧମ ବୋଲି ପାଦେ ଠେଲିବ କି । ୨ ।
ଅନୁତାପ ଅନଳ ପୋଡ଼ଇ ତିଳ ତିଳ
ଦହନ ତାର ସହି ପାରିବ କି
ସ୍ନେହୀ ସୁହୃଦ ମୋର ହେଲେଣି ସାତପର
ସାନ୍ତ୍ୱନା କଣ କାହିଁ ଲଭିବ କି । ୩ ।
ହେଲେ କରୁଣା ଉଣା ଅପଯଶ ବାଜଣା
ମହତ ନାମେ ତବ ବାଜିବଟି
ଚରଣେ କଣା ଜନେ କୃପଣ କୃପାଦାନେ
ହିପୁରେ ଏ କଳଙ୍କ ରହିବଟି । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପତିତ ପାବନ ବାନା ଭଗବାନ
ଭବସାର ସାର ସାର ଶ୍ରୀଚରଣ
ତାରଣ ମାରଣ ପାଳନ କାରଣ
ତରୁଣ ଅରୁଣ ବରଣ ଚରଣ । ଧ୍ରୁ ।

ଚିତ୍ତ ବୃନ୍ତରେ ପ୍ରୀତି ସଜଫୁଲ
ସାଜି ଥାଉ ପୂଜି ତୋ ପାଦ ଯୁଗଳ
ଲଭୁ ଧର୍ମଧାମେ ମାନବ ମଙ୍ଗଳ
ସାର୍ଥ ହେଉ ନାଥ ନରର ଜନମ । ୧ ।

କେତେ ମହା ମହା ପାପୀ ଆଶ୍ରା କରି
ତୋ ପାଦ ପ୍ରସାଦେ ଯାଉଛନ୍ତି ତରି
ଦୟାମୟ ପାଦେ ଏତିକ ଗୁହାରି
କର କି ଅଚିରେ ବାସନା ପୂରଣ । ୨ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ତାଳ—କବାଲି
(ସ୍ୱର—କାହା ଖୁବେ ମଜ)

କାର୍ତ୍ତିକରେ ଭୁଲିମନ ଭୁଲିଯାଉ ଏତେ
ଆଶା- ଆଲମ୍ବନ କୃଷ୍ଣ ନାର୍ତ୍ତିକ ପରତେ । ଘୋଷା ।

ଘରସ ସେ କୃଷ୍ଣ- ପାଦପଦ୍ମ ଦେହେ
ନନ୍ଦନ ଫୁଲଟି ଫୁଟିଅଛି ସ୍ନେହେ
ଝରେ ପ୍ରେମ ମଧୁ ରଙ୍ଗ ହୋଇ କ ରକତେ । ୧ ।

ବିଶ୍ୱ ବିଜୟୀ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରବର
ଯୁଦ୍ଧାମେଷ କ୍ଳେଷ ଜୟୀ ଧ୍ୱଜାଧର
ପତିତ ପାବନ ବାନା ଉଡ଼େ ବିଜଗତେ । ୨ ।

କ୍ଷମା ଅସ୍ତ୍ର ବିଷ ବାରଣା ମନ୍ତ୍ର
ସଞ୍ଜିବନୀ ସୁଧା ଢାଳିବା ପାତ୍ର
କଳ୍ପତରୁବର କାଳବେଶ୍ମ ପଲ୍ଲବତେ । ୩ ।

ଏ ଜୀବନ ଆଶା ଆନନ୍ଦର ସ୍ଥଳୀ
ଜଗତ ଯାତନା ଭୁଲି ଜପାମାଳ
ପରମ ସୁଖ ପାଇଛି କୃଷ୍ଣ ଏ ମରତେ । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ — ବସନ୍ତ, ଏକତାଳ)

ତୁମ ପର କାହିଁ ଆଜ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଧନ ମାନ ଜନ ବାନ୍ଧବ
ତୁମେ ମୋହର ଏତେ ଆପଣାର ନ ଥିଲା ତ ମନେ ସମ୍ଭବ ।ଧ୍ରୁ।

ମୋ ଆକାଶ ପଟେ ଝଞ୍ଜା ଯେବେ ଉଠେ
ଭୀଷଣ ପ୍ରହାରେ ଘୋର ଘନ ଘୋଟେ
ତଡ଼ିତ ପ୍ରକଟେ ବାଲବନ୍ଧ ତୁଟେ
ଧଇର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧ କେ ରଖିବ । ୧ ।

ଘୋଟିଯାଏ ଯେବେ ନିରାଶା ଅନ୍ଧାର
ପଥ ରୁନ୍ଧ ପ୍ରାଣ କରେ ହାହାକାର
ତୁମ ପର କିଏ ଶଦାକାଶେ ମୋର
ଆଶା ସୁଧାକର ଉଇଁବ । ୨ ।

ଦୁଃଖର କଲ୍ଲୋଳେ ଯେବେ ଅଶ୍ରୁ ଜଳେ
ଭାସଇ ଆକୁଳେ ଏ ମର ମଣ୍ଡଳେ
କୃଶ କଣ୍ଠା ମଗ ଶ୍ରୀକର କମଳେ
ଆଉ କେ ଲୋତକ ମୁଛିବ । ୩ ।

ଅଛ ତୁମେ ମୋର ଏତେ ଯେ ନିକଟେ
ହୃଦେ ଯେବେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବେଦନାଟି ଉଠେ
ନିମିଷକେ ତୁମ ନୟନ ଉକୁଟେ
ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମର ବୈଭବ । ୪ ।

ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋର ସଉର ବିଭବ
ମୁଛୁଛି ଦେଇଛି ସ୍ୱଜନ ବାନ୍ଧବ
ଆଅ ପାଖେ ପାଖେ ହେ ପ୍ରାଣ ବଲ୍ଲଭ
ତୁମେ ଥିଲେ ଅଛି ସରବ । ୫ ।

—✳—

Digitized by srujanika@gmail.com

୦ (ସ୍ବର— ତୋଡ଼ି, ଆଡ଼ଠେକା)

ଜୟ ପ୍ରଭାତେଶ, ଯୀଶୁ ଜଗତ ଜୀବନ
ବିଶ୍ବଜନ ମନ ମୋହନ ମନ୍ତ୍ର ତୁମ ସୁଧାମୟ ନାମ । ଘୋଷା ।

ପାପୀ ଆଶା ଘର ପ୍ରେମର ଭଣ୍ଡାର
ଦୀନ ଦରିଦ୍ର ଶରଣ
ଯୋଗୀ ଜପମାଳ ଭକ୍ତ ହୃଥାଳ
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଧନ । ୧ ।

ନିରାଶା ପତନ ଆଶା ଉଦ୍ଦୀପନ
ସମୃଦ୍ଧି ସୁଖ ସଦନ
ଦୁଃଖି ଦୁଃଖ ହର୍ତ୍ତା ପାପପଙ୍କ ଧୂଆ
ତୁମେ ତ୍ରିଲୋକ ପାବନ । ୨ ।

ଦିଅ ଦରଶନ ହେ ଜୀବ ଜୀବନ
ମୁଁ ଯେ ଅତି ଅକିଞ୍ଚନ
ସନ୍ତାପ ହରତା ତ୍ରିଏକ ବିଧାତା
ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ମନସ୍କାମ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଘଣ୍ଟିଆଲି)

ଆରେ ବଟୋଇ, ବାଟ ଚଲୁଥିବୁ ଆଗମାଡ଼ି
ବେଳ ଆସି ଗଡ଼ିଗଲାଣି ଦିନ ଯିବ ପରା ବୁଡ଼ି । ଘୋଷା ।

ଈଶାନ କୋଣୁ କଳା ବଉଦ ଘଡ଼ ଘଡ଼ ରଡ଼ି
ବିଜୁଳି ବାଣ ବାଟୋଇ ପ୍ରାଣ ଧଡ଼କେ ନଏ କାଢ଼ି
ଦମ୍ଭ ବାନ୍ଧନ୍ତୁ ମାଟି ଘରକୁ ରେ ତୋଫାନେ ଯିବ ଉଡ଼ି
ବାଟ ଜାଣି ପାରିବୁ ନାହିଁ ଅନ୍ଧାର ଆସିବ ଯେବେ ମାଡ଼ି । ୧ ।

ଦୁନିଆଟାକୁ ମୁଣ୍ଡେଇ ସତେ ଗୁ[illegible]ଆରିବୁ କି ରେ
ବୁଜୁଳା ବୋଝ ଅକଳ ହେବ ଫିଙ୍ଗି ଦେ ତୁ ଦୂରେ
ଦରିଆ ଗୋଠା ପାର ହେବୁ ରେ ବାଟ ଗଲେ ସରି
ନାଆ ଡଙ୍ଗା ନାହିଁରେ ତୋର ଦରିଆ ମଝିରେ ଯିବୁ ବୁଡ଼ି । ୨ ।

ପାଇବୁ ଲେଉଟ ନାଉରୀ ଜଣେ ଦରିଆ କୂଳ ଠିଆ
କଉଡ଼ି ଭିନା କରେ ସେ ପାରି ବିଶ୍ୱ ବେଦନା ବୁଝା
ଦେଇ ନିଜ ବୁକୁର ରକତ ରେ ଗଢ଼ିଛି ନୂଆ ତରୀ
ପ୍ରେମ ଥିଲେ ସମ୍ବଳ ତୋର କଉଡ଼ି ବଦଳେ ହେବୁ ପାରି । ୩ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

୯ (ସ୍ୱର—ଗରଜନ୍ତ ମେଘ ବରଷେ ନାହିଁ ଗୋ)

ବହୁଗଲା ପାଣି ଉଜାଣି ଉଠେ ନା
ସିନ୍ଧୁ ମୁଖେ ଧାଏଁ କରଇ ଚପଳ । ଘୋଷା ।

ଭସାଇ ଦେଇ ତୋ ଜଗତସ୍ଥ ସ୍ରୋତେ
ଅର୍ଣ୍ଣବ ମୁଖରେ ଭ୍ରମୁଛୁ ନିରତେ
ଭୁଲମନ ଭୁଲଯାଉଛୁ କି ଏବେ
ବୁଡ଼ିଯିବୁ ଦିନେ ଅତଳ ପାତାଳ । ୧ ।

ଆସିଛୁ ତୁ କାହୁଁ ଯାଉଛୁ ବା କାହିଁ
ଚିତ୍ତରେ କଷ୍ଟରେ ଭାବିଲୁ ତ ନାହିଁ
ବାଇ ହେଲୁ ପାଇ ମାଟିର କୁଣ୍ଢାଇ
ମାଟି କି ହେବ ତୋ ବାଟକୁ ସମ୍ବଳ । ୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

୩

(ଭାଟିଆଲି)

(ସ୍ୱର— ନଈ ଘାଟରେ ଘାଟଜଗା ଘାଟିଆ ଜଣେ)

ଭବ ସାଗରେ
ମେଲିଛି ମୋ ଦଦରା ଡଙ୍ଗା
ଘୋର ଘନ କୁହେଳିରେ ଦିଗ ନ ପାରଇ ବାରି । ଘୋଷା ।

ନାହିଁ ଜାଣ କେଉଁଆଡ଼ ମଙ୍ଗଧରି ମଙ୍ଗ ଆଡ଼
ମନୋରଥ ଗତି ତାରି ପାଲଟି ଯାଉଛି ଚିରି । ୧ ।

ତୋଫାନ ପ୍ରବଳ ବେଗେ ସାଧିଲଣି କଳାମେଘେ
ଉତ୍ତାଳ ସିନ୍ଧୁ ତରଙ୍ଗେ ତରଣୀ ତ ଯିବ ବୁଡ଼ି । ୨ ।

ସଜଳ ନୟନେ ଚାହିଁ ଅଳି କୂଳ ପାଉନାହିଁ
ହେ ଭକ୍ତ ସିନ୍ଧୁ ଜଗଇ ଏ ବିପଦୁ କର ପାର । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର – ଏ ଗହନ ବନେ, ମନହାଣ୍ଡି କାଇଆ ହୋଇ)

ତୁ ଅଜ୍ଞାନ ପଣେ
ଘଣାଟେଣା ବଳଦ ପରି ବୁଲୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ । ୦ ।

ଧନ ମଦେ ଉଲ୍ଲାସେ ମାତି
ଜୀବନଟା ଗଲାରେ ବିତି
ନ ବାଛିଲୁ ମିତ୍ର ଅମିତ୍ର
ଅବିବେକ ପଣେ । ୧ ।

ବିଷୟରେ ହୋଇ ଆବଦ୍ଧ
ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ତୁ ଅନ୍ଧ
କାହା ଲାଗି ଅରଜ ଧନ
ମରୁ ଅକାରଣେ । ୨ ।

ଦାରା ସୁତ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବେ
କେହି କାର ନୁହେଁରେ ଭବେ
ତୁଟି ଯିବ ଏ ଘଟ ଯେବେ
ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ କେଣେ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

(ଢଙ୍ଗ—ଅପୂର୍ବ ପ୍ରେମେ ପ୍ରଭୁ ଏ ଜଗତ ମାତାଇଲି)

ମହାପ୍ରଭୁ ମହାପ୍ରେମ ଭବେ ପ୍ରକାଶିଲ
(ଆସି) ବିଶ୍ୱପ୍ରେମ ସେବାଧର୍ମ ଜଗତେ ଥାପିଲ । ଧ୍ରୁ ।

ତୁମ ପ୍ରେମ ସୂତ୍ରେ (ଯୀଶୁ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଯୀଶୁ)
ନର ମାନେ ସ୍ନେହରେ ଗୁନ୍ଥିଲ । ୧ ।

ଅମା ଅନ୍ଧକାରେ (ଯୀଶୁ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଯୀଶୁ)
ହୃଦୟରେ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶିଲ । ୨ ।

ତୁମ ପ୍ରେମଗୁଣେ (ଯୀଶୁ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଯୀଶୁ)
ମୃତଜନେ ଜୀବନ ଲଭିଲ । ୩ ।

ତୁମ ପ୍ରେମବଳରେ (ଯୀଶୁ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଯୀଶୁ)
ସ୍ୱର୍ଗ ପଥେ ଅଧମେ ଚାଳିଲ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

ହରି ଗାଙ୍ଗରେ ଆନନ୍ଦ ତେବେ ଜୟ ପ୍ରେମମୟ ବୋଲ
ଗାଅ ମାତି କରତାଳି ଅଜ ପ୍ରେମାନନ୍ଦେ ବାହୁ ଟେକି ।

ସେନାମେ ଯାତନା
ନାଶି ହୃଦେ ଭରିଯାଏ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଷମା
(ହରି) କରମ୍ଭି ଟେ ଫୁଲ୍ଲଚିତ୍ତେ ଗାଅ ନାଚି ଢଳି ଢଳି । ୧ ।

କରୁଣା ସାଗର
ଢାଳନ୍ତବର୍ଣ୍ଣେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମେ ବକ୍ଷ ରୁଧିର
(ହେଇ) ପ୍ରେମ ଗୁଣେ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ଗାଅ ନର ନାରୀ । ୨ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର – ନଅ ଆହେ ପ୍ରିୟ ମେନକା ଅଞ୍ଜଳି)

ଆସ ପ୍ରିୟତମ ଜୀବନ ବଲ୍ଲଭ ଆସ ମୋ କୁଞ୍ଜ କୁଟୀରେ
ଅତି ଯତନରେ ସଜାଇ ବସିଛି ହୃଦୟ କୁଞ୍ଜ ଉଦ୍ୟାନରେ । ଘୋଷା

ସଜଫୁଟା ଫୁଲ ମଉଳ ଯିବଟି ଆଶାରେ ଭ୍ରମର ବିନା ଗୋ
ତୁମର ପରଶ ଲାଗି ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ଜାଗୁଛି ପସ୍ୱାଦେ କି ଆବେଗ
ତୁମ ବିରହ ଅନଳ ପରାଣେ ଦହୁଛି ନାଥହେ ମରମେ ମରମ
ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ଆସ ଚରଣ ପରଶ ଅନୁରାଗେ ସଜା କୁଞ୍ଜରେ । ୧

ସବୁଗରେ ଗୁହ୍ନା ଉଡନ୍ତି ମାଳାଟି ଉନ୍ମାଦି ଅତି ନୟନ ନୀରେ
ତୁମର ସ୍ୱରୂପ ଲୁଚିଯାଏ ଯେବେ ବରଷା ବାଦଲ ଗଗନ ତଳେ
ସାରା ଜୀବନ ବିଫଳ ବେଦନା ସହୁଛି ଅତି ମରଣ ଯାତନା
ଆସ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ପ୍ରେମିକ ଶେଖର ଆସ ଆଜି କୁଞ୍ଜ କୁଟୀରେ । ୨ ।

—*—

(କୀର୍ତ୍ତନ)

ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ସୁଧା ମୋତେ ଚଖାଅ
ଲେଖାଅ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ ଜଣା କଙ୍କର
ଯାଉଥାନ୍ତି ସବୁ ଉଜୁଡ଼ି ଉପୁଡ଼ି
ଏ ମୋର ସୁନାର ସଂସାର । ୦ ।

ଏ ଭବ ଅନ୍ଧାରେ ପ୍ରେମ ସୁଧାକରେ
ଝୁମରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚକୋର
କେ ଜାଣି ଥିଲାକ ଅମୃତ ଝରିବ
ଶୁଷ୍କ କାଲଭେରୀ ଶିଖର । ୧ ।

କୁଳ କଳଙ୍କିନୀ ଅବଳା ରମଣୀ
ଚାହିଁଲା ସେ ପ୍ରେମ ସୁନ୍ଦର
ସେ ପ୍ରେମ ଲଭିଲା ପାଷାଣ ଦ୍ରବିଲା
ନେତ୍ରଜଳ ଧୋଇଲା ପଦୁର । ୨ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ଆହେ ବଳୀକୃତ ଯୁବା:ମେଷ)

ନାହିଁ ହୃଦେ ମୋର ରୂପ ରେଖ ତାର
ନାମଟିତ ଗୁଣି ହେଉଛି ଗୋ । ୦ ।
ଜୀବନଟା ଘେରି ଛଅଟି ବଇରି
ଲକ୍ଷେ ଯେବେ ବାଣ ଆକର୍ଣ୍ଣ ଉଠାଇ
ସେ ନାମ କବଚ ପଲକେ ଆବୋରି
ଅଲକ୍ଷେ ନିଶଙ୍କ କରୁଛି ଗୋ । ୧ ।
ନାମ ଗୁଣେ ଲୁହା ପାଲଟୁଛି ସୁନା
ନାମୁଁ ଝରେ ପ୍ରେମ ସୁଧା ଅକଳଣା
ସେହୁ ମରମର କଳଙ୍କ କାଳିମା
ଘସି ମାଜି ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ଧୋଉଛି ଗୋ । ୨ ।
ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି କ୍ଷମା ତ୍ୟାଗ ଗଉରବ
ମିଳୁଛି ସେ ନାମେ ସରଗ ବିଭବ
ରୂପ ନୁହେଁ ରୂପ ପରଶେ ସମ୍ଭବ
ମନକୁ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଆସୁଛି ଗୋ । ୩ ।
ନ ଜାଣି କେତେ ଯେ ଅଛି ପ୍ରେମରସ
କଳି ପାଇବ କେ ଅଗାଧ ଅଶେଷ
ନାମ ମହିମାରେ କାଳଭେଷ କ୍ଷୁଣ
ମହୀତଳ ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି ଗୋ । ୪ ।
ସେ ନାମ ମୋହର ସାର ଆଶାଧର
ସଂକଟ କାଳେ ମୋ ଶରଣ ପଞ୍ଜର
ସେହି ମୋ ସରଗ ସେହି ମୋ ସଂସାର
ନାମ ଜପାମାଳ କରିଛି ଗୋ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

୦ ରାଗ— ଭୈରବୀ
ତାଳ— ଝୁଲ

ଯୀଶୁ ନାମେ ଅମୃତ ଅଛି, ତେ ସୁଧା ଝରୁଛି
ଯେ ଯେତେ ପାରିବ ପିଅ ପାତକୀ
କାଳଭେଦୀ ଗିରି ଶିଖରୁ ସଞ୍ଚରି
ମରତ ମଣ୍ଡଳେ ପ୍ଲାବି ଦେଉଛି । ୦ ।

ତୃଷିତେଲେ ସୁଧା [illegible]ାପିକ
ଲଭିଲେଖେ ଜୀବନଯାକ
ପ୍ରେମେ ଜର ଜର ବାନ୍ଧାର ଭିତର
ପ୍ରେମରେ ପରାଣ କିଣି ନେଉଛି । ୧ ।

ଅସରନ୍ତା ଭଣ୍ଡାର ଦ୍ୱାର
ଲୁଟି ନିଅ ଯେ ଯେତେ ପାର
ପାପୀ କପାଳକୁ ଅନନ୍ତ କାଳକୁ
ଉଛୁଳା ସିନ୍ଧୁକୁ ବଳ ପଡ଼ୁଛି । ୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଗ— ଗୌରୀ

ତାଳ — କବାଲି

(ଛପୋଇ ବାଣୀରେ)

ଆଜଯାଏ ଏହା ଜାଣି ନଥିଲୁରେ
ସେ ନାମରେ ଏତେ ପ୍ରେମରସ
ଅମୃତର ସୋତି ସିନ୍ଧୁକୁ ଜିଣିବ
ଶୁଣିଲେ ହୋଇବ ମନ ବଶ । ୦ ।

ପାପୀ ଆଶା ଘର ମୁକତି ମନ୍ତର
ପ୍ରେମ ଗନ୍ଧାଘର ମୁକ୍ତାମେଷ
ପ୍ରୀତି ରସ କୂପ ପାତିଆ ଆଟୋଟା
ଅଭୟ ହୃଦୁଧ ଚରି ଶେଷ । ୧ ।

ସ୍ୱରଗ ସରଣୀ ତମସେ ତରଣି
ଚନ୍ଦ୍ର ଭୂମୁଦ୍ଧା ଓଷଧୀଶ
ସଞ୍ଜୀବନୀ ସୁଧା ଏ ମର୍ତ୍ତ ବସୁଧା
ଆଶା ମୃଗ ବନ୍ଧା ନାଗପାଶ । ୨ ।

ମୋ ଶ୍ରୁତି ସମ୍ପତ୍ତି ସରଗ ବିଭୂତି
ମୁକ୍ତି ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ସୁଧାରସ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଗତର ଇଷ୍ଟ
ସରଗୁଁ ଗରିଷ୍ଠ ନାମଯଶ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ସୁନ୍ଦର ହେ ଆଜ)

ଢାଳିଦିଅ ନାଥ ସରଗୁ ଆଶିଷ
ଜାଳିଦିଅ ପ୍ରେମ ଅନଳ
ପୋଡ଼ିଯାଉ ଜଳି କଲୁଷ କାଳିମା
ଅନ୍ତର ହେଉ ହେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।୦।

ଖୋଲିଦିଅ ତୁମ ଜୀବନ ପ୍ରବାହ
ଜଡ଼ତା ହେଉଟି ନିର୍ମୂଳ
ବାଜି ଉଠୁ ତନ୍ତ୍ରୀ ହୃଦୟ [illegible]ରେ
ତୁମ ପ୍ରେମ ଗୀତି ଝଂକାର ।୧।

ମାଜିଦିଅ ମୋର ବାହାର ଭିତର
ହେ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ନିର୍ଝର
ସାଜିଦିଅ ନିତି ନୂଆ ନୂଆ ଭାବେ
ଅଧମ ମରମ ମନ୍ଦିର ।୨।

କାଟିଦିଅ ଭବ ମଧୁର ବନ୍ଧନ
ଲୁଟିନିଅ ସବୁ ସମ୍ବଳ
ବାଣ୍ଟିଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ ସଞ୍ଜୀବନୀ
ଜୀବନ ହେଉ ହେ ସଫଳ ।୩।

Digitized by srujanika@gmail.com

ହେ ଚିର ସୁନ୍ଦର ଅଶ୍ରୁ ଉପହାର
ମେଲଣିର ମାଳା ଗଳେ ଲମ୍ବାଇ
ଗଲ ଯେବେ କହୁ ପ୍ରାଣ ଦୟାସିନ୍ଧୁ
ଗଲାବେଳେ କଥା ମନେ କି ନାହିଁ । ୧ ।

ଦେଖି ଯାଇଥିଲ ସଂସାରର ଗତି
ହଣାକଟା ମରାମରି ଜାତି ଜାତି
ନାହିଁ କାହିଁ ଦୟା ମାୟା ପ୍ରେମ ପ୍ରୀତି
ଅକୃତ୍ୟ ସମ୍ପଦେ ଚହଲାଇଣ ବାଇ । ୧ ।

ଘର ଘର ବଞ୍ଚଲେ ପରମ ଉଗାର
ଭାଇର ଗଳାରେ ଛୁରି ଦିଏ ଛୁରୀ
ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି କ୍ଷମା ଗଲେଣି ପାଶୋରି
ବୃଥା ସ୍ୱାର୍ଥ ମଦେ ପ୍ରମତ୍ତ ହୋଇ । ୨ ।

ତୁମ କଥା କେହୁ ନଭାଳଇ ଦଣ୍ଡେ
ଧର୍ମ ଧ୍ୱଜା ଧରି ବୁଲୁଛନ୍ତି ଦାଣ୍ଡେ
ଧନ ଲୋଭେ ଧର୍ମ କଥା କହି ତୁଣ୍ଡେ
ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ କଲେ ପଦ୍ଧସ ମହୀ । ୩ ।

ଏହୁବେଳେ ହେନେ ଆସିବା ପାଇଁକି
କହି ଯାଇଥିଲ ଆସିବ ନାହିଁ କି
ଚାହିଁ ଚାହିଁ ବାଟ ଗଲଣି ମୁଁ ଥକି
ତୁମ ବିନା ଗତି ମୁକତି କାହିଁ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ବସିଛୁ ହେ ପାଦତଳେ)

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଦେଖା ମୋତେ ଥରେ
ବଡ଼ ଆଶା ବାନ୍ଧି ପ୍ରାଣେ ଆସିଛି ମୁଁ ତୁମ ଦ୍ୱାରେ । ଘୋଷା।

ପରମାନନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ଅନୁପମ କଳେବର
ଆଜି ଏ ହୃଦୟେ ମୋର
ଫୁଟୁଥିବ ପ୍ରେମ ଫୁଲେ । ୧ ।

ଜ୍ୟୋତିପୁଞ୍ଜ ମୂରତି ହୃଦୟ କନ୍ଦରେ ପଶି
ଅନ୍ତରର ଅମାନିଶି
ନାଶି ଶୋଭୁ ଜ୍ଞାନେ ଜାଳେ । ୨ ।

କାମନା ମୋହ ମାଦକ ପାପଜ ଅଳୀକ ସୁଖ
ଦେଖି ଶ୍ରୀମୁଖ ମୟୂଖ
ନବହିଁବ ଅନ୍ତରାଳେ । ୩ ।

ଆସେ ଦେଉ ଦରଶନ କଣି ରଖ ଏ ଜୀବନ
ସଫଳ ହେଉ ଜନମ
ତୁମ ମହା କୃପା ବଳେ । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

୭

ବାରେ ଯୀଶୁ ନାମ କହ ବନ୍ଧୁ ଆଜ
ଗଜବ ଚରଣ ଆଜ ଭକତି ଫୁଲେ ପୂଜ । ଧ୍ରୁ ।

ମରମ ଦୁଆର ଫେଡ଼ି କରପଟେ ଗୁହାରି
ଦେବେ ପାପ ଶାପ ବାରି
ହୋଇବ ମୁକ୍ତି, ଭେଟିବ ଶାନ୍ତି
ଭବରଙ୍ଗ କୁସଙ୍ଗ ବରଜି । ୧ ।

ହୃଦୟୁ ଧୂପାଣ୍ଡି ଧରି ପ୍ରେମ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରି
ଆସ ଆସ ହୋଇ ମେଳ
ପୂଜିବା ପଦ, ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପଦ
ପଦ ପଙ୍କଜ ଭକ୍ତ ସଙ୍ଗାଳି । ୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ—ସିନ୍ଧୁ ଆଡ଼ଠେକା) ।

ଶେଷ ନ ହେଲଣି ତବ ଅଶେଷ କୃପା ଭଣ୍ଡାର
(ତେବେ) କାହିଁକି ଏତେ ଉଦାସ
ନେବାକୁ ପାତକୀ ଘର । ୦ ।

ଦେଖି ମୋ ଅମାପ ପାପ ଥରୁଛି କି ବକ୍ଷ ତବ
ଲୋପ କି ପ୍ରେମ ସ୍ବଭାବ
ଦୁଷ୍କୃତ କରଣେ ଦୂର । ୧ ।

ପ୍ରଭୁ ହେ କି ଅକାରଣ ହୋଇଗଲ ନିଷ୍ଠୁର କଷଣ
କଣ୍ଠୀ ମୁକୁଟ ଭୂଷଣ
ବକ୍ଷରେ କାହିଁ ପ୍ରହାର । ୨ ।

ଶ୍ରୁତିରେ ଶୁଣିଛି ଏବେ ଭଣିଛ ଯା ଶ୍ରୀମୁଖରେ
ଯେ କେହି ଆସେ ମୋଠାରେ
କେବେ ନ କରିବ ଦୂର । ୩ ।

ମୋ ପରି ପାତକୀ ପାଇଁ ତ୍ରିଭୁବନେ ଠାଇଁ ନାହିଁ
ଶୁଣି ମୁଁ ଆସିଛି ଧାଇଁ
ତବ କରୁଣା ପ୍ରଚୁର । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଭୁଇଁଆର; ତାଳ — ଝୁଲା)

୭

ପାତକୀ ଜୀବନ ଧନ ହେ
ଗିରି ଚୂଳେ କ୍ରୁଶ ମୂଳେ ମୁକତି ଲୁଟାଉ ହେ । ଘୋଷା ।

ପାତକୀ ଡାକକୁ ଘର କାନଡେଇ ଧାଉ ହେ
ମୁଁ ତାକଇ ମେଘଡଙ୍କ ଛପି ଛପି ଯାଉ ହେ
ଗୁପତରେ ଛଳନା ଭରି ଦେଇ
ଗିରି ଚୂଳେ କ୍ରୁଶ ମୂଳେ ମୁକତି ଲୁଟାଉ ହେ । ୧ ।

ମୃତଦେହେ ପୁଣି ନୂଆ ଜୀବନ ଦେଉଅଛ ହେ
ଦଗଧ ପରାଣ ଶୀତଳାଇ
ଧୂଳୁ ଧୂଳୁ ବୁକୁ ତଳେ ଆଶା ଦେଉଅଛ ହେ
ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଯତନେ ମଣ୍ଡାଇ
ପତିତ ପାବନ ବାନା ଜଗତେ ଉଡାଉ ହେ । ୨ ।

କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ ବନ୍ଧି ଜଗତ ଉଲ୍ଲାସରେ
ଆଜନମ ପାପ ତାପ ନିଭାଇଲୁ କ୍ରୁଶରେ
ନରଗଣ ପାତକୀ ଯେତେ ହେଉ
ତାହାଲାଗି ପ୍ରେମ ସୁଧା ନିତି ଉଛୁଳାଉ ହେ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ— ଚୋଡ଼ ଘରେଜ)

ରେ ମାନବ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାମ ସାର
ଅନିତ୍ୟ ସଂସାରେ ନିତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଧ୍ରୁବ
ମହା ମୁକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ସାର । ଘୋ. ।

ଅଶେଷ ଦୂଷଣ ଦୁରିତ ବାରଣ
ପ୍ରେମ ସୁଧା ସିନ୍ଧୁ ପୂର
ଅଣାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଅନନ୍ତ ଜ୍ୟୋତି ମେ
କୋଟି ସୃଷ୍ଟି ଆଧାର ମୂଳ । ୧ ।

ପ୍ରେମିକ ଜନର ଗୋପନାଭିସାର
କୁଞ୍ଜେ ନିକାଞ୍ଚନ ଫଳ
ଦଗ୍ଧ ଦୁଃଖ ତମ ଅନ୍ତକ ଅରୁଣ
ମରଣ ଜଣା ମନ୍ତ୍ର । ୨ ।

ପାତକୀ ଅନ୍ତରେ ଅମୃତ ଉତ୍ସକେ
ଝଙ୍କୁଲେ ଥରେ ମାତର
ଶାନ୍ତି ମୁକ୍ତି ଭୁକ୍ତି ବିଧାତ୍ରୀ ଶକତ
ପରମ ତୃପତ କୋଳ । ୩ ।

ଖଣ୍ଡିଛି ତୋ ଦଣ୍ଡ ତଳେ ହୃଦପିଣ୍ଡ
ଅଖଣ୍ଡ ପ୍ରେମ ଭଣ୍ଡାର
ମନୋଜ ଘାରଲେ ସେ ପ୍ରେମନିଧିଙ୍କି
ମୂକତ କେତେ ମାତର । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର – ଦଅ ସତ୍ତ୍ୱର ଜଳ) ୭

ପ୍ରଭୁ, ସବୁତ ଜାଣ
ମୁଁ ଯେ ଅବୋଧୀ ଅକିଞ୍ଚନ
ନାହିଁ ଧର୍ମ କର୍ମ ଜ୍ଞାନ ପୁଣ୍ୟ । ୦ ।

ପାପ ପ୍ରଚ୍ଛଦର ଖର ଶାଣ ଶର ବରଷି ବଜ୍ରୁଳ ସମ
ବିଦାରି ଅନ୍ତର ଶାନ୍ତିକରେ ଜର୍ଜ୍ଜର ସମ୍ବଳ ମାତ୍ର କ୍ରନ୍ଦନ । ୧ ।

ବିଶ୍ୱ ଜଞ୍ଜାଳ କାମନା ଗରଳ ଧାଇଁବଏ ଜଗିଜନ
ପ୍ରତିହିଂସା ଲୋଭ ଆଳସ୍ୟ ବିଳାସ ଜୀବନ କଲା ଆଚ୍ଛନ୍ନ ।୨।

ଶ୍ରୀଚରଣ ଧ୍ୟାନ ବେଳକୁ ଗୋପନ ଅପକର୍ମ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଭଗାଇ ମୁକ୍ତିକ ଜଳାଏ ଗ୍ରନ୍ଥିକ ଚିନ୍ତାଚରା ଅବଶ୍ରମ । ୩ ।

ନଇରାଶ୍ୟ ତମ ବିଧ୍ୱଂସି ତପନ ଆଶାନନ୍ଦ ଉଦ୍ଦୀପନ
ଏ ଘୋର ସଂକଟେ ଚିଦାକାଶ ପଟେ ଉଇଁ ଆସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ।୪

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ମାୟା ମେଳା ଲୀଳା ଖେଳା ଭାଙ୍ଗି ସରିବ,
ରେ ଭୁଲ ମାନବ । ଧ୍ରୁ ।

ଦାରାସୁତ ଧନ ମାନ
ଅଳକ ସପନ ସମ
ଛାଡ଼ିଯିବୁ କେଉଁ ଦିନ
ଡାକ ପଡ଼ିବ, ରେ ଭୁଲ ମାନବ । ୧ ।

ବନ୍ଧୁ ସବୁ ମୋର ମୋର
କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥର କାର
ଦୁଇଦିନର ଧୂଳିଘର
ଭାଙ୍ଗିଯିବ, ରେ ଭୁଲମାନବ । ୨ ।

ନିତ୍ୟଧାମ ମଙ୍ଗଳପଥେ
ଯିବାକୁ ତୋ ସାଥେ ସାଥେ
ଡାକିଲୁ ନାହିଁ ଯେ ତୋତେ
ସାହା ହୋଇବ, ରେ ଭୁଲ ମାନବ । ୩ ।

ବୁକୁରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଲାଞ୍ଛନ
ହାତ ପାଦେ କଣ୍ଟା ଚିହ୍ନ
ସେହି ଅଭୟ ଚରଣ
ସାର ଭଜିବ, ରେ ଭୁଲମାନବ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କେତେଧନ ପାଇଁ ଏତେ କଳଗୋଳ ବୋଲଣା
ଭଙ୍ଗୁର ଭୂବନ ଘର ଜାଣୁ ଜାଣୁ ଅଜଣା । ଘୋଷା ।

ଧୂଳିରେ ଗଢା ସଂସାର   ତର ଏଥି ଧୂଳିଘର
ଛନେ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ତୋର
ଧୂଳି ମାଟି ଖେଳଣା । ୧ ।

ଯାକୁ ମଣୁ ସୁଖ ସାର   ସେ ଯିବା ଗୁର ଛୁଟକାର
ଅନ୍ତିମ ସମ୍ବଳ ପର-
ଅରଜିବା ପାଉଣା । ୨ ।

ଜମି ଜମା କୋଠା ବାଡ଼ି   ହାତୀ-ଘୋଡ଼ା ଗାଡ଼ି ଯୋଡ଼ି
ସବୁ ଧନେ ଯିବୁ ଛାଡ଼ି
ହଜିଗଲେ ଚେତନା । ୩ ।

ତେବେ କର୍ମା ସ୍ୱାର୍ଥେ ଭଜ   ଈଶ୍ୱର ସ୍ନେହ ଭଗାର
ଈଶ୍ୱର ହୃଦୟ ତର
କାର୍ଣ୍ଣିସ୍ତମ୍ଭ ରଚନା । ୪ ।

ଛାଡ଼ ସ୍ୱାର୍ଥ ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ   ଯେଣେ କାଲଭରି କ୍ରୁଶ
ଝରେ ଅତ୍ୟ ସୁଧା ରସ
ଖାଲି ପ୍ରୀତି କରୁଣା । ୫ ।

—※—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ବଣା—ଆଜ କଣ୍ଠ ପ୍ରଭୁ ଶୁଣ୍ଡେଁ ନା……)

ତୁମରି ସଙ୍ଗିଣୀ ମୋ ଜୀବନ କୁଞ୍ଜେ
ବାଜୁ ଅଶିଦନ ବାଜୁ ହେ
ତୁମରି ସୁରୁଚି ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ
ସଜୁ ନିରବଧି ସଜୁ ହେ ।୦।

ଆଲୋକ ତୁମରି ଗରଗଣ ତମାର
ଶାନ୍ତିଦୂତ ସ୍ୱରେ ରଞ୍ଜୁ ହେ
ତୁମ ଆକର୍ଷଣେ ତୁମର ପରଶେ
ଯୁଗ ଯୁଗ ଚନ୍ଦ୍ରା ଭଜୁ ହେ ।୧।

ତୁମଙ୍କ ପ୍ରେମର ମନ୍ତ୍ର ଝୁଆର
ବହଣି ବେଦନା ଗଞ୍ଜୁ ହେ
ତୁମ ସଙ୍ଗତର ବଇଭବ ଅନ୍ତର
କେତେ ନୂଆ ଛନ୍ଦେ ସାଜୁ ହେ ।୨।

ବାନ୍ଧିରଖୁ ମୋତେ ତୁମ ପାଦତଳେ
ତୁମରି ପ୍ରଣୟ ରଙ୍ଗୁ ହେ
ତୁମର ମଞ୍ଜୁଳ ସଙ୍ଗୀତ ମୂର୍ଚ୍ଛନା ଲୟେ
ମୋ ଚେତନା ଡୁବୁ ହେ ।୩।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏ ଜଗତେ ଏକଇ ଧନ

କ୍ରୁଶ କାଲଭେରି ମହିମା ଗାନ । ଘୋ ।

ନିଶୀଥ ସମୟେ ଗେଥ୍‌ସିମନି ବନେ
ପ୍ରେମ ବେଦନାର କାତରି ସ୍ୱନ
କିଦ୍ରୋଣ ନଈର ଶୋକଗୀତ କଳତାନେ
ମିଶିଯାଉ ମୋ ଆତ୍ମା ତାନ । ୧ ।

ଆଉବେ ସୁକୃତ ଅରପି ଭକତ
ଯା ଯଶ ଗାଉଛ ଭବେ ବଖାନ
ଢାଳେ ସନ୍ଧ୍ୟାପ୍ରାତେ ପକ୍ଷି କଳକଣ୍ଠେ
ଯେ ମହାସଂଗୀତେ ଆକୁଳ ତାନ । ୨ ।

ସୃଷ୍ଟି ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ଶୁଭେ ମେଘ ମନ୍ଦ୍ର
ଦାରୁଣ କ୍ରୁଶର କରୁଣ ତାନ
ସେ ସ୍ୱର ତରଙ୍ଗେ ମିଶିଯାଉ ରଂଗେ
କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦସ୍ୱର ଦରେଶି ଗାନ । ୩ ।

କ୍ରୁଶେ ଧାର ଧାର ଯା ପୁଣ୍ୟ ରୁଧିର
ଧୁଏ ବିଶ୍ୱପାପ ଦୁଃଖ ଦୁଷ୍ଟ
ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ ସୀମା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହିମା
ଗାନେ ବଢ଼ିଯାଉ ଗୁଣ ଜୀବନ । ୪ ।

(ରାଗ—ମହ୍ଲାର; ତାଳ-ତ୍ରିପୁଟା)

[illegible]

କରୁଣାରେ, ମୋର ପ୍ରାଣରେ,
ବଜାଅ ହେ ପ୍ରେମ ତାନ ମଧୁରେ । ଘୋ ।
ନବୀନ ଛନ୍ଦରେ ଆଜ
ଉଠୁ ଏ ମରମର ବାଜ ହେ
କରୁ ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରେମେ ଚରାଚରେ । ୧ ।

ମରମେ ମରମେ ପଶି
ସୁପ୍ତ ସୁପ୍ତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଭଜ ହେ
ନବ ପ୍ରାଣ ଉଠୁ ଜାଗି ସ୍ୱରେ । ୨ ।

ଜ୍ୟୋତିଷ୍କ ମଣ୍ଡିତ ଭବ
ମରଣ ଭୟ ଭଜାଇ ହେ
ଅମୃତସ୍ୱ ଚନ୍ଦାଣି ବର୍ଷରେ । ୩ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର—ସାବେରୀ, ଆଡ଼ତାଳୀ)

ମହାପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁଁ ତ ଅରପି ଦେଇଛୁ ଶ୍ରୀଚରଣେ ହୃଦୁ । ୦ ।
ପାଶେ ଥାଉ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ବାସ;
ତୁମ୍ଭ ବନ୍ଧନେ ମୁଁ ସର୍ବଦାସ
ପଦ ପଙ୍କଜେ ତ ମଧୁଲୁବ୍ଧ,
ଲୋଭୀ ମନମତ୍ତ ଭୃଙ୍ଗ ଜୀବଧି ଲଭୁ । ୧ ।

ଧନମାନେ ନ ଛୁଟଇ ମନ,
ତୁମେ ବିନା ମୋ ବାଞ୍ଛିତ ଧନ
ଆସୁ ପଛେ ଘୋର ଦୁଃଖ ତମ;
ନାହିଁ ତହିଁକି ଶୋଚନା ଶ୍ରୀପାଦ ପ୍ରଭୁଁ । ୨ ।

କର୍ମକ୍ଳାନ୍ତ କୋଳାହଳ ତଳେ,
କାହିଁ ଲୁଚିଯାଅ କେତେ ବେଳେ
କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ମୁଁ ଅଣ୍ଡାଳି ବୁଲେ,
ଅମା ଅନ୍ଧାର ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଭୀତ ଚିତ୍ତ ନଭୁଁ । ୩ ।

ଆଜ କାହିଁ ନାହିଁ ଭଲେ ଆଶ,
ଚରଣ ସନ୍ନିଧି ମୋ ହେଉ ବାସ
ତହିଁ ନ ଲାଗେ ମରଣ ତ୍ରାସ,
ତିନି ଭୁବନରେ ତୁମେ ସବୁରେ ମୋ ସବୁ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଗ—କେଦାର ଗୌଡ଼ା, ଝିପୁଟା
(ଟମ୍ପୁରର 'ଓ' ଗୀତ ଅନୁରୂପ)

ଭଜମନ, ଭବତାରଣ ସତ୍ୟ, ସଂଘେଜ ପଦଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ! ଘୋ ।

ଭବ ସାବଲେଶ ମଜ୍ଜି, ଅଗ୍ନାନ୍ତି ଦରଜ, ମନରେ,
ଭବଗ୍ରାହୀ ଷଟେଦ କ୍ଷୁବ୍ଧ ଭ୍ରମନରେ,
ଘଟେ ଅରପ ପ୍ରେମ ଅଞ୍ଜଳି,
ଭୀତ ଚଉ ବୃଥା ଚିନ୍ତା ତରଙ୍ଗେ ଦଳ । ଭକ୍ତ ସଖା ସେ ।
(ପଦ)
ଭଙ୍ଗଧିବ ରୋ ହୃଦ; ନବ ପ୍ରମୋଦ ଜଦ, ଜ୍ଞାନନନ୍ଦ କୁମୁଦ,
ଶାନ୍ତ ପ୍ରୀତି ମକରନ୍ଦ, ପ୍ରସର ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ, ଷଡ଼୍‌ଭୃଙ୍ଗରେ,
ରତନ ନିଶଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ ରାଜନ । ୧ ।

ଭକତ ନଭ ଚାନ୍ଦ, ନବକ୍ଷୁଢ଼ ସରଜାତ, ଯେନାରେ,
ଭବସାଗର ଭୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶରଣରେ,
ଭବ ଯାତନା ଦହ ସମୂଳେ,
ଭୀଷଣ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଦୃଶ୍ୟ କାଳକୂଟ ତୁଲେ । ଭଗବାନ ସେ ।
(ପଦ)
ଭକ୍ତ ମାନବ କଣ୍ଠ; ମଣ୍ଡି କଣ୍ଠା ମୁକୁଟ; ଝଙ୍କାରି କୁଣ୍ଡିତ,
ରକ୍ତ ଧାରେ ପ୍ରକଟ, ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେମ ନିପଟ, ଗୁହାରେ,
ଦରଶେ ଶ୍ରୀମୁଖ ତେଜ କୋଟି ତପନ୍ତୁ ଉଜ । ୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ କଲ୍ଲୋଳ; ଯେବେ ହୋଇବୁ ପାର; ମନଃର
ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ ହେଲା ସ୍ପର୍ଶାବେଦନରେ, ୨
ପଶି ଆନନ୍ଦ ଧାମ ବନ୍ଦରେ,
ଭେଟିବୁ ତୁ ସ୍ୱଦେଶୀଙ୍କ ହୃଦାନନ୍ଦରେ । ଶୁଭ ହେଲା ସେ ।

(୫୬)
ଭାଗ୍ୟ ଫଳିବ ଶିବ; ସଖା ବୋଲି ଜାଣିବ; ଶ୍ରୀକରେ ଆଶ୍ୱାସିବ;
ଆଲିଙ୍ଗନେ ତୋଷିବ, ପ୍ରେମାଶ୍ରୁ ବରଷିବ; ସ୍ନେହଭରେ;
ଅଙ୍କେ ମଣ୍ଡିବୁ ଆଜ ପଦ ପଙ୍କଜ ରଜ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ—ଭୈରବ, ଅଠତାଳ)

ଜଗତ୍ରାତା, ଜଗିତଳ କର ଓ ନ୍ମ ହେ
ଭବସିନ୍ଧୁ ଥଳ କୂଳ ନାହିଁ ହେ । ଘୋ ।

ଭକତ ବତ୍ସଳ ତୁମ୍ଭେ ପରମ କୃପାଳୁ
ଭକତ ଜନ ଲକ୍ଷକୁ କୋଟିଏଥି ସ୍ନେହୁ
ଘାବ ନୟନେ ଭକତର ଚରଣ ଶଙ୍ଖକୁ
ମମତାରେ କୋଳେ କୋଳ୍ପ ହେ ।୧।

ପ୍ରେମ ପରିଚୟ ତୋର କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ
ସ୍ଥାପିଲ ସେ ପ୍ରେମ ସ୍ପର୍ଶ କ ଲବଣ କଟ
ସ୍ତବଗର ଜନ୍ମ ନାଶି ପାପ କାଳକୂଟ
ଅମୃତେ ଖୋଇଲୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ହେ । ୨।

ତୋର ସ୍ୱକ ନାବ ଶେଷ ସମ୍ବଳ କେବଳ
ତରିବାକୁ ଏ ଜଳଧି ତରଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚଳ
ଜବଡ଼ ନୈରାଶ୍ୟ ତମ ଅନନ୍ତ ବିସ୍ତାର
ଅନ୍ୟ ଗତି ମୋର ନାହିଁ ହେ । ୩।

ଅଭୟ ଚରଣ ଜାଣି ପଶିଲି ଶରଣ
ଅଧମ ବୋଲି ନ ହେବୁ କରୁଣା କୃପଣ
ଏତିକ ମାଗୁଣି ସଦେ ଜପୁଁ ଜପୁଁ ନାମ
ତରିବ ମରଣ ନଈ ହେ । ୪

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର - ଭୈରବୀ, ଏକତାଳ)

ଏତ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାତେ ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶେ
ନ ଦେଲି ହୃଦୟ ଖୋଲି
ପାପ ବିଜୃମ୍ଭିତ ଶଙ୍କିତ ଏ ଚିତ୍ତ
କଲୁଷ କଳଙ୍କ ଲିପ୍ତ ନାହିଁ । ଧ୍ରୁ ।
ଜପ ତପ ଦାନ ଭଜନ ପୂଜନ
ବୃଥା ହେଲା ସବୁ ଶେଷେ
ତୁମ ରୂପ ଜ୍ୟୋତି ଚିନ୍ତନ ନାହିଁତ
ତମୋମୟ ଚିତ୍ତ ଦେଶେ
ତୁମର ଶୋଣିତ ସ୍ରୋତେ କୃପାକରି
ଧୁଅ ହୃଦ ଧୁଅ ଅନ୍ତର ପଙ୍କିଳ
ଢାଳି ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମର ମାଧୁରୀ
ଶ୍ରୀ କରକମଳ ପରଶ ଦେଇ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଗଙ୍ଗ ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ କାହିଁକ ଏତେ — ବୃତ୍ତ)

ଓ

ହେ ଜୀବନ ଅମୃତ ମହାମନ୍ତ୍ରମ
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।୦।

ମହିମା କରେ ପ୍ରଚୁର ତରୁଣ ଅରୁଣ କର
ପକ୍ଷୀ ସଙ୍ଗୀତ ମୁଖର, ଉଷା ପବନ ।୧।

ବିକାଶେ କୁସୁମ ଦଳ ଛନ୍ଦର ରଚନା ପଣ
ସୁଷମା ସୃଷ୍ଟି ଅଶେଷ, ସୁନ୍ଦର ପଣ । ୨ ।

ଗୁଞ୍ଜରେ ଭ୍ରମର ପନ୍ଥ ଚରଣ ବନ୍ଦନା ଗୀତ
ସେ ସଙ୍ଗୀତେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି, ଭାବ ମଗନ । ୩ ।

ମୋ ହୃଦୟ ବୀଣାତାରେ ତୁମ କରଜ ପ୍ରହାରେ
ନାଚି ଉଠେ ତାନ ତାନେ, ଝର ସ୍ପନ୍ଦନ । ୪ ।

ଅଶେଷ ମହିମା ତବ ଗାଇ ଗାଇ ଯାଉ ଜୀବ
ଅଭୟ ପଦ ପଲ୍ଲବ, ଶେଷ ଶରଣ । ୫ ।

— * —

Digitized by srujanika@gmail.com

ଘୁଚିଆଉ, ଆନ୍ଧାରୀ
(ସୁର— ଆନନ୍ଦ ଭଜମନ)

ଆଜ ଦୁଃଖ ହାସ୍ୟ, ଲୁଟି ପାଉଛୁ ଜୀବନୁ ସୁଖ ଶିଖ
ପ୍ରୀତି ଧଇର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ବନ୍ଧୁ ଟାଳେ । ୦ ।

ଅବିଦ୍ୟା ଅନ୍ଧାର ମୋହ ମାୟା
ହିଂସ୍ର କାମମୟୀ ମୃତ୍ୟୁ ଛାୟା
ଦେଖିଲେ ଦେଖ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନର ନୟନ
ଅବଲୋକ ନିତ୍ୟ କାଲବେଶ । ୧ ।

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଚାର ମଦେ ମାତି
ହଣାକଟା ଦେଶ ଜାତି ଜାତି
ଭାଇ ଭାଇ ହୋଇ ପରମ ଭଗାଣି
ଭାଇର ଗଳାରେ ଧରେ ଛୁରୀ । ୨ ।

ବେଗ୍ରେ ବେକ ପାପ ବଳାଇଣି
ହିଂସାନଳେ ଦୃଷ୍ଟି ଜଳାଇଣି
ଆଜ ଶାନ୍ତିନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି
ରକ୍ଷାକର ପ୍ରଭୁ ଅବତରି । ୩

***

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ – ସିନ୍ଧୁ ଖମ୍ବାଜ, ଦାଦରା)

(ମୋ'ରେ) ଲୁଚି ଲୁଚି ଡାକେ କିଏ
ଚମକ ଚକିତେ ଘୁଞ୍ଚି ଘୁଞ୍ଚି ଉଠେ
କେହିତ ଦେଖା ନଦିଏ । ୦ ।

(ତାର) ଚଞ୍ଚଳ ଚରଣ ଗତି,
ଥରଣି ଯାଏ ମୋ ସ୍ମୃତି
ହାତେଣ ଉଚ୍ଛି ହଳ ଧରେ ମୁଁ ଅଞ୍ଜଳି
ସେ କେଉଁଣି ଉଭେଇ ଯାଏ । ୧ ।

(ତାର) କୋମଳ ପ୍ରେମ ପରଶ;
ମରମେ ଡାକେ ଉଲ୍ଲାସ
ଆକୁଳ ଆବେଗେ ଛାଡ଼ି ଭୁଜଯୁଗେ
ଶୂନ୍ୟେ ଆଲିଙ୍ଗନ ଦିଏ । ୨ ।

(ଯେବେ) ଆସଇ ଅନ୍ଧାର ରାତି,
(ତାର) ଆଲୋକ ଉଠେ ଝଲସି
ଦୁଃଖ ତମ ନାଶି ସେ ଯେ ହସି ହସି
ପଲକରେ ଲିଭିଯାଏ । ୩ ।

(ଅଛି) ଅଛି ତା ଚରଣ ଚିହ୍ନ,
(କହିଁ) ରଜତର ଛଟାମାନ
ଯାହାଁ ଦସ୍ତାବଧି ଦୁଃଖର ଦରଦୀ
ଭରସେ ଥରେତେ ଛୁଏ । ୪ ।

—※—

(ସ୍ୱର — ଆରେ ମୋର ବାଇଆ ରଜା)

ଆସ ଆସ ଆସରେ ବେଗେ,
ଯିବ (ମଗ) ଜଏ ଆନନ୍ଦ ଧାମ
ମୃତ୍ୟୁ ସିନ୍ଧୁ କୂଳରେ ଡାକେ ନୂଆନାଟେ ମାଝୀ ଜଣେ । ୧ ।

ଡାଳ ଜଳ ବୃକ୍ଷ ଉଜଡ଼, ଗଢ଼ିଛି ଏ ଅଭୟ ଘୋଡ଼
ସ୍ୱର୍ଗ ବାଟ ଆଘ୍ରାଣ କାଟ, ଧୀରେ ଗୃହେ ଝଡ଼ ତୋଫାନେ । ୨ ।

ନଏନାହିଁ ଟଙ୍କା କଉଡ଼ି, ଫାଶେ ଗଲେ ବଏନା ଛଡ଼ି
ବିନାମୂଲ୍ୟ କରୁଛି ପାର, ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରାଣୀ ଅଧମେ ।।

ସେ ପୁରରେ ଅତୁଳ ଶୋଭା, ପ୍ରେମମୋହନ ରତନେ ଗଢ଼ା
ସୁବାମେଷ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପ୍ରଭା, ଜନ୍ମେ ରବି ଶଶୀ କିରଣେ । ୩ ।

ନାହିଁ ତହିଁ ପାପ କଳଙ୍କ, ଅଛି ଶାନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ସୁଖ
ଜନ୍ମ ମୃତ୍ୟୁ ସନ୍ତାପ ଶୋକ, ଦେଖା ଶୁଣା ନାହିଁ ସପନେ । ୪ ।

ଭଗ୍ନାବଧି ଅସନ ଭେଦ, ବହେ ଚିର ଜୀବନ ନଦୀ
କଳ୍ପତରୁ ଶ୍ୟାମଳ ଛବି; କୂଳେ କୂଳେ ନୟନ ରମେ । ୫ ।

ଜଡ଼ ନୂଆ ଶୋଭ ସଦନ; ଅବଲୋକ ବାଞ୍ଛିତ ଧନ
ଧନ୍ୟ ହେବ ନର ଜୀବନ; ଚିର ପ୍ରେମମୟ ଗହଣେ । ୬ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର—କି ମଧୁର ମନୋହର ମୋ ଶ୍ରବଣେ ଯୀଶୁନାମ)

ଦିବ୍ୟ ଅବତାର ଯୀଶୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଧରାତଳେ
ପାପର ମାରକା ଜନେ ଅଭୟ ବର ଦାତରେ । ଧ୍ରୁ ।
ତ୍ରିପଦ ଭଞ୍ଜନ ଗୁଣେ
ସମ ନାହିଁ ଆଉ ଜଣେ,
ପାଶେ ଥିଲ ଘର ଶୁଣେ
ଯେ ଡାକେ ଆକୁଳେ ଥରେ । ୧ ।

କରୁଣା ଜଳଧିରୁ
ଦୁବ କଣ୍ଠାରେ ଦନ୍ତି,
ଛାଡ଼ୁନ୍ତି ନଥିଲ ଦୂରୁ
ଅନୁତାପୀ ପାପୀ ନରେ । ୨ ।

ଶୋକ ସନ୍ତାପ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନେ
ଅନ୍ତର ସଂଗୋପନେ
ଉଦ୍ଧର ଧରେ ଯତନେ
ପ୍ରେମମୟ ନିଜ କୋଳେ । ୩ ।
ଯେ ଯାହା ମାଗେ ତା'ଠାରେ
ଯାଚିବ ଏ ଅକାତରେ,
ଧନ ଜନ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟ
ଯୀଶୁ ନାମେ ସବୁ ମିଳେ । ୪ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର — ଭଜନା ଭୂ ଆନନ ଲସନାରେ)

(ମୋତେ) ଯୀଶୁନାମ ଭଲ ଲଗେ ରେ
ନାମେ ସୁକମଳ ପ୍ରେମ ଢଳ ଢଳ ମୁରଲୀ ଅନ୍ତରେ ଜାଗେରେ ।୦।

ଯୀଶୁ ନାମଟିତ ପ୍ରେମ ସୁନ୍ଦର   ପ୍ରେମ ଅଙ୍କୁରର ଆଦ୍ୟ ଉଚିତ
ପ୍ରେମ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଲତା ଫଳେ ଆନମିତା
ହୃଦକୁଞ୍ଜ ପୁରୋଭାଗେରେ ।୧।

ଯୀଶୁ ଜନ ମନ ମୋହନ ମନ୍ତ୍ର   ମହା ପାତକୀ ଶରଣ ପଞ୍ଜର
ନୃଶ କାଳଭେଶ ମହିମା ଗାଉଛି
ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ରେ ।୨।

ଦୁଃଖ ଦାବାନଳ ହୃଦ କାନନ   ଦାରୁଣ ଘଣେ କଲେ ଦହନ
ଶମଇ ଛିଟିଲେ ଯୀଶୁ ନାମାମୃତ
ନିରମଳ ପ୍ରେମାବେଗେ ରେ ।୩।

ଯୀଶୁ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମର ସାଗର   କଳ ପାତକକ କେତେ ଗଭୀର
ମଳି ଧୁଇଯାଏ ଖୋଜିଲେ ନପାଏ
ହୃଦ ମୋର ଅନୁଭବେ ରେ ।୪।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ଆସ ଆସ ମିତ)

ଆସ ଆତ୍ମବନ୍ଧୁ ଆସନ୍ତେ ଆନନ୍ଦେ
ଆସ ଆଜି ଏକ ହୋଇବା
ଜଗଦ୍ଗୁରୁଙ୍କ ପତି ମନ୍ଦିରପାବନ ଆସ ଆଜି ପୂଜା କରିବା ! ଧ୍ରୁ ।

ମାନ ଅଭିମାନ ଭୁଲି ବନ୍ଧନ ଆସନ୍ତେ ସରଳ ପ୍ରୀତିଭରେ
ପ୍ରେମ ଫୁଲ ତୋଳି ଭକ୍ତି ଅଞ୍ଜଳି ନିବେଦିବା
ପ୍ରେମମୟଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଶରୀର ପ୍ରେମ ଫୁଲହାରେ ଛନ୍ଦିବା । ୧ ।

ସୁଭକ୍ତି ପ୍ରେମ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଆଣି ପ୍ରତି ହୃଦ ଶୃଙ୍ଗାରେ
ମନର ଆନନ୍ଦେ ସେ ଯୁଗଳ ପଦେ ସଜାଇବା
ଶକ୍ତିମୟଙ୍କର ଶକ୍ତି କଣିକା ବର ଆଜି ଯାଚି ଘେନିବା । ୨ ।

ବାଦ ବିସମ୍ବାଦ ଛାଡ଼ି ସୁହୃଦେ ଆସନ୍ତେ ଆସନ୍ତେ ଏକତାରେ
ସାର ବରଷର ଅଭାବ ନିକର ଜଣାଇବା
ଦୟାମୟଙ୍କର ଦୟା ସିଂହାସନ ଆରତିରେ ଆଜି ଟଳାଇବା । ୩।

ଛାଡ଼ି ଏ ସଂସାର ସୁଖ ଅସାର ପାଦତଳେ ତାଙ୍କ ପଡ଼ିଥିବା
ହୃଦୟର କଥା ତାଙ୍କ ଆଗେ ସବୁ ଜଣାଇବା
ପୁଣି ଏ ଜନ୍ମରେ ଶ୍ରୀପାଦ ପଲ୍ଲବେ ରଖୁ ଏତେ ଆଗ ବଢ଼ିବା । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ହେମନ୍ତ।) ୯

ଶୁଭ ସମ୍ମିଳନେ ଆସ ବନ୍ଧୁଗଣ ଗାଇବା ଯୀଶୁ ଜୟ
ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ ଶାଶ୍ୱତ କଲେଣି ଜଗତ ଜୟ । ୦ ।

ଗଗନେ ଦିବ୍ୟ ଦୁନ୍ଦୁଭି ବାଜିଲା କଳନାଦୀ ବୀଣା ମୃଦଙ୍ଗ ଘୋଷ
କଳକଣ୍ଠେ ବୀଣା ଶବଦ ଜିଣା ଗାଆନ୍ତି ସେ ଏକ ଜୟ । ୧ ।

ରଙ୍ଗେ ତରଙ୍ଗ ନାଚନ୍ତି ତାଳେ
ମନ୍ଦ ମୃଦୁଳ ପବନ ହିଲ୍ଲୋଳେ
ଗାଏ ବିହଙ୍ଗ ବିଟପୀ ଡାଳେ
ତାଳେ ତାଳେ ଯୀଶୁ ଜୟ । ୨ ।

ସାଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରେମ ମାତୟାଙ୍କ
ସଭକ ସଙ୍ଗୀତେ ଜଗତ ଭରି
ବହିଲାଣି ପ୍ରାଣେ ଅମିୟ ଧାର
ଦୂରେ ଗଲା ଭବ ଭୟ । ୩ ।

—.—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

୧

ଅମାନିଶା ଭେଦ ସ୍ୱାଧୀନ ରବି ଭାରତ ଗଗନ ଉଦିଲ
ମଣ୍ଡି ସିନ୍ଧୁକେତ ବିଜୟ ତିଳକ ଆଲୋକ ମାଧୁରୀ ଢାଳି
ପକ୍ଷୀ କଳକଣ୍ଠେ ବିଜୟ ଗୀତ
ବିଶ୍ୱ ସଙ୍ଗୀତେ ଯାଉଛି ମିଶି ।୧।

ତୁଟିଛି ନିଦ୍ରା ଦାସତ୍ୱ ନିଗଡ଼ ଅବସାଦ ଅପସାରି
ଫୁଟିଉଠିଲାଣି ଜନନୀ ବଦନେ ସରଗ ସୁଷମା ସିରି
କଲ୍ୟାଣୀ ମୋର ଭାରତମାତା
ଏତେକାଳ ଥିଲା ପଦ ଦଳିତା ।୨।

ଆଜି ଦେଖ ଦିନେ ସ୍ନେହେ ବଦନେ ଜନନୀ ଭୁଜ ପ୍ରସାରି
ଡାକେ ଦୁଃଖୀଧନ ଦୁଃଖିନୀର କୋଳେ ଆସ ଭାଇ ଭାଇ ମିଳି
ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ କ୍ଲେଷ ଦୂରରେ ଦଳି
ଚରଣେ ପଡ଼ିବା ଧାଇଁରେ ମିଳି ।୩।

ଭୁଲି ଭେଦା ଭେଦ ବାଦ ବିସମ୍ବାଦ ଅଶାନ୍ତ କଷଣ ଦେହ
ପ୍ରେମର ଜୁଆରେ ଭସାଇ ଦିଅରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅହଂକାର ଗଞ୍ଜ
ପରସ୍ପରେ ଢାଳିଦିଅ ପରାଣ
ସରଜ ମୋକୋଳେ ସରଗ ଧାମ ।୪।

—✽—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର – ଆସୁଛି ସେଦିନ ଆସୁଛି)

ନିଶି ପାହି ପାହି ଯାଉଛି
ଉତ୍କଳ ଆକାଶେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦିନମଣି ତେଜରବେ ଉଇଁ ଆସୁଛି । ୦ ।
ଛୁଟି ଛୁଟି ଯାଏ ଅନ୍ଧାରର ମୋହ,
ହସି ହସି ଉଠେ ପ୍ରକୃତି ନବଢ଼
ନୂଆ ଜନମର ଜୀବନ ପ୍ରବାହ
ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ଖେଳୁଛି । ୧ ।
ସ୍ୱର୍ଗ କାଲଦେର ମୁକୁଟ ଝଙ୍କାର
ପକ୍ଷୀ କଳନାଦ ଭ୍ରମର ଝଂକାର
ପ୍ରେମମୟଙ୍କର ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମର
ଭୈରବ ଗୀତ ଗାଉଛି । ୨ ।
କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଗରର କଣ୍ଠା ମୁକୁଟିଆ,
ଈଶ୍ୱର ଦୁଆରେ ସ୍ୱର୍ଗ କାନ୍ଦେ ଟିଆ,
ପଣ୍ଡପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ମୁକତି ଚାହିଁଆ
ଦୁଆରେ ଦୁଆରେ ଯାଚୁଛି । ୩ ।
ପାପୀ ତାପୀ ଧନ ଅଭୂଷ ଅନାଥ,
ପୂର୍ଣ୍ଣମୟ କର ପରଶେ କୃତାର୍ଥ
ଆଜ ସର୍ବେ ଯେତେ ଅଟ୍ଟ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ
ଅନନ୍ତ ବିଶ୍ରାମ ମିଳୁଛି । ୪ ।
ଆଲୋକ ଆଣିଛି ନୂଆ ଜାଗରଣ,
ଜାଗରେ ନିଦ୍ରିତ ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନ
ଥିବ କେତେଦିନ ମୋହ ନିମଗନ
ଶୁଭ ସମାଚାର ଶୁଭୁଛି । ୫ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

୫ (ସ୍ୱର – ଆସ ଶୁଭଦିନେ)

ଆସ ସ୍ୱାମୀ ବନ୍ଧୁ ଧନ ଦୟାସିନ୍ଧୁ,
ଶୁଭ ସମ୍ମିଳନେ ଆସହେ ଆଜ
ତୁମ ଦରଶନ ଆଶେ ପ୍ରିୟତମ
ମିଳନ୍ତୁ ତୁମର ସନ୍ତାନ ସଙ୍ଗ । ଘୋ ।

ତୁମ ପ୍ରେମ କର କୋମଳ ପରଶ
ଜଗାଉ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ଆଦରଶ
କଳହଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଧ୍ୱଂସ ହିଂସା ବିଦ୍ୱେଷ ଶେଷ
ନିତ ପୁଣ୍ୟମୟ ନୂଆ ହେବେ ସାଜ । ୧ ।

ଜନମି ସବୁଏ ଅଧମ ସନ୍ତାନେ
ସହୁଛ ବହୁଛ ଅଙ୍କେ ନିଜ ଗୁଣେ
କରୁଣା ପଣତେ ଆବୋରି ଯତନେ
ଦୁଷ୍ଟ କଷ୍ଟ ଶିଷ୍ଟ ସବୁ ଦେଇ ଲାଜ । ୨ ।

ହଅ ହୃଦୟ ପ୍ରଭୁ, ଅନ୍ତରର ଗତି
ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି କ୍ଷମା ଅନନ୍ତ ମୁକତି
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗାଉ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ତୁତି କୀର୍ତ୍ତି
ମାନବ ମରମ ପ୍ରେମାମୃତେ ମାଜ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

ଜୟ ଯୀଶୁ ଯୁବ ମେଷ ସନ୍ତାପହାରୀ
ପ୍ରେମ ସୁଧାର ଜୀବନାଧାର ଦୁଃଖ ଦୁରିତହାରୀ ।

ଅକଳ ଅଗମ ଗତି ପ୍ରୀତି ମୂରତି ପ୍ରୀତିଆ ହୃଦ ସମ୍ପତ୍ତି
ପରମାନନ୍ଦେ ଆଜ ଗାଇ ଯୁବାମେଷ ସ୍ତୁତି
ଲଭିରେ ଜୀବନେ ସୁଗତି,

ଜୟ ବିଶ୍ୱ ମୋହନ ଆରତ ଭଞ୍ଜନ ପାପ ଦଳନକାରୀ
ପରମାନନ୍ଦରେ ହେ ମଶୀହ; ପ୍ରେମ ବୀଜ ରୋପଣମାଳୀ
ଗାଅ ଗାଅରେ ଆଜ,

ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ ରୋଗ ବାଦ କରିଜ; ପ୍ରେମେ ମଜ, ଗାଅ···
ଅନୁରାଗେ ତାଙ୍କ କୋଳେ ଆଶ୍ରିଜ; " " ଗାଅ··· ··
ଲୋକ ସେବା ବ୍ରତେ ହରଷେ ମଜ, " " ଗାଅ ·····
ନାଜରିତ ଯୀଶୁ ଯଶ କୀରତି, ପ୍ରେମେ ମାତି, ଗାଅ ··· ···
କାଲଭେରି ଗିରି ଶୃଙ୍ଗ କୀରତି, " " ଗାଅ ··· ···

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜପୁଟେ ଭବାବ୍ଧି ତର, ଦୀନବଳ ଦଳନ୍ତି ଭକ୍ତ ହୃଦବିହାରୀ ।୦।

ଜୟ ଦୁର୍ଗତି ବିନାଶନ- କାରୀ
କୃଷ୍ଣ- ରୁକ୍ମିଣୀ- ପ୍ରେମ ପ୍ରଚାରୀ
ଶମନ ଦମ୍ଭ ହାରୀ, ହେ ଭୁବନାନନ୍ଦ କାରୀ
କାଳିଭୈରବ, ଶିଖର ଶିଖୀ; ଶିଖରେ ଧରି
ପ୍ରଭୁ ଦେହ ତୋହରି ।୧।

ମହାପାପିନୀ ଲେଖକ ତାଙ୍କୁ
ପ୍ରଭୁ, ଦେଖାଇଲ ପାଦ ତୋହରି
ଭବାର୍ଣ୍ଣବୁ ପାର କର, ଆଜ ନାଶ ପାତକ ମୋହରି
ତୋ ପ୍ରେମେ ଝୁରି, ଯାଉ ବାହାରି; ଜୀବ ମୋହରି
ପ୍ରଭୁ, ତୋ ପାଦେ ଅଳି ।୨।

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

ଆସରେ ଗାଇବା ମିଳି ଆନନ୍ଦ ସଙ୍ଗୀତ
ଜପୁ ସୁବାମେଷ ଭବେ କମ୍ପାଇ ଜଗତ
ସେବ୍ବ ନାମ ସୁଧା, ଆନନ୍ଦେ ମାତି ଏଇ ବସୁଧା । ୦ ।

ଲଭିବ ନବ ଜୀବନ ଅବଶ ଦେହରେ
ପୁଲକେ ଭାସିବ ଧରା ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ । ୧ ।

ମନୁଷ୍ୟର ଶୁଷ୍କତରୁ ବ୍ରତତି ମେଲିବ
ଆନନ୍ଦ ଉପବନରେ କୁସୁମ ଫୁଟିବ । ୨ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭାରତ ଆକାଶେ ଯୀଶୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରକାଶି ଗୋ ପାହିଲା ନିଶି । ୦ ।

ଦେଖରେ ଦେଖ ଅଳସ ତଳପ ଛାଡ଼ି
କନକକିରଣେ ଧରା ହସଇ ଉଲ୍ଲସି ଗୋ । ୧ ।

ମାନବର ପାପ- ତାପ- ତମସ ହରାଣି
ମୃତ୍ୟୁ ସଞ୍ଜୀବନୀ ସୁଧା ଢାଳୁଛନ୍ତି ଆସି ଗୋ । ୨ ।

ପିଅ ରେ ଆକଣ୍ଠ ସେହି ସଞ୍ଜୀବନୀ ସୁଧା
ହରଷ ଆନନ୍ଦେ ଭାଇ ଦେଶେ ଦେଶେ ଘଷି ଗୋ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର— କେତେ ମିଷ୍ଟବାଣୀ ଶୁଣିଲି)

୮

ଅପୂର୍ବ ପ୍ରେମ ଯୀଶୁ ଏକା ପ୍ରେମୀ ରତନ
ଧନ୍ୟ ପତିତପାବନ ଧନ୍ୟ ପ୍ରେମ ନିଧାନ । ଧ୍ରୁ ।

ହୃଦୟ ସରସୀ ବନ ଝଷର କି ଶୋଭାବନ
ଫୁଟିଣ ଅମୂଲ୍ୟ ପଦ୍ମ ପ୍ରେମମଧୁ କ୍ଷରଣ । ୧ ।

ପ୍ରେମ ଭାବ ପ୍ରେମ ଗୁଣ ଦେ'ଇଛନ୍ତି ଅଙ୍ଗଭୂଷଣ
ପ୍ରେମାମୃତ ପାନେ ସଦା ମତ୍ତ ହୁଅ ମୋ ମନ । ୨ ।

ପ୍ରେମେ ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ଫୁଟୁଅଛି ପ୍ରେମ ଫୁଲ
କାଲଭରି ଗିରି ପରେ ଜଣା ପ୍ରେମ ଗଜନ । ୩ ।

ଧନ୍ୟ ସେ ପ୍ରେମ ମୂରତି ଚନ୍ଦ୍ରମା ଯା ଆଗେ ତୁଚ୍ଛ ତୁଚ୍ଛ
ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଆସ ଆସ ପ୍ରେମିକ ଜନ । ୪ ।

ଆସ ଆସ ଭଗ୍ନୀ ଭାଇ ପ୍ରେମନାଥ ପାଶେ ଯାଇ
କରିବା ପବିତ୍ର ପ୍ରେମ ଭିକ୍ଷା ମୋ ନିବେଦନ । ୫ ।

***

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ - ଆଶାବରୀ, ଅଠତାଳ)

* ଆସ ଭଜନ୍ତା ରେ; ଗୌରବମୟ ଶ୍ରୀନାମ
ଯେଉଁନାମେ ପାପୀ ଭକ୍ତଙ୍କ ଜପି
ଲଭେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ଧ୍ରୁ ।

ଯା ନାମ ମହିମା ଯା ଗୁଣ ଗାଉଛି ତ୍ରୋଷଳ ଗିରିଶାଳମ
ଯାହାଙ୍କ ଜୟଧ୍ୱନି ଗିରି କାନନ ବଢାଏ ଝଙ୍କା ତୁଳନା । ୧ ।

ଯେଉଁ ନାମ ଶୁଣି ଭବେ ମୃତପ୍ରାଣୀ ଲଭନ୍ତି ନବ ଜୀବନ
ଯେ ପବିତ୍ର ନାମ ପାପୀର ଭୂଷଣ ପାପ ସନ୍ତାପ ଖଣ୍ଡନ । ୨ ।

ଯେଉଁନାମ ଭଜି ନରଗଣ ଅଜି ଲଭନ୍ତି ମୋକ୍ଷ ନିଧାନ
ମୋ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଯା ପାଦୁ ସଂପୂଷ ପିଇ ତୃପ୍ତି ମନସ୍କାମ । ୩ ।

ନାଶିବେ ତୋ ପାପ ସେ ତ୍ରାଣ ଅଧିପ ନୁହ ତୁ କାତର ମନ
ସରଳ ପ୍ରାଣରେ ଯେ ଡାକନ୍ତି ତାରେ ସେ ଲଭନ୍ତି ଶାନ୍ତିଧନ ।୪।

ଆସ ବନ୍ଧୁଗଣ ସେ ରଙ୍ଗଚରଣ ତୃଷିବା ହୋଇ ଅନନ୍ୟ
ଶୁଣିବେ ବଳିନ ସେହି ଗୁଣମଣି ପାପୀବନ୍ଧୁ ଯାଙ୍କ ନାମ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର ଆଜି ଧରିବ ଏକ କଲ୍ପ କଥା)

(ପଦ) ତୁମେ କହୁଛ ସଙ୍ଗେ ଥିବ ନିୟତ
ନାହିଁ ନାହିଁ କେହି ତୁମ୍ଭବିନା ଭବତ୍ରାଣୀ
ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏ ଧ୍ୟାନ ଅନୁରତ । ୦ ।
ଆସୁଅଛି ଦାନବର ରଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେନାବଳ
କ୍ରୋଧିତ ହୃଦୟୁ ଗାଢ଼
ଭଙ୍ଗି ଦାନବର ବାଡ଼ ଛନ୍ଦ ପାପ ନିଗଡ଼
ବନ୍ଦୀକର ଦଳିବ ସକଳ
କାହିଁ ପଳା, କି ଲୁଚିବ, କି ଯୁଝିବ,
ଛଅଗତୁ ଏକାକୀ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ । ୧ ।
ତେଣୁ ବିଶ୍ୱାସଧନ ରଖିଛୁ କରି ଗୋପନେ
ଶତ୍ରୁ ମେ କରେ ହରଣ
ହାତେଣ ଅନଳ ବାଣ ଆଣେ ଆକରଷିଣ
କରଗତ କରିବାକୁ ମନ
କେହି ନାହିଁ; କେ ତାରିବ, କେ ପାଳିବ,
କାତର ଜନକୁ କରି ମୁକତ । ୨ ।
ତେଣୁ କର୍ମୀର ପ୍ରାଣ ଝଦଗି ଏ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରଣ
ସହୁଛୁ ଦାନବର ପଣ
କାହିଁଛ ଅଧମ ଦାସ ଏ ଶତ୍ରୁଗଣ
ଶ୍ରୀମୁଖ ଶପଥ ସୁମରଣ
କହୁଅଛ ନ ଛାଡ଼ିବ, ନ ଏଡ଼ିବ;
ସାଥେ ରହିବ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ୩ ।

* * *

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗିଣୀ— ଆଶାବରୀ ଚୋଡ଼, ଅଡ଼ାଠେକା)

ହେ ଶ୍ରୀନାଥ ହେ ପ୍ରାଣନାଥ ମୋହର ଗୁହାରି ଶୁଣିବ
ଏତିକ ବଚନ ମୋର ତୁମ୍ଭରେ ଶୁଣା ହୋଇବ । ଧ୍ରୁ ।
କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁର ଭୁବନେ ଯେ ଯାଏ ଦିନ ଜୀବନେ
ପ୍ରଭୁଏ ପାତକୀ ଅଧମେ ଶ୍ରୀପାଦେ ଆଶ୍ରା ମିଳିବ । ୧ ।
ଗଲେ ତୁମଠୁ ପଳାଇ ବାନ୍ଧି ପ୍ରେମ ରଜ୍ଜୁ ଦେଇ
ପାଦେ ରଖ ଦୟାବନ୍ଧୁ ଏତିକି କୃପା କରିବ । ୨ ।
ଯବେ ପାପ ପ୍ରଲୋଭନ ହରେ ମୋ ବିବେକ ଜ୍ଞାନ
ମାର ହେ ବାଡ଼ି ପାଞ୍ଚଣ ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ ହୋଇବ । ୩ ।
ଯେବେ ମୁଁ ସମ୍ପଦେ ଭୁଲି ଯାଏ ତୁମକୁ ପାଶୋରି
ନଷ୍ଟ ସମ୍ପଦ ଯେପରି ଶ୍ରୀପାଦେ ଚିତ୍ତ ରହିବ । ୪ ।
ତୁମର ରୂପ ମାଧୁରୀ ରହୁ ମନ ଚକ୍ଷୁ ଘେରି
ଅନ୍ଧାର ହେବ ଏ ପୃଥ୍ୱୀ ନାଥ ହେ ଯେବେ ଛାଡ଼ିବ । ୫ ।
ଏତିକି ମାଗୁଣି ଶେଷେ ପାଇଲେ ପାପ ମାନସେ
ତୁମ୍ଭ ଶୋଣିତ ସ୍ପରଶେ ଚିତ୍ତ ମୋ ଶୁଦ୍ଧ କରିବ । ୬ ।

— ✽ —

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରଭୁ, ଦୟାକର ଏ ଦୁଃଖୀକି
ଶରଣନାଥ ତ୍ରାହି ଡାକି ଡାକି ମୁହିଁ ଥକିଲିଣି ନାଥ
ଶୁଣିବ ନାହିଁକି । ୦ ।
ପଡ଼ି ଏ ଜଞ୍ଜାଳେ ମୋହମାୟା ଜାଲେ
ଯୀଶୁ ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି ଡାକୁଛି କାତରେ
କୃପା ବନ୍ଦ ତବ କରିନାଏ ଦେବ
ଏହାପାଇଁ ମୋରେ କୃପଣ ହେବନା । ୧ ।
ହୃଦୟ ବେଦନା ମରମ ଯାତନା
ଲଘୁଇବ ଆଉ କଏ ତୁମ୍ଭ ବିନା
ଆହେ ଦୟାମୟ ଦରିଦ୍ର ଆଶ୍ରୟ
ଦୟା-ନିଧି ତବ ସରିଗଲାଣି କି । ୨ ।
ବୁଡ଼ିଗଲି ପାପ ନରକ ପାତାଳେ
ସଡ଼ିଗଲି ଷଡ଼ରିପୁର ଗରଳେ
ତବ କୃପାବଳେ କୃତାର୍ଥ ନ କଲେ
କିଏ ଆଉ ଦୟା କରିବ ପାପୀକି । ୩ ।
ଭଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଆହେ ଜଗଦୀଶ
ଏ ପାପ ପରାଣେ ଏତିକି ମାନସ
ଶେଷ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜପୁ ଜପୁ ପ୍ରାଣ
ଛାଡ଼ଇ ଶ୍ରୀପାଦେ ମାଗୁଣି ଏତିକି । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ ନଦୀ ବହୁଛି ବୁଡ଼ିବୁ ଯଦି
ଆରେ ଭାଇ । ଘୋଷା ।

ପ୍ରେମମୟ ହୃଦୟ ଭେଦ
ପ୍ରେମେ ବହେ ରକତ ନଦୀ,
ଭକତ ସେହି ପ୍ରେମ ସୁସିନ୍ଧି
ଗାଇବୁ ଯଦି ଆରେ ଭାଇ । ୧ ।

ଚୁମ୍ବ ଚୁମ୍ବ ଲହରୀମାଳ
ଶାନ୍ତି ସୁଧା ବର୍ଷ ମଙ୍ଗଳ,
ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁ ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳ
ବୁଡ଼ିବୁ ଯଦି ଆରେ ଭାଇ । ୨ ।

ନାହିଁ ଏଥି ସ୍ୱାର୍ଥ ଜମ୍ବାଳ
ଫୁଟେ ସ୍ନେହ ସୁନା କମଳ,
ତାପିତର ପ୍ରାଣ ଶୀତଳ
ନହାଇବୁ ଯଦି ଆରେ ଭାଇ । ୩ ।

ନାହିଁ ତହିଁ ବରଷ ବାଣୀ
ଘାଟରେ ନାହିଁ ମଗର ମଶାଣୀ,
ଅନନ୍ତ ସେ ବହେ ଉଜାଣି
ଭାସିବୁ ଯଦି ଆରେ ଭାଇ । ୪ ।

ଏହି ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁ ସଲିଳେ
ବୁଡ଼ିଯାଇ ଅତଳ ତଳେ
ଜଗତର ଯାତନା ଭୋଳେ
ଭୁଲିବୁ ଯଦି ଆରେ ଭାଇ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଭୈରବୀ, ଏକତାଳ)

ଆଜନ୍ମ ଅପରାଧୀ
ମୁଁ ହିନା ଅପରାଧୀ
ଚରଣେ ଅପରାଧୀ
ମୁଁ ଯୀଶୁ ହେ ଘୋ ।

ପଥ ଅଜଣା
ପରଏ କଣା
କଣ୍ଟକେ ନରକଧି
ମୁଁ ଯୀଶୁ ହେ । ୧ ।

ମୋହ କରୁଣା
ଦାସରେ ଊଣା
ହୃଦାନ ଚତ୍ର ଶୁଦ୍ଧି
ମୋ ଯୀଶୁ ହେ । ୨ ।

ତୁମ ରକତ
କରେ ମୁକତ
ଅଶେଷ ପାପବ୍ୟାଧି
ମୋ ଯୀଶୁ ହେ । ୩ ।

ହୃଦ ଉପନ୍ତ
କରଣେ ଶାନ୍ତ
ଘରମ ଅନ୍ଧଷ୍ୟ
ମୋ ଯୀଶୁ ହେ । ୪ ।

ରଖ ଚରଣେ
ସେବକ ପଣେ
ଦେଇ ପରମ ସିଦ୍ଧି
ମୋ ଯୀଶୁ ହେ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ—କନଡ଼ା)

୭

(ସ୍ୱର—ସେତେକ ଆଜି ମୋର ଆଶାଫୁଲ ଫୁଟିବ)

କେବେ ହେ ଶାନ୍ତ ରାଜା ରାଜ୍ୟ ତବ ଆସିବ
ଆଶା ମୋର ପୂରିବ ସୁଖ ବଢ଼ିବ । ୦ ।

ବହୁ ଦିନ ପାପ କରିଛି ଅମାପ
ପ୍ରତିହିଂସା ଥୋଇ ହୃଦେ ରୋଗ
ତବେ ଆକର୍ଣ୍ଣି ଜାଣି ତୋର ପ୍ରଚଣ୍ଡ କୋପ
ପାପ ସୃଷ୍ଟି ହିଂସା-ଦ୍ୱେଷ-ଅନଳେ କିବା ଜଳିବ । ୧ ।

କଷ୍ଟଥିଲ ଘନ ମେଘ ଉଠେ ଉଭା
ଉହ୍ଲାଇ ଆସିବ ବୃଷ୍ଟି ଧାରା
ଭାଙ୍ଗି ଅଛଲ ନାହିଁ ଦୁଃଖୀ ଦୁଃଖ ପାଟଶୋର
ରହିଁ ରହିଁ ଆଶା ସୁଖ ଜୀବନ ନବା ବଢିବ । ୨ ।

ମୋ କୁଞ୍ଜେ ବସନ୍ତ ହୋଇଲଣି ଅନ୍ତ
ମାରବ ହେଲଣି ପିକ ରବ
ଝଞ୍ଜା ବତାସ ବହି ଫୁଲ କୂଳ ଦଳିତ
କେତେକାଳ ଆଶା ଧରି ଜୀବନ ମୋର ରହିବ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

୩

(ଶାର୍ତ୍ତି)

(ସ୍ୱର— ଜାଗ ଜାଗ ଉଠରେ ଉଠ)

ଚେଉ ଚେଉ ବିଳାସ ସେଯ ତେଜମ୍ନ ପାହିଲାଣି ରେ
(ଦେଖ) କୁସୁମ ଗନ୍ଧ ଉଡାଡ଼ି ପବନ ଧୀରେ ବହିଲାଣି ରେ । ୦ ।

କଳକଣ୍ଠ ବିହଙ୍ଗ ତାନେ, ଝୁଟୁଛି ଅମୃତି ମରତ ଧାମେ
ଥିବକି ନକ୍ତି ମୋହ ସ୍ୱପନେ; ଦିବାକର ଉଇଁଲାଣି ରେ । ୧ ।

ଉଠ ଉଠ ଅଳସ ତେଜି, ପରମ ପିତାଙ୍କ କରୁଣା ହେଜି
ଶିରରେ ବହୁ ଅଶୀଷ ଫେଣ ନ୍ୟସ୍ତ ଏ କର୍ମ ଭୂମିରେ । ୨ ।

ଦେଖ ଦେଖ ଶରଦ ମହୀ, ଜମିରେ ହେଲାଣି ଅରାଜମୟୀ
ଉଠରେ ଉଠ ନୂଆ ଉଦ୍ୟମେ, ଜୟ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭଣିରେ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

କୀର୍ତ୍ତନ

ଓଁ
ବତର କୃପା କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ ଶଶ୍ୱ ଚପଦହାସ
ମସୀହ ମନ୍ଥା ମନ୍ତ୍ରମ ମୋହନ ମୂରତ ଧାମ । ଘୋଷା ।

(ହୋଶାନା ହୋଶାନା ହୋଶାନା ଗାଅରେ)
ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନାଧାର ତାପିତ ହୃଦ ଚନ୍ଦନ
ଜଗତ ନିନ୍ଦା ଛନ୍ଦା ଫନ୍ଦି ବନ୍ଦା ଭକତ ରଙ୍ଗା ଚରଣ
ବିଶ୍ୱ ପ୍ରେମ ନିଦାନ କଣ୍ଠା ମୁକୁଟ ଭୂଷଣ,
ଦୟାମୟ ଦୀନ ଦୁଃଖହାରୀ
ଶୁଦ୍ଧପ୍ରେମ ରସ ପଶାରୀ
ହୋଶାନା ହୋଶାନା ହୋଶାନା ଗାଅରେ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଛଟିଆର)

ଭୁଲନା ବାଇଆମନ ରେ
ମୋତେ ଭୁଲି ମନ ଭଜ ଦେବତା ବନାଜିତେ । ଘୋ ।

କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ମଦେ ମତ୍ତ ମାତି ଥାଅ ରେ
ତାକ ଯେ ପଡ଼ବ ଭବେ ଦେଖିଲେ ଭଲୁ ନାହିଁ
ଅସାର ସୁଖରେ ବୁଡ଼ିଥାଅ ରେ । ୧ ।

ଏ ନୂଆ ସଂସାରେ ଶାନ୍ତି ଖୋଜି ମରୁଥାଅ
ଶାନ୍ତିର ଦେବତା ଦେଖୁନାହିଁ
ଗିରିଚୂଳେ ଝୁଣ୍ଟିଲେ ତାଙ୍କୁହିଁ ନପାଉଁ
ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଝରି ପଡ଼ିଜି ଯହିଁ
ଟୋପିଏ ଚାଖିଲେ ହେବ ମଧୁକର ଦାଣ୍ଡରେ । ୨ ।

କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ଶୋଭେ ଯାର ଶିର ଦେଶ ରେ
ଦାରୁଣ ଦଉଡ଼ା ଦାତେ ଯାଉଛି ପଶ୍ୱପ ରେ
ଅଗଣ୍ଡ ମୁକତି ବାଟ ଫେଇ
ନର ନାରାୟଣ ରୂପେଁ । ଝୁଣ୍ଟିରେ ଝୁଣ୍ଟିଇ ରେ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ନଗରେ ନଗରେ ଗ୍ରାମରେ ଗ୍ରାମରେ)

କି ଅଛିରେ ନର ଯୋଗ୍ୟ ଉପହାର
ଦେବୁ ପରମେଶ ପାଦତଳେ । ଘୋ ।

ଅଛିରେ ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ
ବନ୍ଧୁ ସେବାନାହିଁ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଉପଯୋଗୀ ସିନା ଆତ୍ମବଳିଦାନ
ପୂତ ହୃଦୟ ତୋ କାଳେ କାଳେ । ୨ ।

ସବୁତ ସଂସାରେ ତାଙ୍କର ସୃଜନ
ଜୀବନ ଯୌବନ ଧନ ମାନ ଜ୍ଞାନ
ଦେଇଛୁ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦିଆ ଧନ
ତୋଷି ପାରିବୁକି କେଉଁ କାଳେ । ୩ ।

—*—

(ସୁର— ଗର୍ବ ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ) ୩

କୃପାସିନ୍ଧୁ, ଅନୁକମ୍ପା ସୁମରୁ ମଣ୍ଡନ
ଶରଣ ପଞ୍ଜର ପ୍ରଭୁ ଶଙ୍କଟ ଭଞ୍ଜନ । ଘୋ ।

ଦାସଙ୍କ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧନ, ଦୁଃଖ ଦୁରିତ ଦୂଷଣ
କରୁଛ ମୋଚନ ନିଜ, ଜୀବନ ଦାନେ । ୧ ।

ନରକ ତାମସୀ ନିଶି, ଦେଲେ ଦିବ୍ୟାଲୋକ ରାଶି
ସେ ଯେ ଅକଳଙ୍କ ଶଶୀ, ତମ ଦଳନେ । ୨ ।

ଶାନ୍ତି ସୁଖ-ସ୍ବର୍ଗ ଘର, କୋଟି ସୃଷ୍ଟି ମୂଳାଧାର
ଏକଇ ଭରସା ସ୍ଥଳ, ମର ଭୁବନେ । ୩ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ଆସୁଛି ସେଜନ ଆସୁଛି)

ସେବକ ସନ୍ତାପ ହରିଛ

ନବଦ୍ୱୀପ ଅନ୍ଧାର ମଧ୍ୟେ ମହାପ୍ରଭୁ
ଆଲୋକ ଝଲକ ଉଠିଛ । ଘୋ ।

ଅବହେଳା ତୁମ ଇଙ୍ଗିତ ସକଳ
ଯାଉଥିଲି ସାତ ସମୁଦ୍ରର ପାର
ହେବ ବୋଲି ତୁମ ନୟନ ଆଡ଼ାଳ
ଅଧମର ଭ୍ରାନ୍ତି ଭାଙ୍ଗିଛ । ୧ ।

ଏ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରକୃତି ରଚନା ତୁମରି
ନିତି ଚାଲେ ତୁମ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସରି
ମୁଁ ପାପିଷ୍ଠ ଏକା ଦ୍ରୋହ ଆଚରିଲି
ନିଜ ଗୁଣେ କ୍ଷମା ବାନ୍ଧିଛ । ୨ ।

ଭୂତଳ ଯେତେ ସାଗର ଅଟଇ
ଧାଉଁଥିଲେ ହୋଇତ ତରଙ୍ଗ ଫେନିଳ
ଓଳଟିଲେ ଖଣ୍ଡେ କମି ଜପିଙ୍କ
[illegible] ଠେ ଉଦ୍ଧାର ଧରିଛ । ୩ ।

ଦୟା ସଦା ଅଟନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ସିଂହାସନ
ପ୍ରେମ ଅଟନ୍ତି ତୁମ ଶାସନ ବିଧାନ
ମହିମା ମଣ୍ଡିତ ତୁମ ପ୍ରଭୁପଣ
ଏ ଜୀବନ କିଣି ନେଇଛ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତ୍ୟଜାତ ନିରମଳ ପ୍ରେମର ଅବତାର
ନସ୍ୱଶ ପାପୀ ଜୀବନବନ୍ଧୁ ସିନ୍ଧୁ କରୁଣାର । ୦ ।

ନିତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ବ୍ରହ୍ମ ତବ ଶୋଭାମୟ
ସରଳ ହୃଦ ପୀୟୂଷ ଧାମ ଜ୍ଞାନ ଦୟାମୟ
ପାପୀଙ୍କ ଲାଗି ପାଗଳ ପ୍ରେମେ ନେଇ ତା ଦୁଃଖ ଭାର । ୧ ।

ଭ୍ରାନ୍ତ ନରେ ଶାନ୍ତି ସୁଧା ମୁକ୍ତିତତ୍ତ୍ୱ ସାର
ବାନ୍ଧି ବକ୍ଷେ କଠିଣ କ୍ରୁଶ ଝୁଲେ ଦୟାଧାର
ସେହିତ ଏକା ମରଣ ସାଥୀ ଜୀବନ ମୂଳାଧାର । ୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରଭୁ, ଦୟାକର ଏ ଦୁଃଖୀକି
ଝୁଣନାଥ ଯାଚ୍ଛି ଯାଚ୍ଛି ଡାକ ମୁକ୍ତି
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶୁଣିବ ନାହିଁକି । ୦ ।

ପଡ଼ି ଏ ଜଞ୍ଜାଳେ ମୋହ ମାୟା ଜାଲେ
ଯୀଶୁ ଯାଚ୍ଛି ଯାଚ୍ଛି ଡାକୁଛି କାତରେ
କୃପାସିନ୍ଧୁ ତବ କରୁଣା ଏ ଦେବ
ଏହାପାଇଁ ମୋରେ କୃପଣ ହେବ କି । ୧ ।

ହୃଦୟ ବେଦନା ମରମ ଯାତନା
ନିବାରିବ ଆଉ କଏ ତୁମ୍ଭ ବିନା
ଆହେ ଦୟାମୟ ବନ୍ଧୁ ଆଶ୍ରୟ
ଦୟା ନିଧି ତବ ସରି ଗଲାଣି କି । ୨ ।

ବୁଡ଼ିଗଲି ପାପ ନରକ ପାତାଳେ
ହଡ଼ିଗଲି ଷଡରିପୁର ଗହଳେ
ତୁମ୍ଭ କୃପାବଳେ କୃତାର୍ଥ ନ କଲ
କଏ ଆଉ ଦୟା କରିବ ପାପୀକି । ୩ ।

ଭଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଆହେ ଜଗଦୀଶ
ଏ ପାପ ପରଶେ ଏତେକ ମନାସ
ଏବେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜପୁ ଜପୁ ପ୍ରାଣ
ଛାଡ଼ିବ ଶ୍ରୀପାଦେ ମାଗୁଛି ଏତିକି । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

୦

(ତାଳ— କବାଲି)

ତୁମେ ସବୁରେ ମୋର ସବୁ
ହେ ମହାପ୍ରଭୁ ।୦।

ପ୍ରେମ ମୂରତି ଜଗତ ଜ୍ୟୋତି
ବାଞ୍ଛଇ ପାପତମ ଭବୁ, ହେ ମହାପ୍ରଭୁ ।୧।

ଦୁଃଖ ପାଶୋରା ସୁଖ ଅପରା
ଭୁଲେମତ ଏ ଜୀବନ ଜଭୁ, ହେ ମହାପ୍ରଭୁ ।୨।

ତୁମ ଚରଣ ଦୀନ ଶରଣ
ଯାଉ ଜୀବନ ଝରୁଁ ଝରୁଁ, ହେ ମହାପ୍ରଭୁ ।୩।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଭୃମ) ଚରଣ ସରୋଜେ ଅରଜ ଏତେ ମୋ
ଶୁଣିବ ନାହିଁକି ପ୍ରଭୁ ହେ
ଅର୍ପି ଦେଉଛନ୍ତି ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ
ସୁନାର ସଂସାର ସବୁ ହେ ।୦।

ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗେ ଆଶାତରୀ ମୋର
ହୋଇଲାଣି ଡୁବୁ ଡୁବୁ ହେ
ଉଦ୍ଦାମ ପବନେ ଭବେକ ପାପଟି
ବଞ୍ଚାଇନ୍ତୁ ଲଭୁ ଲଭୁ ହେ ।୧।

✱

ଅନ୍ଧହୋଇ ବୁଲୁ ଥିବେ ଭୁଲ୍ଲ ମାନବ
ଅଜାଣତେ ଧନେ ହେଲେ ତାଙ୍କ ପଣ୍ଡବ । ୦ ।

ହାତକୁ ଆସିଛୁ ଭୁଲ୍ଲ
ହାତ ସଙ୍ଗେ ଯିବ ନାହିଁ
ହାତ ସରିଗଲେ ଲାଭ ସବୁ ଯିବ ।।

—~✱—

ଜୟ ହେ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ଜୟ
ଚରଣେ ମାଗୁଛି ଆଶ୍ରୟ । ୦ ।

ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳେ ଜଡ଼ ଥିବାବେଳେ
କର ଏ ବନ୍ଧନ କ୍ଷୟ
ଦୁଃଖରେ ତାପିତ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ
ସେବକ ପଦବୀ ଦିଅ । ୧ ।

ମୃତ୍ୟୁ ମନ୍ଦା ସିନ୍ଧୁ ପାରହେବା ବେଳେ
ହୃଦରେ ଆଦର ଦିଅ
ଉତ୍ତାଳ କଲ୍ଲୋଳ ତରଙ୍ଗ ସକଳ
ଯେପରି ଗୋ ବାନ୍ଧିନିଅ । ୨ ।

ତୁମ ପ୍ରେମ ଯଶ ଗାଇବା ବେଳରେ
ମୋ କଣ୍ଠେ ହୁଅ ଉଦୟ
ଅକିଞ୍ଚନ ବୋଲି ଚରଣରେ ଠେଲ
ବନ୍ଦନା ହେ ଦୟାମୟ । ୩ ।

ତୁମ ପ୍ରେମ ଖେଳେ ଆପଣାକୁ ହେଳେ
ଭୁଲିବା ମନ୍ତ୍ର ଦିଅ
ଶ୍ରୀପଦ ଧୂଳିକି ମୋର ମଙ୍ଗଳ କ
କରୁଣାରେ ବୋଲ ଦିଅ । ୪ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

ସ୍ୱର — ଧର୍ମଛନ୍ଦ ବଚନ ମାଳା

ଯୀଶୁମୋର ଭଜନ ମାଳ
ଭକତ ହୃଦୟ-କୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାମ ଅଭିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ, ସତ୍ୟଶାନ୍ତି ଗୀତ ସୁରସାବଳୀ ।୦।

କୋଟି ସୃଷ୍ଟି ଜୀବନା ଧାର   ସ୍ୱର୍ଗଧର୍ମ ଦିବ୍ୟ ଆଧାର
ଯୀଶୁ ମୋର ଧ୍ୟେୟ   ଯୀଶୁ ମୋର ଶ୍ରେୟ
ଅଶନ ବସନ ସୁଖ ମଙ୍ଗଳ । ୧ ।

କର୍ମହୀନ ଆଶ୍ରିତ ଜନ   କାମନାର କଳପଦ୍ରୁମ
ଅଗତିର ଗତି   ଅମର ବିଭୂତି
ପାପୀତାପୀ ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ସଙ୍ଗାଳ । ୨ ।

ଭବ ପାରାବାର ସଙ୍କଟ   ଚରଣେ ଅଭୟ ପୋତ
ଝଡଝଞ୍ଜା ଘାତ   ଊର୍ମି ଉତପାତ
ନ ପାରେ କମ୍ପିତ ଚରଣୀ ଟାଳ । ୩ ।

ସେତ ମୋର ଜୀବନ ପ୍ରଭୁ   ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସେ ସବୁରେ ସବୁ
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ମଡ଼କେ   ଘୋର ଦୁର୍ବିପାକେ
ଥାଏ ମୁଁ ଜଣଙ୍କ ଚରଣେ ପଡ଼ି । ୪ ।

ପାପ ପ୍ରଲୋଭନ ପରୀକ୍ଷା   ଶରମାରୁ କର ସୁରକ୍ଷା
ହେ ଜୀବନ ସଖା   ଏତିକି ମୋ ଭିକ୍ଷା
ଅନ୍ତିମେ ଜଣିକା ଚରଣ ଧୂଳି । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(କୀର୍ତ୍ତନ)

ଭୁବନ ମୋହନ ପତିତ ପାବନ ଯୀଶୁ ନାମ ଜୟ ବୋଲ
ସୁଧାମଣ୍ଡିତ ନାମ ସବୁ ସୁଖ ଧାମ ସେହି ନାମେ ଜୟ ବୋଲ
(ଯୀଶୁ ନାମରେ ଭାଇ)
ମର ନର ଅମରତା ଭୁଞ୍ଜଇ
ସଂସାର ସନ୍ତାପ ଯାଏ ପଳାଇ
ଦେହରେ ସଭଙ୍କ ବଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି
ଯୀଶୁ ନାମେ ଜୟବୋଲ ଭାଇରେ
(ଯୀଶୁ ନାମ ଆଜ ଗାଅରେ ଭାଇ)
ଜୟ ଯୀଶୁ ଜୟ ବୋଲ ଜୟ ବୋଲ ଭାଇରେ
ଯୀଶୁ ନାମ ସମ ସୁଧା ଆଉ କାହିଁ ନାହିଁରେ । ୧ ।
ପାତକୀ ତାରଲେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କଲେ ଧର୍ମକୁ ସଭେଁ ଭୁଲ
ସେ ଦେଅ ଜୀବନ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଯୀଶୁ ନାମ ଜୟ ବୋଲ
(ଯୀଶୁ ନାମରେ ଭାଇ)
ମରନର ଅମରତା ଭୁଞ୍ଜଇ
ଭାଇକୁ ଭାଇ କରେ ନେଏ କୋଳାଇ
ଜାତିଭେଦ କଳ ଯାଏ ପଳାଇ
ଯୀଶୁ ନାମେ ଜୟ ବୋଲରେ ଭାଇ
(ଯୀଶୁ ନାମ ଆଜ ଗାଅରେ ଭାଇ)
ଜୟ ଯୀଶୁ ଜୟ ବୋଲ ଜୟ ବୋଲ ଭାଇରେ
ଯୀଶୁ ନାମ ସମ ସୁଧା ଆଉ କାହିଁ ନାହିଁରେ । ୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦେଶେ ଦେଶେ ଦେଖ ସେନ୍ତ ଶଶୀମୁଖ ତୁଳନା ଅଛୁନ୍ତି କାହିଁ
ଯେ ଦେଶେ ପଶିଲେ ତାମସି ନାଶିଲ ସରଗ ହୋଇଛ ମହୀ
(କେନ୍ତ ମହତେ ନାହିଁ)
ଯୀଶୁ ଜନା ପାପୁଁ କରବ ଖାନ୍ତି
ପାପ ତାପ ବେଗ ଦେବ ଭୁଲାଇ
ପ୍ରେମ ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚରଣେ ଦେଇ
(ଯୀଶୁ ନାମ ଅଙ୍କ ଗାଅରେ ଭାଇ)
ଜୟ ଯୀଶୁ ଜୟ ବୋଲ ଜୟ ଭାଇରେ
ଯୀଶୁ ନାମ ସମ ସୁଧା ଆଉ କାହିଁ ନାହିଁରେ । ୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ମୋତେ ସେହ୍ନ ରୂପ ଦେଖାଅ ହରି)

ମୋତେ ସେହ୍ନ ରୂପ ଦେଖାଅ ହରେ
ଚାହିଲେ ବଶ୍ୟ ପାତକେ, ଅରୂପ ହେ, ରୂପରେ । ଘୋ ।

ଯିହ୍ନୁଦା ଗୋଛୁ ଗୃହାଳେ, ଯାବ ପାଶ ତୃଣ ଦଳେ
ଶୋଇଥିଲ ପଶୁ ମେଳେ
ମାତା ମେରୀ କୋଳରେ । ୧ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର ନଦାରଚ ଦାଣ୍ଡେ, ଧଳ ଧୂସରିତ ଅଙ୍ଗେ
ଶିଶୁ ମେଳେ ନାନା ରଙ୍ଗେ
ରତ ଧୂଳ ଖେଳରେ । ୨ ।

ସଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ଶ୍ୟାମ ବନେ, ମୋଶା ଏଲିୟୁ ଗହଣେ
ଗିରିବର ଜର୍ଦ୍ଦନେ
ହଜା ଜ୍ୟୋତି ଅଙ୍ଗରେ । ୩ ।

କଷିଶେଷେ ଈରଜନେ, ନଗ୍ରେଲ କବର ସ୍ଥାନେ
ଦେଖାଦେଲ ମରିଏମେ
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟୀ ରୂପରେ । ୪ ।

ସଚେତନ କରୁଣା ଦେବ, ଏ ପାପ ନେତ୍ର ଦେଖିବ
ଅଶେଷ ରୂପ ବିଭବ
ଅପରୂପ ରୂପରେ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର – ପରିତ୍ରାଣ ସମ୍ବାଦ କି ଉତ୍ତମ ନିଷ୍କ୍ରୟ)

ହେ ପ୍ରିୟତମ ଯୀଶୁ ମୋର ପ୍ରେମ ଗନ୍ଧାବର
ଯେ ଯେତେ ପାରିବ ଲୁଟି ନ ହୁଁ ବନ୍ଧବାନ୍ତ । ୧ ।

ମାତଙ୍କ ପାତକୀ ନପଣ୍ଡ ନାରକୀ
ଅନ୍ତରେ ସେ ପ୍ରେମ ରଖି ଅଜସ୍ର ଅମର । ୨ ।

ଧ୍ୟାନ ତୋଷୀ ଭେକୀ ଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠୀ ଚୋର
ଭୃତ୍ୟ ସେ ପ୍ରେମ ରଖି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅନ୍ତର । ୩ ।

ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ କ୍ରୋଧ ଜ୍ୱର ମୃତ୍ୟୁ ଭୟ
ହୃଦୟେ ପ୍ରେମ ପୀୟୂଷ ମନୁ କରେ ଦୂର । ୪ ।

ସେହି ପ୍ରେମ ଭୋଗେ ପାତକୀ ବଢ଼େଲେ
ପାପଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଲେ କାଳବଶ ପର । ୪ ।

ସେ ପ୍ରେମ ମହିମା ଅଗମ୍ୟ ଧାରଣା
ନର କିବା ସ୍ୱର୍ଗ ଦେବଦୂତେ ଅଗୋଚର । ୫ ।

ଶ୍ରାନ୍ତ ଅବସନ୍ନ ମୂର୍ଚ୍ଛ ପଗଣ
ସଂସାରର ପାଇଁ ପ୍ରେମ ହୃଦୟେ ମାତର । ୬ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଖମ୍ବାଜ, ଠୁଂରୀ)

ଯୀଶୁ ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନାମ ନିବାରେ ଭବଭୟ
ସଂକଟଉଦ୍ଧାରଣ, ସନ୍ତାପ ନାଶନ, ଅତି ପ୍ରେମମୟ
କଲ ପ୍ରେମେ ବିଶ୍ୱଜୟ । ୦ ।

(ଯୀଶୁ) ତୁମେ ପତିତ ପାବନ, ପାପ-ସନ୍ତପ୍ତ ସୁଜନ
ପାପୀ ତୃନ୍ଦର, କଳଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦର, ଆତର ଜଣ ଘୋଷାଇଦିଅ
ତୁମେ ନାମେ ପାପକ୍ଷୟ । ୧ ।

ତୁମେ ବିଶ୍ୱ ଦୁରିତ ନିବାର, କାରଣକୁ କରିମୂଳ
ଦୁଷ୍ଟ କପଟେ, ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଉତ୍କଟେ, ମର୍ଷଣ ମରଣର ଭୟ
ବିଶ୍ୱେ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ । ୨ ।

(ମୁଁ ତ) ପାପ-ବ୍ୟାଧିବନ୍ତ ଏଣୁ, ମାଗେ ଶ୍ରୀଚରଣ ରେଣୁ
(ତୁମ) ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧି, ଅମର ଔଷଧି; ଭବାବଧି ତରାଇ ତନୟ
କରମୋତେ ନିରାମୟ । ୩ ।

(ତୁମେ) ପାପୀ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ, ଶାନ୍ତି ସମୃଦ୍ଧି ସଦନ
(ଜୟ) ଈଶ ନନ୍ଦନ, ଜଗତ ବନ୍ଦନ, ଚନ୍ଦନ ଗନ୍ଧ ହୃଦୟ
ଦାସ ପ୍ରଭେ ପଦାଶ୍ରୟ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ— ସିନ୍ଧୁ, ଆଡ଼ଠେକା)

(ସ୍ୱର—ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନେ ଯୀଶୁ)

ଯୀଶୁ ହେ ଜୀବନ ପଥ ଅଗତି ଜନର ଗତି
କଣ୍ଟାବନ୍ଧା ପାଦତଳେ ଘେନ ମୋ ନତି ପ୍ରଣତି । ଘୋଷା ।

ଅଘକର୍ମେ ଅନୁଦିନ ଜୀବନ ହେଲଣି କ୍ଷୀଣ
ନାହିଁ ଧର୍ମ କର୍ମ ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ ଭକତି ଶକତି । ୧ ।

ପତିତ ପାବନ ବୋଲି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଲି
ଦଣ୍ଡ ପଛେ ପାଦେ ଠେଲି ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ମୋ ଯୁକ୍ତି । ୨ ।

ପ୍ରବଳ ଯେ ରିପୁଗଣ ମୁଁ ଅତି ନିରେଖ ଜନ
ହେଲେ କରୁଣା କୃପଣ ରହିବ ସିନା ଅକୀର୍ତ୍ତି । ୩ ।

କପଟ ଭଞ୍ଜନ ବୋଲି ସେପୁରେ ପଡ଼ୁଛି ଦୂର
ନେବ ନାହିଁକି ଉଦ୍ଧରି ଦେଖି ଏ ଘୋର ଦୁର୍ଗତି । ୪ ।

କହୁଛ ଶୁଣିଛି ଥରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ପଙ୍କଶାନ୍ତ ନରେ
ଯିବେ ଯେ ତାଙ୍କେ ଯେପରି କଟାକ୍ଷେ ଲଭେ ମୁକତି । ୫ ।

ଏ ଜୀବନେ ତ୍ରିଭୁବଣ ପ୍ରକାଶି କୃପା ନିଧାନ
କର ମୋ ଦୁଃଖ ମୋଚନ ଚରଣେ ଥାଉ ପ୍ରଣତି । ୬ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ — ଚକ୍ରକେଳି)

(ସ୍ୱର — ଧୀର ଦୟାଳୁ ନମ୍ରଶୀଳ ଯୀଶୁ)

ଓର ଜ୍ଞାନ ପରମ ସୁନ୍ଦର
ଆସ ଆସ ହେ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରବର । ୧ ।

ହୃଦ କୁଞ୍ଜେ ପାଇ ପଦ ପରଶ
ଲଭୁ ନବ ବସନ୍ତର ହରଷ । ୨ ।

ରହୁ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ପରିମଳ
ମନ-ପିକ ଗାଉ ବଶୁ ମଙ୍ଗଳ । ୩ ।

ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦୟା କ୍ଷମା ସୁମନ
ହସି ହସାଉ ଏ ମର ଭୁବନ । ୪ ।

ସ୍ଫୁର ସ୍ଫୁଣର କରୁଣ ସଂଗୀତ
କୁଞ୍ଜ କୁଟୀର ହଉ ମୁଖରିତ । ୫ ।

କ୍ରୁଶ ଲାଞ୍ଛନ ପୁଣ୍ୟ କଳେବର
ପ୍ରେମ ସାଧନା କାଲଭେରିପର । ୬ ।

ମରଣରେ ଅମରତା ସୃଜନ
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟୀ ଭବଭୟ ଭଞ୍ଜନ । ୭ ।

ଯେବେ ମଳି ରହୁ ନିତ ହୃଦୟ
ଏବେ କରୁଣା କର ଦୟାମୟ । ୮ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଦଶା ଭଟିଆର, ଝୁଲା ।)

ଯୀଶୁ ନାମେ ମଧୁ ସ୍ରବ ଝରୁଅଛି, ମନ ଲଅ ପାତ । ୦୯ ।
ରୁଚିଲେ ବନ୍ଧୁ ଏ ସେଇ ସୁଧା
ଘୁଞ୍ଚିବ ଜୀବନୁ ଯମ ବାଧା
ସଂସାରର କୋଟି ଭ୍ରୁକୁଟି ବାଣକୁ
ଯାଉଥିବ ତୁଚ୍ଛ ହସି ହସି । ୧ ।

ଜଗତେ ଯାଚକ କୋଟି କୋଟି
ମନ ସୁଖେ ସେହୁ ସୁଧା ଲୋଟି
ମହାକାଳ ସିନ୍ଧୁ ଆନନ୍ଦେ ତରନ୍ତି
ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ ନାବେ ଭାସି ଭାସି । ୨ ।

ନରମଳ କର ଏ ହୃଦୟ
ଅନ୍ତରୁ ବହଇ ପ୍ରେମ ସୁଅ
ସାରା ଜୀବନଟା ଆନନ୍ଦ ପ୍ରବାହ
ପାପ ପଙ୍କ ଧୁଏ ପୋଛି ପୋଛି । ୩ ।

ଭକତ ବତ୍ସଳ ଭବତ୍ରାଣ
ଭବ ବିନୋଦକୁ ଲୁଚିଯାଇ
ଭବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଶ୍ରୀପାଦ ସାରସ
ମକରନ୍ଦ ଲୋଭୀ ମହୁମାଛି । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

୭ ଝରିପଡ଼େ ତୁଣ୍ଡ ଦରଶ ଗଗନ ଉଭା ।୦।

ନିଶା ନଶା ହେଲଣି ଉଷା
ଭକ୍ତଜନ ଦୁଃଖତମ ପାତକ ହର
ଘୋର ପାପୀ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଦିତ ସ୍ଥାନ
ହାଇ ଧନ୍ୟ, ସ୍ତୁତି ଆଦର ଗାଉଛୁ ଭର ।୧।

ମୋହ ମାୟା ମୃତ୍ୟୁଗ୍ରସ୍ତ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ପ୍ରାଣ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ୟୋତି ପରଶେ କି ଉଠେ ଉଜଳ
ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ଗାଏ ଉଲ୍ଲାସେ ମାତି
ସ୍ତୁତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଉଦ୍ଭବରେ ହୃଦ ପଖାଳି ।୨।

(କୀର୍ତ୍ତନ)

ଗାଅ ଗାଅ ପିକ ଗାଇଲୁ ଯେ ଗୀତ
ଗାଅ ଗାଅ ଆଜି ଥରେ
ଅଖିଳଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି କପାଁ ଭୁନଦୋଇ
ଲୁ ଟିଲୁ ପଥର ତଳେ
ଆରେ ବସନ୍ତ ଦୂତ; କାହୁଁରୁ ଆସିଛୁ ଜବା ଉଧନ୍ତ । ୧ ।

କଳକଣ୍ଠେ ଗାଇ କହ ମନ ମେ.ତ୍ରୁ
କମ୍ପାଇ ଦିଗ ଦିଗନ୍ତ
ପୀଡ଼େ ମୋ ମରମ ତୋର କୁହୁ ସ୍ୱନ
ଚହିଲ ମିଶା ଅମୃତ
ଆରେ କଳା କୋକିଳ, ତୋ କୁହୁସ୍ୱନ କି ଭୁଲା ଗଲା । ୨ ।

ଗଭୀର ରଜନୀ ନିଦ୍ରିତା ଧରଣୀ
ନବଢ଼ ଅନ୍ଧାର ଘେର
ବିଜନ ଗହନେ ମୁକଣ୍ଠ ସାଧନେ
ଯୋଗଧ୍ୟାନେ ରତ ପର
ମୋର ଜୀବନ ପ୍ରଭୁ, ସେ କାଳ ଜହ୍ନିଆ ଦେଖିଛୁ ସବୁ । ୩ ।

ହିଁ ଲୋକ ପାବନ ମାଇଆ ନନ୍ଦନ
-- ଯାତନା ଜଡ଼ିତ ଭାଷା
ଶୁଣି ଉହୁ ଉହୁ ସରିଜାଲୁ କୁହୁ
ହୋଇ ସେ ଦୁଃଖ ବିବଶା
ଆରେ କାଳିଆ ପକ୍ଷୀ, ଗେଥ୍ସିମାନୀରୁ କି ଆସିଲୁ ଶିଖି । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ତୁ ଡ଼ାକୁଛୁ କୁହୁ ମୋତେ ଶୁଭେ ଜହ୍ନ
ହୃଦେ ବନ୍ଦେ କୁହୁ ଗୀର
କୁହୁଳ କୁହୁଳ ଧଇର୍ଯ୍ୟ ମୋ ଠାରୁ
ଜୀବନ ଜରେ ଅଧୀର
ତୋର ତାନେ ମିଶାଇ, କୋହ ଉଠେ ଅନ୍ତରେ କାହାତା ପାଇଁ । ୫ ।

ଉଇଁନାହିଁ ଶୁକ୍ର ତାରା ଆଲୋ ପିକ
ଉଷାରେ ଅମୀୟ ଧାର
ଝରିପଡ଼ି ନାହିଁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ
ଆକାଶ କହୁଛି ତୋର
ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗାନ୍, ଶୁଣି ମହାକବେ ହେବ ମଗନ । ୬ ।

ଗାଅ ପରଭୃତ ଗାଅ ସେଇ ଗୀତ
ସଞ୍ଜ ସଞ୍ଜ କୁଞ୍ଜେ ବସି
ଗୁମରଇ ଯାହା ବେଦନା ବାରତା
ଜୀବନ ଜଡ଼ତା ନାଶି
ଜନ୍ମ ହେଉ ସଫଳ, ଶୁଣାଇ ସାଧୁଅ ବିଶ୍ୱମଂଗଳ । ୭ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର — ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପତି)

ଜୟ ଜଗପାଣ ଯୀଶୁ ଜଗତ ଜୀବନ
ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟପୁର-ବାସୀ ସତ୍ୟ ସନାତନ
ଦେନ ଦୁଃଖ ନଷ୍ଟ ମୋର
ହେ ମହା ମହିମାମୟ ପରମ ସୁନ୍ଦର । ୧ ।

ଆଶ୍ରାକର ପଦତଳ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପାପୀ
ସହଜେ ଆନନ୍ଦେ ଗଲେ ଭବାର୍ଣ୍ଣବ ତରି
ଜାଣି ପଶିଲି ଶରଣ
ହିପୁରେ ଉଦ୍ଧାରୁ ବାନା ଶରଣ-ରକ୍ଷଣ । ୨ ।

କରେଦେଇ ପୂଜିବ ଆଜ ଚରଣ କମଳ
ଅଶ୍ରୁ ବିନା ନାହିଁ କିଛି ପୂଜାର ସମ୍ବଳ
ମୁଁ ଯେ ଅତି ଦୁଷ୍ଟତର
ଭଜନ ପୂଜନ ଜ୍ଞାନ ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ ମୋର । ୩ ।

ଦେଉ ଏ ହୃଦୟ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଶ୍ରୀପାଦ ପରଶେ
ଭରିଯାଉ ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତ ସୁଧାରସେ
ତବ ପୁଣ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି
ଜୀବନର ଅମା ନଷ୍ଟ ହେଲେ ଦେଉ ନାଶି । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ରାଗ - ନଳିନୀ ଗୌଡ଼ା, ଝୁଲା)

ଜାଗ ତରୁଣ କୁଳ
ମିଛ ଆସୁଛି ଠଗ ନରକ ବଳ ରେ । ଘୋଷା ।
ଆଳସ୍ୟ ବିଳାସିତା ମୋହ ମାଧୁରୀ
ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ନାଶ ରେ । ୧ ।
ତୁମେ ତ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଏ ତୁମ ଦେଶ
ପ୍ରତିହିଂସା ଅନଳ ଜଳୁଣି ଧ୍ୱଂସରେ । ୨ ।
ତ୍ୟାଗ ମନ୍ତ୍ରରେ ହୃଦ ସାହସେ ଭର
ତ୍ୟାଗୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେନାପତରେ ବର ରେ । ୩ ।
ପ୍ରେମ ଚିନ୍ମୟ-କ[illegible]-ପାଳିକା ଧର
ଉଡ଼ାଅ ବଜ୍ର, ବକ୍ଷ ପଟା ବଢ଼ାଇ ରେ । ୪ ।
ସତ୍ୟ-ଅହିଂସା-ଶାନ୍ତି-ପ୍ରୀତି ନିଷଙ୍ଗ—
ପ୍ରେମ କବଚରେ ସାଜ ସାଜ ତୋ ଅଙ୍ଗରେ । ୫ ।
ଆଜି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନେ ପର ଆପଣା ଭୁଲି
ପର ହିତକୁ ଦିଅ ରକତ ଢାଳିରେ । ୬ ।
ରକତ ବିନ୍ଦୁ ତୋର ପିଇଲେ ଭୂଇଁ
ଅୟୁତ ଶାନ୍ତି-ସେନା ଉଠିବେ ଚେଇଁ ରେ । ୭ ।
ଶକ୍ତିମୟଙ୍କ ପାଦେ ମାଗ ଏ ଭିକ୍ଷା
ଆତ୍ମିକ ଅଭିଷେକ ଅନଳ ଦୀକ୍ଷା ରେ । ୮ ।
ପ୍ରେମ ଅଗ୍ନିସ୍ଫୁ ଭରିଯିବ ତୋ ବକ୍ଷ
ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ସାଧନା ପଥ କଣ୍ଟକ ରେ । ୯ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

କୃପା ଅଂକର କୃପାକର ଆଜ
ଯାଉ ଛୋ ପ୍ରେମ ଜଳେ ଚିତ୍ତ ମନ
ହୃଷ୍ଟୁଷର ବାହାର ସମ୍ପାତେ କୃପା' ତୋର
ରସାଉ ମନ ବନ ଫୁଲ ସାଜ । ୦ ।

ମାନବ ମନ କ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀମୁଖ ପୂଣ୍ୟ ପ୍ରଭା
ହୃଦସ୍କୁ ପ୍ରେମ ଅନୁରାଗେ ରଞ୍ଜି
ଛାଡେ ଦଣା କଂକଣ ବନ୍ଧ ରଖ ଦେହ ତର
ସୁନ୍ଦର ନବ ନୂଆ ଛନ୍ଦେ ସାଜ ॥

—※—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ତମ୍ପୁ, ଝିଉଠା)

୬

ଶୁଭଲଗ୍ନି ରେ କାଲ୍‌ଭେରି ଦେଖ । ଧ୍ରୁ ।

ଅଧି ବ୍ୟାଧି ଆଳସ୍ୟ, ଦରିଦ୍ରୀ ଖଲରସ୍ତୁ
ହଠ ଚଳାଗ୍ନି ଦୂରେ ପରିହରି । ୧ ।

ଲୋକ ସେବା ନାଗର, ପିଣ୍ଡ ପ୍ରେମ ଛବର
ଗୃହ୍ଲ ଶଙ୍କ୍ ସମ୍ମୁଖେ ଅଗ ବଢ଼ି । ୨ ।

ଭୂତପନ୍ତ ନଗଡ଼ ନାଶି ନବଢ଼ ଗଡ଼
ହୃଣ୍ଟି ଚେତନ ସ୍ରୋତ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି । ୩ ।

ଛମା ଭୁଲେ ସ୍ୱଜା; ଧ୍ୱଂସି ସ୍ୱଜନ ପ୍ରଜା
ନୟନୁ ଦେଲେ ଶୋକ ବାଣ୍ଟି ବାଣ୍ଟି । ୪ ।

ଅନ୍ୱେଷ ଶ୍ରୀଭିବନ୍ଦ୍, ଶାନ୍ତ ସେନା ସାମନ୍ତ
କାଳ ସିନ୍ଧୁ ଆରେ ସନ୍ତରି ତରି । ୫ ।

ହସ୍ତ ପ୍ରେମ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ, ଆପି ଶାନ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ହବୁ ଅପ୍ରେମ ଦେଲେ ଅପସାରି । ୬ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ବିପଠା, ଝଢ଼) ୯

ଆହେ କୃପାସିନ୍ଧୁ ତୁମ ଶ୍ରୀପାଦରେ ମୋର ଗୁହାରି ଏତିକି
କୁଳ ପାବନ ହେ ହୃଦ ପଦ୍ମେ ଉଦି
ବିନାଶ ଏ ଷଡ ରିପୁଙ୍କୁ ସମୂଳେ
(ମୋର) ହୃଦୟ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ତବ ଶୋଣିତ ଦେଇ
ଶାନ୍ତି ପ୍ରେମ ଆସନ କର ଜୀବନ ଥାଇଁ
ପ୍ରେମ ପୀୟୂଷଧାର ବହୁ ହୃଦୟୁ ଝୁରି
ଶରଣ ସମ୍ଭାଳ ଶ୍ରୀପାଦେ କଷ୍ଟି ଜନକୁ । ଝଢ଼ ।
ପାପଦାବାନଳ ଦୁହିଁ ବନେ ମୋର ଯେବେ ପ୍ରବଳେ ଜଳଇ
ଆହେ ପ୍ରେମ ନୀର ଦେଇ ମୋକ୍ଷ ଜଳ
ଅନଳକୁ ଦଳ ସୁଦୟା ଛନ୍ଦରେ (ମୋର)
(ପଡ଼) ଯେବେ ଜଞ୍ଜାଳର ଜାଲ ବନ୍ଧନରେ
ଭୁଲି ମୋ ଷଧ ଛଦକୁ
ସ୍ନେହ କକୁର ଦେଇ କାଟି କର ଭାରି
ଏହି ମିନତି ମୋର ଆହେ ଦୀନବନ୍ଧୁ (ମୋର)
(ପଡ଼) ଯେତେବେଳ ମୁହିଁ ଭବେ ବଞ୍ଚିବଇଁ
ସେବିବି ପଦ ସରୋଜ
ଆହେ ସୁବାସେଷ ପୂରାଅ ମାନସ
ଦାସ ଦଶ ଶେଷେ ପାଦେ ଅଧମକୁ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର— ଜଗବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବଡ଼ ଦାରୁଣ)

ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ପରମ ହେ
ପ୍ରେମରେ ବଶୋଭି ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ ଶିରୀ
ନର ଦେହ ଧରି ଅବତରଣ ହେ । ଘୋଷା ।
ତ୍ରିଲୋକ ସେବ୍ୟ ସେବକ ରୂପରେ
ବଢ଼ାଇଲ ବିଶ୍ୱେ ସେବା ଧରମ,
ସେବକ ବସନ ବାନା ଉଡ଼ାଇଲ
ସେବକ ଜନର ଧୋଇ ଚରଣ,
କରି ବର୍ଜନ (ସୁ) ଈଶ୍ୱରପଣ,
ପତିତ ହିତକୁ ରକତ ଦାନ । ହେ । ୧ ।

ଢାଳିଲ ପ୍ରେମ ଅତୁଳ ଅସୀମ
ବୁଲି ଦେଶ ଦେଶ ନଗର ଗ୍ରାମ,
ରୋଗୀ ଦୀନ ହୀନ ଜନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷି
କ୍ଷୁଧିତକୁ ଦେଲ ଦିବ୍ୟ ଭୋଜନ,
ଦରିଦ୍ରେ ଧନ (ହେ) ମୃତେ ଜୀବନ,
ଜନମ ଅନ୍ଧକୁ ଦେଇ ନୟନ । ହେ । ୨ ।

ପ୍ରେମ ଅବତାର ଈଶ୍ୱର ଆକାର
ସହି କଲୀସ୍ଥାର ମୃତ୍ୟୁ ଦହନ,
ସେହି ପ୍ରେମ ଭୋଗେ ପାତକୀ ବଦଳେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ବାର ଦଣ୍ଡବିଧାନ,
କଲ ବରଣ (ହେ) କୁଶ ଭୂଷଣ,
କଣ୍ଟକ ଲତାର ଶିରଃଭୂଷଣ । ହେ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶ୍ରୀ ପଦପଙ୍କଜ ମଧୁ ମକରନ୍ଦ ଲୋଭୀ ଚିତ୍ତ
ଭୃଙ୍ଗ ସତତ ଧ୍ୟାନ —
କତ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ପ୍ରେମେ ସେବାବ୍ରତ ସେବକ
ପଣତେ ବଞ୍ଚି ଜୀବନ,
ପୂଜି ଚରଣ (ମୋ) ମାଜି ଜୀବନ,
ଗାଉ ଗାଉ ତବ ମହିମା ଗାନ । ଘୋ । ୪ ।

— ※ —

୬

ମନେହେଉଛି ସେଦିନର କରୁଣ ଆସ୍ପଣାଠର
ତେଜସ୍ମନ୍ତ୍ର କଥା କହିଥିଲ
ଯିହୁଦା ବିଶ୍ୱାସଘାତି ଧରାଇ ଜୀବନ ପନ୍ଥ
ଅର୍ଥ ଲୋଭରେ ଧରଣୀ ବକ୍ଷରେ
ରଖିଗଲ୍ଲ ଅପଖ୍ୟାତି ଚିରଦିନ ।୧।

ଚଞ୍ଚଳିମା ଦେହଦର ଜୀଠ ମୋ ଚିନ୍ତା ଜୁଆର
ଘୁଞ୍ଚି ଯାଉଛି ଉଡ଼େ ଜୀବନର
ଛୁଇଁଲେ ମନାଇ ନାଥ କର୍ମିତ, ମୋ ପଞ୍ଚଭୂତ,
ମୁଁ ଗୁରୁ ନର କରୁଣା ସାଗର
ଆଶ୍ରୀବାଦ ମୋତେ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ ।୨।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ସଜଣ କସ ଭଜ)

ଭକ୍ତବ କେତେ ଅଜ୍ଞ ସାଧୁଛୁ ସେଉଁଠ ଦାଉ
ଦୟାବଳ ଆଜନମ ଭଗାସ୍ତ ଗୋ । ଧ୍ରୁ ।
ମନ୍ତ୍ରର କଣ୍ଠନେଲା ଫାନ୍ଦେ ପକାଇ ଦେଲ
କଲ ମୋ ସାଙ୍ଗେ କେତେ ଗୃହଙ୍କ ଗୋ
ସେ ବଡ଼ ଦୁଷ୍ଟିଆ ନପଟି ଲମ୍ପଟିଆ
ବସିଦ୍ଧଣ୍ଡ ଦେଖିଲ ମୋହଣ ଗୋ । ୧ ।
ସ୍ତୁଭ ଗଳ ଦେଖାଇ ଜ୍ଞାନ ଦେଲ ହଜାଇ
ବାଜଲ ଅପବାଦ ନାଗସ୍ର ଗୋ
ଭେଗି ଏତେ କଷଣ ଧିକ କଠିଣ ପ୍ରାଣ
ଯାଉନାହିଁ ଯାତ୍ରିଣ୍ଡୁ ବାହାର ଗୋ । ୨ ।
ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ ପିଇକ ଥାନ୍ତ ଭଲେ
କପଟ ପ୍ରେମ ଗାଡ ମହର ଗୋ
ପୂରିଲ ନାହିଁ ଆଶା ଖାଲି ବଢ଼େ ପିପ୍ପାସା
ମୃଗତୃଷ୍ଣା କ ପାରେ ନବାରେ ଗୋ । ୩ ।
ହାୟ ହାୟ କକଲି ଏଦନ ହଗଇଲ
କାଳ ଭୁଜଙ୍ଗ ହେଲ ଭଗାର ଗୋ
କୁଟିଳ କଳଷଣା ନ ବୁଝି ହେଲି ବଣା
ଜିହ୍ୱା ଛେଦଲ ନଜେ ମୋହର ଗୋ । ୪ ।
ଭଣଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ତୋର ବଡ ସାହାସ
ଲଙ୍ଘିଲ ଈଶାଦେଶ କପଟ ଗୋ
ଅଁପେ ପାପେ ମଜ୍ଜିଲୁ ଜଗତ ମଜାଇଲୁ
ସଜାଇଲୁ ନରକ ବସ୍ତାର ଗୋ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସୁର— ସଜଣ କସ ଘନ)

ଭକ୍ତବ କେତେ ଆଜ ସାଧୁଛୁ ଯେତେ ଦାଜ
ଓ୍ୟାକଲ ଆଜନମ ଭଗାଶ୍ରୁ ଗୋ । ଧ୍ରୁ ।
ମନ୍ତ୍ର କଶନେଲ ଫାନ୍ଦେ ପକାଇ ଦେଲ
କଲ ମୋ ସାଙ୍ଗେ କେତେ ଗୃହ୍ରୁଣ୍ଣ ଗୋ
ସେ ବଡ଼ ଢଙ୍ଗିଆ ନପଟି ଲମ୍ପଟିଆ
ବସିଦ୍ଧ ଦେଖିଲ ମୋହଣ ଗୋ । ୧ ।
ସ୍ତ୍ରୁର ଘନ ଦେଖାଇ ଜ୍ଞାନ ଦେଲ ହଜାଇ
ବାଜଲ ଅପବାଦ ନାଗସ୍ର ଗୋ
ଭେଗି ଏତେ କଷଣ ଧିକ କଟେଣ ପ୍ରାଣ
ଯାଉନାହିଁ ଯାଣ୍ଟିଣ୍ଡ୍ରୁ ବାହାର ଗୋ । ୨ ।
ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ ପିଇକ ଥାନ୍ତ ଭଲେ
କପଟ ପ୍ରେମ ପାପ ମଦଗ୍ର ଗୋ
ପୂରିଲ ନାହିଁ ଆଶା ଖାଲି ବଢ଼େ ପିପ୍ସାସା
ମୃଗତୃଷ୍ଣା କି ପାରେ ନିବାରେ ଗୋ । ୩ ।
ହାୟ ହାୟ କକଲି ଏଦନ ଦଗ୍ଧିଲି
କାଳ ଭୁଜଙ୍ଗ ହେଲ ଭଗାର ଗୋ
କୁଟିଳ କଳଙ୍କଣା ନ ବୁଝି ହେଲି ବଣା
ଜିହ୍ୱା ଚ୍ଛେଦଲି ନିଜେ ମୋହର ଗୋ । ୪ ।
ଭଣଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଚୋର ବଣ୍ଡ ସାହାସ
ଲଙ୍ଘିଲି ଈଶାଦେଶ କପଟ ଗୋ
ଅପେ ପାପେ ମଜ୍ଜିଲୁ ଜଗତ ମଜାଇଲୁ
ସଜାଇଲୁ ନରକ ଦୁଆର ଗୋ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଲାଗିଛି ପ୍ରେମମେଳା ରେ ଭକତ ବୃନ୍ଦ
ଆସି ତେଜ ଭବମାୟା । ଧ୍ରୁବ ।

ପ୍ରେମଲାଗି ଯୀଶୁ ଦେଲେ ନରଶିଶୁ
କ୍ରୁଶକାଠ ପରେ ଦେଖରେ ଦେଖ
ପ୍ରେମ ଅମୀୟ ଖଣି ମେଷ ଯାଦୁମଣି
ଝରେ ଝର ଝର ପ୍ରେମ ଶୋଣିତ ଚଳ ହୃଦୟା । ୧ ।

ସେହି ପ୍ରେମେ ମାତି ଡୁବେ ଯେନ ଭକ୍ତ
ପ୍ରେମରସେ ମଜ ଗାଅରେ ଗାଅ ଗାଅ
ନାଚରେ ତାଳିତାଳି ମାରି କରତାଳି
ତାଥେଇୟା ତାଥେଇୟା ତାତା ଧିଆ ତାଧିୟା । ୨ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ପିଲୁ, ଯତ୍)

ଭସିଲି ଭସିଲି ପ୍ରଭୋ ନିରାଶ ସାଗରେ
କୃପାକର ହେ କାଣ୍ଡାରି ଲଗାଅ କୂଳରେ । ଧ୍ରୁ ।

ସ୍ୱାର୍ଥ ଘନ ମୋହ ଆଖି ଘୋଟିଛି ଗଗନ
ଇର୍ଷା ଝଙ୍କଟେ ହସୁଛି ଚପଳା ବେଗରେ । ୨ ।

ଲାଳସା ଲହରୀ ଉଠେ ପର୍ବତ ଆକାରେ
ବୁଡ଼ାଏ ଉଠାଏ ପୁଣି ବୁଡ଼ାଏ ବେଗରେ । ୩ ।

କମ୍ପୁଛି ପ୍ରାଣ ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ-କୁଳିଶ ନାଦରେ
ବହୁଛି ପାପ ପ୍ରଳୟ ପବନ ବେଗରେ । ୪ ।

କଣ୍ଠାଗତ ପ୍ରାଣ ପଡ଼ି ଏହି ବିପଦରେ
ପଦତଳ ଦେଇ ଯୀଶୁ ହୁଅ ମୋ ସଙ୍ଗରେ । ୫ ।

—•✱—

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୁଁ ଏହା ଜାଣିଥିଲି କି
ଯିହୁଦା ଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଏତେ ଲୋଭ ବୋଲି କି । ୨ ।

ସେ ତାମର ସ୍ୱାର୍ଥପର
ହୃଦୟ ବଡ ନିଷ୍ଠୁର
କରିଲା ଜୀବନ ସାର ଟଙ୍କା ଥଳିକି । ୧ ।

ମନ୍ତ୍ରଣା କରି ଗୁପ୍ତରେ
ଯିହୁଦୀ ସେନା ସଙ୍ଗରେ
ସେ ଯୀଶୁ ଜୀବନ ନାଶେ ଦେଲାଣି ହାକି । ୨ ।

କୋଳେଆଇ ଗଳା କାଟେ
ମୁଖେ ଚୁମ୍ବନ ପ୍ରକଟେ
ଅମରେ ମାରେ କପଟେ ଏ ଅବିବେକୀ । ୩ ।

ଛି ଛି ଏଡ଼େ ଦଗାଦାର
ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଣ ତାହାର
ଧନଲୋଭେ ପ୍ରାଣ ନେଲେ ବଡ଼ ନାରକୀ । ୪ ।

ଆରେ ଯିହୁଦା ଅଜ୍ଞାନ
ଏତ ନୂତନ ନିୟମ
ଜୀବ ବଧିଲେ ଜୀବନ ଯିବ ଫାଶିକି । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ବଜ ସୁଭଗିମା ଲୁବ୍ଧ ଗୋପିକା ନାଇକ ରମଣୀ ରେ
କଡ ଲେ ସୁଦର୍ଶ ଚାହିଁଲୁ କଟାକ୍ଷ ହୃଦୟ ମଣ୍ଡିକ ରେ ଘୋ ।

ଚାହିଁ ପ୍ରେମ ଗୁରୁ ତୁ ଯବ ରମ୍ୟୋରୁ ତା ପୀରତି ବାଣୀରେ
କି ପ୍ରେମ ଶିଖିଲୁ ଦର୍ଶ ଢଳିଲୁ ତା ଚରଣ ଦେଶ ରେ । ୧ ।

ନେତ୍ରମାରେ ନାଥପଦ ପଖାଳିଲୁ ସତେଜ ନୟନା ରେ
ଗୁଞ୍ଜିତ ଚକ୍ଷୁରେ ମୁଛିଲୁ ରୁଚିରେ ଅନନ୍ୟ ସୁକେଶିମା ରେ । ୨ ।

ସରଣ ସମ୍ପତ୍ତି ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରୀତି ସୁଧା-ଖଣି ରେ
ବନ୍ଧୁଲ ଅଧରେ ଚୁମ୍ବିଲୁ ମୋଦରେ ପାଦୁକା ଦେଶ ରେ । ୩ ।

ପ୍ରେମ ଅପ୍ରମାଣ ହୋଇ ବାଟ ବଣା ଥିଲୁ କଳଙ୍କିନୀ ରେ
ସେ ପାଦ ଲଭିଲେ ପାଇଛିଲୁ ଶେଷେ ଦଶା ଶିରୋମଣି ରେ । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ଢଙ୍ଗ— ମନରୁ ମାନ ଛେଡରେ)

ମନରୁ ପାପ ବାହାରେ ପାତକୀ
ଜୀବନେ ହୋଇବୁ ତୁ ସୁଖୀ । ଧ୍ରୁବ ।

ଅନ୍ତରେ ପାପ ଯେତେ ରଖିଛୁ ଗୁପତେ
ଗଞ୍ଜିବ ଶେଷ ସରଳ
ଧରିଲେ ଶ୍ରୀପାଦ ଘୁଞ୍ଚିବ ପ୍ରମାଦ
ପାଇବୁ ଶାନ୍ତିନିଧିକି । ୧ ।

କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ରାଂଘୋର ତୁଳେତେ ବା ପାପ ଚୋର
ହେଉଛୁ ଜାତର ଅନ୍ଧ
ଯେତେକ ସରଳ ପ୍ରାଣେ ଡାକିବୁ ଯୀଶୁଧନେ
ଲଭିବୁ ତ୍ରାଣ ନିଧିକି । ୨ ।

ସଂସାର ମାୟା ପାଶ କରନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସ
ଆସ ତୁ କ୍ରୁଶ କଣ୍ଟକ
ଯୀଶୁ ଚରଣଦ୍ୱୟେ ସେ କ୍ରୁଶ ଜନମସ୍ୱେ
ଦେଅ ତୋ ଜୀବନ ଧନ । ୩

— * —

Digitized by srujanika@gmail.com

। ଶିଶୁ ସଙ୍ଗୀତ ।

ଐ

ଆସ ଶିଶୁ ସଖା ଯୀଶୁ ରହିବ ମୋ ସାଥିରେ
ଖାଣ୍ଟି ଭଲ ଲାଗେ ମୋତେ ତୁମେ ଥିଲେ କଟିରେ । ୦ ।

ଯିବତୁମେ ଯେଉଁ ବାଗେ ଥିବ ତୁମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ତୁମ ପ୍ରେମ ଅନୁସ୍ୱରେ ମଜ୍ଜି ଦିନ ସ୍ତରରେ । ୧ ।

ଦେଖାଇ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ଶିଶୁମନ ହିମତୁଲ
ଜଳବ ଜୀବନ ମୂଲ୍ୟ ଦେଖି ପ୍ରଜାପତି ଭେ । ୨ ।

ଧଣ ବୁଡା ଢଲ ବାଡ଼ ବୁଲି ଦେଖିବା କାନଡ଼
ବଜାଇ ସମ୍ପଦ ଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରାନ ଯାତ୍ରା କଣ୍ଠରେ । ୩ ।

ଭୁଲିଯାଏ ମାଆ କୋଳ ସଙ୍ଗସାଥି ଧୂଳିଖେଳ
ତୁମରି ମଧୁର ସ୍ୱର ବାଜଗଲେ ଶ୍ରୁତିରେ । ୪ ।

ଥାଅ ସଦା ମୋରକତ ଆଉ ଲୋଡା ନାହିଁ କଷ୍ଟ
ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ବଢି ତୁମ ରୂପ ଜ୍ୟୋତି ରେ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ଦୁର୍ଭଗ୍ୟ ଅଧମ ପାପୀ ପାନସ୍ଥାନ)

ଆହେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚଦାକାଶ ଗୃହ
ଶିଶୁଙ୍କ ସୁହୃଦ ଆସ ଆମ
ତୁମର ବଚନ ପ୍ରୀତି ଆଚରଣ
ଜୀବନର ମହା ଆକର୍ଷଣ । ୦ ।

ଆହେ ଶିଶୁ ସଖା, ଜୀବନ ପ୍ରଭାତେ ଦେଇଦେଖା
ସରଳ ସୁନ୍ଦର ହୃଦୟେ ଶିଶୁର ଆଙ୍କିଦିଅ ତୁମ ରୂପରେଖା ।।

ଜନକ ଜନନୀ ଭାଇଙ୍କ ଭଗିନୀ
ପ୍ରେମଠୁଁ ମଧୁର ତୁମପ୍ରେମ
ଅତୁଳ ଅସୀମ ସେହି ପ୍ରେମଧନ
ହୃଦୟ ଭୂଷଣ ଆଜୀବନ
ଆହେ ପ୍ରିୟତମ, ତୁମର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ପ୍ରେମ
ଅକଳନ୍ତା ପ୍ରେମ ସ୍ପର୍ଶ ଲଭିନ ହୃଦଭରେ ମମ ଭରଜନ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

୪

ଜନମପୂ କୋଳକରେ ବଢ଼ିଗଲ
ଧନ୍ୟୁ ସୁନ୍ଦର ତୁମେ ଯେଶୁ
କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଜିଣି ରୂପଜ୍ୟୋତି
ମନମୋହନ ପ୍ରୀତି କର ଯେଶୁ
ଧନ୍ୟ ଶିଶୁକୁଳ, ଆଶାକର ତୁମ ସଙ୍ଗେ ମେଳ
ନାନା ଜାତି ଭାଷା ସ୍ୱଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ସ୍ୱର୍ଗତଳେ ଆସି ଏକଠୁଳ ।

ଝାଉ ବସ୍ତ୍ରହୀନ କୋଳେ ଖେଳୋଦିନି
ଅନ୍ତର ଉଚ୍ଛାସ ପ୍ରକାଶକେ
ଦଅ ଶ୍ରୀଚରଣ ପଙ୍କଜର ଦାଣ
ସମ୍ଭାଳି ଶରଣ ପାଦତଳେ
ଆହେ ଶକ୍ତିମୟ, ଶକତି ଜଣିବା ଦାଅଧନ
ପାପ-ମୃତ୍ୟୁ-ଯୁକ୍ତ ସଂସାର ଅଶକ୍ତି ଜଣିବାକୁ ଦେଇ ଦୟାକର ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆଜି ନୂଆ ବର୍ଷେ ଅନ୍ତର ଉଲ୍ଲାସେ
ଗାଅରେ ସୁତାନେ ଗାଅ
ସୁନ୍ଦର ନବୀନ ସଦା ଅନୁପମ
ପାତକୀ ଜୀବନ ଜୟ
ଅନ୍ତରେ ଅଧରେ ଗାଅରେ ଗାଅ
ହୋଶାନା ହୋଶାନା ଶ୍ରୀ ଯୀଶୁ ଜୟ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ଭଟିଆର, ତ୍ରିପୁଟା)

ଢ଼ାଳବଣ ନଗରୁ ଆଶିଷ ବର୍ଷେ, ଏ ନୂଆ ବରଷେ
ବୁଢ଼ୀମା'ଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ସୁଧା ରସେ । ଘୋଷା ।

ପୁଣ୍ୟମୟ କର ମାନବର ଜୀବନ ପ୍ରଭୁ ହେ ପ୍ରେମାକର
ନବୀନ ଉତ୍ସାହେ ସୁକର୍ମ ସନ୍ଧାନେ
କର୍ମଶୀଳ ତବ ଆଦରଶେ । ୧ ।

ପ୍ରଣୟ ସୂତାରେ ପରସ୍ପର ଗୁନ୍ଥି ଦିଅ ହୃଦ ଅନ୍ତଃପୁର
ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ ରୋଷ ଲୋଭ ଅସନ୍ତୋଷ
ହେଉ ହେ ନିଃଶେଷ ପ୍ରେମ ରସେ । ୨ ।

ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଯେ ମହାଦୈତ୍ୟ ଜନମେ ବିବେକ କଲା ହତ
ଏ ଉତ୍କଟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଜନ୍ମ ହେଉ ନାଶ
ଲୁହାକଣ୍ଠା କାଳଭେସ ସ୍ପର୍ଶେ । ୩ ।

ଘୁଞ୍ଚିଯାଉ ଦୁଃଖ ଅବସାଦ ଭାଙ୍ଗିଯାଉ ଭବ ଭେଦାଭେଦ
ଆହେ ଶାନ୍ତିରାଜ ଶାନ୍ତିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଉ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଦେଶେ । ୪ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର—ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନେ ଯୀଶୁ)

ହେ ପ୍ରେମ ସାଗର ତବ ନୂଆବର୍ଷେ ଏ ଆଶୀଷ
ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁରୁ ବିନ୍ଦୁଏ ଦେଇ ପୀୟୂଷ । ୦ ।

ସେ ସୁଧା ବିନ୍ଦୁ ପଶିଣ ହୃଦୟୁ ନବ ଜୀବନ
ଶୋକ ଦୁଃଖ ଅବସାଦ ଶୋଷୁ ପ୍ରେମ ତାମରସ । ୧ ।

ଦୂର ହେଉ ଅହଂକାର ପ୍ରତିହିଂସା କାଳବ୍ୟାଳ
ଆନନ୍ଦ ଶାନ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ଲଭୁ ଅବନୀ ଅଶେଷ । ୨ ।

ସ୍ୱାର୍ଥ ସୁଖ ଅଚେତନି ଆଳସ୍ୟ ମୋହ ମଗନ
ବିଳାସେ ଅବଶ ପ୍ରାଣ ଲଭୁ ସଞ୍ଜୀବନୀ ରସ । ୩ ।

ହିଂସ୍ରକ ପ୍ରଜା ଆସ୍ପଦ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଅଭସ୍ମ ତବ
ନାଶୁ ଭବୁଁ ଭେଦାଭେଦ ଦେଇ ପଦର ଶରଣ । ୪ ।

(ସୁର— ଦେଖାଇ ଆମ୍ଭେ ଯେତେ କହିଲୁ ହେ)

ନୂଆ ବରଷେ ନୂଆ ମନ ନେଇ
ମିଳି ଯାଅରେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଭାଇ । ଘୋଷା ।
ଅପ୍ରେମ ଅସୂୟା ଦ୍ୱେଷ   କପଟ ଅବିଶ୍ୱାସ
ମହାକାଳ ଅତଳେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ । ୧ ।

ମାୟା ମେଳା ଏ ପୁର   ମୋହ ମନ୍ତ୍ରର ଖେଳ
ଏ ଧୂଳିଘର ଦୁଇଦିନ ପାଇଁ । ୨ ।

ଦିନ ଦଶ ଜୀବନ   ନୂଆ ଉଦ୍ୟମେ ମାତି
ମନ ସୁମନ ପ୍ରେମେ ଗୁନ୍ଥି ନେଇ । ୩ ।

ଆଉ ଛଳନା ବୃଥା   ଗଲଣି ଗଳ୍ପ କଥା
ଅଗାଧ କାଳସିନ୍ଧୁ ସ୍ରୋତେ ବହି । ୪ ।

ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ଦାତା   ଜୀବନର ଦେବତା
ପ୍ରେମେ ମୋ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ପାଦ ଧୋଇ । ୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଝଇରେ ଆଜି ଏ ନୂଆ ବରଷ ଦିନେ
ପୂଜିବା ଶ୍ରୀ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନମୋହନ ଦୁଃଖିର ଧନେ । ୦ ।

ଭଜି ବିଶ୍ଵ ପ୍ରେମ ଗାନେ ନାଚିବାରେ ମଧୁର ତାନେ
ମିଳିଯିବା ଆସରେ ସ୍ଥାଣେ ଏ ଶୁଭଦିନେ ଆନନ୍ଦ ମନେ । ୧ ।

କୁଞ୍ଜ ସୁତାନେ ଭୃଙ୍ଗ ପାଇ ବେଗ୍ସ ମଳୟ ସଙ୍ଗ
ସୃଷ୍ଟି ନୂଆ ଫୁଲ ମରନ୍ଦ ମନ ଆନନ୍ଦ ଶ୍ୟାମଳ ବନେ । ୨ ।

ନଭେ ଜମଳମ ଧନ ଛଳକ ସେ ନୂଆ ତପନ
ଉସାଇଲ କମଳବନ ଦେଇ ଚୁମ୍ବନ ଅନ୍ତ ଗୋପନେ । ୩ ।

ଆଜି ଏ ଉତ୍ସବ ଦିନେ ନାଚ ନାଚ ମଧୁର ତାନେ
ଝଟଣିବା ଜଗତ ଜନେ ପ୍ରେମ ଉତନେ ମଣୀନ୍ଦ୍ର ନାମେ । ୪ ।

* --

Digitized by srujanika@gmail.com

୮

(ଢଙ୍ଗ — ଖସପ ଭୁ ଟ୍ଵେଲ୍ଲ ରେ)

ନୂଆ ଶତାବ୍ଦରେ,
ପ୍ରୀତି ଫୁଲେ ସାଜି ଆଜି ଯେ ସାରସ ପଦ ତଳ । ଘୋ ।

ପ୍ରଭୁ ନାମେ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ମିଳନ ସମ୍ବାଦ ରେ
ଘୋଷେ ଏ ଶୁଣ କାଳଭେର ସଙ୍ଗୀତ ସୁନାଦ ରେ । ୧ ।
ନୂଆବର୍ଷ ପ୍ରୀତି ରସେ ରସାଅ ଟୋ ହୃଦରେ
ଦୂରେ ପରିହରି କୁଟ କପଟ ବିବାଦ ରେ । ୨ ।

ଭୁଲିଯାଇ ଭେଦା ଭେଦ ବାଦ ବିସମ୍ବାଦ ରେ
ହୃଦେ ହୃଦେ ଭରିଦିଅ ସରଗ ସମ୍ପଦ ରେ । ୩ ।

ପ୍ରେମମୟ ଯେଉନ ଏଣ୍ଟ ଦଇନ ଶ୍ରୀ ପାଦ ରେ
ଚେତା ସତ୍ତା ହଜିଯାଉ ତୋର ପ୍ରେମନଦ ରେ । ୪ ।

—✻—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର— ଛଟିମା ତରଙ୍ଗରେ ସୁଷମାଙ୍କି ରଙ୍ଗରେ)

୨

ଏହି ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଶୁଭାଶିଷ ସଂସାରେ
ଧୀର ଧୀର ଉଚ୍ଛୁଳ ନଗି ଶିଶିରେ । ୧ ।

ଆନନ୍ଦ ବରଧନ ପ୍ରେମ ମିଳନ ଗାନ
କେଉଁ ସୁଦୂର ବନ୍ଧୁ ଆସେ ସମୀରେ । ୨ ।

ସଗନ୍ଧଂଧା ବିଦ୍ୱେଷ କପଟ ଅବିଶ୍ୱାସ
ହୋଇଯାଉ ନିଃଶେଷ ପ୍ରେମ ବର୍ଷରେ । ୨ ।

ବିଶ୍ୱ ମାନବ ପ୍ରୀତି ହୃଦୟେ ଜାଗିନତ
ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ ବାନ୍ଧୁ ଜାତି ଜାତି ରେ । ୩ ।

ଯେଉଁ ଦେବ ବିଶ୍ୱପତି ଆଜ ଏହି ମିନତି
ସମର ଅନଳ ଲିଭି ଯାଉ କ୍ଷିତିରେ । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

॥ ପୁରାତନ ବର୍ଷ ବିଦାୟ ॥

(ସ୍ୱର — ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ପାଦଧର)

ଯାଉଛତ ବନ୍ଧୁ ବହ ମରତ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ । ଘୋ ।

ରଖି ଅଙ୍କ ଅକ୍ଷତର   ଯିବାକୁ ଯେ ତରତର
ସ୍ନେହ ପ୍ରୀତି ଉପହାର   ମେଳାଣି ମାଳା ଲମ୍ବାଇ । ୧ ।

ପ୍ରବେଶି ଅମର ପୁରେ   ଦେଖିବ ଦୟାସନ ରେ
ଅଯୁତ ସାଧୁଙ୍କ ମେଳେ   ବସିଥିବେ ଭବତ୍ରାତା । ୨ ।

ହାତ ପାଦେ ଲୁହା ପ୍ରେକ   ବକ୍ଷରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଫଳଙ୍କ
ଯେଉଁ ମୋ ପ୍ରାଣ ନାୟକ   ଥିବେ ଜ୍ୟୋତି ରୂପ ହୋଇ । ୩ ।

ତାଙ୍କ ଜଇହେ ସଜ୍ଜିତ   ମୂର୍ତ୍ତି ଯେ ପ୍ରେମ ପୀଡ଼ିତ
ନଇଲେ ଦେଇ ଉଦନ୍ତ   ମୋ ଦୁଃଖ କହିବୁ ଯାଇ । ୪ ।

ସହୁଛି ନିର୍ମମ ଭବ   ବଜ୍ରବାଣ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଭ
ଅନନ୍ତ ମିଳନୋତ୍ସବ   ସୁଖକୁ ନିରତେ ଧ୍ୟାୟୀ । ୫ ।

ପଥ ଚାହିଁ ନିତି ନିତି   ଜୀବନ ଯାଉଛି ବିତି
ଆସିବା ପାଇଁ ତ୍ୱରିତ   ବଳିବ ସବେ ମନାଇ । ୬ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

(ସ୍ୱର — ମୁଁ କ ଜାଣି.

ମେଘଗୁଣ୍ଠି ଘୋର ଯାତନା ବନ୍ଧୁ,
ଉଚ୍ଛୁଳାଇ ଶୋକ ସନ୍ତାପ ସିନ୍ଧୁ । ୦ ।

ଆଶା ନିରାଶାର ଲୀଳା ଲହରୀ,
ଖେଳାଉ ଚଳାଇ ଅମର ପୁରୀ । ୧ ।

ନରକୃତ୍ୟ ଶତ ବଚନ ରଙ୍ଗେ,
ରଞ୍ଜାଇ ନେଇ କି ଛଳନା ଅଙ୍ଗେ । ୨ ।

ନବାଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀମୁଖରେ,
ମିଶିଗଲ ସବୁ କାଳ ସୁଅରେ । ୩ ।

ଆଗମନ ବାଣୀ ପ୍ରଭୁର ଦେଇ,
ଆସିଥିଲ କାହିଁ ଅଇଲ ନାହିଁ । ୪ ।

ଯାଜ୍ଞଛତ ଏବେ କଳ୍ପବ ଯାଚେଁ
ବଞ୍ଚିଛୁ ଆଶାରେ ବାଟକୁ ଚାହିଁ । ୫ ।

*

Digitized by srujanika@gmail.com

॥ ଶସ୍ୟଚ୍ଛେଦନ ॥

(ଢଙ୍ଗ -- ଆସ ପ୍ରାଣ ଆସ ଆଜ)

ଧନ୍ୟ ହେଉ ଧନ୍ୟ ତୋ'ର କରୁଣା ଅପାର ହେ
ପୂଜିବାକୁ ପାଇ ଆଜ ପବିତ୍ର ଏ ଶସ୍ୟ ସମ୍ଭାର ହେ । ଘୋ ।

ଧନ ଧାନ୍ୟ ଭରା ଏଇ ବସୁନ୍ଧରା ତୋ ରଚନା କଲା ହେ
ପିଣ୍ଡ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ କ ସୃଷ୍ଟି ବୁଦ୍ଧି ବୁ ମଣ୍ଡା ମାଳାକାର ହେ । ୧ ।

ଗାଉଦାରୁ ମାର ନଶିଅ କାକର ନଡ଼ ଉବ୍ଜନର ହେ
ତାଳ ଅପ୍ରଭୃଷ୍ଟ କଷ୍ଟରୁ ସଫଳ ଶ୍ରମ ଅଧମର ହେ । ୨ ।

ତୋ କର ପରଶମଣିର ପରଶେ ମାଟିରୁ ଜୀବନ ହେ
ହେ ବନ୍ଧୁ ଜୟୁନ୍ତା ଏ ତୋର ଦଅନ୍ତା ଆଶୀଷ ଜନର ହେ । ୩ ।

ଅଜପି ଦେଇଛୁ ଅଭୟ ଚରଣେ ଭକ୍ତ ଉପଢ଼ାର ହେ
ଏ ଶସ୍ୟ ସକ୍ଷତେ ଜଣେ ମୂର୍ତ୍ତି ମୋତେ ଦେଇ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ହେ ।୪।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

। ନବାନ୍ନ ଭୋଜନ ।

(ସଂକୀର୍ତ୍ତନ)

ଭାଇରେ, ଆଜ ବଡ ଆନନ୍ଦ
ପୂଜ ଭକ୍ତିଭରେ ସେଇ ଯୀଶୁ ଚରଣାରବିନ୍ଦ । ଧ୍ରୁ ।

ସୁନା ଭଳି କୃଷି କିଆର
ତା ପ୍ରେମରେ ପାଇଛୁ ଭରି
ଧୀର ପବନରେ ତାଳେ ନାଚେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ । ୧ ।

ମହାପ୍ରଭୁ କରୁଣା ବଳେ
ଶ୍ରମଫଳ ଭୁଞ୍ଜୁଛୁ ସେଥିଲେ
(ଆଜ) କୃପାଦେଖ ପ୍ରେମ ଦୃଢ ପଦ ଦୋଳନଦ । ୨ ।

—*—

॥ ପରଣୟ ଗୀତିକା ॥

(ଭୂପାଳି)

ଆଜି କି ମାଧୁରୀ ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ଆନନ୍ଦାର୍ଣ୍ଣବ ଜୀବନେ
ପ୍ରେମର ମୂର୍ତ୍ତି ନବୀନ ଦମ୍ପତି ଏ ଶୁଭ ଯୁଗଳ ମିଳନେ । ୦ ।

ବହୁଛି ପ୍ରେମର ବସନ୍ତ ପବନ
ଫୁଟିଛି ପୀରତି ନବୀନ କୁସୁମ
ପ୍ରେମର ଆବେଶ ମଧୁର ପରଶେ ଗାଉଛି 'କୋକିଳ' ପଞ୍ଚମେ । ୧ ।

ଆଜି ଏ ମଧୁର ଯୁଗଳ ମିଳନ
ଏକ ବୃନ୍ତେ ଯେବା ଦୁଇଟି ସୁମନ
ବିକଶଇ ପ୍ରେମପଣ ସୁବାସନ ଫୁଟି ଏ ସଂସାର କାନନ । ୨ ।

ଜୟ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମର ନିଦାନ
ଧନ୍ୟ ଭବେ ତବ ପ୍ରେମର ବିଧାନ
ପ୍ରେମମୟ ଆଜି ଢାଳ ସୁକଲ୍ୟାଣ ଏ ନବ ଦମ୍ପତି ଜୀବନେ । ୩ ।

--*--

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆଜ ଧର୍ ଆନନ୍ଦ ମନେ ପ୍ରୀତି ଉପହାର ସାଜି ଯତନେ । ଧ୍ରୁ ।

ଆଜ ସୁଲଗନେ ଏ ଶୁଭ ମିଳନେ ପରମ ପୁଲକେ ଯୁଗଳ ପ୍ରାଣ
ଲଭିବ ଶିଖର ସମ ଶୁଭବର ଧୀରେ ଧୀରେ ଝଙ୍କୃତ ଗୋପନେ ।୧।

ଉଷା ଚମକଅ କୁଞ୍ଜ କୁମ୍ଭାଟିଆ ଚମକ ବଜାଏ ମନ ମଗନେ
ନବ କିଶଳୟ ମଧୁର ମଳୟ ଦୋଳରେ ଦୋହଲେ ଧୀର ପବନେ ।୨

ନବୀନ ବସନ୍ତ ଭଳି ମିଳନ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗୀତ ଧ୍ୱନି ଗୁଞ୍ଜନେ
ହେମନ୍ତ ଝଙ୍କାର ନବ କୁସୁମିତ ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ସୁଖ ଖେଳାଏ ପ୍ରାଣେ ।୩

ନନ୍ଦନ କାନନ ସୁରଭି ସୁଷମା ଅପହରି ଆଣି ସବୁ ମଜନେ
ବସନ୍ତ ବନର ସଜଫୁଟା ଫୁଲ ବଡ଼ଶି ଦେଲାଣି ମରତ ଧାମେ ।୪

କହେ ଶ୍ରୀସ୍ମୃତଦାସ ପ୍ରେମ ମଧୁରସ ଉପଯୋଗୀ ସିନା ମହା ମିଳନେ
ଦୁଇଟି ପଲ୍ଲବେ ବାନ୍ଧିଦେଲ ଶୁଭ୍ର ଫୁଲମଯ୍ନ ନୂଆ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ ।୫

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ମିଳନର ମୋହନ ଛାଟେ ସୁଷମା କି ଉଜ୍ଜଳ ଝଙ୍କୃ
ସୁସ୍ନିଗ୍ଧ ଅମିୟ ମିଶା ମରଗରୁ ଖିଞ୍ଚି ପଙ୍କ । ଧ୍ରୁ ।

ପୁଲକର ଶୁଭ୍ର ମିଳନ ଅନୁପମ ପୀରତି ଧନ
ଯୌବନର ମଧୁ ସ୍ୱପନ ଏ ଯୌବନେ ନପିବ ସଙ୍ଗ । ୧ ।

ପୁଲକମୟ ନନ୍ଦନ ଟେଣ୍ଟି ପୀରତିର ମୋହନ ଡୋରେ
କାମ୍ୟାସଙ୍ଗେ ଭୁମ୍ୟାପଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିଦଏ ପୁ ରୁଷ ନାରୀ । ୨ ।

ଧନ ଜାଣି ପ୍ରେମ ଦଉଡା ଏକାଠେକ ଛଡ଼େଲ ବନ୍ଧା
ନାହିଁ ବିପତ୍ତି ବାଧା ଛୀର ଜର ପୀରତି ପଙ୍କ । ୩ ।

ପ୍ରେମମୟ ଦଧି ଦଧାନ ସୂଚନା ଏ ଜର ମିଳନ
ମିଶିଗଲା ଦୁଇଟି ପ୍ରାଣ ଜୀବ ସଙ୍ଗେ ପରମ ପଙ୍କ । ୪ ।

— —

Digitized by srujanika@gmail.com

॥ କାବ୍ୟ ॥

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

ଜୟହେ ଭବ୍‌ବାଧି ଭଞ୍ଜ
ଜୟ ଦ୍ୟାବଳ ଦଳନ ଭକ୍ତ ହୃଦ ରଞ୍ଜନ । ଘୋ ।

ଜୟ ସପତି ଧନାଶନକାରୀ
ଧନ୍ୟ ବିଧଣୀ ପ୍ରେମ ପ୍ରସାରୀ
ଶମନ ଦମ୍ଭ ହାରୀ, ହେ ଭୁବନାନନ୍ଦକାରୀ, କାଳଭେଦୀ
ଶିକ୍ଷକ ଶୀଘ୍ର, ଶିଷ୍ୟରେ ଧର, ପ୍ରବେଶ ଦେହ ତୋହର । ୧ ।

ମହା ପାପିନୀ ଲୋଚନ ଜଳ
ପ୍ରଭୁ ଧୋଇଲା ପାଦ ତୋହର
ନହେଟିଲ କାଳ ଅତ, ଉଦାର୍ଣ୍ଣବୁ ଗଳାଚର, ତୋ ପ୍ରେମ ଝୁଲ
ପାଞ୍ଚ ବାହାର, ଜୀବ ମୋହର, ପ୍ରଭୁ ତୋ ପାଦ ଧରୁ । ୨

—*—

ଦ୍ୱିତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ଅକଳଙ୍କ ପ୍ରେମ ମୂର୍ତ୍ତି ଜୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଅନନ୍ତ କୈବଲ୍ୟ ଦାୟୀ ତ୍ରାଣ ପ୍ରଦ ଇଷ୍ଟ ।
ଆଦି ଅନାଦି କାରଣ ଲୟ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି
ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପୀ ଅଣାକାର ବ୍ରହ୍ମମୂର୍ତ୍ତି ।
ଇଷ୍ଟ ଅଭିଷ୍ଟଦ ପ୍ରାନ୍ତ ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ ପାବନ
ଇନ୍ଦ୍ର ସୁଖ ଅକଳଙ୍କ ପାତକୀ କାରଣ ।
ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ ମାନ କରି ଦାସ ରୂପୀ ହୋଇ
ଇତର ଲୋକଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ ଉନ୍ନତରେ ଥୋଇ ।
ଉପହାସ ଉପେକ୍ଷିତ ଉପକୃତ ହୋଇ
ଉତ୍କଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯାତନା ଗୌରବରେ ସହି ।
ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱ ପତିତ ଜନଙ୍କୁ
ଉପାୟ ଖଞ୍ଜିଲ ପ୍ରଭୋ ଦେଇ ଜୀବନକୁ ।
ଋଭ ବେଦେ ତନ ପୁରେ ତୋ ପ୍ରେମ ମହିମା
ରୂପ ଗୁଣ ଯଶ କଳ୍ପି ନପାଆନ୍ତି ସୀମା ।
ଋଷି ମହର୍ଷି ଚିତ୍ତ ସଦା ଯହିଁ ଲୁବ୍ଧ
ଋଷି ଚରଣ କର ଅପୂଃ ସ୍ନେହ ବଦ୍ଧ ।
ଲୁବ୍ଧ ଶ୍ରୀଚରଣ ମହାପାପୀ ଦସ୍ୟୁ ଯୂଥେ
ଲୁଟାଇ ଦେଲୁ ମୁକତି ଭଣ୍ଡାର ନିମିଷେ ।
ଲୁପ୍ତ ବିଶ୍ୱପ୍ରେମ ଧର୍ମ ଥାପିଲୁ ଅଖିଳେ
ଲୁଟାଇଲୁ ବିଶ୍ୱର ପାତକ ପାଦତଳେ ।
ଏମନ୍ତ ମହିମାବନ୍ତ ଅନାଦି ତନୟ
ଏକ ନିଷ୍ଠେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ତୋ ଚରଣେ ଲୟ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଐଶିକ ଖଣ୍ଡା ସ୍ୱରୂପ ଅରୂପ ମୂରତି
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାଦରେ ମୋ ଚିତ୍ତ ନୋହିବ ଆସକ୍ତ ।
ଓଜଃ ବୀର୍ଯ୍ୟବନ୍ତ ଆହେ ଈଶ୍ୱଜଣା ବୀର
ଓଷ୍ଠା ମୋ ପାତକ ଅଶୀବିଷ ତାପ ହର ।
ଔଷଧି ତୋ ନାମ ପାପ ବ୍ୟନ୍ତେ ଯେଣୁ
ଔରସେ ତୋହର ଭୃତ୍ୟ ଜନମିଲୁ ତେଣୁ ।
ଅଗମ୍ୟ ନଗର ପ୍ରେମ ବଶ୍ୟରେ ପ୍ରଗଟି
ଅକମାରେ ଧ୍ୱଂଶାତମ ଦେଲୁ ଅଗ୍ରସର ।
ଅଖିଳେ ଗାଇବା ପାଇଁ ତୋର ପ୍ରେମ ଯଶ
ଅହ୍ଲାଦରେ ପୂର୍ତ୍ତିକର ଏ ମୋର ମାନସ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶାସ୍ତ୍ର ଛାନ୍ଦ

(ରାଗ— ମଙ୍ଗଳ)

କରୁଣା ଜଳଧିଠାରୁ ନାମ ସୁଧାମେଘ
ଜନ୍ମ ଭୁଇଁ କଣ୍ଟରୁ ମୋର ବର୍ଷିବାକୁ ଯଶ ।
ଖଟନ୍ତି ଚରଣେ ମୋର ଖଙ୍କ ଦିବ୍ୟଦୂତ
ଖଗଳ ଟଳ ଜନମ ମୋର ଅଦଭୁତ ।
ଗୁପତ ସେ ତଥ୍ୟ ଆଜି କରିବି ବ୍ୟକତ
ଗଳପ ପରିଏ ହେଲେ ସାକ୍ଷାତ ଅମୃତ ।
ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗ ମୃତ୍ୟୁ ନଦୀ ପାର ହେଲେ
ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ଏହି ଜାଣ କାଲେ ଜାଣେ ।
ତଦଶ ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ୱର୍ଗେ ସାଧୁ ସିଦ୍ଧଗଣ
ଚଳିତ ଅମୃତ ଗୀତ କରୁଛନ୍ତି ଗାନ
ଛଣା ସୁଧା ସରପଣା ଭୁଲ ନୁହେଁ ତଳେ
ଗୁଡ଼ିଲ ପାତକ ଅଙ୍ଗ ବଦନେ ଗୃହିଲେ ।
ଜୀବନ ଜନୁର ଜପାମାଳୀ ସାଧୁଙ୍କର
ଜଗତବାସୀ କାରଣେ ଅମୋଘ ମନ୍ତ୍ର
ଝୁର ପ୍ରେମର ସେ ଆହା କାଲଭେରି ଛଟରେ,
ଝରିଲା ରକତ ଧାର ଜଗତ ହିତରେ ।
ନରଙ୍କ ନରକ ଦୁଃଖ ନିବାରଣ ପାଇଁ,
ନଉନ ମାନବ ରୂପ ଜଗତ ଗୋସାଇଁ ।
ଟେକି ଯା ନାମରପଡେ ଚଉଦ ଭୁବନେ
ଟିକିଏ କରୁଣା ଯାଚେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରଣେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଠାକୁର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏତେକ ଆଶିଷ,
ଠକେ ଜ୍ଞାନ ଦଉ ହେଉ ଜାଣନେ ତୋ ଯଶ ।
ଉଗ୍ରା ହୋଇ ତୋହର ବୁଲନ୍ଦ ଜଗତେ,
ଉତ୍ତିମ ହୋଇ ଟାଉର ଯଶ ଅଦରତେ ।
ଛମ ପଟଣ ଗାଇବ ତୋ ଯଶ ଶୋଲକଳା,
ଡାଳଦେ କରୁଣା ଧାରା ହେ ଅବଳା ବଳା ।
ନରମ ପାଇବୁ କାହିଁ ସେ ନଗୂଢ ତତ୍ତ୍ୱ
ନକାନ୍ତ ମୂରୁଖ ଶିଷ୍ୟେ କଲୁ ସାର୍ଥକତ ।
ଡ଼ାଳବୃନ୍ତ ଧନ୍ୟ ଶିଶୁ ଶାଲମ ଦାଣ୍ଡରେ,
ଭଜନ୍ତେ ଗାଇଲେ ଯଶ ହୋଶାନ୍ନା କୁଣ୍ଡରେ ।
ଅସ୍ତ୍ର ନପାଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ହେଲେ ବୀର ବଣା,
ଅନ୍ତକାରେ ହୃଦୟଲେ ବହିଲେ ଯାତନା ।
ଦ୍ରୋହୀରେ ଦକ୍ଷିଣା ଅନୁଗ୍ରହ ଆଚରିଲୁ,
ଦାନବେ ମାନବେ ହେଲେ ଦେବତ୍ୱ ବହିଲୁ ।
ଧ୍ରୁବ ଶବ୍ଦ ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ ନିର୍ଲୋକ ଜ୍ଞାନାଶ୍ରିତ,
ଧରାରେ ସ୍ଥାପିଲୁ ହେଲେ ପୂଜ୍ୟ ଲୋକବ୍ରତ ।
ନରରେ ନବଜ୍ଞ ଆତ୍ମା ଉଦ୍ଧରିବା ଛଳେ,
ନମଜିଲୁ ଉଦ୍ଧାରନ ମୃତ୍ୟୁ ନପାଳଲେ ।
ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଜନମ ସ୍ୱର୍ଗ ଆରୋହଣ,
ପୂର୍ବାପର ନିସ୍ତାର କାଣ୍ଡ ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣ ।
ଫେଇଦେ ତୋ ଅବତାର ଲୀଳା ଚିତ୍ରପଟ,
ସ୍ତୁତି ଦର୍ଶ୍ୟ ଭାଷା କଣ୍ଠୁ ନୟନ ପ୍ରକଟ ।
ବଗତ ଗଉରେ ଅନ୍ତ ଯାହା ଲୀନ ହୋଇ,
ବହେକ ପ୍ରବାଦ ଯାହା ଆଣିଛୁ ଉଭାଇ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭାବଭକ୍ତେ ଚିତ୍ତର ଜାଗିଲା ଅନ୍ୱେଷଣା,
ଶ୍ରେଷ୍ଠତତ୍ତ୍ୱାରେ ଭାବ ଠାଣି ଆଣୁ କଳ୍ପନା ।
ମର୍ମ ଅନୁମାନ ଅନୁଭବେ ମିଶିଯାଉ,
ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଝରି ମହାପ୍ରଭୁ ଲୀଳାମୃତ ଢେଉ ।
ଯମଦଣ୍ଡ ନଭେଟିବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଶୁଣିଲେ;
ମୋହମୁଗ୍ଧ ଧନପତି ବନ୍ଧନେ ଭଙ୍ଗିଲେ ।
ଘଷି ଘଷି ମାନସ କଳୁଷ ମଳକାଳି,
ଗଲା କଣ୍ଟର ଦୁଃଖ ତାମସୀ ଶର୍ବରୀ ।
ଲେଖାରେ ଅଲେଖା ସୁଖ ଲକ୍ଷେଣ ଗୁଣ କାଠ,
ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗଲେ ତରି ଲୋକେ ଧର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ !
ବନ୍ଦମାନୁ ଜଗତର ଶ୍ରୀଚରଣ ଦ୍ୱନ୍ଦ;
ବନ୍ଦର ଆର ପାରର ପୋତ ମହାନନ୍ଦ ।
ସୁଜନେ ସୁମନେ ଶୁଣ ଏ ସୁଧା ଚରିତ,
ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦେ ପାର ହୋଇବ ସଂସାର ସରିତ ।
ସଂସାରେ ରାମାନୁଜଙ୍କ ନାମ ମହାତତ୍ତ୍ୱ,
ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମରସ ଯହିଁ ହୋଇଛି ସଞ୍ଚିତ ।
ସେବକ ନିର୍ଗୁଣ ତୋର ସେବ୍ୟ ଏକା ତୁହି;
କୋଟିଏ ଶରଣ ଚରଣ ତୋର ଭାବଗ୍ରାହୀ ।
ହର ମୋ ଅବିଦ୍ୟା ମୋହ ଦିଅ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ;
ହରଷେ ତୋ ପ୍ରେମରସ କରିବ ପାୟନ ।
କ୍ଷମାନିଧି ଯୁବାମେଷ ବାଞ୍ଛାପୂର୍ଣ୍ଣ କର,
କ୍ଷମେ ଭଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ ନମି ଶ୍ରୀପଦୁର ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଚତୁର୍ଥ ସ୍କନ୍ଧ

(ଫ୍ୟାଢ)

ନଥିଲା ଯେ କାଳେ ଏହି ପ୍ରପଞ୍ଚ ସଂସାର;
ମହାଜଳ ରାଶିପରେ ଥିଲା ଅନ୍ଧକାର ।
ଜଳରାଶି ପରେ ଶାନ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନାଭି ବତ,
ଈଶ୍ୱର ଶକ୍ତିବଳେ ଖେଳୁଥିଲା ଅବିରତ ।
ହେଜେବୋଲି ଉଚ୍ଚାରତେ ସକଳ ହୋଇଲା,
ଆଲୋକ ତମ ପ୍ରଭେଦ ଅହଂ ବୋଲାଇଲା ।
ସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିସାରି ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ,
ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁଟି ଦେଖି ହୋଇଲେ ହରଷ ।
ପୁଣି ଏ ସୃଷ୍ଟିର ଦୃଷ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଏକଜଣ,
ନିର୍ମାଣ କରିବାପାଇଁ କରିଣ ମନନ ।
ବୃକ୍ଷ ବୀଜ ବାଜୁ ବୃଷ ଯେତେକ ଉତପତି,
ଓତଃ ପ୍ରୋତଃ ସୃଷ୍ଟି ଲୀଳା ଇଚ୍ଛି ପ୍ରକାଶନ୍ତି ।
ଆପଣା ଆଦର୍ଶ ଅନୁରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରି;
ପୁରୁଷ ଆଦମ ହବା ପ୍ରକୃତି ସୁନ୍ଦରୀ ।
ଉତ୍ତରଣ ଧାତା ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟନାମ;
ଯେଣୁ ମୃତ୍ତିକାରେ ନିଜେ କରିଲେ ନିର୍ମାଣ ।
ମୃତ୍ତିକାରୁ ଆଦମଙ୍କୁ ଉତପତ୍ତି କରି,
ପବିତ୍ରତା ଶ୍ୱାସ ଦେଇଲେ ଆପଣାରୁ ଭାଡ଼ି ।
ଷଡ଼ରସ ଶକ୍ତି ଯାହା ମୃତ୍ତିକାରେ ଥିଲା,
ମାଂସ ପିଣ୍ଡ ହୋଇ ଷଡ଼ରସୁ ପାଲଟିଲା ।
ଆଲୋକ ଅନ୍ଧାର ପାପ ପୁଣ୍ୟ ଏକା ଧାରେ,
ରହି ନପାରଇ ଯେଣୁ ଶତ୍ରୁରେ ସୁଧୀରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କାଢ଼ିଥିଲେ ଯେଉଁ ଷଡ଼ରିପୁ ଆଦମଠ,
ଉପ ଛଳେ ସେହି ଫଳେ କହିଲେ ଈଶ୍ୱର ।
କହିଲେ ଆଦମଙ୍କୁ ଏ ଫଳ କେବେହେଁ,
ଖାଇବ ନାହିଁ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ ଭୁଲେ ଦୁହେଁ ।
ଯେଦିନ ଛୁଇଁବ ଏହା ବଢ଼ାଇଣ କର,
ସେ ଦିନୁ ଅଧୀନ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁର ।
ପ୍ରତିଦିନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତେ ଏଥର,
ଆନନ୍ଦେ କାଟିଲେ କାଳ ଏଦନେ ବଗିଞ୍ଚ ।
ଏହିପରି କେତେଦିନ ଗତ ହୋଇ ଯାନ୍ତେ,
ନରକ ରାଜାର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ଏକାନ୍ତେ ।
ବଡ଼ ହିଂସ୍ର ବୁଦ୍ଧି ତାର ଦିଆବଳି ତା ନାମ,
ପୂର୍ବେ ଥିଲା ଦେବଦୂତ ମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ।
ନିଜ ଅହଂକାର ଦୋଷ ହୋଇଲା ପତନ;
ନରକ ରାଜ୍ୟଟି ତାକୁ ଦେଲେ ଭଗବାନ ।
ଈଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ନାଶ ଇଚ୍ଛା ମନେ,
ଛଳି ଅବଳା ନାରୀକୁ କହିଲା ଗୋପନେ ।
ଏ ନିଷେଧ ଫଳ ନିଜେ ଭୁଞ୍ଜନ୍ତି ଈଶ୍ୱର,
ତେଣୁ ନିଷେଧ ତୁମକୁ କରଣ ତାହାର ।
ଭୁଞ୍ଜିଲେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ତୁଲ ହେବ ଜ୍ଞାନ,
ଭୁଞ୍ଜିଲେ ଅବଳା ପ୍ରବଞ୍ଚକ କଥା ମାନି ।
ସେ ଦିନୁ ତା ସଙ୍ଗେ ଧରା ହେଲା ଅଭିଶପ୍ତ,
ଈଶ୍ୱର ସାକ୍ଷାତକାର ହେଲା ସାଧ୍ୟାତୀତ ।
ଜାଣି ଏ ସକଳ ତଥ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ ସର୍ବଜ୍ଞାତା,
ଉଦ୍ଧାରି ଆସିଲେ ପୁଣି ଆମ୍ଭ ପିତା ମାତା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଲୁଚିଥିଲେ ଉଲଙ୍ଗିଆ ବଣ୍ଣ ଲଜ୍ଜା ଦୁଃଖେ,
ଖ୍ରୀମ ନାଦେ ମହାପ୍ରଭୁ ଡାକିଲେ ସମ୍ମୁଖେ ।
ସେ ନାଦ ଶୁଣି ସଂସାର ପମାଦ ଗଣିଲା,
ମହା ପ୍ରଜମ୍ପେନ ବେଣ ହୃଦୟ ଥରିଲା ।
କହିଲେ ରେ ମୋ ଆଦେଶ ଲଙ୍ଘି ଭାଙ୍ଗି ପାଇଁ,
ଲୁଚିଛ ଗୋପନ ସ୍ଥାନେ ଏବେ ତୁମେ ଦୁଇ ।
ମାଟିରୁ ଜନମ ତୁମ୍ଭେ ମାଟିରେ ମିଶିବ,
ମୋ ଦଆଯେ ଆତ୍ମା ମୋର ଠାଇଁ ବାହୁଡ଼ିବ ।
ଏ ଆତ୍ମାଟି ପୁନଃ ଯେଉଁକେ ହୋଇବ ପବିତ୍ର;
ପାପର ଶୋଧନ ପାଇଁ ହେବ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ।
ଉଦ୍ୟାନୁ ନଗ୍ନ ମେଷ ଶିଶୁଟିଏ ଆଣି;
ପାପ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଲାଗି ବେଦୀ ପରେ ହାଣି ।
ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ରତ ଦେଲେକ ଶିଖାଇ,
ଯୁକ୍ତ ପରମ୍ପରାରେ ମୋ ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ।
ଏହିପରି କରୁଥିବ ସେହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ;
ଯେ ଦିନେ କୁମାରୀ ଗର୍ଭେ ହୋଇ ଦେହବନ୍ତ ।
ଅବନୀର ପାପ ଦୁଃଖ କରିବ ମୋଚନ,
ସେ ଦିନୁ ଶେଷ ହୋଇବ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

—ପଞ୍ଚମ ଛାନ୍ଦ—

(ବୃତ୍ତ— ଅହାଅଁ ସଜ୍ଜରେ)

ଯବେ ଦେବରାଜ ସୁଧର୍ମାରେ ଶତକ ଚନ୍ଦ୍ରାର୍କ୍କି ଷ୍ଟ ଶ୍ରୀବଦନ
ବନ୍ଧୁ ସାଧୁସିଦ୍ଧ ନରାତ୍ମା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଛନ୍ତି ଉରଗ ପ୍ରାଚୀନ ଯେ
ସପ୍ତ ଆତ୍ମା ସମ୍ମୁଖେ, ଜନ୍ମ ସେବାରତ ଦେବଦୂତେ ହେ । ୧ ।
ଗନ୍ଧର୍ବ କନ୍ନର ପବନ ଛିତର ଯକ୍ଷ ପୁରୁଷ ସକଳ
ଦେଖିଣ ଏ ସ୍ୱର୍ଗ ହୃଦୟେ ସବୁଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ସର୍ବେ କଣ୍ଟକ ହେ
ମନେ ନାହିଁ ସାହସ, ଜିଜ୍ଞାସିବେ ଏ ଚିନ୍ତା ସନ୍ଦେଶ ହେ । ୨ ।
ଜାଣି ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ମନଦୁଃଖେ ଭଣି ଶୁଣ ହଙ୍କେ ଉପସ୍ଥିତ
ଏ ସୃଷ୍ଟି ଭିଆଇ ଚକ୍ଷେତ୍ରଷୋଭ ପାଇ ହେଉଛି ମୁଁ ଅନୁତପ୍ତ ହେ
ଏହି କାରଣେ ଅରେ, ନାଶିଥିଲି ଜଳ ପ୍ରଳୟରେ ହେ । ୩ ।
ଏମ୍ଭ ଯନ୍ଦୁ ପାପ ଜଗତେ ଅମାପ ବଢ଼ି ଅଜ୍ଞାନ ତମିଶ
ନ ଦେଖନ୍ତି ଶିର କେହ୍ୱତ କାହାରି ଅହଂକାରେ ଜ୍ଞାନ ହାର ହେ
ଭାଇ ଭାଇରେ କଳି; ପିତା ପୁତ୍ର ହୋନ୍ତି ମରାମରି ହେ । ୪ ।
ଯେତ୍ଥା ପ୍ରଭୁବାସୀ ଯୋର ଅବିଶ୍ୱାସୀ ରୋପନେ ପାଞ୍ଚନ୍ତି ମନ
ସ୍ୱାର୍ଥେ ହୋଇ ଅନ୍ଧ ରଚୁଛନ୍ତି ଦ୍ୱନ୍ଦ ଫାନ୍ଦଣ ଫିସାଦ ଛନ୍ଦ ହେ
ଶାଶୁ ବୋହୂଙ୍କ କଳି, ଘରେ ଘରେ ପଡ଼ଇ ଉଛୁଳ ହେ । ୫ ।
ସ୍ୱାଧୀନତା ଛଳେ ନାରୀ ଅବହେଳେ ହୋଇ ଯଥେଷ୍ଟାଚାରିଣୀ
ପତି ପୁତ୍ର ସେବା ବରଜ କେ ଅବା ଜାରଜ ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ହେ
ଭୁଲେ ବୋଲି କଳଙ୍କ, ପାପାନଳେ ପୋଡ଼ିଲେ ବିବେକ ହେ । ୬

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭବଲୀଳା ଛଳେ ପାତକ ସନ୍ତାନେ କଣ୍ଟକୁଟେ ଘସି ଘସି
ବିବେକର ବେକ ମୋଡ଼ି ଅବିବେକ ପଣେ ମରଣର ନାଶି ହେ
ତେଣୁ ପୁରୁଷ ଜାତି; ପରକାଷ୍ଠା ପ୍ରୀତି ଆଚରନ୍ତି ହେ । ୭ ।

ଦାଉଦାଉ ସୁନା ବଦଳରେ ଲୁଣା ପିଇଲେ ମରିଛୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ।
ସୁଧାସର ଛଣା ଅମୃତ ଧାରଣା ଟିଂଗି କାଳକୂଟ ପିଇ ହେ
ଧାତୁ ପ୍ରତିମା ଢାଳି, ପୂଜୁଛନ୍ତି ଅନ୍ଧାରେ ଅଜ୍ଞାନ ହେ । ୮ ।

ନରବଂଶ ହିତେ ଭବବାଦ୍ୟ ଯେତେ ପେଷିଲ ମୁଁ ଧରାତଳେ
ଶଇଲେ ସନ୍ଥେ ସନ୍ଥିଲେ ବଧିଲେ ବା କାହାକୁ ବେଖା ଚଳେ ହେ
ଯଜ୍ଞ ପଶୁ ରକତେ, ତାଙ୍କ ଲହୁ ମିଶି ଢାଳେ ମୋତେ ହେ । ୯ ।

ନସ୍ୱର ନଖୁନ୍ତି ପଶୁ ହେଲେ ହତ ନର ପାତକ ଯଜ୍ଞ ଛଳେ
ନର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ରକତ ଯେତେ ହେଲା ପାତ ତେତିକ ପାପ ପ୍ରବଳେ ହେ
ଢାଳୁଛନ୍ତି ଆକୁଳେ, କାଳୁକ୍ତରେ ମୋଆସନ ଟଳେ ହେ । ୧୦ ।

ଘଟିଛି ଏଥର ଅବତାର ଘେନ ଏବେ ଜନ ହାତେ ନେବ
ତିନ ମହାଶକ୍ତି ଭିଆଇ ଏବକ୍ତି ନରହିତେ ପଠାଇବ ହେ
ଏହି ଶେଷ ସୁଯୋଗ, ଏହାପରେ ନର କର୍ମ ଭୋଗ ହେ । ୧୧ ।

ଶବଦ ହୁଙ୍କାର ଧବଳ ଶରୀର ସାଧନେ ମହା ମୁକତି
ନରଙ୍କ ନରକ ଭୋଗ ରୋଗ ଦୁଃଖ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଇତି ହେ
ସେହିଦିନୁ ହୋଇବ, ନାମ ଇମାନୁଏଲ ହେବ ହେ । ୧୨ ।

ମହାପ୍ରଭୁ ବାଣୀ ସ୍ୱର୍ଗ ସଭା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ମଥା ନୁଆଇଁ
ହୋଇ କୃତାଞ୍ଜଳି ସେଆଜ୍ଞା ଉଦ୍ଧରି ସେଥିପାଇଁ ଚଳିଯାଇଁ ହେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଭରଣ, ସେହିପରେ ଥିଅ ମହା ମୁକତି ହେ । ୧୩ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

— ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ —

(ଢଙ୍ଗ – ହେ ମହାମହିମ)

ସୁଜନେ ସୁମନେ ଶୁଣିବ ସୁମନେ ଏ ସାଧୁ ସୁଧା ଚରିତ ।
କଳ୍ପତରୁ ବର ଧନେବ ଶସ୍ତ୍ର ସାଧନେ ଜଗତ ହିତ
କେହୁହେବ ଜନମି ପିଅ ୨ ତାହାର ନାମ ଧାମ ପଢ଼ିଣ ହେଉ
ଜ୍ଞାନ ଗରିମା ଗୋଷ୍ଠ ଆଗ୍ରହ ଗୋଟି ଗୋଟି କରିବା ପ୍ରଚୁର । ୧।

ପ୍ରାଚୀଖଣ୍ଡ ଦେଶେ ଗାଲିଲ ପ୍ରଦେଶେ କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଜରିତ ଗ୍ରାମ
ଗୁଣୀକ ଧର୍ମିକ ସଜାଣ୍ଡ ଚରେଦକ ଧରେ ଯୋହାକିମ ନାମ
ବସନ୍ତ କହୁକାକୁ ଚହିଁରଚନ୍ତି, ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଆନ୍ନା ସାଧ୍ୱୀସତୀ
ଦାନ ଧ୍ୟାନ ଧର୍ମେ କର୍ମେ ମଣ୍ଡି ଭରା ସୁଭାଗ୍ୟ ସୁଖ ସମ୍ପତ୍ତି । ୨ ।

ରାଜର୍ଷି ଦାଉଦ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଚଉଦ ବଂଶେଜାତ ଯୋହାକିମ
ପିତୃଦାର ଗୋଷ୍ଠ ଗରିମା ମହତ୍ୱ ବିଭୂଷିତ ଗୁଣଜ୍ଞାନ
ଜଗତେ ଯଶ ଅର୍ଜିଲେ କେତେମତେ ପଶୁଧନ ସଙ୍ଗେ ପରହିତେ
ପାଳେ ଦୁଃଖିରଙ୍କ ଅଭ୍ୟାଗତେ ଥିଲେ ଦାନବାସୀ ପରିବୃତ୍ତେ । ୩ ।

ଏତେ ସୁଖେ ଥାଇ ଜାୟାପତି ଦୁଇ ଚିତ୍ତ ସଦା ଦମରସ
ଅବଧି ଶୋଭିଲେ ନାହିଁ ସେ ସଂସାର ସରସୀରେ ତାମରସ
ଏସନ ହୃଦ ମୂଦ ନୋହିଲେ ମୋଚନ ଗୃହ ଲାଗିଲେ ଗହନ ବନ
ସାର ସଂସାର ଅନ୍ଧାର ଶୂନ୍ୟ ଜାଣି ଜାଣିବ ହୃଦ କନ୍ଦନ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅନ୍ତମନ ଦୁଃଖେ ଭକ୍ତ ଏକ ଦେଶେ ଈଶ୍ୱରେ କହି କାହୁଁକି
ସଦା ଉଦାସୀନ ପଣ୍ଡ ବଞ୍ଚେ ଧନ ଆଉ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି
ଏମନ୍ତେ ସର୍ବ ସମସ୍ତ ହେଲା ଅକଟେ ସିନ୍ଧୁଦଏଚନ୍ଦ୍ର ସର୍ଷ୍ଟି ଯେତେ
ଧର୍ମ ଧାତ୍ରେସ ଗ୍ରାଜନ୍ଦା ନମନ୍ତେ ସଜହେଲେ ନଇବେଦ୍ୟ ଦାନେ ।୫।
ଦାନଦାସ ଭଣି ସରବ କାହାଣୀ ଶୁଣ ଏଥୁ ବିଜ୍ଞଜନେ
ନସ୍ତ୍ରାଇ ଚରବ ପାଳନ୍ଦା ଗୌରବ ଯାତ ଯୋଦ୍ଧାକମ ମନେ
ଏଥର ସଦା ଅଶେଷ ପୂଜା ଧମ୍ମାର ଶାଲମକୁ ଦିବା ରତପର
ସଙ୍ଗେ ଝଟ୍ଟୋଣୀ ଭଙ୍ଗ ସୋଦର ଏତେ ଦେବ୍ରୁ ହେଲେ
ଉଜାଗର । ୬ ।

*

ସ୍ୱମସ୍ତ ସ୍ନାନ—

(ସ୍ୱର— ରେଖ୍ତ)

ସକଳ ଗୁଣ ନିଧାନ, ଶୁଣ ସୁଧୀର ସୁଜନ,
ନସ୍ତ୍ରାଇ ପର୍ବ ପାଳନ, ବିଧି କାରଣ
ପିଟେହୋବଙ୍କ ମନୋମାତ, ଅବ୍ରହାମ ହୁଁ ସମ୍ଭୂତ,
ଜଗତେ ଏ ଜାତି ଖ୍ୟାତ, ପିତୃପା ନାମ
ମିଶରେ ହୋଇଲେ ପ୍ରବାସୀ
କରାଳ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଯନ୍ତ୍ରଁ ସ୍ୱଦେଶ ଧ୍ୱଂସୀ । ୧ ।

ମହାବଳ ପ୍ରଜାବନ୍ତ, ହେଲେ ଗଣନା ଅତୀତ,
କଟିଲେ ହୋଇ ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ କେଶଖି ସଙ୍ଗ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅନେକ ପୁରୁଷ ଯାଏ, ଇଚ୍ଛିଲେ ଦର୍ଶନ ସେ,
ସଶଙ୍କ ମିଶାଇ ଗାଏ, ଖାଳ ଏପରି
ଏ ଗୋଷ୍ଠି ବୃତାନ୍ତ ଯେପରି,
ହନେ ମୋ ସିଂହାସନର ହେତେବେ ବଇଶ । ୨ ।

କୂଟବୁଦ୍ଧି କୁତର୍କଣା, ନବ ଗୋପନ ମନ୍ତ୍ରଣା,
ଯିହୁଦୀ ଧ୍ୱଂସ କାମନା, ଚକ୍ରରେ ଚକ୍ର
ବନ୍ଦି ବନ୍ଧୁତ ଯାତନା, କଲେ କଠୋର ତାଡନା,
ଜୀବନ ହେଲା ଖେଳଣା, ମିଶର ତ୍ରସ୍ତ
ସଦ୍ୟଜାତ ଶିଶୁ ପୁରୁଷ,
ସୂତିକା ଗୃହେ କୌଶଳେ କଲେ ବିନାଶ । ୩ ।

ଦେଖି ଏ ବିପତ୍ତି ବୁଝ, ଖେଦେ ଯିହୁଦୀ ସମାଜ,
ଡାକିଲେ ରାଜାଧିରାଜ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମେ
ଅର୍ଘ୍ୟ ସ୍ତୁତି କାହିଁ ପାଇଁ, ହେଲୁ ଏତେ ଭାବଗ୍ରାହୀ,
ଠୁଳେ କି କରୁଣା ନାହିଁ, ତୋ ଜଣାଜନେ
ମହାପ୍ରଭୁ କର ଉଦ୍ଧାର,
ନଭୁବା ସ୍ୱହସ୍ତେ ଆସି ସଂହାର କର । ୪ ।

ମିଶ୍ରୀୟ ହାତେ ମରିବା, ଠାରୁ ତୋ ହାତେ ପଡ଼ିବା;
କୋଟି ଗୁଣେ ହେ ଯିହୋବା, ମଙ୍ଗଳ କର
ତୋ ସ୍ମୃତିରେ ଏ ଦର୍ଶନ, ଯେବେ ଦେଲ ଚିନ୍ତାମଣି
ଦେଖି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଣି, କର୍ମ ମିଶର
ତୋ ବିନା ଉଦ୍ଧାର କାମନା,
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ମହାପ୍ରଭୁ ଅଟଇ ବିଡମ୍ବନା । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯିହୁଦାଙ୍କ ଆର୍ତ୍ତନାଦ, ଶି ପୂର ଭଗ୍ନ ସ୍ତବ୍ଧ,
ଚୁମ୍ବିନ୍ତ ଯିହୋବା ପଦ, କାରୁଣ୍ୟ ଅନ୍ତ
ଃକଲ୍ପ ଦୟା ଆସ୍ପଦ, ଯିହୋବା ହେଲେ ପ୍ରସନ୍ନ,
ଆଜ୍ଞା ହୋଇବ ମୋଚନ, ଦୁଃଖ ଘଟଣ
ସଂହାରକ ଦୂତକୁ ଯାଇ,
କହିଲେ ମିଶରେ ଆଜ ଯାଅ ଉହ୍ଲାଇ । ୬ ।

ମୋ ମନୋନୀତ ଯିହୁଦା, ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ,
ଦାସତ୍ୱ ଶୃଙ୍ଖଳେ ବାନ୍ଧି, ଅଛି ମିଶର
ସହଜେ ନଦେଲେ ଛାଡ଼ି, ଦଶ ମହାଦଣ୍ଡେ ପୀଡ଼ି,
ଦେବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକଙ୍କୁ କାଢ଼ି, ସମୁଦ୍ର, ପାର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୋହୁଛି ସେ ଯାଏ,
ମିଶରେ ଢ଼ାଳିବ କୋପ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଦ୍ଦୟେ ।୭।

ଦୈବ୍ୟ ଦଣ୍ଡରେ ମିଶର, ହୋଇ ଅତିବ କାତର,
ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଇଶ୍ରାୟେଲ, ସ୍ୱଦେଶ ମୁଖେ
ଏହିରୂପେ ପରାତ୍ପର, ସାଧିଲେ ମହା ନିସ୍ତାର,
ସେହିଦିନୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ, ସେ ଦିନ ସୁଖେ
ସମ୍ବତ୍ସରେ ପାଳେ ପର୍ବ;
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ କହେ ଯିହୁଦା ଏ ଗର୍ବ । ୮ ।

—*—

— ଅଷ୍ଟମ ଛାନ୍ଦ —

୦

(ରାଗ ମଙ୍ଗଳ)

ଏଥୁ ଅନନ୍ତ ଶୁଣ ସର୍ବେ ସୁଜ୍ଞାନୀ ପଣ୍ଡିତେ,
ଯୋହାନଙ୍କ ଗଲେ ସଙ୍ଗ ପାଳିବା ନିମନ୍ତେ ।
ସଙ୍ଗେ ଶିମନ୍ତ୍ରମା ଆନ୍ନା ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର,
ଧର୍ମଧାମେ ପ୍ରବେଶିଲେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗର ।
ମହାନନ୍ଦେ ଯେତେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ସୋଦର,
ଭକ୍ତିଭରେ ବେଦୀତଳେ କଲେ ନମସ୍କାର ।
ନିବେଦ ଯାଜକେ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ,
ଅଗଣିତ ବୃଷ ମେଷ ଯାହାଥିଲେ ନେଇ ।
ମନ୍ଦିରରେ କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣାଢ଼ ଦେଲେ,
ମହା ଯାଜକ ବଶର୍ତ୍ତେ ନିଷେଧ କହିଲେ ।
ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟେ ତୁମ୍ଭେ ଅଛ ନିସନ୍ତାନ
ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ନଇବେଦ୍ୟ ନୋହିବ ଗ୍ରହଣ ।
ଇସ୍ରାଏଲର ମଧ୍ୟେ ଯେହୁ ହେବ ନିସନ୍ତାନ,
ନିଶ୍ଚେ ଜାଣ ମହାପାପ କରିଛି ଗୋପନ ।
ମହାପ୍ରଭୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ଏ ମନ୍ଦିର ପୂରିତ,
ପବିତ୍ର କଟାକ୍ଷେ ତାଙ୍କ ସଦା ପବିତ୍ରିତ ।
ଅପବିତ୍ର ମାନବର ନଇବେଦ୍ୟ ଦାନ,
ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରମାଣେ ଏଥି ନୋହିବ ଗ୍ରହଣ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସକଳ ଦେଲେ ଫେରାଇ ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷିଣ,
ଦୁଃଖେ ଦମ୍ପତି ଗଲେ ବା ପାଲଟି ପାଷାଣ ।
କି କରିବେ କି ବୋଲିବେ ନ ପାରିଲେ ଜାଣି,
ବାହୁଡ଼ିଲେ ଦାସବୃନ୍ଦ ନଇବେଦ୍ୟ ଘେନ ।
ସମାଜ ସମ୍ମୁଖେ ଏତେ ବଡ଼ ଅପମାନ,
କେତେ କି ବ୍ୟାକୁଳିତ ଅତି ଦମ୍ପତିର ପ୍ରାଣ ।
ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼େ ଆଖି ଟେକି କରୁଣ ଲୋଚନ,
ଉଭୟେ ବାହୁଡ଼ି ଚାହିଁ ଗଲେ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ମନେ ।
ଗନ୍ତବ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଦୁଇପ୍ରାଣୀ ଏକେଲରେ,
ପୂଜାଦେଲେ ପରସ୍ପର ହୃଦ ସରଳରେ ।
ଗୁପ୍ତ ଛାପ ଲୁଚାକାହିଁ ଅଛୁ କବା କାଳ,
ସନ୍ତାନେ ବିଫଳ କାମ ହୋଇଲେ ଯୁଗଳ ।
କଳ୍ପିଥିଲ ମନ ଦୁଃଖେ କହିଲ ଦମ୍ପତି,
କି କାର୍ଯ୍ୟ ଗୃହରେ ଆଉ ମୋର ପ୍ରାଣପତି ।
ନବାଗତ ସୁତେ ଏଥୁ ଯାଉଛୁ ମୁଁ ବନେ
ଖୋଜିଣ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନ ଭଜିବ ଯୋଗନେ ।
ଏଶୋଡ଼ା ହୃଦର ଯେତେ ବିଫଳ ବେଦନା,
ମର୍ମନ୍ତୁଦ ଅପମାନ ସନ୍ତାନ କାମନା ।
ନିବେଦନ ପିତୋବାଙ୍କ ଚରଣ କମଳେ,
ପୂରିଲେ ମନ କାମନା ବାହୁଡ଼ିବ ବଳେ ।
ନୋହିଲେ ତାପଦେ ପଡ଼ ନଷ୍ଟିବ ଜୀବନ,
ତେଜିବ ମୂଳର ଏଥୁ ନାହିଁ କଥା ଆନ ।
କ୍ଷଣକେ ମେଲାଣି ଦେଇ ଯାଅ ଗୋ ସୁନ୍ଦରୀ,
ରହିବୁ ଗୃହରେ ସଦା ଉଦାସୀନ ପରି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନବେଦବ୍ରୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଚୋହ୍ନଦ ଚନ୍ଦନ,
ସକଳ କଷଣ ନଷ୍ଟେ ହୋଇବ ମୋଚନ ।
ଭାରତର ପର୍ଯ୍ୟଟଣ କଥା ହୋନ ଚରସ୍ତକ,
ସ୍ୱାମୀ ମହାବନେ ଗଲା, ସଙ୍ଗୀମା ମନ୍ଧରଁ ।

—*—

—ନବମ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଚକ୍ର କେଳି)

ଦୁଃଖେ ମେଲ୍ଲିଣି ଯାଉ ଯୋଗ୍ନିଜନ,
ଟେକି ନୟନେ ଫେର ଅନ ଅନ ।
ଚିନ୍ତା ଭାରତର ହୃଦେ ଚଳିଲେ,
ଘନ ଅଗମ୍ୟ ବନରେ ମିଳିଲେ ।
ଅଛ ନଗମ ନଭାଞ୍ଜନ ବନ,
ପଡେନାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣ ।
କାଞ୍ଜ ଡୋଉଲ ସବ ଯହିଁ ତହିଁ,
ଶୂନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଶୁଭେ ସାଇଁ ସାଇଁ ।
ମୃଗ ଶିଶୁଏ ଅତ ନଭାଞ୍ଜନ,
ଗାଇ କ୍ରୀଡ଼ା କରୁଛନ୍ତି ରଚନ ।
ତହିଁ ଶ୍ୱାପଦ ଗରଜନ ଘୋର,
ବାରନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ତବଧ କାତର,
ତହିଁ ମୟୂର ମୟୂରୀ କେକାଟେ,
ନୃତ୍ୟ ଦେଖାନ୍ତି ଜୀମୂତ ସଖାରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ହୃଦ ନିର୍ମଳ ଝୁଟିଳ ଶରୀର,
ନତ ନମ୍ରତା ଧାଏଁ ଚରଣ ।
ଢାଙ୍କି ତଳ ଚନ୍ଦ୍ରଲତ ହୋଇଛି,
ତିନ ବୃନ୍ଦଆ ମ ତଳେ ମେଲିଛି ।
ଫୁଲ ଶୋଭମା ଲତିକା ଖେଳୁଛି;
ଫୁଲ ଝଣ୍ଟୁଛି କଳିକା ଫୁଟୁଛି ।
ଶାଳ ନଚୁଛି ପିଆଳ ରସାଳ;
ନନ୍ଦନ ମଧୁର ଛନ୍ଦରେ ତମାଳ ।
ନାମ ପାଦପ ଯେତେ ରହିଁ ଠୁଳ;
କଲେ ହୋଇବ କହିବା ପୃଥୁଳ ।
ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରଜ ଲୁଟିବ,
ରସ ଅସ୍ୱାଦନୁ ମନ ହଟିବ ।
ବନ ହୋଇଛି ଶୋଭାର ନିସର,
ମାୟା ବନ୍ଧନ ସଂସାର ପାଶୋର ।
ଏଡ଼ ବନର ଏ ଶୋଭା ସମ୍ପଦେ,
ପ୍ରବେଶିଲେ ସେ ମହାଦ୍ରୁମ ପାଦେ ।
ଚିନ୍ତା ସ୍ରୋତ ଚିତ୍ତେ କରୁ ସଞ୍ଚିତ,
ବାଳେ ଶିଶୁ ଗ୍ରାମ ହେଲେ ସଂହତ ।
ଭବ ବୁଝିବାକୁ ନେତ୍ର ବୁଜିଲେ,
ମହାପ୍ରଭୁ ପଦଧ୍ୟାନେ ମଜ୍ଜିଲେ ।
ସାରା ଜୀବନ ଗୋପନ ବେଦନା,
ଝର ଫେଇକଲେ ପାଦ ବନ୍ଦନା ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ସେ ଚରଣ ଆଶ୍ରିତ,
ପାଇଁ ଭୂମାନନ୍ଦ ଶାନ୍ତ ପୂରିତ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

—ଦଶମ ଛାନ୍ଦ—

୧

(ଦଶା— ଦୁଃଖ କାଳରେ)

ଯାଦବନ୍ଦ୍ର ହେ, ବାଳା ବାଳକୃଷ୍ଣ ନିମୃତେ
(ତୋ) ପାଦେ ଦଣ୍ଡବତ୍ । ଘୋ ।

ମୁଁ ଯେ ଅତି ହୀନ ଅକିଞ୍ଚନ,
ପଦ ପଙ୍କଜେ ଗଲି ଶରଣ
ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ ନାଥ ଏ ଜୀବନ
ଦିନା ସଂଜୀବନୀ ସୁଧାସ୍ୱାଦ ଲୋଭନକୁ । ୧ ।

ତୋର ମହା ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ,
ଧନେ ପୂରିଛି ମୋର ଭବନ
ତଥି ତୃପତ ନୁହଇଁ ମନ,
ଯେବେ କଲୁ ମୋତେ ହୀନ ସନ୍ତତି ସମ୍ପଦୁ । ୨ ।

ଜଣା ଜନେ ଗୁଣା ଏବଗୁଣା,
ପୂଜା ନୈବେଦ୍ୟ ନୋହିଲି ସେନା,
ନସ୍ର ଅଛୁ ଯେତେ ଅଜଣା,
କଣାମାତ୍ର ଅଜ୍ଞା ହେଉ କରୁଣା ଅଗାଧୁଁ । ୩ ।

ଅବ୍ରହାମ ମୋ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ,
କେଉଁ ଗୁଣେ ତୋତେ ଜିଣିଲା ବଶ
ବୃଦ୍ଧ କାଳେ ହୋଇଲା ହରଷ,
ଡୋଳ ସୁନା ଚାମଚସ ସାସବର୍ଦ୍ଧ ହ୍ରଦୁ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ହେଉଛି ପୁଣି ଜନ୍ମଜନ୍ମ ଭବ,
ଦେଉଥିଲି ସେହି ଚରଣେ ବଳ
ମୁଁ କି ନପାରିବି ଜାଣି ତବ,
ଅନନ୍ତ ଅଙ୍କ ଡାକିଲେ ନେବ ଯା ଶ୍ରୀପାଦୁ । ୪ ।
କିଛି ଅଛି ଏ ସଂସାରେ ମୋର,
ସବୁ ସହାଇବୁ ଦାନ ତୋର
ମୁଁ ତ ନିଜେ ନେବାର ସାଧନର,
ଆହା ବଣ୍ଟିବାକୁ ଧାରାନାହିଁ ସ୍ନେହାତୁର । ୫ ।
ଆସିବେ ହସନ୍ତ କାମନା ମୋର,
ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ କଲ୍ୟାଣ କର
ନୋଡ଼େ ଦାସ ନାଶିବାକୁ ତୋର,
ଜୀବନ କଳଙ୍କ ରହିବ (ତବ) ଅକଳଙ୍କ ବଧୂ । ୬ ।
ଘେନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ ସାରଣା,
ହେଉ ତବ ପଦ ଅମର ବନ୍ଧୁ । ୭ ।
ବଡ଼େ ରସିଛୁ ତହିଁ ତା ମନ,
ଯହୁଁ ଝରେ ପ୍ରେମ ସୁଧା ସିନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ,

— ଏକ ଦଶ ଛାନ୍ଦ —

(ରାଗ— ଅଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ବାଣୀ)

ଏଥୁ ଅନ୍ତେ ଶୁଣ ଭକ୍ତଜନେ,
ମେଲଣି ଦେଇ ଦୁଃଖ ଘାଣନାଶେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ସ୍ୱାତ୍ମୀହଣ ଅନ୍ନାହ୍ଲାଦଙ୍କ ଲତା,
ଛେଦି ଷଡଙ୍ଗେ ଷଦାଙ୍ଗେ କଲତା
ଘସି ନେଇ ମାରେ,
ଦାସୀଙ୍କ ନନ୍ଦନେ ଡିଳ ନଦରେ ।୧।
ଜଳ ମଧ୍ୟେ ମୀନ ହେଲେ ଝଞ୍ଜର,
ରହିଲ ସଂହାର ମାତ୍ର ଆଦର
ପିଣ୍ଡ ଛାଡ଼ିନେଇଅଛି ସଦନେ,
ପ୍ରାଣ ଯାଉଛି ପଞ୍ଚ ସଙ୍ଗେ ବନେ
ନୟନ ରଖିଛି,
ଡୋକା ପିତୁଳା ବନେ ଛୋଟାଛି । ୨ ।
ଥିଲଡ ମୁଁ ଏକେ ସନ୍ତାନହୀନା,
ଏବେ କି କେଉଁଷେ ହସ୍ତୀଡ ବହୀନା
କାଟିଲି ବିଧାତା କୋପ କୋଦଣ୍ଡ,
ଖଣ୍ଡି ସବୁ ସୁଖ ଦେଲ ଏ ଦଣ୍ଡ
ଭରତ ବଧୂର,
ଗୃହ ଲାଗିଲ ଅନ୍ଧ କୂପ ପରି । ୩ ।
ଦିବ୍ୟ ପରମାନ୍ନ ହେଲ ଅରୁଚି
ବସନ ଭୂଷଣ ଦେଲି ମୁକୁଳି
ବିଳାସିତ ସେଯ ତେଜି ସୁହସ,
ଝଣଣେ ଶୋଇଲି ଭୂମି ଆସନ
ଝୁରି ଝୁରି ଅଙ୍ଗ,
ଡମ୍ବୁଷୀଣ ଲଭେ ମୁନି ବିଭ୍ରାନ୍ତି । ୪ ।
ମନନ ହେଲେ କି ବେଦନା କାହିଁ,
ଗୋପନ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିଲ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭେଳୁଛି ଚଳି ଅନଳ ପଶିବ,
ହୃତ ବେଦନା ମୂର୍ଖ ଉତ୍କଣ୍ଠାଏ
ମାଡ଼ିବ ଅନଳ,
ହୃଦୟୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଦଗ୍ଧ ପଣ । ୫ ।
ଶୋକାତୁରେ ଗର୍ଜି ଉଠେ ସଧର,
ଅଙ୍ଗ ଆରତରୁ ଶ୍ୱାସ ପ୍ରଖର
ନଳିନ କୌମୁଦ ହାସ ମ୍ଳାନ,
ବେଦନା ବକ୍ଷରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆନନ
ଗୁରୁ ଭୂମି କଟା,
ହୃଦ ତଳାରେ ଉଠେ କୁଟିଳତା । ୬ ।
ଅଳପ ସ୍ପର୍ଶେ ନନ୍ଦାଗିର
କେବଳ ବାହାରେ ଦେଖା ଚମ୍ପୁଧ୍ୱଜ
ନଟରଛି ଏ ସତ୍ତ ସାଆନ୍ତାଣୀଙ୍କ
ଦାସୀ ପଦ୍ମାବତୀ ଶୋକ କାତର
କେତକ ପଡ଼ୋଶୀ
ଆଶ୍ୱାସନ୍ତ ସମବ୍ୟଥା ପ୍ରକାଶି । ୭ ।
ଯୁବତୀ ନାମେକ ଦାସୀ ପ୍ରବଣା
ସୁରୂପ ବକ୍ଷ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିପୁଣା
ହସ୍ତ ଦାର୍ଶିକ କହଇ ଗୋପନେ
ଭୁଲ ଗୋ ପିବା ସାଆନ୍ତ ସନ୍ଧାନେ
ଶୁଣି ଏ ସମ୍ବାଦ
ଅବଶ୍ୟ ଶତ୍ରେ ଲଭିବେ ଦରଦ । ୮ ।
ବନେଥିବେ ସେତେକ ତପସ୍ୱୀ ହୋଇ
ଚରଣ ଧରି ବନ୍ଧିବା ମନାଇ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଚେତାନନ୍ଦ ମୋ ଆକୃତି ଅଚଳେ
ସାଆନ୍ତାଣୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୁସ୍ତର ଭଲେ
ଦୂର ଗଲା ଦର
ଦର୍ଶନ ରହିବ ସବୁ ସୁନ୍ଦର ।୦୯।
ଅଲ୍ପ ବାଳ୍ୟ ସଖି ନିପୁଣ ନାମେ
ଅସିଥିଲା ସୁଖେ ପିତୃ ସଦନେ
ତାଙ୍କ କାନ୍ଦୁ ଦୁହେଁ ଉଜ୍ଜଳ ବେଣୀ
ଶୁଣି ସଖିର ଏ ଦୁଃଖ କାହାଣୀ
ଆସି ପାଖେ ବସି
କହିଲା ଏମନ୍ତ ସ୍ନେହେ ଆଶ୍ୱାସି । ୧୦ ।
ଏକ ଗୋ ନିସ୍ପୃହୀ ରମଣୀ ରତ୍ନ
ଏ ସ୍ନେହ କଥାକୁ ଏତେ ଗୋ ଯତ୍ନ
ମନୋହର ଯାକୁ ଝଟେ ଜାଣ
ମେଲ ନାହିଁଛନ୍ତି ମହା ଦଇତି
(ତ୍ରୁ ଚ୍ଛି) ଏତେ କଳକଥା
ଜାଣୁ ଜାଣୁ କେଉଁ ଏ ଭୁଲି ବ୍ୟଥା । ୧୧ ।
ସେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳ ମୟ
କରୁଣାରେ ସଖି କରୁଣାମୟ
ପିଦୋବା ଅନନ୍ତ ଲଣ୍ଡ୍ରାଏଲର
ଶତ ଆଉ କେଉଁ କଥାକୁ ଡର
ଧର ସେ ଚରଣ
ବୃଥା ଝୁରୁଛୁ ତୁ ଏତେ କଷଣ । ୧୨ ।
ଲେବେଳ ପ୍ରଧାନ ନର୍ତ୍ତାଣି ଥିଲା
ସଖି ବଚନ ଭଲେ ଜଣଳ

Digitized by srujanika@gmail.com

ବନ୍ଧିଲ ଅମୃଗ୍ଲାଙ୍କ ମର୍ମସ୍ଥଳ; ପୁ ବୁର୍ଁ ଶତଗୁଣ ହେଲ ଆକୁଳ
ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ, ଲୋଟିଲା ଅଧାହାରେ ଭକ୍ତ ଶୋକେ । ୧୩ ।
ସବୁ ଯିବି ହାତ ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ, ହୃଦୟ କବାଟ ଦେବା ଫିଟାଇ
ସ୍ୱାର୍ଥ ଲୋଭ ମୋହ କାମନାଚୟ, ମୁକୁଳା ପାଇ ଲଭିଲେ ବଦାସ୍ତୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଭଣି, ଆଉ ଗୁହକୁ ରମଣୀ ଦଯ୍ୱିମା । ୧୪ ।

*

-୧୬ଶ ଛାଦ-

(ବାଣୀ— ରସନା କୁ ଆନେ)

ବନ୍ଧୁ ଏତେ ନିଦାରୁଣ ହୋଇ ନା
ଜଗତ ଗୋସାଇଁ ନରମାଣି ପାଇଁ ଏ କଷଣ ଅଛୁ ଲିଖିକି । ଘୋ ।
ଜାଣି ହାରେ ଦୋଷ ନାହିଁ କହୁତ ଅଜଣା ଦୋଷକୁ ଏକ ଜଗତ
ଲୋହିକାର ବସ୍ତ୍ରସନ୍ତ୍ର ଆସି ଭୁଲ ବୁଝାଇ ଛୋଡ଼ାଇ ନାହିଁକି । ୧
ମହାପ୍ରଭୁ କରୁଣା କଳ୍ପତରୁ, ତୁ ଯେ ଦୁବଳୁ କହୁପାରୁ ହାରୁ
ମହା ମହାଦାନ ଦେଇଛୁ ଜଗତେ କୃପଣ ଏକା ମୋ ପାଇଁ କି । ୨
ନିଏ କସ କଲା ମୁଁ ବା ନ କଲି,
ଚରଣେ କି ଦୋଷେ ଦୋଷୀ ହୋଇଲି
କିଏ କସ ଦେଲା ମୁଁ ଅବା ନଦେଲି ଶ୍ରୀଚରଣ ପୂଜା ପାଇଁ କି । ୩
ହେଉ ଜନମା କୂଳରେ ଜନମ ଗର୍ଭ ରୁହି କଲୁ ସ୍ଥାନ କରମ
ପଣ୍ଡ କଲେ ତ୍ୟାଗ ସମାଜରେ ନିଜ ବନ୍ଧ୍ୟା ନିନ୍ଦାବାଦ ଟାଙ୍ଗି କି । ୪
ତୋର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟେ କିଏ ମୋ ପରି, ଅଫଳନ୍ତା ବୃଥା ସ୍ଥାନ ଆବୋରି
ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ଶୂନ୍ୟରେ ମୀନ ଅଛି କୁଲକ୍ଷଣୀ ହୋଇ କି । ୫

Digitized by srujanika@gmail.com

ହାୟ ସୁନନ୍ଦ ଜଉତ କାମିମା, ଅବ୍ରାହାମ ତୁଦ ମୃଦ ହାନ୍ଦଣୀ!
ଇସ୍ରାଏଲ କନ୍ୟାକରେ ତର୍ଭି ପଡ଼େ ଶୋଭନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧାତ୍ରୀଏ । ୬
ହେଲେ ସନ୍ତାନ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣିତ, ଜଗତେ କେ। ଯଶ ବାନ୍ଧା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
ଛୋଇ ଦଶଦିଗ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ଜଗିଷ୍ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଚରଣ ସେବା ପାଇଁ କି । ୭
ଦାସୀ ନାମ ଦେଲେ ମହା ଆଦରେ, ଅପ ଦୂଷଣ ପୂର୍ବ ଜଗତେ
ଅତନୀଙ୍କ ନାମେ ଜନନୀ ଭଣିତ
କୃପାନିଧି ସତ୍ୟ ଯାଉଛି । ୮
ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେମ ଫୁଲ ଫୁଟିଛି ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଫଳମାନ ଲେଉଟୁଛି
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଭରସା ରଖିଛି (ସେହ୍ନ) କଳ୍ପତରୁବର ମୂଳକ । ୯

—※—

୧୩ଶ ଛାନ୍ଦ

(ରାଗ—ଭୂପାଳ)

ଶୁଣ ଏଥୁ ଅନ୍ତରେ, କାନ୍ତ ହାନ୍ତ ବାଳକେ,
ଅଛୁନ୍ତି ତାଙ୍କ ଅଲକା ପୁର ନାଅରେ । ୧
କାନ୍ତ କାନ୍ତାରେ ଯାଉ, କାନ୍ତା ମନ୍ଦିରେ ଥାଇ,
ଛପ୍ପଶୁଦ୍ଧି ଲଭିଲେ ସେ ଅଭିନ୍ନ ହୋଇ । ୨
ଛନ୍ଦା ହେଲା ସଂଧାର, ଈପ୍ସିତସ୍ୟ ସଂହାର,
ଶଙ୍କର ଅବେକ ବଳେ ହେଲା ପ୍ରବଳ । ୩
ହୃଦେ ଭକ୍ତି ଉପୁଜ ହେଲା ନୟନ ବୁଜ,
ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେ ଅନ୍ତରେ ବ୍ୟାକୁଳତା ଭଜ । ୪
ଦୁଃଖ ହୃଦ ଦହଇ; ତପ୍ତ ଶ୍ୱାସ ବହଇ,
ଶ୍ରାବଣ ଗିରି ସ୍ରବଣ ନୟନ ହୋଇ । ୫
ଚକ୍ଷୁଁ ଲୋତକ ଧାର, ବକ୍ଷ ସ୍ରୋତ ପ୍ରବଳ;
ଭିଜିଲା ସେ ଲବଣତା ସାଗର ଜଳ । ୬

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦୂର ତପତ ଶ୍ୱାସ, ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ,
ଯେଉଁ ସ୍ୱଗତ ସ୍ୱର୍ଗେ ଭେଦଇ ଆକାଶ ।୭
ଗୁପ୍ତ ଗଡନ୍ତୁ ସ୍ୱର, ଖାଙ୍କି ଦୂର ପିଞ୍ଜର,
ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇଲୁ ଭଲୁ ଶବ ମୁଣ୍ଡର ।୮
ଯଦ୍ୱି ବଶ୍ୱ ନଣ୍ଡନ୍ତା, ଏଣ୍ଟୁ ଯୋଜନ୍ତା ଜନ୍ତା,
ଘଟେତ ବର୍ଷା ସିଂହାସନ ଆନନ୍ଦ ମଞ୍ଚ ।୯
ଚର୍ଣ୍ଣ ଶାବକ ବନ୍ଧ, ମୋକ୍ଷ ଜାନୁକ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର,
ଝଟବନ୍ଧ ଅନାଥ ନାଦେଥ ଭଜନ୍ମ ଲଗ୍ନ ।୧୦
ଭାଷି ଦମ୍ପତି ଭକ୍ତ, ମନ୍ତ୍ର ଅଗତି ଗନ୍ତ,
(ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ) ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ଟେକ୍ରି କହନ୍ତି ।୧୧
ଆହେ ଦୂତ ପ୍ରବର; ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ ଯାଅଇ;
ଯେଜନ ଏ ଶୁଭ ବାର୍ତ୍ତା ମଙ୍ଗଳ ବଇ ।୧୨
ତଥାଃ କଠୋର ତନ୍ତ୍ର, ଆଚରନ୍ତ୍ର ଯୁଗଳ,
ତେଣୁ ଝକଟେ ହୋଇବ ଆଶା ସଫଳ ।୧୩
କୃପା ଅପାର ଯାକ, ଯୋଡିଅଛୁ ସଂସାର,
ଦୁଃଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ସେ ଚରଣ କୋଦ୍ଧର ।୧୪।

-0-

—୧୪ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଲଳିତ କାମୋଦ)

ଶାଶ୍ୱତ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଲୋଭ ବଶେ ବାଞ୍ଛିତ ନିଧି ପ୍ରାପତ ଆଶେ
ଏ ଜୀବ ପରମ ପ୍ରୀତି କରଲେ କରୁ ଧନ ଜନ ଧାନ ଦେଶେ
ସେ ଯୋ ଜାଣାମ, ଭକ୍ତ ହେଲେ ବଳେ ହତ
ଅହଂ ଜ୍ଞାନ ଲକ୍ଷ ସାତ୍ତ୍ୱିକରେ ବାହ୍ୟଜ୍ଞାନ ଶୂନ୍ୟ ।୧।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଝଟସ୍ୱେଳେ ଝସ୍ୱେଳେ ଅଚେତନ ଥିଲ ତପକ୍ଳାନ୍ତ ସଂଦହନ
ଅମଳ ଧବଳ କୋମଳ କରଜ ପରଶ ଝଟିଲ ସଂଜ୍ଞାବସ
ସେ ଦେବଦୁତ, ଲଭି ଚେତନା ଦର୍ଶନେ ଆଚମ୍ୱିତ
ଜାଣି ନୋହିଲ ସ୍ୱପନ ଅବା ସତ । ୨
ଝଳଳ ସୁକୃତ ସଖି ମୋର ଧରେ କି ଶସ୍ୟ ହୋଇ ଠୁଳ
କିବା ଏ ଯିହୋବା ତୋଷ ତଟଉ ଜଞ୍ଜ ଦେଟେ ଅବା ମୋ
ବାଞ୍ଛିତ ଫଳ

ସେ ଯୋହାକିମ, ଭକ୍ତ ନଡ ଖ୍ରିଷ୍ଟ ତଉରେ
ସୁଣମୟ ଭଲ ଅର୍ଧୀରେ ନ ଟୁରେ ଆଳାପନ । ୩ ।
କରଯୋଡ଼ି ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନେ ଜାନୁ ପାତୁ ପୂଜା ଆସ୍ୱଧନେ
ନୁହେ ମୁଁ ଈଶ୍ୱର ସେବକ ତାଙ୍କର କହିଲେ ନସେଧିଲେ ତତକ୍ଷଣ
ସେ ଦେବଦୁତ କହେ ଈଶ୍ୱରେ କର ହେ ପ୍ରଣିପାତ ।
ଶୁଣି ଦେବବାଣି ହୋଇ ସ୍ଥିର ଚିତ୍ତ । ୪ ।
ସେ ଜ୍ଞେକ୍ୟ ବଦନ ଚିନ୍ତାମଣି ତୋଷ ତବ ବନ୍ଧ୍ୟା ମନଜାଣି
ଚିନ୍ତା ଦୁରକର ଚିନ୍ତା ପରିହରି ସଦନକୁ ଯେବ ହେ ମେଲାଣି
ହେ ଯୋହାକିମ ମହୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କୁଳେ ଭୁମ୍ଭେ ବର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟବାନ
ଯେଣୁ ଯିହୋବା କଲେ ଏ ବରଦାନ । ୫ ।
ସମ୍ୱତ୍ସରେ ଏହ ଡ୍ରିଭୁଷଗ ଜଭବ ସନ୍ତାନ ହେ ଉତ୍ସଙ୍ଗ
ସ୍ୱକ୍ଷ ସତ୍ତ୍ୱ ଗୁଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ ପରମ ପୁରୁଷ ଆଶାପ୍ରୀ ଅନୁରାଗେ
ହେ ଯୋହାକିମ ଯାଅ ଭୁବନେ ପୂରିଲା ମନସ୍କାମ
ଏତେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାଦାନ । ୬ ।
ବଚନେ ଲଭିଲ ଯୋହାକିମ ସତ୍ୟ ଯେବେ ମିଳୁ ନିଦର୍ଶନ
କହେ ଦେବଦୁତ ଯାଅ ହେ ଭୁରିତ ସୁନ୍ଦର ତୋରଣେ ଦରଶନ
ଏ ନିଦର୍ଶନ ଭୁମ ରମଣୀ ସହିତ ଆଗମନ
ନିଷ୍କାରଣ ଭୁମ୍ଭର ଦରଶନ । ୭ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସ୍ୱତାଧରେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ ଦେବଦୂତ
ମନୋରଥ ମୂର୍ତ୍ତି ସଙ୍କେତ ସନ୍ଧାନ ଠାବକୁ ପଥିକ ଆଜ୍ଞାବତ
ସେ ଭକ୍ତ ବର, ଦୃଢ଼ ମହାପୁଣ୍ୟ ଆଶା ନଗରୀର
ସତେ ସଫଳ ହୋଇବ ସତ୍ୟ ମୋର । ୮ ।
ଏଣେ କ୍ଷୁଦ୍ର ମାନବର ଗ୍ରାମେ ସାତ୍ତ୍ୱିକରେ କି ଦଶା ଦଣ୍ଡେମେ
ଅବରୋଧ ନାଶି ଗୋଚର ଗୃହ କଳ ମୋହ ଭଜନ ସେ କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ
ସେ ଦେବଦୂତ, ଆସି ସମ୍ବୋଧିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସୁଧାବତ
ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱପନ ସମ୍ବାଦ ପରଖିତ । ୯ ।
ଚେତନା ଶବ୍ଦରେ ବାହୁଡ଼ିଲା ଦୁଃଖ ମାନ ଦୂରୁ ବହୁଡ଼ିଲା
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରଣ ସେବାଲାଗି ମନ ଛନ ଛନ ହୋଇ ଉଠିଲା
ସେ ମହାସନ୍ତ, ଚିନ୍ତାଭାବେ ଏ ହେବେ ଈଶ୍ୱର ପଥ
ଭାବାବେଶେ ଚରଣରେ କଲ ନତ । ୧୦ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଲଭି ମୋର ଏତେ ଭାଗ ବଢ଼ିଦେଲ ପର
ବରଷର ଲୀଳା ଚରିତ ଫଳମ ନ ଗୁଡ଼ିବ ଆଜ ସତ୍ୟପୂର
ମୋ ମନୋରଥ, ଝେଲା ହେଲ ସବୁ ଆଶାବର୍ଣ୍ଣ
ତରଣରେ ହୋଇଛନ୍ତି କୃତ୍ୟ କୃତ୍ୟ । ୧୧ ।
ତୁମେ ଥିଲେ ମୋର ସବୁ ଅଛୁ ଲୋଡ଼ାନାହିଁ ନାଥ ଆଉ କିଛି
ଚରଣ ସେବକ ରୋପନେ ତୁଷ୍ଟିକ ଜଗତ ସଦା ମୁଁ ପାରେ ମୁକ୍ତି
ହେ ମହାବାହୁ, ଏଣୁକରେ ନାହିଁ କିଛି ଆଶା ଆଉ
ମାତ୍ର ଦାସୀରେ ଏତେକ କୃପା ଥାଉ । ୧୨ ।
ଦୂତ କହେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସୁଧାଗୀର ଶୁଣିଲ ଶୋ ମୂର୍ଚ୍ଛି ଶବପୂର
ସେବକ ତାଙ୍କର ଶୁଭ ସମାଚାର ନେଇ ଆସିଅଛୁ ତୋହପୁର
ଗୋ ପବିତ୍ରିତା, ଏବେ ମନ ଦୂର କର ସବୁ ଚିନ୍ତା
ସମ୍ପନ୍ନରେ ହୋଇବୁ ସନ୍ତାନ ମାତା । ୧୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏ ବର ଫଳନ୍ତ ବୋଲି ମୋତେ ଜଣାଇବୁ ତୁ ଆଜି ଏଥି ମତେ
କର ଗୋ ଗମନ ସୁନ୍ଦର (ତୋରଣ)ଠାରେ ଭେଟ ହେବ ସ୍ୱାମୀ
ସାଙ୍ଗେ
ସେ ଭାଗ୍ୟବାନ, ଯେଗିଛନ୍ତି ମୋତେ ଏତା ସନ୍ନିଧାନେ
କହୁ କହୁ ଦୂତ ହେଲେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ । ୧୪ ।
ଶୁଣି ରମଣୀ ଏ ସମାଗ୍ରର ତୋରଣ ଗମନେ ଚଞ୍ଚଳ
ଯୁବତୀଙ୍କ ଡାକ କହଇ ଶୋଭାଙ୍ଗୀ ଆଜ ମନୋବାଞ୍ଛା ସିଦ୍ଧ ମୋର
ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ, କହେ ବରଷ୍ଟ ଆଜହୁଁ ହେଲାଶେଷ
ଦେନ ଏକତ୍ରେ ମିଳନ ମଧୁକୋଷ । ୧୫ ।

—0—

—୧୫ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— କେଳି)

ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ଦେଇ ସନ୍ଦେଶ ହେଲେ ଅଦୃଶ୍ୟ କ୍ଷଣରେ
ଲଭି ବସନ୍ତ ହରଷ ମନ୍ତ ତୋରଣେ ଗନ୍ତି କଲେ । ୧ ।
ଦେଖି କାହାର ସୁସମାଗ୍ରର ନୋହି ଶୋଭନ ଠୁଳ
ରସ ଗମନେ ଶୋଭା ତୋରଣେ ଆନନ୍ଦ ମନେ ମିଳେ । ୨ ।
ଶିଶୁ ନୟନ ମିଳନ କ୍ଷଣ ଆନନ ଦର୍ପଣରେ
ଆଶା ସମ୍ଭବ ଭାଷା ମାରକ ବ୍ୟକତ ନେତ୍ରାନ୍ତରେ । ୩ ।
ଅଳସ ହସି ସୁଧା ବରଷି ପ୍ରେମେ ସମ୍ଭାଷି ନାଶ
ଚପ କଷଣ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱପନ କହେ ରମଣୀ ବାଳ । ୪ ।
ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରପୁ ଙ୍କେ ଚନ୍ଦ୍ରପୁ ହେଇ ବଲସୁ ଦୁଃଖ
ଦୂର ଦୁର୍ବଳ ଚେତନା ହତ ପ୍ରେମ ସଂଜାତ ସୁଖ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଥିଲି ଏସନ ମୁଁ କେତେ କ୍ଷଣ ନାହିଁ ମୋ ଜ୍ଞାନ ତର୍କ
ଧନ୍ୟ ପୁରୁଷ ମୃଦୁ ପରଶ ନେତ୍ର ଉନ୍ମେଷ ଫେଇ । ୬ ।
ଶୁଦ୍ଧ ଯିହୋବା ହୃଦୟ ସ୍ନେହ ଚରଣ ସେବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନ୍ତ ହେଉ ଧାରଣ କଲି ସେକ୍ଷଣ ସେହି । ୭ ।
ନୁହେଁ ଈଶ୍ୱର ମୁଁ ତା ଙ୍କର ସୁସମାଚାର ନେଇ
ମନଃ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମନା ଆଉ ହୃଦ୍ୟନା ଭୁଞ୍ଜ । ୮ ।
ହଜିଲୁ କଷ୍ଟ ତପଃ ଗରଷ୍ଟ ଏବେ ତୁ ଉଠିଯାଅ
ତୋର ସଦନେ ଆନନ୍ଦ ମନେ ତୋ ପରିଜନ ରହ । ୯ ।
ତୋର ବଚନେ ଏହି ଉଚ୍ଚାରଣେ ଆସି ତୋସନେ ମେଳ
ସର୍ବ ମଙ୍ଗଳ ଦାତା କୁଶଳ ଦେଲେ ଆଳୟ ଗଲ । ୧୦ ।

—୦—

—୧୭ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ପୟାର)

ଏଥୁ ଅନନ୍ତର ଶୁଣ ସୁଜ୍ଞାମା ପଣ୍ଡିତ
ଶାଲମ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରେ ଯୁଗଳ ସାକ୍ଷାତ । ୧ ।
ସ୍ୱପନ ଦୂତ ବଚନେ ଲଭିଲେ ଉଦନ୍ତ
ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତେ ହେବେ ଲଭିଲେ ଅକ୍ଷତ । ୨ ।
ଆସିବା ପଥରେ ଖୁଆଡ଼ୁରୁ ଘୁଘୁ ଦୁଇ
ଆଣିଥିଲେ ହୋମକମ ପାପ ବଳି ପାଇଁ । ୩ ।
ଦାସ ଦାସୀ ପରିବୃତା ଆନ୍ନା ସୁକେଶିନୀ
ଭକ୍ଷ୍ୟ ପେୟ ନଇବେଦ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଆଣି । ୪ ।
ମନ୍ଦିର ସେବକ ଲେବୀୟକ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ।
ନିବେଦିଲେ ଯାଜକଙ୍କୁ ହୋଇଣ ବିନୟୀ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭୋ ଦେବ ଜାଣିପୁ ଯଜ୍ଞ କଲ ମୋ ଉପେକ୍ଷା
ଏ କାଳରେ ଦେଇଲ୍ ମୋର ମାନବ ପରୀକ୍ଷା । ୫ ।
ସନ୍ଥଚୂର କଲ ଶିରେ ଭକତମାନଙ୍କର
ଅରପ ଲଁ ଯେବେଗଲେ ଯାଯଜ୍ଞ ସ୍ଥବର । ୭ ।
କାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ କେଖ ଘାତେ ବଳ ବଧ
ଅନନ୍ତ ଜେବନ ତଲେ ତହୁଁ ଅଳପ ଶୋଣିତ । ୮ ।
ମହା ପବିତ୍ର ବେଦରେ ପ୍ରୋକ୍ଷଣ ନମିତ୍ତ
ଭକତ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ଧାଇଁଲେ ଚଳନେ ଏକାନ୍ତ । ୯ ।
କନକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଫଣିଆ କନକ ଧୂପାତ୍ର
ଧୂପିତ କେଶରେ ଦେଲେ ଏ ରଜତ ସିଞ୍ଚୁ । ୧୦ ।
ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ମନ୍ଦିର ହେଲା ଗନ୍ଧେ ଆମୋଦିତ
ମହାପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶ ଜ୍ୟୋତି ମନ୍ଦିରୁ ଦୂରିତ । ୧୧ ।
ନୈବେଦ୍ୟ ଉଷ୍ଣର ତହୁଁ କଣ ସ୍ୱଧାମତ
ଜନ ମାନଙ୍କୁ ଭାଷିଲେ ମଙ୍ଗଳ ଉଦନ୍ତ । ୧୨ ।
ଶୁଣିଲେ ଯାଅ ପ୍ରଭୁର କଲ୍ୟାଣ ବଚନ
ଦୁଷ୍ଟବଷ୍ଟୁ ପାପକଷ୍ଟ ହୋଇଛୁ ଭଞ୍ଜନ । ୧୩ ।
ଶୁଣି ଯୋହାନନ ଚୋଷେ କରିଲେ ପ୍ରଣାମ
ମହୋତ୍ସାହେ ବଢ଼ାଇଲେ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ । ୧୪ ।
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କମଳ ସମ ମୁଖ ହସ ହସ
ଆନନ୍ଦେ ମିଳିଲେ ତହିଁ ସଙ୍ଗିନୀ ସକାଶ । ୧୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

— ୧୭ଶ ଗାନ —

(ସ୍ୱର — ଜଡ ଯାତ୍ରୀ)

ଦମ୍ପତି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲାନନ ରମଣୀ କର ଦର୍ଶନ,
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆନନ୍ଦ ଚିତ୍ତରେ ପୁଚ୍ଛଇ ତହୁଁ ଏସନ
ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର କହେଲ କି ଯଜ୍ଞ ଫଳ,
କାତର ତଭ ଭ୍ରୂକ୍ଷମ୍ନ ଶୁଣି ହେଲି ହୃଦ ଶୀତଳ । ୧
ଯିହୋବା ହୋଇ ପ୍ରସନ୍ନ କଲେ କି ବଳି ଗ୍ରହଣ,
ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦର୍ଶନ ହେଲେ ଖଣ୍ଡେ ପାପମାନ
ପ୍ରାଣନାଥ କହ କହ ମୋତେ ସତ,
ଶିତଳି ଯାଉଛି ଜବା ତପେ ହୃଦୟ ତପତ । ୨
ଆନନେ ଆନନ୍ଦଗାର ଝରଇ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତର
ମୋ ଚିତ୍ତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କରି କହ ଯଜ୍ଞ ସମାଚାର
ପ୍ରାଣ ପତି ପାଇଲ କି ଦୁଃଖ ଗତି
ଚିର ବନ୍ଧ୍ୟା ନାମ ସତେ ହେବ କି ସନ୍ତାନ ବତି । ୩
ଚିର ଆଶାଲତା ମୋର ସତେକି ଫୁଟିବ ଫୁଲ
ବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ ବର ଦେବେକି ବାଞ୍ଛିତ ଫଳ
ପ୍ରାଣଧନ ଦୁଃଖିନୀର ନିବେଦନ
ସତେକି ଶୁଣିବେ ଆଜ ଯିହୋବା ଜଗଜ୍ଜୀବନ । ୪ ।
ଦର ହସିତ ବଦନେ ଦମ୍ପତି ଶୁଣ ସୁମନେ
କହେ ଆନନ୍ଦେ ଏସନ ଦୁଃଖ ହତ ଏତେ ଦିନେ
ଗୋ ବଲ୍ଲଭି ଆଜକ ସମସ୍ତ ହେବ
ମୋର ଦୁଃଖ ନଷ୍ଟ ନାଶି ଉଭଇଲେ ଯିହୋବା ରବ । ୫ ।
ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର ମୋର ଘେନି ଯାଜକ ପ୍ରବର
ପ୍ରବେଶିଲେ ସାବଧାନେ ମନ୍ଦିର ଅଗମ୍ୟ ପୁର

Digitized by srujanika@gmail.com

ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅତି ପଣ୍ଡିତ
ଦ୍ୱାଦଶମଣି ନିବଦ୍ଧ ଏ ସୌଧ ଶୋଭିତ ଦୃଶ୍ୟ । ୬ ।
ବାହୁଡନ୍ତେ ଯାଜକ ଦେଖିଲେ ଗୋ ଅଦ୍ଭୁତ
ଲକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶେ ପବିତ୍ର ଅର୍ଚ୍ଚିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ର
ମହୋଜ୍ଜ୍ୱଳ ଝଟିଲା ସେ ଦେବଙ୍କ ବେଳ
ଯାଚକ ପରୀକ୍ଷା ବ୍ୟାଜେ ମୁକୁଟର ଅଳଙ୍କାର । ୭ ।
ଅନ୍ତରେ ଯେ ପଣ୍ଡିତାର ନରକରେ କଳୁଷ ଭାର
ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ ଅହଂକାର ଯା ହୃଦେ ବାନ୍ଧନ୍ତି ଘର
ତାହାଲାଗି ଏପରି କଳଙ୍କ ଲାଗି
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନନ୍ଦନେ ତାକୁ ଯେ ଧରମ ପଥ ତ୍ୟାଗି । ୮ ।
କହିଲେ ମୋତେ ସମ୍ବୋଧି ଦୁଃଖିଲ ତୋ ଔଷଧବ୍ୟାଧି
ଶରୀର ସମ୍ବେଦ ଶୁଦ୍ଧି ଲଭ ହେ ଭବେ ସମୃଦ୍ଧି
ଭାଗ୍ୟଧର ସୁକ୍ଷେତ୍ରପ ନିଜପୁତ୍ର
ଜଗଜ୍ଜନ୍ତ ମହାକୃପା କୃପାସିନ୍ଧୁ ପରମପୁତ୍ର । ୯ ।
ପ୍ରାଣେ ମହା ମହୋତ୍ସବ ଲଭ ନରନାରୀ ଯୁଗ
ବାହୁଡ଼ ଯିବାକୁ ବେଗେ ସବନେ କଲେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ
ପରମେଶ କଳୁଷ କଷ୍ଟ ନାଶ
ତୋ ପଦରେଣୁ ଅଶାନ୍ତି ସଦା ଦୁଃଖୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ । ୧୦ ।

—0—

— ୧୮ଶ ଛାନ୍ଦ —

(ସୁର—ରସକୁଲ୍ୟା)

ଏଥି ଅନ୍ତେ ସେନ ଜୋଷଦ ଜନେ ଆନନ୍ଦେ ପ୍ରବେଶ ନିଜ ସଦନେ
ଆସି ଦୂରବାସୀ ବନ୍ଧୁ ମିଳନେ ମହା ମହୋତ୍ସବେ ଭଜନ କଲେ ସେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦାସୀ ପରିବାର କୁଳେ ଯେ
କାଙ୍ଗାଳ ଦୀନଜନ ବସନ ଭୂଷଣ ଦାନ ଦକ୍ଷିଣା ବାଣ୍ଟିଲେ ଯେ । ୧ ।
ଆଚରି ନ ସୁଖ ବିବିଧ ବ୍ରତ ଦାନେ ତୋଷ କରି ଦୀନ ଅନାଥ
ବ୍ରତ ଉଦ୍‌ଯାପିତ କେଉଁ କାଳାନ୍ତ ଶୁଭକ୍ଷଣେ ହେଲା ଗର୍ଭ ସଞ୍ଚାର
ଶୋଭା ବଢ଼େ ଆନ ଆନ ଗୋ
କାନ୍ତି କଳେବରେ ନବୋଦ୍‌ଗମ ପୀରତ ମିଶିଲାର ଅନୁମାନଗୋ । ୨ ।
ବେଶ ଆଭରଣରୁ ମନ ତୁଟିଲା ଦ୍ରବ୍ୟ ଆହାରେ ଅରୁଚି ଘଟିଲା
ଦ୍ରବ୍ୟ ଛୁଟିଲା ମୃତ୍ତିକା ରୁଚିଲା ମହୀଶପୁନଙ୍କୁ ଚାଉ ବଳାଲା ଗୋ
ଦେଖି ଏହି ଚିହ୍ନ ମାନ ଗୋ,
ମନ୍ତ୍ରକାମନ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭ ଲକ୍ଷଣଙ୍କୁ କରିଦେଲେ ଅନୁମାନ ଯେ । ୩

ଦଶମ ମାସେ ଅଙ୍ଗ ଅବସରେ ଉତ୍ତମ ଲଗ୍ନେ ସୁତା ପ୍ରସବିତ
ନାହିଁ ହେବି ଧାତ୍ରୀ ଶେଯ ଶୁଆଇ ଶୋଭା ଦେଖି ମନେ ଭାବଇ ଏସ
କି ଶୋଭା ଦେଖିଲି ଆଜ ଗୋ
ନଥିଲା କୋଣ୍ଟିକ ନାହିଁ ଏ ଭୁବନେ ସମ୍ଭୁଳ ଖୋଜ ଖୋଜ ଗୋ ।୪

ସୁଭଦ୍ରା ଗୃହର ଯେତେ ବିଧାନ ଯଥାବିଧି ଷାଠି ସ୍ନାନଶ ଦନ
ଅନ୍ନ ଶୁଭ ଦେଲେ ବିହିତ ମତେ ଦାନ ବହୁ ସୁତା ମଙ୍ଗଳଅର୍ଥେସେ
କରି ଭୋଜ ଆୟୋଜନ ସେ
ଅର୍ଚ୍ଚିଲେ ଅନାଥ ବିଧବା କଙ୍ଗାଳ ଯେତେକ ବନ୍ଧୁ ସୁଜନ ଯେ । ୫

ମଣି ମଣ୍ଡନା ଦୋଳରେ ଶୋଇଛନ୍ତି ଭଦ୍ରା ଦେଖିଲେ ପୁର ସୁଅଙ୍କୁ
ନମନ୍ତିରେ ଉପହାର ଅରପି ଶୋଭା ବୃନ୍ଦ କେତେ ମତେ କଳପି ସେ
କହୁଛନ୍ତି ଏତେ ପର ଠଧ
ଅପ୍ସରା ଭୁବନୁ ଖସି ପଡ଼ିଛି ଏ ଶାପଭ୍ରଷ୍ଟା ଅପସରା ଯେ । ୬
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଛପୁଛି ଅମୃତ ଆଣି ସଉନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସାର ମିଶାଇ ଘୁଣି
କେତେ କାଳ କଲି ବିଶ୍ୱକର୍ମାଣୀ ଲବଣୀ ପିତୁଳା ଅଛି ନିର୍ମାଣି ସେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ବିଶ୍ୱଜନ ନେତ୍ର କାନ୍ତ ସେ
ଲାବଣ୍ୟ ସିନ୍ଧୁର ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ଅବନୀର ଝମାଝମ ସେ । ୭ ।
ଷୋଡ଼ଶୋପଚାର ପୂଜାକୁ ଭକ୍ତି ଷୋଳ ପୃଷ୍ଠେ ତାଳା ଧାଇଁ ଗଡ଼ି ଛ
ପଦ୍ମଛଟା ବର୍ଣ୍ଣେ ଝୁଲଇଛି ଅଙ୍ଗ ଭେଦନ୍ତ ନ ପାରିବ ଶର ହିନକ ସେ
ନିଜ ପୂଜା ଭକ୍ତି ମୂଲ ସେ
ତୁମ ସୁକୃତିଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ମନ୍ତ୍ର କଳ୍ପ କର୍ତ୍ତା ନାଶ ରୂପେ ଠୁଳ ସେ । ୮ ।

ଜଗତେ ଆନନ୍ଦ ବଢ଼ିଲା ଏବେ ସ୍ଥଳ ସକଳେ ଆନନ୍ଦମୟ
ସୁକୁମାରୀ ନାମ ମେରୀ ବୋଲିଲେ ଆନ ବେଳେ ମହିମାମ ବୋଲିଲେ ସେ
ଜର ଏ ନାମ କରଣ ଯେ
ଜନନେ ଜଦାପ୍ୟ ଯାତଲେ ସରବେ ଅମନ୍ତ୍ରିତ ବନ୍ଧୁଜନ ଯେ । ୯ ।

ଜଳଷ ପକ୍ଷର ଚନ୍ଦ୍ରମା ପରି ଦିନୁ ଦିନୁ ଶୋଭା ବୃଦ୍ଧି କୁମାରୀ
କେତେ ଦିନେ ଭବ ଭକ୍ତାଙ୍କୁ ଧରି ଶିଶୁ ମେଳେ ଧୂଳି ଖେଳ ଆଚରି ସେ
ଜଗଭୁକେ ବୃକ୍ଷ ଛନ୍ଦେ ଗୋ
ଗର୍ବ୍ବ ଜସୀ ହଂସୀ ଗତି ଶଶୀ ହାସୀ ଗତିବନ୍ତ ହୋଇ ନନ୍ଦେ ଗୋ । ୧୦

ସହଜେ ନମ୍ରମା ଜବେ ଗୋ ଆତ୍ମା ରୂପେ ହେବ ବାଳା ଜଗତ ଜଣା
ସଂସାରେ ଘୋଟିଛି କାମ କାଳିମା ସୁକୁମାରୀ ଅକଳଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଗୋ
ରକ୍ଷାକାଠ ହେବ ବେଳୁ ଗୋ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ତାରକ ପରଜୀପ୍ତା ପ୍ରୀତି ବନ୍ଧୁର ସନ୍ଧ୍ୟା କରନ୍ତୁ ଗୋ । ୧୧ ।
ଶିରେ ଧରି ପିତୋବାଙ୍କ ଆଶୀଷ ଦିନେ ଶ୍ରୀରପାନ ହୋଇଲେ ଶେଷ
ମନେ ପଡ଼ି ମାତା ପୂର୍ବ ମାନସ ସ୍ଥଣ ଅନ୍ତରକୁ ମଣେ ବରଷ ସେ
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଜନମ ସଫଳ ଜନକ ବୁଝିବେ ତାହିଁ ଗୋ । ୧୨

-*-

Digitized by srujanika@gmail.com

— ୧୪ଶ ଛାନ୍ଦ —

(ସ୍ୱର — ଜଦମ୍ବ ମୂଳ ଗୋ)

ଯେବେ ଝିଙ୍କ ଷଡୁଷ ଜନନୀ ମାନସ
ଦନ୍ତ ଦନ ଶନ୍ୟାବଷ ଘାଣ୍ଠ ହୋଇଲା ଅବଶ । ଧ୍ରୁବ ।

ସର୍ବୋସା ସେବେ କୁମାରୀ ମୂକ ଦେଖଲ୍କୁ ଆଦେଶ ସ୍ତୂଚନେ ମୂହର୍ତ୍ତ ଫୁଲ
କାନ୍ତିନେଷ ନଞ୍ଜଗ୍ରନ୍ଥ ଆନନ୍ଦ ଭରାଗ ବାତ୍ସଲ୍ୟ ତରଳ
ସ୍ନେହ ଦୋଳେ ଧରିବାକୁ ଜେନ୍ଦ୍ର ଦଳାଏ ମାନସ । ୧ ।
ସୁମନ୍ତ ପୂର୍ବ ସ୍ୱୀକୃତ ଆସନ୍ନ ଙ୍କାଳୁଦ ଟେକ ଚିତ୍ତ ଶନ୍ୟାଚଟା ଦେହ
କାତର ତର ପ୍ରସୂତ ଦ୍ୱିବସ ସବଣ ଆଦା ସୁକୁମାରୀ
ସହେ ଟେକଳକ ଧନ୍ଦେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ । ୨ ।
ଅନ୍ତରେ ଭାଲଭ ନାରୀ ମୁଁ ନିଜମାଗି ଜା କଲି,
କାହିଁକଥେ ମନାସିଲ ମନ୍ଦରେ ଅର୍ପିବ ବୋଲି
ଅଞ୍ଚଳ ନିଧିକ ବ୍ୟାଧି ଉଦଧିକ
କେଉଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧିକ ଲଭିବ ଏଥି ବିଶେଷ । ୩ ।
ମୋ ଗଳା ଉତନ ମାଳ ଦୁଃଖିମାର ଦୁଃଖ ଖୋଲ
କାହିଁକ ଯେ ମନାସିଲି ମନ୍ଦରେ ଅର୍ପିବ ବୋଲି
ଆନନ୍ଦମ ମୂର୍ତ୍ତି ମୋ ନେଇ ସମ୍ପି
ଅନ୍ଧ ମୋ ନୟନ ତୋର ନଦେଖି ମୁଖ ସାରସ । ୪ ।
ପୁଣି ବାଳକ ଗୋପନେ ମନାସିଛୁ ସିନା ମନେ
ଜାଣିତ ନାହିଁ କେଜଣେ ତା ଆତ୍ମଷ ଅଲାପନେ
ଯା ହେବାର ହେଉ ନ ଛାଡ଼ିବ ଆଉ
ତା ବଦ୍ଧନେ ସର୍ଜ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ମୋଲେଶ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏହିପରି ବନ୍ଧୁ ଜନ ଜନନୀ ଚିନ୍ତାରେ କ୍ଷୀଣ
କଳତା ହୃଦ କନ୍ଦନ ନ ଶୁଣିଲେ ପରିଜନ
ବାତ୍ସଲ୍ୟ ଆଧାର ହୃଦୟ ମାତାର ଭଗବତ୍ପ୍ରେମ ସୁଧାରସ
ଲୁଣ୍ଠି କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ । ୬ ।

—*—

—୨୦ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ — ସାରଙ୍ଗ)

ବାତ୍ସଲ୍ୟ ମମତା ଯେଣ ଜନନୀ ସ୍ୱଭାବ,
ପିତ ସ୍ନେହବନ୍ତ ଜନ୍ମାନ୍ଧମା ସନ୍ତତଭ
ବନ୍ଧୁଜନ କ୍ଷୀଣଦେହ ବାଳା ସନ୍ତ୍ରେତ
ଭାବନା ଦାରୁଣ ଦୁଃସହ । ୧ ।
ନାୟକ ଏକାନ୍ତେ ବନେ ପୁଚ୍ଛେ ଯୋହାକମ
ସୁତନୁ କହ ତୋ ସ୍ୱନ୍ତ ଆନମନ
ସତ କହ ମୋ ଆଗରେ
ମଜ୍ଜିଛୁ ତୋ ଚିତ୍ତ ପୁଣି କି ଦୁଃଖ ସାଗରେ । ୨ ।
ଏତେ ସୁଖ ସଉଭାଗ୍ୟ ଦେଇଛୁ ବିଧାତା
ଗୃହ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିଛୁ ଅପୂର୍ବ ଦୁହିତା
ଆଉ କେଉଁ ଚିନ୍ତା ଆନ୍ନା
କପଟ କହିବୁ ନାହିଁ ପରଶ ବେଦନା । ୩ ।
ତୋର ସାହାସ କଥନ ମୁଖ ଦିଏ ସୁଖ
ନାହିଁ ସେ ଆନନେ କିମ୍ପା ଆନନ୍ଦ ମୟୂଖ
କିଏ କହିଲା କି କଥ,
କିବା ଅଜାଣତେ ମୁହିଁ ଦେଇଛି ପରଶ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସ୍ୱାମୀ କରିଥିଲ ନାଥ ନିର୍ମଳ ଜାଡରେ
ମୋ ପଣ ସ୍ଥାନ କଷାଳ ନାହିଁ ଜଗତରେ
ପୋଡ଼ିଯାଉ ମୋତ
ନଷ୍ଟିକନ କଣ୍ଟକ ତ ନୟନରୁ ଧାର । ୫ ।
ଜାହାଙ୍କେ ଗନ୍ଧିବ ପୁଣି ଭୁମ୍ବିକୁ ନକଣ୍ଠ
ଶୋଧନ ବେଦନା ମୋର ବୁଝିବ କେ କେହ୍ବ
ନାଥ ଦେଖ କୃପାକରି
ଟଳକ ନାହିଁଟି ଯେଣୁ ମୁଁ ଅବୋଧ ନାଗ । ୬ ।
ନବେଳ ନବେଜଦନକୁ ଥିଲ ଯେବେ ବନେ
ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ସ୍ୱପନେ
ହେଲା ଉଦୟେ ଭକତ
ତା ତନ୍ତୁଁ ଶୁଣି ସନ୍ତାନ ଲଭିବା ଜବନ୍ତ । ୭ ।
ଭକ୍ତି ନତ ହେଲେ ହେଲି ଚରଣେ ପ୍ରଣତ
ଆନନ୍ଦ ଆବେଗେ କଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଦ୍ଭୁତ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଗର୍ଭଫଳ ମୋର
ମନ୍ଦିରେ ଅରପି ଦେବି ଯିହୋବା ପୟର । ୮ ।
ଜାଣିଥିଲି ସିନା ହେବ ବନ୍ଧୁ ବୃଦ୍ଧବଣ
କେଜାଣି ଥିଲକ କର୍ମେ ଏକାଇ ସନ୍ତତି
ମୋର ସଂସାର ସମ୍ବଳ
ଅନ୍ଧୁଣି ଡ଼ୋଳା ପିନ୍ଧିଲା ଗଳା ରହିବାର । ୯ ।
ପଞ୍ଚମ ବୟସେ ବାଳା ଦେଲଣି ଚରଣ
ହେଲଣି ଆସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେବାକୁ ପୂରଣ
ନାଥ ଫୋଡ଼ୁଛି ହୃଦୟ
ଅଙ୍କନଶୀ ତା ବିଚ୍ଛେଦ ଚିନ୍ତା ଧନଞ୍ଜୟ । ୧୦ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦଶମାସ ବନ୍ଦି ଗର୍ଭ ଜନ୍ମ ସନ୍ଧି ଥିଲି
ତା ଗୁନ୍ନ ବଦନ ଦୃଷ୍ଟିସବୁ ଭୁଲିଗଲି
ହୃଦ ଦାରୁଣ ବେଦନା
ପ୍ରବଳ ବହ୍ନଲଣେ ଆସି ମୋ ଜୀବନ ସେନା । ୧୧ ।

ଚୋର ପଣନ୍ତ ବାହ୍ନି ନେଇ ମୋ ଦୁଲ୍ଲଭ
ଗଳାରେ ବାନ୍ଧନ୍ତି ପଟେ ଏ ମେ.ହନ: ମାଳ
ଯାହାଡ଼େବ ପଛେ ଦେଉ
ଅଞ୍ଚଳ ନଧ୍ରି ମୋର ନ ଛୁଡ଼ିବ ଅଙ୍ଗ । ୧୨ ।

ଜପତପ ବାର ବ୍ରତ କଷ୍ଟ ଯାଇଥିଲି
ମୁଁ ପାପିଷ୍ଠୀ ନିଜକର୍ମ ଦୋଷେ ହରାଇଲି
କହ କେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବି
ତା ବିନା ଶରୀର ଭେ.ଜ ଜୀବନ୍ତୁ ହାରିବ । ୧୩ ।

ଏତେ ଶୁଣି ରମଣୀ କରଜ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ
ସମ ଦୁଃଖେ ପ୍ରତିବୋଧିଲେ କଣ୍ଠ ମଧୁ ଭାଷ
ଆଗୋ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସଙ୍ଗିନୀ
କହ କଥାକୁ ଝୁରୁଛୁ ଏଡ଼େ ପରଆଣି । ୧୪ ।

ଯାହାର କୃପାରୁ ତୁ ଗୋ ଲଭିଲୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା
ତା ଚରଣେ ପୁଣି ନିଷ୍ଠ ହେଲୁ ନିବେଦିତା
ଏତ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ
ସେ ପୁଣି ହୋଇଲୁ ପ୍ରଭୁପାଦ ସେବାଯୋଗ୍ୟ । ୧୫ ।

ବୃଥା ଝୁରୁଛୁ ଏତେ ନଶ୍ୱର ସଂସାର
ଆଜି ଯେ ରାଜାଧିରାଜ କାଲି ସେ କାଙ୍ଗାଳ
ପଦ୍ମ ପତରରେ ନୀର
ଜୀବନ, ଯୌବନ, ଧନ ଯଥା ଟଳ ଟଳ । ୧୬ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯାହାର ଇଙ୍ଗିତରେ ଚଳେ ଚଉଦ ଭୁବନ
ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହ ଆଦି ଚନ୍ଦ୍ରମା ତପନ
ପୁଣି ଯାର ଇଚ୍ଛାବଳେ
ଜନମଏ ଜୀବନ ପାପ ଲଭିଯାଏ ଦେହେ । ୧୭ ।
ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତା ବିଶ୍ୱ ମଙ୍ଗଳ ନିଧାନ
ମନାଇ ତା ପାଦେ ଏବେ ଭଜ ଗୋ ଶରଣ
ହେବ ଜୟ କୈବଲ୍ୟ ଦାୟୀ
ତା କୃପା ବହୁଳେ ଦୁଃଖ [illegible] ଗୋସାଇଁ । ୧୮ ।
[illegible] କରନ୍ତୁ ସେବା ଯାର ଶତ ଶତ,
ଦମିଜ ହୃଦୟେ ଧରି ଜନମାର୍ଥ୍ୟ ବ୍ରତ
ଆଶା ଆସିବେ ମଶୀହ,
କୁମାରୀ ଗରଭେ ଜନ୍ମ ଯାଇଛନ୍ତି ଯିଶାୟ । ୧୯ ।
ତାହାର ପଛରେ ମାଘ ମାସଅ ସୁଦଶା
ହେଲେ ଅବା ହୋଇଯାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଗର୍ଭ ଧାରୀ
କୁଳ ଉଜ୍ଜଳ ହୋଇବ
ସୁଯଶ ଗାଇବ ସ୍ୱର୍ଗ ମରତ ପୁରବ । ୨୦ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧାତା ମେରୀ ହେବ ହେବ ଅବା ଧନ୍ୟା
ମାତା ଏ ମୋହନ ମନ୍ତ୍ରେ ମନ ମାନିଲା
ଗଲା ହୃଦୟୁ ଶୋଚନା
ନିତ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଳନେ ହୋଇଲା ଭଜନା । ୨୧ ।
ଏଡ଼େ [illegible]ହେବ ସତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଭଣେ
କୁମାରୀ କୋଳେ କୁମାର ରୂପକୁ ଦେଖିବ
ଜନ୍ମ ହୋଇବ ସଫଳ
ଦର୍ଶି ହୃଦୟେ ଧରି ଚରଣ କମଳ । ୨୨ ।

=0=

Digitized by srujanika@gmail.com

—୨୧ଶ ଛାନ୍ଦ—

ଏଥୁ ଅନ୍ତେ ଶୁଣ ଆହେ ସୁଜନ ସାଗର,
ପ୍ରବୋଧିଲେ ଅନ୍ନାଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଣି ସ୍ୱାମୀଗିର ।
ଭଜିଲେ ସେ ମନେ ମନେ ଏକଥା ତ ସତ,
କହୁ ନାହିଁ ଧରିଛନ୍ତି କଉମାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତ ।
କାୟମନ ବାକ୍ୟେ ପଡ଼ ନାହିଁ ଗୁଣ,
ଚନ୍ଦ୍ରାମଣୀ ବିନୁ ମନେ ଆନ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଜପ ଜପିଛନ୍ତି ଝଷ୍ଟୁ ହୃଦେ ଦୃଢ଼ଆଶା,
କୁମର ରୂପେ ଲଭିବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାଯଶା ।
ଯେଉଁ ନାରୀ ଗର୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇବେ ଉଦ୍ଭବ,
ରମଣୀ ଜନମ ତାର ସାର୍ଥକ ହୋଇବ ।
ତୁଣକ ପଥର କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମୁଁ ହବୁ,
ମୋ ନନ୍ଦନ ଗର୍ଭେ ଯେବେ ଆସିବେ ସ୍ୱୟଂମ୍ଭୂ ।
ଯିହୋବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଏହାଦେବଙ୍କେ ପ୍ରଣମିଲ,
ନିହେତୁ ପୁଲକ ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗେ ଉପୁଜିଲ ।
କେତେବେ ହୋଇବୁ ଫଳ ଜଗତେ ଜନ୍ମିଲା;
ମୁଁ ଅବଳା ବାଳା କସ ବୁଝିବି ତୋ ଲୀଳା
ଏତେ କହି ଆନନ୍ଦରେ ସ୍ୱାମୀ ସଙ୍ଗେ ବାଳା
ନନ୍ଦନ ବଢାୟୁ ଲଗି ଆୟୋଜନ କଲ ।
ଏହିରୂପେ ବହୁଦିନ ରହି ଦାସ ଦାସୀ
ସହ ପ୍ରବେଶିଲ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆସି ।
ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ମହାଯାଜକେ ତପସ୍ୱୀ
ବେଇ ଅର୍ପିଲେ ବହୁ ଧନ ରତ୍ନ ବେଇ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବନ୍ଧୁଜନ ବିସ୍ମରଣ ଏଥି ମୋ ଭରସା ନାହିଁ
ଏ ନନ୍ଦନ ଉତ୍ସର୍ଗିତା ପ୍ରଭୁ ସେବାପାଇଁ ।
ଏହାପରେ ମୋର ଆଶା ନାହିଁ ଆଉ ଲେଶ
ଜନମୁଁ ଦେଇ ତୋ ନିଜ ପିତାମାତା ସକାଶ ।
ଆଜିଠାରୁ ଅରପି ମୁଁ ଦେଉଛି ଈଶ୍ୱରେ
ଏହି ଠାରେ ଅନୁକମ୍ପା କରନ୍ତେ ରଖିବ ।
ଏତେବେଳେ ସୁତ ଥିଲେ କୋଳରୁ ମା ଛଅ ଓହ୍ଲାଇ
ଚଳିଲେ ଠାକୁରଙ୍କ ନିକଟେ ଆଗଭର ହୋଇ ।
ଜୋଡ଼ ଏକ ଆସି କରଧରି କୁମ ଘର
ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପ୍ରଦେଶେ ଚଳିଲେ ସତ୍ୱର ।
ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାଥିଲେ ଦେଖୁଦେଖୁ ସାଞ୍ଜନ୍ତାଣି
ଦାଣ୍ଡକଣ ପାଦରୁ ଫାଳ୍ଗୁତଳ ତୋ ନନ୍ଦନ ।
ପରମ ପୁଲକେ ଦେଖିଲେ ଯେ ବାଳକଲ୍ଲ
ପିତା ମାତା ପଥଜନେ ଫେରି ନ ଚାହିଁଲା ।
ଏତେ ମାୟାବନ୍ଧ-ସ୍ନେହ ମାଦକ ଲଗାଇ
ନବକାରେ ଯାଏ ମାୟା ମମତା ଛିଣ୍ଡାଇ ।
ପାଞ୍ଚୋଟି ବର୍ଷମାତ୍ର ହୋଇଛି ବୟସ
ଆକଣ୍ଠ ଭରି ଆସ୍ୱାଦୁଛି ପ୍ରଭୁ ପ୍ରେମ ରସ ।
ଯଶୋବନ୍ତ ମାଆଙ୍କ ତପସ୍ୟା ପ୍ରଭାବେ
ତୋ ପରି ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ନାହାନ୍ତି ଗରଭେ ।
ଜନମିଛୁ ଯେଉଁ ବାଳା ସେ ନୁହେଁ ଗୋ ସାମାନ୍ୟ
ସାରା ସଂସାର କହିବ ତାକୁ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ।
ପ୍ରଭୁ ଅନୁଗୃହୀତା ଏ ନିଷ୍ଠୁର ଜାଣିଲ
ବାଳ୍ପଭାବ ଭରେ ତୁ ଗୋ ନ ଛୁଅ ଆଭୂଷ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯୋହାନନ ଲେଖେ ଆସ ଗାଅନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ
ଭାବୁକତା ସ୍ତବ ଶୁଣେ ଉଚ୍ଛଳା ବନ୍ଦନା ।
କାନ୍ଦୁକଲେ ସର୍ବେ, ତେଣୁ ହୋଇଲା ସ୍ୱଭାବ
ଯେ ଅବା ମଣ୍ଡଳେ ଋଷି ମହା ଅସନ୍ତୋଷ ।
ମରିୟମ ଜନ୍ମ ପଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲା
ଏଠାରୁ ହୋଇବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅବତାର ଲୀଳା ।
ହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଦେ ଶରଣ ମାଗେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ
ଅନାଥେ ଅନାଥ ଏ ମୋର ମାନସ ।

—※—

—୨୨ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ)

ଯେସନ ସୂଜନେ ମନେ ଏ ଚରିତ, ସମ୍ପତ ବସୁସୀ ସହିତ
ମନ୍ଦରେ ମାରିଆ ସୁନ୍ଦରୀ ବର, ଆନନ୍ଦେ କଅଛି ନଶି କାଁଯଛି
ସମବୟସା ସଙ୍ଗେ; ଅନୁଭବତା ମନ୍ଦର କଷ୍ଟେ ଯୋଗେ । ୧ ।
ହମେ କନ୍ୟା ହନ୍ଦି ବୟସ ତାଳ, ରେଖା ମଳୟ ଧବଳ ଚନ୍ଦ୍ରିମା
ବନ ଉପବନ ମଞ୍ଜୁ ମୁକୁଳ, କଶୋରୀ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ହେଲା ଉତୁଳ
କୁସୁମ ଶୋଭିତା, ହେମ୍ନ ପଲ୍ଲବିତ ଦାମିନୀ ଲତା । ୨ ।
[illegible]
ଦଶନ କୁନ୍ଦ କେତକ ବନ୍ଧୁଳି, ଅଧର ଅଙ୍ଗୁଳି ଚମ୍ପକ କଳି
ଶ୍ରବଣ ପାଟଳୀ, ନାଶା ତିଳଫୁଲ ଶୋଭନ୍ତୁ ଜଳି । ୩ ।
ଜନ୍ମ କ ଅଶୋକ ଚିବୁକ ଭାର, ମଲ୍ଲିକା ହାସି ନେତ୍ର ନୀଳୋତ୍ପଳ
ଅପରାଜିତାର କଳମା ଜିଣି, ତରମେ ଶୋଭେ ନୀଳ କାନ୍ତ ବେଣୀ
ଗୋଲାପ ପାଖୁଡ଼ା, ଗଣ୍ଡପାଳି ଯେହ୍ନ ନମ ଘଢ଼ିତା । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶିଶୁର ଦେହା ଆନନ କମଳ, ସୁନାସା କାନ୍ତିକୁ ସୁନାସା ବର
ବିକାଶ ଯହିଁ ଏତେଜାତି ଫୁଲ, ଲୁହଇ ଝଳ ସେ କୁସୁମାକର
ଜଗତେ ଅତୁଳା, କୁସୁମ ସମ ପବିତ୍ର କୋମଳା । ୫ ।
ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣ ଘଟରେ ଗତି ମନ୍ଥର, ନୟନେ କାହିଁ କଟାକ୍ଷ ବିଭୋଳ
ଯୌବନତାଳେ ବାଳା ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି, ହୋଇଯାଏ ପର କରୁଣାବୃଷ୍ଟି
କରେ କଳକଣ୍ଠ; ଆଳାପ କଳାପ ଅମୃତ ସୃଷ୍ଟି । ୬ ।
ଯୁବା ବୟସେ ଶୋଭା ବାଳାମଣି, ପଙ୍କଜ ଶୋଭା ଆଖି ତା ଯେନ
କାନ୍ତ ଶତଦାଢ଼ କନକୁ ଭଜ, ଚନ୍ଦ୍ରୁ ଶୀତଳ ତପନୁ ତେଜ
ଏ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ, ସୁନ୍ଦରୀ ମଙ୍ଗଳ ମଣ୍ଡନା ଧୀର । ୭ ।
ସୁକୁମାରୀ ଅବରୋଧ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ, ବଢ଼ଇ ଯେତେବ ସଖିଙ୍କ ଗହଣେ
ଢଣଇ ସେ ତଷ ବତସ ତୋର, ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ ଡାଗ ଦେଢିଲ ପର
ଜଏ ଦେବ କନ୍ୟା, ଭ୍ରମୁଛି ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ହୋଇ ବାଟବଣା ।୮ ।
ଶୋଭାବନଜି ଲେଖା ହୋଇ ମଦନ, ବନ୍ଧ ପାଞ୍ଚନାହିଁ କୁସୁମ ବାଣ
ସୁନ୍ଦର ଯାର ଅନ୍ତର ବାହାର; ଭେଦାଇ ପାରିବ କି ଜଳ ଏଣର
ଏମନ୍ତ ବସୁର, ଯାଇଛି ବାଳା ପାଶୁ ଅପସରି । ୯ ।
ଭୂଷଣ ଭୂଷାର ବେଶ ଆବେଶେ, ନାହିଁ ମନ ନାହିଁ କଳୁଷ ଲେଶେ
ହୀର ମାଳା ମୋତି ମାଣିକ୍ୟ ଯେତେ, ଗୁଣ ଛକାର ବାଳାମଣିନେତେ
ଶୁକ୍ଳବାସ ଘନା, ଅଙ୍ଗ ମଣ୍ଡନ ନାହିଁ ମଣ୍ଡି ମଣ୍ଡନା । ୧୦ ।
ସୁନ୍ଦରୀ ଯେତେକ ତେତେ ପୁଣ୍ୟବତୀ, ସୁଗୁଣବତୀ ସେ ପରମା ସତୀ
ଅତି ଅଲ୍ପ ସରଳା ସୁଶୀଳା, ପୁଣ୍ୟମୟୀ ପୁଣ୍ୟ ଭାବ ମଞ୍ଜୁଳା
ହୃଦ ନିର୍ମଳ; ନାହିଁ ତହିଁ ଛନ୍ଦ ମନ୍ଦ ସଞ୍ଚାର । ୧୧ ।
ପରମ ପୁରୁଷ ଆଶୟୀ ବଳ, ମହା ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଭାବଭାବ ଭୋଳ
ନିରମଳ ନିଷ୍ଠା ବ୍ରତ ଆଚାର, ମରମେ ଅନନ୍ତ ଆଶା ଆଚାର
ଦେହ ମନପ୍ରାଣ, ଯିଏ ହୋବା ପାଦେ କରିଛି ଅର୍ପଣ । ୧୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦେଖି ଅଣ୍ଣବାଳୀ ଯୁବା ବୟସ, ହୃଦୟେ ଭାଳିଲେ ପୁରୋଧା ଜଣ
ଅନ୍ତରେ ଦୋଷେ କି ନକଲେ ନର, ଉଦେନାହିଁ ସ୍ୱଭାବତ ଅନ୍ତର
ଭାବେ ଏବା କେହ୍ନ; ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରଇ । ୧୩ ।
ମନ୍ଦିରେ ଭ୍ରମଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ଅନ୍ନା, ଏକାନ୍ତେ ଯାଇ ପୁରୋଧା କହିଲା
ନବ ସନ୍ତାନମା ଅଟ୍ଟ ବାଳକା, ଏଣୁ କଣ୍ଠଦେବା କୁଭ ପାଳିକା
ସମ୍ମୁଖେ ଦେଇ, ଇଚ୍ଛା ମତବର ବାହ୍ମ କରିବ । ୧୪ ।
ବୃଦ୍ଧା ଅଣ୍ଣବାଳୀ ସମୀପେ ଯାଇ, ଯାଜକେ ଅଜ୍ଞା କହିଲ ବୁଝାଇ
ସିଦ୍ଧ ଦେଶେ ଶୁଭକ୍ଷ ଘୋଷଣ, ସମୁନ୍ଦର ଜନ୍ମ ମନ୍ଦ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ
ଭଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ, ଶୁଣି ଯୁବାଜନେ ହେଲେ ସୁଜଣ । ୧୫ ।

— ୧ —

—୨୩ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଝୁଲ, ଝପତା)

ଏତିକ କାଳରେ ଗୋ ଭାଗ୍ୟ ଫଳିଲାଣି ମୋର
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଜନମ ପାଦେ ସ୍ପର୍ଶ ମୋ ପୁର । ଘୋ ।
ଅଷ୍ଟ ସଷ୍ଟ ସୁଲକ୍ଷଣୀ ହିସୁର ନାଥ ମୋକ୍ଷେ
ନିର୍ମମ ମାୟା ପାବନୀ କାମିନୀ କୁଳର । ୧ ।
ଶୁଣି ତୋ ଅଭିବାଦନ ପୁଲକ ଉଠୁଛି ପ୍ରାଣ
ଆଜିହେ ନାଚୁଛି ଭ୍ରୂଣ ଗର୍ଭରେ ମୋହର
ମା ତୋ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତେ ଦେଖିଲ ଏ ଧର୍ମ ଲୋକେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାତା ମହୀତଳେ ଜନମ ସଫଳ । ୩ ।
ନାହିଁ ମା ଗୋ ନେହ୍ନ ଶକତି ତୋ ପାଦ ପୂଜାକୁ ସଙ୍ଗ
ଦେଲ ମା ଭକତ ପ୍ରୀତି ହୃଦୟ ସମ୍ବଳ । ୪ ।
ଧନ୍ୟ ତୋର ଗର୍ଭ ଫଳ ଧନ୍ୟକଲୁ ନାଶି ଭୂଲ
ପିତୋବା ଆଶିଷ କର ତୋଠାରେ ସଫଳ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏଲିଶେବା ଏତେ କହନ୍ତେ ସେଲେ ଗଦଗଦ ମରିଆଇ
ସେକାଳର ମନ ଭିଆଇ ଭଜ ଅନ୍ତଃପୁର । ୭ ।
ଅସକେ କସାଭ ସଖି ଶୁଣୁ ବାରତା ପୁଜନ୍ତୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସଙ୍କ ବନ୍ଦନ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରକାର । ୮ ।

—*—

—୨୪ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ବାଣୀ— ଘନଶ୍ୟାମଙ୍କୁ ଜୁହାର ମା)

ଦେବଦୂତ ମା କହିଲ ମା, ଚାଟର ଘରରେ ମୋହିଲ ମା । ଧ୍ରୁ ।
ଯାଉଥିଲେ ଭଜନରୋଳ ଶୂନ୍ୟ ଶବଦ ଶୁଣିଲେ
ଦେବାନୁଗ୍ରହିତା କୋଳେ ଅମୃତ ଢାଳିଲ ମା । ୧ ।
ସମସ୍ତ ଭବ ଦେଗାଧୂଳିଣ୍ଡ ତ୍ରେହ ନଥିଲେ ସଙ୍ଗର
ଏ ଦୁନିଆରେ ଶାନ୍ତି ଉପୁଜିବ ଅଭଳ ମା । ୨ ।
ଜାଳକର୍ଣ୍ଣି ସଚକଟେ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲ ସ୍ୱର୍ଗଖଣ୍ଡେ
ଦେବ୍ୟାଣ୍ଡମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏଥ ଶୂନ୍ୟରେ ହସିଲ ମା । ୩ ।
କୃପାଶୀଳ ପରମ୍ପର ଦେଖିଲେଣି ଅଭୟ କର
ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଃଖ ଭର ମଧ୍ୟରେ କଷ୍ଟଲ ମା । ୪ ।
ମୋ ଗର୍ଭେ ପୁତ୍ର ସ୍ୱରୂପ ଅରୂପ ଧରିବେ ରୂପ
ଯୀଶୁ ତା ଏକାଙ୍ଗ ନୃପ ହୋଇବ ବୋଇଲ ମା । ୫ ।
ପୁଣି ଦେଲ ଏ ଉଦନ୍ତ ବନ୍ଧ୍ୟା ଭୁ ବର୍ଷରୁ ପୁତ୍ର
ଗର୍ଭେ ବହଷ ଅଖାତ ଆଜକୁ ହୋଇଲ ମା । ୬ ।
ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମାନ କହି କାହିଁ ସେ ଗଲ ଉଭେଇ
ଆସିଲ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତା କଥା ଗହନ ମା । ୭ ।
ଭଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଲଳି ମରିୟମ ସୁକୁମାସ
ଦେବ ଶିଶୁ ଗର୍ଭେ ଧରି ଦୁଷଣ ସହିଲ ମା । ୮ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

—୨୫ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଭାଟିଆର)

ଆହେ ବିଶ୍ୱନାଥ ଈଶ୍ୱରତନୁ ଅରୂପ ରୂପବନ୍ତ
ପ୍ରେମ ସ୍ୱରୂପୀ ପ୍ରେମରେ ବିକଶିତ । ଧ୍ରୁ । ୦
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଳଙ୍କରୁ, ଦୁର୍ବଳରୁ ତୁ କରିବାକୁ ତ୍ରାଣ
ସ୍ୱର୍ଗ ଅଳଙ୍କାର ତେଜି ସିଂହାସନ ତାପୀ ରାଜନ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ । ୧ ।
ଇଚ୍ଛାମନ୍ତ୍ର ତୋର ଇଚ୍ଛାବଳେ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଭୋଗ ମହାକାଳେ
ତେଣୁ ତୁହିତ ହୁଏ ପଙ୍କତ୍ରୟ, ଧନବାନ୍‌ମାନ୍ କରୁ ଲୁଣ୍ଠାହାତ । ୨ ।
ଯେ ନଷ୍ଟ ତ ପ୍ରେମେ ଜନମତ, ସେବକ ପରାଣ ପୁଲକତ
ଦୁଃଖିମା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନାଶିମହାଦଶା ସ୍ୱାର୍ଥ କଳ ତର ମନୋରଥ । ୩ ।
ମୁଁ ବଡ଼ ଦୁଃଖିମା ନଟମାଖି, ମୋ ଭାଗ୍ୟେ ଏ ଭାଗ୍ୟ ଅଛୁ ଲେଖି
ସମ୍ମୁ ଶାଶ୍ୱତ ଶୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ ଭୋଜନ ହୋଇବ ହୃଦକାନ୍ତ
ମୋ କୂଳ ପ୍ରଦୀପ ମହାପ୍ରଭୁ, ଜନମି ଜଳବ ଲଭୁ ନିତ୍ୟ
ହେ ଜୀବନ ସ୍ୱାମୀ ଏବେକାଳେ ପୁଣି ଈଶ୍ୱର ଭଜପୁ ନ ମସାର୍ଥ । ୪ ।
ଦର୍ପ ଦମ୍ଭ ହର କୃପାନିଧି, ସେବକ ହିତରୁ ଇଷ୍ଟନିଧି
ଆହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ବହୁଳ ନମୋ ଆଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତେ ଲଭୁ ପଦପ୍ରାନ୍ତ ।୫।

—※—

— ୨୬ଶ ଛାନ୍ଦ —

(ଲୟ— ଚନ୍ଦ୍ରକଳୀ)

ଏଲିସେବା ସଙ୍ଗେ ମେରୀ ସୁନ୍ଦରୀ, ଷଣ୍ଢ ପକ୍ଷକୁ ଅତିଥ୍ୟ ଆଦରି ।୧।
ମହା ଯତନେ (ଆଦରେ) ଥିଲା ତା ସଦନେ
ମନ କଲାବାରୁ ଗୃହ ଗମନେ । ୨ ।
ହୋଇ ବିନମ୍ରୀ ଦୈନ୍ୟ କ୍ଷମା କହେ
ଦଶ ମେଲାଣି ଯିବ ନିଜ ଗୃହେ । ୩ ।
ବଡ଼ ସୁଖେ ତୋ ପାଶେ ଥିଲି ରହି,
ଅତି ଯତନେ ସୁଆଦର ପାଇଁ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜାଣି ନଜାଣି କରିଥିବ ଦୋଷ,
କ୍ଷମାଦାନେ ମାଗେ ମୁହିଁ ସମ୍ମୁଖ । ୫ ।
ମାଗେ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଭିକ୍ଷା ଏତକ,
ସୃଷ୍ଟି ଆଦିମୂଳ ପ୍ରଭୁ ଜନନୀ । ୬ ।
ଯେବେ ଏଲିସେବା ଶୁଣି କାତରେ,
ଥିବ ଦୟାଥିବ ଏ ଦୁଃଖିମାନ । ୭ ।
ତୁ ଯେ ପରମ ପବିତ୍ର ରମଣୀ,
ସ୍ୱର୍ଗେ ତୋ ସହବାସ ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ । ୮ ।
ତୋହଲାଗି ନାରୀକୁଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ,
ଭବେ ଲଭ ମା ସୁଯଶ ମଙ୍ଗଳ । ୯ ।
ଏବେ ମେଲାଣି ଦେଇ ମରିୟମ,
ଆସି ପ୍ରବେଶିଲେ ନିଜ ସଦନ । ୧୦ ।

ଦିନୁ ଦିନୁ ତାଙ୍କ ଆନ ଆନ,
ଜନମ ଆଲସ୍ୟ ଘୋଟି ଅପଘନ । ୧୧ ।
ଇନ୍ଦୀବର ନେତ୍ରତଳେ ଅଞ୍ଜନ,
ଅଣ୍ଡ ଗଣ୍ଡରେ ଦିଶିଲା ରଞ୍ଜନ । ୧୨ ।
ବିମ୍ବଓଷ୍ଠ ପକ୍ୱ ସଦୃଶ,
ଉଷ୍ଣ ଲେପିଲା ଦିଶିଲା ବିରସ । ୧୩ ।
କ୍ଷୀଣ ଉଦର ହୋଇଲା ପୃଥୁଳ,
ହେମ ବରନ ପାରଦ ଆକାର । ୧୪ ।
ଦେଖି ପ୍ରତିବାସୀ ନାରୀ ମଣ୍ଡଳୀ,
ଗର୍ଭ ସଞ୍ଚାର କଲେ ମନେ ଭଳି । ୧୫ ।
କାନାକାନି ହେଲେ ପ୍ରତିବାସିନୀ,
ଏଗୋ ମାଇଅ ହେଲା କଳଙ୍କିନୀ । ୧୬ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବିଷ ବ୍ୟାପିଲାପ୍ରାଣେ ଅପଘନ,
ଘୋର ସଂସାରେ ପୁଣି ଦୂଷଣ । ୧୭ ।
ଦେଖି ସୁଷମ ହୋଇଲେ କାତର,
ଦଣ୍ଡ ନନ୍ଦନ ଏଭଳି ବରୁଣ । ୧୮ ।
କରି ଗୋପନେ ଏହୁଙ୍କ ଅବଳା,
ଯେଣୁ ଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କୁଳ ପାଶୁଳା । ୧୯ ।
ଶୁଣି ମେଷ ପୂର୍ବ ସଖି ସମ୍ବାଦ;
ନୁହେ ଛପୁଜନ କେତେହେଁ ସନ୍ଦେହ । ୨୦ ।
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ସଖି ମିଳନେ,
ଧାଧ ପରଦାସ ଛଳେ କହିଲେ । ୨୧ ।

—*—

—୨୭ଶବ୍ଦାନ—

(କେଦାର, ଧୀମଠା; ଚମ୍ପୁ ଢଙ୍ଗ)

କ ସାହାସ କଲୁରେ,
ସୁଧା ଲେଖେ କାଳକୂଟ ଆକଣ୍ଠ ପିଇଲୁରେ । ଧ୍ରୁ ।
ଅଜନମୁଁ ନଇମଳ ହୃଦୟା କୁ ଥିଲୁରେ
ଅଭୁଳା ପିକୁଳା ରୂପ ଗରବଣୀ ହେଲୁରେ । ୧ ।
ପୁ ରୁଷ ବଶ୍ୟାସଙ୍ଗ ଜାଣି ନଜାଣିଲୁରେ
ରୂପବାଇ ପୁ ରୁଷଙ୍କ ଗୁଣ୍ଠରେ ଭୁଲିଲୁରେ । ୨ ।
ଇଳପ କଥାରେ ପଞ୍ଚ କୂଳକୁ କଳଙ୍କିଲୁରେ
ଅପାର କଳଙ୍କ ଚାହ-ଦଙ୍କରେ ମଜ୍ଜିଲୁରେ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସଂସାରେ ଅକାର୍ତ୍ତି ବାନା ଜନ୍ଧଣ ଧରିଲୁରେ
ଅକଳଙ୍କ ଶଶୀ ଅଙ୍କେ କଳଙ୍କ ବହିଲୁରେ । ୪ ।
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମରେ ମଜିଲରେ
ପୂରଣ ଦୁର୍ଜୟ ନାଗ ଚରଣେ ଦଳିଲୁରେ । ୫ ।

—*—

—୨୮ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଗଡ଼ମାଳିଆ)

ଏ ଅପୂର୍ବ ରସ ମାନସ ଉଲ୍ଲାସ ଶେଜ ହେ ବନ୍ଧୁନ୍ଥ ସ୍ମୃତି ସୁଧା ।
ମାରିଆ କୁମାରୀ ମନ୍ତ୍ରେ କରନାଙ୍କ ସଖିବାଣୀ ସ୍ମର ଘାଇବାଧା
ଯାଳେ କ ହୋଇଲ, ଏଣ୍ଡିଅବ ସଂସାର ନଜାଣିଲ
ଯୋଷିଳ ଭ୍ରମାକ ଘୋର ପରିବାଦ ଲୋକେ ଅପବାଦ ଭଞ୍ଜିଗଲା ।
ସମ୍ବୋଧି ସଖିଙ୍କ ସ୍ମରେ ବଧୂମୁଖି ତୁ ଜାଣ ନାହୁଁ କ ସ୍ମାରଣାକୁ
ବକ୍ଷ୍ୟତ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଗୁରୁ ଅବଜ୍ଞା କରି କ ଦୁରାଶା ପାଇବରି
ଆଗୋ ସୁସଙ୍ଗିନୀ, ମୋ କଥାକୁ ସତ ଥାଅ ଜାଣି
ଅପୂର୍ବ ଘଟଣା ନୁହେଁ କଳ୍ପନା ଏଗୋ ସୁଲୋଚନା ଥିରବାଣୀ ।
ଢନେ ପାଣ ଆଣି ଗଲି ଏକାକିନୀ ନବାଗୁନେୟ ବାଣୀ ଅଦ୍ଭୁତ
ଉଲକଣ୍ଠ ଶୁଣା କ ଅମର ଙ୍ଗଣା ସଙ୍ଗୀତ ମୂର୍ଚ୍ଛନା ସୁଧାବତ
କର୍ଣ୍ଣେ ଢାଳିଦେଲ, ଦେବାନୁଗୃହୀତା ଗୋ ଅବଳା
ତୋ କୋଳେ କୁମାର ରୂପେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ହେବେ ଅବତାର ଆଶ୍ଚେଦେଲା
ଶୁଣି ସଚକିତେ ରାହୁଁ ସ୍ୱରସ୍ମିତେ ଦୂତ୍ୟ ନେତ୍ର ପଥେ ଭଞ୍ଜିଗଲା ।
ଅତି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପୁରୁଷ ପରସ୍ପ ସ୍ୱରୂପେ ହୃଦପୁ ଥରିଗଲା
କହେ ଭେଜ ଭୟ; ମୋ କଥାରେ ନାହିଁ ସଂଶୟ
ପିତୃ ସିଂହାସନ କରିବ ମଣ୍ଡନ ହୋଇବେ ସଦାଧିନ ଶତ୍ରୁ ଚୟ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଜ୍ୟ ପରସୀମା ନୋହିବ କଳନା ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଶୁଷ୍କ କାରା ଯୁଗପଥ
ପାପୀ ତାପୀ ଉଦ୍ଧେ ସୁଗନ୍ଧ ଲଭିବେ ବର୍ଷୀଏ ମୂରତି ଅମ୍ଳାନ
ମୁଁ ଯେ କହେବଲି, ଅସମ୍ଭବ କଥା ଏ ଜାଣି କି
ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ପରଶ କରିନାହିଁ କେଶ କି ଜଗ ହୋଇଛ ଗର୍ଭଧାରୀ ।
ଅହୋ ଭଗବାନ ମହ ଅଧିଷ୍ଠାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନସ୍କାମ ମହାସତ୍ତା
ଆହ୍ଲାଦ ଆକର ଅନ୍ତଧନ ତୋର ଶକ୍ତିମତ୍ତ୍ୱର ମହାଶକ୍ତି
ଦେଲୁ ଏ ଉତ୍ତର, ତୋ ଗର୍ଭେ ଆସିବ ଯେ କୁମର
ବହୁ ଯୀଶୁନାମ ଜଗତେ ମହାନ କୋଲାଇବ ପ୍ରଭୁ ସିଂହାଦ୍ୱାର ।
ଶୁଣି ଏ ଭାରତୀ ଦେଲୁ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତରର ଚିତ୍ତ ଇଚ୍ଛାବଳେ
ତ୍ରିଭୁବନ ଯାର ଚରଣ କୋଳରେ ମୁଁ ନମ୍ରଦାସୀ ତାର ପାଦତଳେ
ହେବ ଯେବେ ହେଉ, ସ୍ତ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ମଣ୍ଟ ଆଜି
କପାଳେ କଷଣ ଗାଳିଗର୍ଜନ ମରଣ କନ୍ଦନ ବନ୍ଧନ ଯାହା ଥାଉ ।

କହୁଁ କହୁଁ କାହିଁ ଗଲ ଯେ ଉଭେଇ ଦୂତେ ଭଣିଦେଇ ଜଳ
ଯଥା ଫୁଲ ଭୁଲ ଉଦ୍ୟ ମୋ ଶରୀର ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରବଳା ବହ୍ନିରେ
ହୋଇ ମୁଁ ନିଃସଙ୍ଗ ଜଳତୋଳି ବାତୁଳିଲି ବେଗ
ଏବେ ଅଦ୍ଭୁତ ସତେ ହେବ ସତ ଜାଣ ନାହିଁ ଚଞ୍ଚୁ ଉଚ୍ଚ ଧଜ ।

ଆଜ୍ଞାଧନ କଥା କାହିଁଥିଲ ସୂକ୍ତା କୋଟିଏ ସନ୍ତତା ତେଜ ରଶ୍ମି
ଅନେକ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଚମକ ଦେଖିଲି କି ତେଜ ଜରବାଳି ଟେଳଧଣ
କ୍ଷଣେ ଲଭିଗଲି ମନସ୍ତ ମାତୃତ ବଢ଼ୁଥିଲ
କି ପାର ଦଶର ପାଲିଜାତ ଫୁଲ ସୁରଭି ସମ୍ଭାର ବର୍ଷିଦେଲ ।
ସେ ଦନୁ ତୋପରେ ହୃଦ ଉପବନେ ଫୁଟେ ସଞ୍ଜ କେତେ ସୁନାଫୁଲ
ଗୀତ କେ ଯୁବତୀ ଆହେ ଶ୍ରୀଯୁବତୀ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ମୋହକୁଳ
ହେଜ୍ଜ୍ୱ ସ୍ୱଜସଣୀ, ମୋ ଭାଗ୍ୟେ କଭିଷ୍ଟ ପଞ୍ଚ ପୁଣି
ଅଚ୍ଛୁରବେ ମୋର ଦେବ ପରସ୍ପର ଜୀବନ ଆଧାର ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ହୃଦୟୁ ଯେ ଥିଲା ଗର୍ବ ଉଦ୍ଧବ ଭକ୍ତିରେ ଲଭିଲ ଉଦ୍ଧାର
ମୁଁ ଅବଳା ଗୁଆଳ ବଳୁଟିବ ତାହା ଲୀଳାମୟ ଲୀଳା ଉଚ୍ଚତର
ଭଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ; କଞ୍ଜ ଚରଣର ଗାଇ ଯଶ
ତା ଚରଣ ଧୂଳି ମଣ୍ଡଳରେ ବୋଳି ଧନ୍ୟ ନାମଯୋଗ ପୂରୁ ଆଶ ।

—※—

—୨୯ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ବାଣୀ— ମନୋଧ୍ୟାୟୀ)

(ରାଗ— ଭୈରବ ଆଡତାଳ)

ମାତୁନାହିଁ ମନ ଏଥି ଓଗୋ ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁ,
ମୋର ପଦ୍ମନାଭ ସରପ୍ରୀତ ଗୋ । ଧ୍ରୁ ।
ଭୁଲିଣା ଛଳଣା ତୋତେ ଥିବାତ ଅଜଣା,
କାହୁଁ ଶିଖିଲୁରେ ସ୍ନେହ ପୀରତି ନଟଣା
ଧନ ଥାଇଁ ଅନାଟରେ ତୁ ଫେଲୁ କାଟବଣା,
ଅରଜିଲୁ ଅପକୀର୍ତ୍ତି ଗୋ । ୧ ।
ଜୀବନରେ ଆଂଗୁଳି ଟେକ ଛୁଟିବ ଯେ ଏହା
କଣ୍ଠରେ ଦେଇଲୁରେ ସ୍ନେହ ଦସ୍ତି ତୋରେହା
ସତ ଯେବେ ହୁଏ ଯାହା କହିଲ ସୁଦେହା,
ଲଭିବ କି ପରଖିତ ଗୋ । ୨ ।
ତେ ମାନେ କାଳୁଛୁ ଅପଦୂଷଣ ନାଟର,
ଫିଂଗି ପାରବୁକି ଅଜ୍ଞ ଜନଙ୍କ ପସର
ଝଣ୍ଟୁ ଝଣ୍ଟୁ ଧନ ଏବେ ଫୋଉବ ଅସର;
ନୋହିଲୁ ପଣ୍ଡ ବରଷ ଗୋ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କେ କାହିଁ ଲଭନ୍ତି କତ ସ୍ୱପନେ ସମ୍ପତ୍ତି
ଯହିଁ ଲୁ ମଜିଲୁ ତାର ସ୍ୱରୂପ କ ଜାଣ
ଏମୋର ପୁରୁଷ କ ସଂସାରେ ଅଛନ୍ତି
ଏତ ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ ଗୋ । ୪
କାଳକାଳୁ ଜାଣିଛୁ କର୍ମଜା ହୃଦୟ
କେମନ୍ତେ ପଡ଼ଲ ଚଣ୍ଡି ଏ ସାଗର ଗ୍ରୁସ୍ତ
ପେଡ଼କର ସବ ଭଜନା ଗୋ ମାୟା
ଇଷ୍ଟବ ଗୋଚନେ ଅଟଗୋ । ୫
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ନାସ୍ତିକୁଳେ ଶ୍ରଦ୍ଧାକଣ
ଯେ ଲଭୁଛ ହୃଦେ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମର ସଙ୍ଗୀତ
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଏ ସଂସାର ଲଭିବ କାରଣ
ନାହିଁ ତାର ଦରଜୀ ଗୋ । ୬

— ୩୦ଶ ଛାନ୍ଦ —

(ରାଗ— ଚାଲୁ ଗୃହିଁନାକେ)

ଆଉ କହନା ଲୋ, ସେକଥା ଲୁ ମୋତେ
ଏବେ କହୁ ପ୍ରାଣ ସହୁ ମରମ ବେଦନା । ଧ୍ରୁ ।
ମୁଁ ନୁହଁଇ ଚେଟେ଼ ଭଲ, ଜାଣେନା ଛନ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀସ
ଲୁ ସହି ମୋର ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ଚୋରେ କ ଅଜଣା । ୧
ପୁରୁଷ ହୃଦରେ ଛଳ, ନାହିଁଲେ କହୁଛୁ ସତ
ଏହିଁ ତୋର ଅଣ ଉଚିତ ବେଦନ୍ତୁ ଗଞ୍ଜଣା । ୨
ଦୁର୍ଜନ କୁବଚନକୁ, ମୁଦ ଦେଇଛୁ କାନକୁ
କାହିଁ ଦେଇଛୁ କେଲୁ ଯିବୋଳ କରୁଣା । ୩

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେ ଯେତେ ଭକ୍ତରେ ହେଲେ, ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ତିଳେ
ହେବ ଶିଶୁ ମୋ ଉଦରେ ସଭଲେ ସୁମନା । ୪
ଯାହା ମୁଁ କଳ୍ପିଲି ତୋତେ, ଯାଅ ନଯାଅ ପରତେ
ଜନ୍ମିବାକୁ ଏ ଜଗତେ କରିଅଛୁ ମନା । ୫
ହେଲେକି ହେଲି ଲୋକଦୟା, ନନ୍ଦଲେ ନନ୍ଦ ଏ ବୟା
ଏତା ମୋହର ଭରସା ସେ କରୁଣା ଦାନା । ୬
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଜନ, ଶୁଣି ଆଜ ଗଲେ ଚଳ
କରି ଯେଷ୍ଟା ମନ ଭଳି ବଚନ ରଚନା । ୭

—*—

—ଅଂଶ ଛାନ୍ଦ—

(ପୟାର)

ଏ ଅନ୍ତ ଶୁଣିବା ହେବେ ସୁବଜ୍ଞ ସାଗର
ଦିନୁ ଦିନୁ ମହିମ୍ନ ଅବଶ ଶରୀର ।
ଲାବଣ୍ୟ ଲୁଟିଲା ଅଙ୍ଗ, ପୃଥୁଳ ଉଦର
ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଫଳବାର ହେଲା ବେଳ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡବର୍ତ୍ତି ସେ ଅଗସ୍ତ କାଇସର
ପରଜା ସଂଖ୍ୟା ଜାଣିବା କରିଣ ବଚ୍ଛର ।
ପ୍ରଦେଶେ ପ୍ରଦେଶେ ଦେଲା ଘୋଷଣା କରାଇ
ଜନ୍ମ ଦେଶେ ଯାଅ ସର୍ବେ ନାମ ଲେଖା ପାଇଁ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

୩୨ ଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ— ଚଉ ଚୋଳିଲା ।

ଯେବେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁବଙ୍କ ସାଗର ଜାଗରଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯତ୍ନର
ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏଇକା ସଂସ୍କୃତି ବଜେୟ ସକ୍ଷେତ୍ର ଦେବ
ଲୋକ ଗଣନ୍ତି ସେ
ଯେ ଯାହା ପ୍ରଚେତଣେ ପାଇଁ ଯେ କରବଂଶ ଗୋଷ୍ଠ ଜଣି
ଗ୍ରାମମାନ ସୁନାମ ଦେବଦାସ ଲେଖାଇ । ୧
ଘୋଷଣା ଶ୍ରବଣେ ପ୍ରକାଶୀ ଜନେ
ଚଳେ ଆୟୋଜନ ନାନା ବିଧାନେ
ଯେଣ୍ଟୁ ସଙ୍ଗାତେ ଦାବେଦାରଙ୍କ ଖର, ବଡ଼ ବଳବନ୍ତି
ଦେଇ ଅଗ୍ରଭାଗ ଦେଇ
ସମ୍ଭାରଗଡ଼ ସଜାଡ଼ ଯେ ଯାହାର ନଥିଲା
ମୂଲ୍ୟ ଜରିବେଳ ଉତ୍ତଣ ଗଡ଼ଶିଖର ସେ । ୨
ବଉବର୍ଣ୍ଣ ଜ ପୁଷ୍ପ ସୁଜନ, ସଜାଡ଼ି ସମ୍ଭାର ଖାଇ ବାହନ
ବୋହନ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଛଷ୍ଠ ମଣ୍ଡପ, ଆଟଗଣ୍ଠି ସଙ୍ଗତେ କଲେ ଗମନ ସେ
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବେଢ଼ିଛନ୍ତି ସେ,
ବଡ଼ା ଯୀଶୁଦାର ବାଞ୍ଛିତ ନଗର ବଂଶ ଗୋଷ୍ଠ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ସେ । ୩
ସ୍ଥାନୁ ଅଗଣିତ ଯାତ୍ରୀ ଜନେ, ପାନ୍ଥଶାଳା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଷ୍ଟନରେ
ଆଜି ନମିଲେ ଉଠେ ସ୍ଥାନ ବାହିଁ ଦଗାଣ ଭୂଷଣ ଦୃଢ଼ ବଢ଼ାଇସେ
ଅସମ୍ଭ ଭ୍ରମବା ସଙ୍ଗେ ଯେ; ବାଧି ବଢ଼ମ୍ପନା ବଣରେ ସୁମନା
ବହୁ ଦୁଃଖ ସହେ ଅଙ୍ଗେ ଯେ । ୪
ପୁଣି ସେ ନଗର ପ୍ରାନ୍ତେ ଚଳନ୍ତେ ଆଶା ନପୂରିଲ ଗ୍ରାମ ଉତ୍ସବେ
ନାଗ ବାରିବୋଇ ବେଦନା କଲେ; ଅଣକଳ ଅଙ୍ଗ ପାଦ ନଚଳେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଧନା ଭକତ ଝିଅଟେ ଯେ,
... ... ପିଉଳି ନେଇ ଚରଣଙ୍କ ସ୍ୱପନରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହ.ଉ ମୋ । ୫
ଦଣ୍ଡାରେ ଝବେଣୁ ଭପଟି ଉଠେ, ଅନାଥ ନାଥଙ୍କୁ ଚିନ୍ତୁ ଆକୁଳେ
ଜଗତ ଏ ଅଛି ଏକାଳେ ମିଳେ,
୦ ସମବେଦନାରେ ଘ୍ରାଷ ସ୍ନେହରେ ସେ
ଅଶ୍ରୁ ଝରେଣୀ ପଡ଼ଏ ଯେ,
ଅସଜ ଅବଳା ବେଳତ ବୁଢ଼ୀଙ୍କ ବେଳନ୍ତୁ କର ଉପାସ୍ତୁ ଯେ । ୬
ଭାତରେ କଣ୍ଟେଲ ଯୁଷପ ଧୀର, ନପାଇଲ ଅଗ୍ରା ଭୂମି ନଗର
ଯାପିବ ଯାମିନୀ ଏ ଚନ୍ଦ୍ର ତଳେ ଘଟ୍ଟୁଥିବ ଯାହାଥିବ କପାଳେ ରୋ
ଉପାଯୁକ ବନ୍ଧୁନାହିଁ ଯେ,
ଦୁଃଖି ଦୁଃଖ ବରମାତୋ ଏ ସଂସାର ଏତୁତେ ଦଏ ବଢ଼ାଇଦେ । ୭

୩

ଆହା ! ବାପତୋର ସଙ୍ଗ ଲଳନା ସୂଚନା ଦେଲାଣି ଗର୍ଭ ବେଦନା
ଦୁଃଖିଣୀର ଅଶ୍ରୁ ଖଣ୍ଡେ କୁଟୀର, ମୋ ନଜକୁ ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ହୃଦୟ ସେ
ଅଛୁ ମୋ ପଶୁ ଗୁହାଳ ଯେ, ସନମତ ଜାଣି ପ୍ରବୀଣା କାମିନୀ ଆଉଡ଼ି
କଲା ପଶୁ ଢାଳ ସେ । ୮ ।
ବଶୁମ୍ପର ନର ସ୍ୱଚକ୍ଷୁ ଉଟେ, ଅବତାର ଇଚ୍ଛୁ ଲୁମାଖି ଗର୍ଭେ
ଖୋଜୁଛନ୍ତି ବସ୍ତ୍ରେ ହତଆଦର; ନ ଦିଲ୍କି ଏ ସ୍ୱାର୍ଥପର ସଂସାର
ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଦେଲନାହିଁ ଯେ,
ପରମ ପୁରୁଷ ସୁଖଜାଗାଇକୁ ପଶୁ ଗୁହାଳ ଯୋଗାଇ ଯେ । ୯ ।

ଅନନ୍ତ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଈଶ୍ୱର, ପ୍ରସୂତର ତହିଁ ନାହିଁ ବିଚାର
ହୁତ ମହାନନ୍ଦ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଥଳ, ଆନନ ଝଳକ ହେମ କମଳ ସେ
ଖୋଧନ ଗୁହାଳେ ପଣ୍ଡ ଯେ,
ଜର୍ମମ ଜଗତ ଦାରୁଣ ଆଘାତ ସହିବାକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ । ୧୦ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅଛିନ୍ନ ତ୍ରିଦୋଷ କାଳିମା ଯୋନି, ପ୍ରସବ ବେଦନା ହେଲେ ତାଙ୍କ
ବେଦନା କାତର ଭୂତଳେ ମେଲ୍ଲି, ଜନ୍ମ ନଶିଷରେ ଧରଣୀ ତ୍ରି
ସୁଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗ କାତର ଯେ, ଚକ୍ଷୁରେ ଭ୍ରମି ଧାତ୍ରୀ ଖୋଜୁଅଛି
ବାହୁଡ଼ିଲେ ଚେତତେଳେ ଯେ । ୧୧ ।

ଧାତ୍ରୀ ଆଗମନୁ ଆଗୁଁ ଜନ୍ମିତ, ହୃଷ୍ଟମନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନ୍ମିତ
ଧାତ୍ରୀ ନାଭିଚ୍ଛେଦ ସ୍ନେହେ କୋଳକଲା, ଦୋଳାଶିଷ ଶିଶୁ ରୂପ ଧରିଲା
ଯୋଗ୍ୟ ଉପଚାରେ ସେବ ଯେ, ତୋଷିଲ ସୁନ୍ଦରେ ହସିଲ ଏ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ନେତ୍ର ମାନବଙ୍କୁ ଦେଖ ଯେ । ୧୨ ।

ଦେଖ ମା ଏ ମୂକ ପଶୁ ଭଙ୍ଗିତ, ତୃଣ ମୁଖେ ସଚକିତେ ଗୃହସ୍ଥ
ନଷ୍ଟଳ ସଜଳ ଅଚଳ ସବୁ, ପିଇବାକୁ ଶିଶୁ ରୂପ ମାଧୁରୀ
ମୋର ନୟନ ଲୋଭିତା ଯେ, ଧନ୍ୟ ଏ ଗୁହାଳ ରୂପରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
ସ୍ୱର୍ଗସମ ପ୍ରତିଭାତ ଯେ । ୧୩ ।

ସବୁ ଦୁଃଖ ପାଶୋରିଲ୍ଲ ସୁମୁଖୀ; ନବଜାତ ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି
ଯାନ ପାଇଲା କି କୁବେର ଧନ, କ୍ଷୁଧିତ ଲଭେ କି ସୁଧା ଭୋଜନ
ତୃଷିତ କି ଶୀତ ପାନଯେ, ଜନମ ଅନ୍ଧ କି ଲୋଚନ ଲଭିଲା
ଆନନ୍ଦେ ମନ ମଗନ ଯେ । ୧୪ ।

କାଳେ ତଳେ ପଶୁ ଖାଦ ଦଳିତ, ଦେବ ଶିଶୁ ଭଲ ମାତା ଜାଣିତ
ଯାବ ପାଖେ ତୃଣ ଦଳ ସଜାଇ, ଯତ୍ନେ କନ୍ଥାଖଣ୍ଡେ ଜଡ଼ାଇ ଦେଇ
ଶୁଆଇଲେ ଆନନ୍ଦରେ ଯେ, କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ
ପାଇଲେଣି ମେଷପାଳ ଯେ । ୧୫ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

— ଗାଗଣ ଛାନ୍ଦ —

(ସ୍ୱର — ଓଗୋଁ ମନରେ ଏତେ ଚିନ୍ତା ଭାବନା)

ହାଏ [illegible] ଭାଗ୍ୟ ଏତେ ସଞ୍ଜର,
ଆଜି ଯତେକ ଦୁଃଖ ଗତ ସ୍ୱାଜ୍ଞଦ । ଧ୍ରୁ ।

ମେଷ ପାଳକେ ମିତୁବା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥରେ,
ଝଙ୍ଗମ ଆଳାପେ ରତ ଗୁଞ୍ଜଉରେ
ଅଜ୍ଞାନେ ଏଥି ତେଜୁ ମାନ ମନ୍ତ୍ର ଗଲ୍ଲ,
ହରି ଭଦେଶୀ ଜନ ସଭକ ସିଂହାସନ
ଅଜ ଛଦର ଲୋଷି ପ୍ରୀତି ରକତ ଶୋଷି,
ଲୁଣ୍ଟି କଷନ୍ତ ଧନ ଦରବ । ୧ ।
ଦେଶ ବଟେ ମିତୁବା ଯବେ ଥିଲା ସ୍ୱାଧୀନ;
ଏ କଥା ଲାଗଇ ମୋତେ ସ୍ୱପନ ସମ
ପରାଧୀନତା ବେଢ଼ି ଦର ଚରଣ ଜଡ଼ି,
ଭର ପୀଡ଼ାରେ ପ୍ରାଣ ହୋଇଲାଣି ଉଛନ
ଆମରି ଅଗଣ୍ୟ ହେଲାଣି କାରାଗାର,
ଏ ଦଶା ସବେ ଆଜ୍ଞ ଘେରିବ । ୨ ।
ଦେଶବାସି ସ୍ୱଦେଶୁ ଦନୁ ଦନୁ ପ୍ରବଳ,
ଦଳିତ କୁଣ୍ଠିତ ଆହା ପୁଣ୍ୟ ନଗର
ପ୍ରବଳ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଦୁର୍ବଳ ଉଦ୍ୟମରେ,
ଧନ ଦରିଦ୍ର ପ୍ରାଣ ହେଲା ବଜାର ପଣ୍ୟ
ଦେଶମାନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବଳକଟାଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ,
କିଏ ବା ଦେଶର ରକ୍ଷକ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଧନକ ବଣିଜ ଦେଶେ ଚଳିଲେ ପ୍ରବଳ;
ଉତ୍କଳ ଭୂମିକୁ ଦଳି ଚରଣ ତଳ
ଖଟଣୀ ଜରଜଟ ପିଠିରେ ବାଜେ ଛାଟ;
ଅନ୍ନର ନାହିଁ ଦାନା ଦେହରେ ଛିଣ୍ଡାକନା
ଉତ୍କଳ ଭୂମିତଳେ ବେପାରେ କଲବଳ
କେତେ କାଳ ଏହେନ୍ତ ସହିବ । ୪ ।

ଆରେକ କହଇ ଭାଇ ଅଛଇ ଶୁଣା
ଆସିବେ ମସୀହ କରୁଣା ଦାନା
ଯେଉଁ କୁମାରୀ ଗର୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ଏ ଭବେ
ଯୀହୁଦା ସିଂହାସନ କରି ଅଧିରୋହଣ
ଦାଉଦ ରାଜଦଣ୍ଡ କରେ ଧରି ପ୍ରଚଣ୍ଡ
ରାଜମାନଙ୍କ ଦର୍ପଭରେ ଭାଂଗିବ । ୫ ।

କେ କହେ ଯେବେ ମସୀହ ଆସନ୍ତେ ଆଜ
ଧାଆନ୍ତା ଏ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଗରବ ଲାଜ
ହୋଇଣ ଛତ୍ରପତି କରନ୍ତେ ସେ ରାଜୁତି
ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପୃଥ୍ୱି ଶାସନ୍ତେ ଆମ ଜାତି
ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ ଲିଭି ଭଜନ୍ତା ଚରଣାନ୍ତ
ସତେକି ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହୋଇବ । ୬ ।

ଚମକ ଉଠ କେ କହେ ଚାହାଁରେ ଚାହାଁ
ଆକାଶରେ ଲାଗିଲାଣି ପ୍ରବଳ ନିଆଁ
ସ୍ୱର୍ଗ ତଳକେ ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଉଠିଲେ ଦେଖା ହୋଇ
କାତର ତର ପ୍ରାଣ ଉପରେ କମ୍ପମାନ
ହୋଇ ଅନଳ ବୃଷ୍ଟି ନାଶିବ କଷ୍ଟେ ସୃଷ୍ଟି
ଉଆଇଲାଣି ମହା ପ୍ରଳୟ । ୭ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆଜ କଟେ ନୂତେଁରେ ଏ ଖୁଟେଁ ଅନନ

ଭ୍ରମନ୍ତ ଘର୍ଘ ନଟଭ୍ର କେ ଦେବଟା ଦଳ

ଡହୁ ଜନ୍ତୁ ଏସନ ଜମିଷ ମଧ୍ୟେ ଜାଣ,

ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ଏକ ତହିଁ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ

ନଭ ଜ୍ୟୋତି ସିଂହାସ ଷୁ ଆସେ ଅବତରି

ଦେଖି ପାଳକେ ଭୀତି ସ୍ତବଧ । ୮ ।

କୋଟି କଳକଣ୍ଠ ବାଣୀ ଜଣା ବଚନେ,

ଢାଳିଲା ଅମୃତ ମେଷ ପାଳ ଶ୍ରବଣେ

ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା ଭୂମଣ୍ଡ କଥା ଭଷା

କନ୍ଧାରେ ଜନ୍ମଅଇ ଜମାହେଛନ୍ତି ଶୋଇ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ ବେଥଲରେ ଯାଇଁ

ବେଥଲେହମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନ୍ମିଲ ।୯।

ତାଷି ସେ ପୁରୁଷ ଖରେ ମଧ୍ୟେ ଉଠିଲେ,

ଅମର ବାହିନୀ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ମିଳିଲେ

ଗାଏ ଆନନ୍ଦ ଗୀତ ମହାମଙ୍ଗଳ ଶାନ୍ତି

ସକଳ ଜାତିଠାରେ ମହିମା ସଭରରେ

ସ୍ୱର୍ଗ ଅନନ୍ତ କାଳ ଲୁଣ୍ଠିଲେ ମେଷପାଳ

ମହାସଙ୍ଗୀତ ଜନ୍ମ ଉତ୍ସବ । ୧୦ ।

କରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ମେଷ ପାଳଗଣ

ବେଥଲେହମ ଗମନେ ହେଲେ ଉଚ୍ଚନ୍ତ

ଦେଖ ଗୋଷ୍ଠ ମମତା ହୃଦେ ମଣିତ ଚିନ୍ତା

ଅନାଡ଼ି ଆଦମୁକ ଦଣ୍ଡମହାମଙ୍ଗଳ

ଦେଖିବା ଭବରାଜ୍ୟ ପାବେ ଲୋଟିବା ଯାଇଁ

ହୃଦୟେ ଧରି ଏ ମହାଭବ । ୧୧

Digitized by srujanika@gmail.com

—୩୪ଶ ଛାନ୍ଦ—

ଧାଇଁ ଧାଇଁ ବେଗେ ଗୃହରେ ଯାଏ ଚରଅଳକ୍ଷ୍ମ ଗୁହାଳ
ପଣାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଅନାଦି ଧନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରି ଛି କୁମାରୀ କୋଳରେ । ଧ୍ରୁ ।
ସପତ ସବ୍ରଗ ସୂକ୍ଷରେ ଦେଖ ଜନମିଛୁ ମହୀତଳ
ଅବହେଳ ଭୂଜ ତଳପ କୋମଳ ଶୋଭଥିବ ତୃଣ ଦଳରେ ଭାଇ ।
ଅନାଥେଣ୍ଡ ଜଡ଼ଆଭରେ ମାତା ଗୁହାଳ କୁଣ୍ଡେ ଶୁଆଇ
ଅତୃପ୍ତ ନୟନେ ଶୋଭା ଦେଖୁଥିବା ନେତ୍ର ଭରି ଛଳ ଛଳରେ ଭାଇ ।
ସୁକୁମାର ଶିଶୁ ରୂପରେ ଶୋଭା ପାଉଥିବ ଅପରୂପ
ଜ୍ୟୋତିର ପଞ୍ଚଧୀ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗକୁ ଛନ୍ଦ ଗୁହାଳ କରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳରେ ଭାଇ ।
ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ମାନବ ମେଳରେ ଗଲେ ବାହୁଜ ସେ ଆଦିମୂଳ
ଦେଖିବା ନ ଲାଗି ଭାଗୀ ହୋଇଅଛୁ ନର୍ଷିହ ପଶୁଙ୍କ ଦଳରେ ଭାଇ ।
ଯୋଗୀ ଋଷି ଯାହାପାଇଁ ଯେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ବସିଥିଲେ ଧ୍ୟାଇଁ
ଏତେକାଳ ଆଖି ଦେଖାକୁ ସମ୍ଭବ ହେଲାଣି ତପ ଫଳରେ ଭାଇ ।
ଗୁଳରେ ତଞ୍ଚଳ ଗୃହରେ ଦେଖି ଜନ୍ମ କରିବା ସଫଳ
ଦୁଃଖି ଦୁଃଖହରା ମୁକତି ପସରା ପୂଜିବା ଭକତି ଦୋଳରେ ଭାଇ ।
ଶୁଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସଗୀତରେ ଭାଇ ତେବେ ପାଳକ ନକର
ଭୂମଣ୍ଡଳେ କାହିଁ ଏତେ ଭାଗ୍ୟଧର ରାଜା ମହାରାଜା କୁଳରେ ଭାଇ ।

—ଃ—

— ଃ୩୫ଶ ଛାନ୍ଦଃ —

ଗାଅରେ ଜୟ ପରମାନନ୍ଦେ କର୍ମ ଅବନୀ ଆକାଶ ବାଜୟ ନାଦେ
ସୁକଣ୍ଠୀ ବନ୍ଦଙ୍ଗମ ଡାକେ ଅମୀସ୍ୱନ
ଭରିଯାଉ ଭୁବନ ଶୁଭ ସମ୍ବାଦେ । ୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେ ଦେବ ପୁତ୍ରର ଧନ୍ୟ ନର ଶରୀର
ମଣ୍ଡିତ ଅବତାର ଆଜି ଜଗତେ । ୨ ।
ତାର ଆଗମନ ଭୁଲି ନର ନାରୀଏ ମିଳି
ହୋଶାନା ହୁଳା ହୁଳି ଦଅ ଆନନ୍ଦେ । ୩ ।
ଜୟ ମସୀହ ବୋଲି ଦଅରେ କରତାଳି
ନାଚ ଶିଶୁଏ ତାଳ ତ୍ରିଭଙ୍ଗୀ ଛନ୍ଦେ । ୪ ।
ପ୍ରୀତି କୁସୁମ ତୋଳି ହୃଦ ଭୃଙ୍ଗୁଡ଼ି ଭରି
ଦଅ ପ୍ରେମ ଅଞ୍ଜଳି ଶ୍ରୀଯୀଶୁ ପାଦେ । ୫ ।

—:O:—

—୩୭ଶ ଛାନ୍ଦ—

(ସ୍ୱର—ଭାବ କଷ୍ଟଛନ୍ତି ଦାସୀ)

ପିତୃଭାର ପୂର୍ବଦିଗେ ବହୁଦୂର ଦେଶ
ତହିଁ ନିବସନ୍ତି ସୁଖେ ଜ୍ୟୋତିଷ ବିଦୁଷ
ନିତିଦିନ ଗୋ, ନିଶୀଥେ ନିରେଖି ଗ୍ରହଗଣ ଗୋ । ୧ ।
ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହ କଷ ଲକ୍ଷ ସମ୍ମିଳନ,
ତହିଁ ଗତ ସ୍ଥିତି କରିବାକୁ ନିରୂପଣ
ସାବଧାନେ ଗୋ; ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ଯୋଗି ଦେଖେ ବ୍ୟୋମେ ଗୋ । ୨ ।
'ଏକାଦିନେ ପ୍ରକାଣ୍ଡ ନୂଆ ତାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ,
ଅଳ ଜ୍ୟୋତିରେ ସୁନୀଳ ଆକାଶ ମଣ୍ଡିଲ
ସେ ଚକିତ ଗୋ, ଗଣନା ଅଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦିତେ ଗୋ । ୩ ।
ଜାଣିଲେ ଏ ନକ୍ଷତ୍ରେ କେ ରାଜ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ,
ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ଧରାଧାମେ ଜନ୍ମିଛନ୍ତି
ଦେଖି ପ୍ରବାଣ ଗୋ, ଭଦ୍ରେ ଏଥି ମାତୁନାହିଁ ମନ ଗୋ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରାଜକୂଳେ ଜାତ ହେବ ମହତ ପୁରୁଷ,
ଏ ନକ୍ଷତ୍ରେ ଜନ୍ମ ଲଭେ କୁଳ ଅବତଂସ
ତାଙ୍କୁ କେବେ ହେ!, ଦେଖା ତ ନଥିଲୁ ଏହା ମନେ ଗୋ । ୫ ।
ଅଛଇ ଯିହୁଦୀ ଶାସ୍ତ୍ରେ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ,
ଜନ୍ମିବେ ଜଗତେ ଋଷେ ଅନାଦି ପୁରୁଷ
ଏତେକାଳେ ଗୋ, ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅବା ମହୀତଳେ ଗୋ । ୬ ।
ଇଚ୍ଛା ମୁଁ ଯାଆନ୍ତେଇ ସେ ଦେଶେ ଚଞ୍ଚଳ,
ଦେଖି କରନ୍ତାଇ ନର ଜନମ ସଫଳ
ପୁଣ୍ୟଥିଲେ ଗୋ, ଦେଖିବା ସମ୍ମୁ ବେନ ଡୋଳେ ଗୋ । ୭ ।
ଏତେ ଭାଳି ସଜାଡିଲେ ପୂଜା ଉପହାର,
ବସ୍ତୁ ଚନ୍ଦ ଦ୍ରବ୍ୟ ହେମ ଅଗୁରୁ ସମ୍ଭାର
ଉତ୍ତରେଲ ଗୋ, ଆନନ୍ଦେ ଅଶ୍ୱଷ୍ଟୁ ଦାସଠେକ । ୮ ।

ଆଶା ଆସିବେ ଯେମନ୍ତ ବାନ୍ଧି ଦୂରପଥ,
ଯିହୁଦାର ରାଜଦ୍ୱାରେ ପଣ୍ଡିତ ମିଳିତ
ଉଚ୍ଚରନ୍ତି ଗୋ, ନୂଆରଜା କାହିଁ ଜନ୍ମିଛନ୍ତି ଗୋ । ୯ ।
ଶୁଣି ଏ ହେରୋଦ ଚିନ୍ତା କାତର ନୃନାଥ,
ସବୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଡାକି ପୁଛିଲା ତଦନ୍ତ
କେଉଁସ୍ଥଳେ ହେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନମିବ କେଉଁବେଳେ ହେ । ୧୦ ।

ବେଥଲିହିମରେ ହେବେ ମସୀହ ଜନମ,
ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥେ ଅଛଇ ପ୍ରମାଣ
ସବୁ ସନ୍ଦେହ; ହେଲେନାହିଁ ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦ ହେ । ୧୧ ।
ଦୂରଦେଶ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଭାଷିଲ ହେ ଭେଦ,
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଲେ ଆସି କହିବ ସମ୍ବାଦ
ନୂଆରଜା ହେ; ଆଶା ମୋ ପୂରିବ କରି ପୂଜା ହେ । ୧୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଚନ୍ଦ୍ରଧଳଭ୍ରମ ଭକ୍ତଗଣ୍ୟ ଚକାଟିଲ ପଣ୍ଡିତ,
ସଙ୍କେତ ଦେଖ ତାରକା ଅତି ଆଚମ୍ବିତ
ଅଶ୍ରୁଧାରେ କହେ, ଲୁଗରେ ଅରୁଣ ଦେଖି ଭୋଳେ ହେ । ୧୩ ।
ଶିଶୁ କୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟଙ୍କରେ ପରମ ଉଲ୍ଲାସ,
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଗୋଧନ ଗୃହାଳ
ଜାଣି ଅଜ୍ଞେ କହେ, ଅତିଥିଙ୍କ ଉପହାର ଯେତେ ହେ । ୧୪ ।
ଚଇତନ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶିଶୁ ପାଳନରେ,
ପଢ଼ ସୂତ୍ର ଆରମ୍ଭିଲେ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି ଘୋଳେ
ଶୁଦ୍ଧାଚାରୀ ଯୋ; ଭକ୍ତଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ ଏହା ପୁଣି ହେ । ୧୫ ।
ନୀଳାଚଳ ବୃନ୍ଦାବନ ଆଉ ଦେହରେବ ସକାଶ,
ଅନଙ୍ଗଦେବ ଯାଜପୁର ଆଗଣାର ଦେଶ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ କହେ, ଭବନ୍ତୁ ଦେହରେବ ଆଶା ନାଶ ହେ । ୧୬ ।

— ୩୭ଶ ଛାନ୍ଦ —

(ରାଗ — ଆଶାବରୀ)

ଛନ୍ଦ ଗାୟନ,
ସମଗ୍ର ମନ୍ତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ତେଜ ପ୍ରକାଶ ଉଦ୍ଭବ ହରେ ଜନମ ହେ । ଧ୍ରୁ ।
ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ଜ୍ୟୋତିର ଜ୍ୟୋତି ମାନବ ରୂପ ଧାରଣ
ନାହିଁ ଗୁଣ ନାହିଁ ଗଣଙ୍କ ସୁଗନ୍ଧି ଗୃହାଳ କୁଞ୍ଜେ ଶୟନ ହେ । ୧ ।
ଅନନ୍ତ ନାମ ଧ୍ରୁ ସିନ୍ଧୁର ଅବତରଣ ଆସ୍ୱାଦନ
ଚୈତନ୍ୟ ଦେବତା ଦେବତାଙ୍କୁ ସିନା ସବୁରୁ ଅବତରଣ ହେ । ୨ ।
ଭକ୍ତିଯୋଗ ମାଧ୍ୟ ଭୃଷ୍ଟ ବୃନ୍ଦାବାସୀ ନ ମିଳେ ଯାର ଦର୍ଶନ ହେ
ଅତି ଧନବାନ ଏଠୁ ଘାନ ତେବେଶ ମହାପ୍ରଭୁ ଆଗମନ ହେ । ୩ ।
ନାହିଁ ଯେ ଗାଏଣି ପୂଜା ଉପହାର ପୂଜକାକୁ ଶ୍ରୀଚରଣ
ଶ୍ରୀଧର ଜଳ ନେତ୍ର କୃଷ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତି ସେବାରଣ ଅତି କ୍ଷମହେ । ୪ ।
ନାହିଁ ଧର୍ମ କର୍ମ ନ ଜାଣୁ ଭଜନ ପୂଜନ ଅଧମ ଅତି
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଦାସ କହୁ ଘାନ ଦୟା ମାଗୁ ଦେଖନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଣାମ ହେ । ୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

— ଗାର୍ହ ଖା ହ୍ଲାଦ —

(ପୟାର)

ଏଣ ହରକ ଶ୍ରେଟର ପରେ ଡାଡ଼ଣ ପଣ୍ଡିତେ
ଯୁଷଫ ଏଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେବଦୂତ ଲଭିଲେ ! ୧ ।
ଅତ ରୋଧ ଚେମିବ ଚଯ୍ୟ ପ୍ରଭୁର ସୁନ୍ଦର
ସମ୍ବୋଧି ଯୁଷଫ ଏଠ ଧର୍ମ ପ୍ରବର । ୨ ।
କହିଲେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଶିଶୁସହ ମାତାଘେନ
ଅଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଏବେ ଯାଅ ଏହିକ୍ଷଣି । ୩ ।
ମିଶରେ ନିବାସ ଯାଇ ନ କରିଣ ହେଳା
ନଭୁବା ବୁଝିବ ଘଟ ... ... ହେଲା । ୪ ।
ଶିଶୁକୁ ବଧିବା ପାଇଁ କପଟି ହେରୋଦ
କରୁଛି କୌଶଳେ ... ଅନୁସନ୍ଧ ମନ୍ଦ । ୫ ।
ଏଣୁ ମୋ ଆଦେଶ ଯାଏ ମିଶର ଭୁବନେ
ରହିବ ଗ୍ରାମ ରାଜନେ ଅତ ସଂଗୋପନେ । ୬ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାପୋରେ ଶୁଣି ଏହା ଯୁଷଫ ସୁମତି
ଦେବାଦେଶ ଧର କରା ବସିଲେ ସେ ଚେତ । ୭ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନମାତାଇ କହିଲେ ସଧୀରେ
ଶିଶୁର ଅଶୁଭ ଦେଜ ଏ ପୁରେ କହିଲେ । ।
ସ୍ୱପନ ବୃତାନ୍ତ ଚଳ୍ପ କହିଲେ ପ୍ରକାଶି
ଦେଖିଲେ କେମ୍ ଅ୍ଛ ଡାଡ଼ବକୁ ଜଣି । ୯ ।
ସୁପ୍ତଜନ ପ୍ରାଣୀ ଧର ନଗର ଗମ୍ଭୀର
ଗହ ଗହ ଗରଜୁଛି କଣା ମାଜେ ଭର । ୧୦ ।
ନ ଦ୍ୱଦର ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ନାଦର ଅଳାର
ତ ଅମା ଅନ୍ଧକାରେ ବାନ୍ଧୁଛି ବା ଭର । ୧୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସୁଦୂରୁ ଆସଇ ଭାସି ଭେଟେକ ତା ସ୍ୱପନ
ଆଳସ୍ୟ ଜଡ଼ିତ ଜନ୍ତୁ ପକ୍ଷୀ କଳତାନ । ୧୨ ।
ବରଷିବା ମସ୍ତୀ ରଜନୀର ଜନ୍ମ ଶୋଭା
ରକ୍ଷ ରକ୍ଷ ରବ ଶୁଭେ ଝଣାତରଙ୍ଗର । ୧୩ ।
କେ ଜନ କେ ଜନପଦ ନଥୁଏ ଗୋଚର
ଘୁଟେ ହୁଏ ଧବ ଅନ୍ଧକାର ଧାରାଧାର । ୧୪ ।
ଦେଖି ମଣ୍ଡପୁମ ଖ୍ରୀମ ବେଶ ଝଣିଅତ
ଶିଶୁ ଅଶୁଭ ଆଶଙ୍କା ଆତଙ୍କେ ଆକୁଳ । ୧୫ ।
କାତର ନୟନେ ଯାବ ପାକଣ ଗୁଣ୍ଡି ନେଉଳ
ଶୋଇଛୁ ଅନନ୍ଦେ ଶିଶୁ ଉଖାଉ ଜଦଟେଇ । ୧୬ ।

ବାତ୍ସଲ୍ୟ ମମତା ଭେଲେ କୋଳେ ତୋଳି ନେଇ
ନିଦ୍ରିତ ଶିଶୁକୁ ସ୍ନେହ ଚୁମ୍ବନ ଦେଉଛି । ୧୭ ।
ପୁଣି ଭାବେ ହୃଦେ ଯାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅକାତର
କୋଟି ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥିତି ଲୟ କ୍ଷଣେ ହୋଇଯାଏ । ୧୮ ।
ଚଉଦ ଭୁବନ ଯାର ଚରଣ କମଳେ
ସେ ପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି ଶୁଣ କୁଟେ ମୋ କୋଳରେ । ୧୯ ।

କି ଭୟ କାହାକୁ ଭୟ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଧରଣୀ
ସାଧୁରେ ଦାରୁଣ ତଣ ନାହିଁ ଚହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ୨୦ ।
ନିର୍ବୋଧ ହେରୋଦ କୋପ କବଳୁ କୁମର
ଯାଞ୍ଚ ପଛେ ମୋ ଜୀବନ ରଖିବ ସୁନ୍ଦର । ୨୧ ।
ଏତେ ଭାବ ଶିଶୁ ଯୀଶୁ ମମତାରେ କୋଳେ
ଧର ଅସୀମ ଅନ୍ଧାର ସାଗରେ ପଶିଲେ । ୨୨ ।
ମିଶିଗଲେ ଅନ୍ଧକାରେ ନ ଦିଶିଲା ଆଉ
ହିଂସକ ହେରୋଦ ସାଧ୍ୟ ନ ପାଇଲା ତାଙ୍କ । ୨୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଗୋପନେ ମିଶରକୁ ଯାଇଁ ବଞ୍ଚିଲେ ପ୍ରବାସ
ହେରୋଦର ଆଶାନାଶ କରନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ । ୨୨ ।

—:୦:—

—ଣାଧ୍ଶ ଛାନ୍ଦ—

(କଲ୍ୟାଣ ଆହାରୀ)

ଲଭି ଦେବାଦେଶ ବାମ୍ନଣ ଜ୍ୟୋତିଷ ଆନନ୍ଦରେ ଗଲେ ସ୍ୱଦେଶକୁ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପଥ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ କରି ଜାଣି ନୃପ କପଟ ଉଦ୍ଦେଶକୁ
ଏଣେ ହେରୋଦ, ପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡଳୀ ନ ଗଲେ
ଜାଣି କ୍ରୋଧେ ହେରୋଦ ଦୁର୍ଗମ ସଂହାର ସୂଚନ୍ତି ଧରିଲେ । ୧ ।
ପଣ୍ଡିତ ଦେଖା ଦେଲେ ନାହିଁ ଭାରି ରୋଷ ମାନସେ ଚଢ଼ିଲା
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଦ୍ଭବ ଜଣାଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଭୂଷ ମେଲିଲା
ପୁଣି କହିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଲା
ଜନ୍ମ ଅବଧିକୁ ମୋହର କେବଳୁ ଆଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଫଳିଲା । ୨ ।
ମୋର ଏ ବଇଶ୍ୟ ନାଶି ନପାରିଲେ ଛଳ ବଳ କଉଶଳରେ
ରାଜ୍ୟ ଗଲେ ମୋର ମୁକୁଟ ଶିରର ଲୋଟିବ ତା ପାଦ ତଳରେ
ସେତେବେଳେ ହୋଇବ, ଏଡାଇବାରେ ଦେହ ସନ୍ଦେହ
ମୋହର ବେଳକୁ ଅଦୃଷ୍ଟ ଶଙ୍କଣ ଜନ୍ମଣିତ ମନ ଦହିବ । ୩ ।
ଉଠରେ ଉଠରେ ରାଜଭକ୍ତ ସେନା ତାଳ ମୋ ଆଦେଶ ଭୁଞ୍ଜନ୍ତ
ଦୁଇ ବରଷର ଊଣା ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ଏ ରାଜ୍ୟେ ଥିବେ ସମ୍ଭାବିତ
ମୋର ବଇଶ୍ୟ ବଧିବ କୂଟରେ ଏପରି
କେଣ୍ଟା ନ ରଖିବ, ସବୁଜ ଛଇବ ଭାଟେ ଭାଳେ ଶୁଭ ମୋହର । ୪ ।
ନୃପର ରାଜାଦେଶେ ଶିବିରେ ଶିବିରେ ଲୋଭ ଜ.ଦେ ଭୁଷ ବାଜିଲା
ନାଶିବାକୁ ଶିଶୁ ଇତର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ସୈନ୍ୟ ସାଜିଲା

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେହ୍ନା ସାଗର, ତରଙ୍ଗ ସମ ମାତୃ ଆସିଲେ
ମାରୁ ମାରୁ ଧରୁ ଧରୁ ଶବ୍ଦରେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶ ଗର୍ଜିଲେ । ୫ ।
ଘରେ ଘରେ ପଶି ବଳେ ଆକର୍ଷି ମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁଙ୍କ ଘେନିଲେ
ଦେଖି ସେମାନ୍ଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର ଜନନୀ ଶିଶୁକୁ ବକ୍ଷେ ଧରିଣ
ଭୟେ କମ୍ପିଲେ, ପିଶାଚ ପରାଏ ଗର୍ଜିଲେ
ହେ ଜନନୀ ତୋର ପୁତ୍ରକୁ ଜାରଜ କୃପାଣେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବୁ । ୬ ।
ଘାଣ୍ଟି ହେ ଜନନୀ ନନ୍ଦନ ବଦନ ଲୁ ମୋ ଭାଗ ତୁଳ ଧନରେ
ତୋର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରଣ ପଶିଲା ରକ୍ଷ ମୋ ଶିଶୁର ପ୍ରାଣରେ
ମାଡି କହନ୍ତେ, ଶିଶୁ ତା ଚରଣେ ଲୋଟାଇଲେ
ସେହ୍ନା ଜନ୍ମମାତ୍ର ଶିଶୁକୁ ଦାରୁଣ ଖଣ୍ଡୋର ଛକରେ ଦଳିଲେ । ୭ ।
କେତେବେଳେ ଦେଖେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦୁଃଖ ନାହିଁକି ଅବଧ ବଧିଲେ
ଚୋଟିକ ବଢ଼ନ୍ତେ କୋଟିଏ ଶିଶୁଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଧରଣୀ ଧୋଇଲେ
କ୍ରୋଧେ କହିଲେ, ଦାରୁଣ ବଧାତା ବଳିଲେ
ଶିଶୁ ମାନଙ୍କୁ ତା ଗଳ ଖଣ୍ଡକୁ ମୁଣ୍ଡ ତା ମୁକୁଟ ଥୋଇଲେ । ୮ ।
ହେ ଭଣ ଦର୍ଶିମା ଜଗ ତନ୍ତ୍ରାଧିନ ପୁରୁଷ ବଚନ କହିଲେ
ଶିଶୁ ବଧିବାକୁ ବରଷ ଦେଖାଇ ନିଲଜ ମରଣ ଦେଖିଲେ
ଚୋଟେ ଗୃହିଲେ; ଜଗତ ଅନନ୍ତ ଜଳିଲେ
ଏତ କେଉଁଦାସ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେଖାଏ ଅଞ୍ଚଳ କମର ବନ୍ଧିଲେ । ୯ ।
ଦେଖିଲେଟି ତଥେ ଶିଶୁ ଶବ କେ.ତେ ଶିରଭାଙ୍ଗ କାଦେ ଅଠାଇଲେ
ତାନା ସୁନାମାନ ଜୀବନ ସଙ୍ଗ.ନ ଅହା ମୋ ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ
ଦୁଃଖି ଧନରେ, ବାଦ ସାଧିଲନ୍ତି ବଳେ
ଭଏ ଆଉ ମାଆ ମାଆ ଅନନ୍ତ ତୋଷର କୋଟି ପଡ଼ବ । ୧୦ ।
ହେତୁ ହେଳ ନାଶ କରୁଣ ବନ୍ଦନେ ଦୁହିଲା ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶ
ଭଳ ଶିଶୁ ମେଳେ ଯୀଶୁ ହତ ହେଲେ ହରଷ ଦଶଟି ନରେଶ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏତେଡ଼ ଅଜ୍ଞାନ, ଭଜଇ ଅମର ନନ୍ଦନ
ବାଉଳା ନିର୍ବାଣ ଲଭେକ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଜନନୀମନ୍ତ୍ରୀ ଶୀତ ଜୀବନ ।୧୧।
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଟେ। ଜନମ ଦଣ ନ ଦନା ଝଗା ଜ୍ୱାଧ ସମ୍ଭବ
ଏ ଶିଶୁ ସମାଜ ଲକ୍ଷଣଲେ ଆଜ ସମୀଧକୁ ଦ୍ଵ ନ ହୃଷ୍ଟର
ଭବ ତାରଣ ମାରଣ ବାରଣ ନିବାରିଲା
ଯିଏ ପୁର କରତା ଗୃହସ୍ତେ ଜଳ୍କଲେ ବେଦେହନ୍ତ ଆଶା ନ ପୁରିଲା ।୧୨

—୪୯ତମ ଛାନ୍ଦ—

(ରାଗ— ଦୁଃଖିଅଛ ମାନମଣି)

ଓ

(ନାଚ) ନାଚ ଦୁଃଖିଧନ ମୋର
ତେବ କରତାଳ ଆରେ ନାଚମ ଳ (ଶ୍ରେ ଦୁଃଖି ସଙ୍ଗାଳ
ଶୁଣିବ ବାଜବ ପାଦରେ ନୂପୁର । ଧ୍ରୁ ।
ବାପା ଯାଇଛନ୍ତି ଛଡ଼ିବାକୁ କଣ,
ତୋ ଲାଗି ଆଣିବେ ଜହ୍ନମାମୁଁ ତୋଳ
ଲଭିବୁ ଆନନ୍ଦ ଅରେ ସୁନାଧନ,
ଖେଳିବୁ ତା ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତରର ଖେଳ । ୧ ।
ତାଇ ତାଇ ତାଇ ତାଥେଇ ତାଥେଇ;
ତା ତା ଧିଆ ଧିଆ ନାଚେ ମୋ ବାଇଆ
ଏ ନାଚେ ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଖେଳ,
ସବୁରୁ ଦେଖନ୍ତି ଆନନ୍ଦେ ଅମର । ୨ ।
ଝଳଝ ଲଳଝ ଛନ୍ଦେ ନାଚ ବାପ,
ଧୁଞ୍ଜିପିନ୍ଧି ଦେଖି ଜନମ ସନ୍ତାପ

ବସ୍ତ୍ର, ଶୋକ ତାପ ଦ୍ୱୋଇବରେ ସକଳ,
ମଜ୍ଜିଲେ ଆନନ୍ଦେ ଜଙ୍ଗମ ସ୍ଥାବର । ୩ ।
ଅପରୂପ ରୂପ ଧୂଳି ଧୂସରିତ,
ସକଳ ଶିଶୁ ମୋର ଛଳର ଲେପିତ
ନାଚ ଶିଶୁକୁଳ ହୋଇ କରମ୍ବିତ,
ମଟିରେ ନାଚନ୍ତି ଜନମଣି ମୋର । ୪ ।
ନାଚ ନାଚ ଯେତେ ବାଳକ ମଣ୍ଡଳୀ,
ବଜାଇ ଆନନ୍ଦେ ବଇଁଶୀ କାହାଳୀ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଆଶ ନେଇ ନିଜ ଧୂଳି,
ପୂରିବ ଶାବକେ ପୂଜି ଶ୍ରୀଯୀଶୁ । ୫ ।

—✱—

—୪୧ଶ ଛାନ୍ଦ—

ବାଲ୍ୟର ବୟସେ ଖେଳନ୍ତ ଧୂଳିରେ
ଏ ସୃଷ୍ଟି ଭିଆଣ ଯାର ଏଇ ମାଟି ଧୂଳିରେ
ଧୂଳି ଖେଳରେ ମାତି, ଧୂଳି ଘର ଧୂଳି ଘୋଡ଼ା ହାତୀ । ୧ ।

ବାଳକ ବାଳକ ମିଳି ରାନ୍ଧି ଧୂଳି ଅନ୍ନ
ଧୂଳିରେ ବାଢ଼ନ୍ତି ପୁଣି ଧୂଳିର ବ୍ୟଞ୍ଜନ
ଦେଖି ଜନନୀ ଭୋଳ ସରଗ ଶିଶୁର ଧୂଳିଖେଳ । ୨ ।

ପୁଣି ଧୂଳିଘର ଭାଙ୍ଗି ମନେ ନ ବଳିବ
ଜନନୀର ପାଶେ ଧାଇଁ ଅଞ୍ଚଳ ଓଟାର
ନାଚି ମାଗନ୍ତି କୋଳ ଭୁଲଇ ଜନନୀ ଘଣ୍ଟେଶୀର । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରକ୍ଷଣୀ ରତନ କାଷ୍ଠ ନପୁଂଷ ପିନ୍ଧୁଳରେ
ନାଚ ନାଚ ଦୁଃଖିଜନ ଆକାଶ ସଙ୍ଗୀତରେ
ନାଚନ୍ତେ ନାଚନ୍ତେ ଧନ କୋଳ ଲଭିବେକ କ୍ଷୀରପାନ । ୪ ।

ରତ୍ନ ଚ ନୂପୁର ଝାଡ଼ଇ ମୋହେ ତନପୁର
ଭ୍ରମଇ ଗୃହାନ୍ତ ନାଦେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅମର
ନାଚ ନାଚରେ ରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ମୋର ଜଗତ୍ପାଳ । ୫ ।

ଧୂଳିରେ ଧୂସର ଅଙ୍ଗ ତବ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଠାଣିରେ
ଝଲମଲ ମନୋହର ରୂପ ଦେଖ ଖଣିରେ
ତାହ ହେଉ ସିଦ୍ଧି ଆମେ କୋଳକୁ ଧନମଣି । ୬ ।

—*—

—୪୨ଶ ଗୀତ—

(ମୋର) ହୃଦମାଳରେ, ତୁ ଆହୁଁ ରହିଲୁ ଭୂଲି
ଯେତେବେଳେ ଧନ ଅଗ୍ରଜପୁତ୍ର କଏଁବଗଲ ମୋ ନେତ୍ର ପିତୁଳି । ଘୋ ।
ଜାଣକାନ୍ତୁ ଚୋର ଦୁରନ୍ତ ପଣ, ଜାଣିନାହୁଁ ଅଛେ ଦୁଃଖିର ଧନ
ତାହାଖଙ୍କ ଭୂଲିଚଲୁ କରେ ଗୁଳି,
କଏଁ ବଶକଲ ମୋ ଦୁଃଖ ସଙ୍ଗୀତ । ୧ ।
ମା ମା ବୋଲି କଏଁ ଡାକବ; ଜଳେ ଖୀର ପାଇଁ ରଳେ ଲୋଟିବ
ସ୍ନେହପୂର୍ବକ କ୍ଷୀର ସ୍ତ୍ରବ ପଡ଼ୁଅଛୁ,
ଭୂଆଇବ କୋଳେ କାହାକୁ ଧରି । ୨ ।
ଜାଣୁଥିଲି ଯେବେ ମୁଁ ଶୁଣିଗଲା, କୋଳ ଧନ ତୋତେ କୁମର ମଣି
ଭାଙ୍ଗିଦେଲୁ ମୋର ଗରବ ବରବ,
ତୋ ଆହୁରେ ମୁଁ ଯେ କାଙ୍କ୍ଷ କଙ୍ଗାଳ । ୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

— ୪୩ଶ ଛାନ୍ଦ —

ରଙ୍କୁଣି ରଞ୍ଜନ ଆକରେ, ବାସ ଯୋଗି ଭବ ଜପାମାଳ
ଆଜ ନନ୍ଦନ ନ ଛୁଟଇ ଅନ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରୁ ତୋତେ ଅଣ୍ଡାଳ । ଧ୍ରୁ ।
ଜାହାସଙ୍ଗେ ଭୂଲ ରହିଲୁରେ ଛୁଦି, ଜନମ ବେଦନା ମନେ ନ ଉଠୁନାହିଁ
ପିଣ୍ଡରେ ପରଶ ପଶିଲା ରେ ଧନ ଅନ୍ତର୍ଣ୍ଣିକ୍ଷନ ଆଜ ନ ହୁଗ୍ଲା ।୧
ଜଗତ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କଷଣ ଦୂଷଣ, ସହିଲୁରେ ଗ୍ଲାନି ତୋ ସୁନ୍ଦର ବଦନ
ତୋ ବନା ସହଜ ହେଲଣି,
ଗହନ ଜନମ ବେଦନା ସତେ ଗଲୁ ଭୁଲି । ୨ ।
ଦୁଃଖିଧନ ଅଟେ ଦେହ କୋଳକଣ୍ଠ, ଲୁଚିଛ ଗୋପନେ ସନ୍ତତ
ଆହେବାର
ମୁଁ ଭିକୁଣୀ କାହିଁ ଘୁଣ୍ଡ ବୁଲିଗଲି, ମନ୍ଦଦୃଷ୍ଟି ପଡୁନ୍ତୁ ଖୋଜିଲା । ୩ ।
କଳଙ୍କ ତୋ ଲାଗି ନଷ୍ଟାଚାର ବ୍ରତ,
ନ ଛୁଇବ ବୋଲି ଆଜନମ ଶପଥ
ତୋ ବନରେ ବାସ ଅଭୟ ସନ୍ତାପ;
କାହିଁ ଦୂତ ବନ ଦେଲାଣିରେ ଜାଳ । ୪ ।
ମୋ ହୃଦୟେ ଶୂଳ ବଧିବା ପାଇଁକି,
କଏ ଦେଲା ତୋତେ ଏ ବାଳ ବୁଦ୍ଧି କି
ଢେକିଲୁକି ଛୁପି ମୋର ସନ୍ନିଧିକି
ଅକୁଳ ପରଶରେ ମୋହନ ମାଳ । ୫ ।
ଜନମ ଟେଗା ପୁଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଗୀର,
ସୃଷ୍ଟି, ସ୍ଥିତି, ଲୟ ଲଗ୍ନରେ ଯାହାର
ଶ୍ୱଶ୍ୱ ଚାରଣକୁ ତୋ ସୃତ ଜଣକୁ,
ଆଦରିଛୁ ବୋଲି ପାଳୁଛ ଉଗାଳ । ୬ ।

—:0:—

Digitized by srujanika@gmail.com

—୪୪ଶ ଛାନ୍ଦ—

ଚାହଁରେ ମିତ୍ର ଦାରୁଣ କ୍ରୁଶ କଷ୍ଟକୁ । ଧ୍ରୁ ।
ଆତ୍ମର ବେଦନା ଦେଖ ଯୀଶୁ ମସୀହ କାନ୍ଦନ୍ତି
ପିଠିରେ କୋରଡ଼ାଘାତ ମୁଣ୍ଡରେ କଣ୍ଟା ମୁକୁଟ
ଚାହଁରେ ଏ ଅକଳଙ୍କ ମିତ୍ରତା ଭାଗ ସ୍କନ୍ଧକୁ । ୧ ।
ସରଗ ସମ୍ପଦ ତେଜିଲେ ଲୁଟେ ଯାର ପାଦମୂଳେ
ଚାହଁରେ ସେହି ଶରୀରେ ଚାହିଁଛି ମୁଣ୍ଡ ଅଧକୁ । ୨ ।
ହେଉଛ ପାବନ ରକ୍ତ ଗାଲୁଲେ ପିଉନ୍ତୁ ସବୁ
ଦିନାରେ ଏ ଅଭାଗୀ ମାନବ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅନ୍ଧକୁ । ୩ ।
କଣ୍ଡ ଦରୁଣ ଦହନ ଏହୁ ତୋ ପାଇଁ ବାଉର
କମା ଏତେ ପରମ୍ଭବ ଶୁଦ୍ଧ ଅଗାଧ ବଧୂକୁ । ୪ ।
ସତରେ ସଗୁଣ ସମ୍ମି ଜଗତ ଜୀବନ ଏହୁ
କହେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଧାର୍ମୀ ଶ୍ରୀପଦ ଅଭ ନଦକୁ । ୫ ।

—*—

— ୪୫ଶ ଛାନ୍ଦ —

(ସୁର— ପୂରବୀ)

ଯୀଶୁ କ୍ରୁଶଧନ ଯାଉଁ କାଲଭେରୀ ଜନମା ନେଇ ଚଢ଼ିଲ
ବକ୍ଷେ କରଚାଣ୍ଡ ଭୂମିରେ ରକ୍ତ ଆକୁଳେ ବେଦନ ଭଲରେ ଦଳିବ
ଏହା ଦେଖିବାର ଥିଲା;
  କରୁଣା ସିନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏ ଦାରୁଣ ଦଣ୍ଡ କାହାର କି ଦୋଷ ଭଲ । ୧ ।
କାନ୍ତିଭ କୁମର ନସହୁ ଫୁଲ ଭାର କି କଷ୍ଟ ହେଲା
ଏକଲ ମୋ ବଳା, ରଳା ରକ୍ତମାଳା ଦାରୁଣ କ୍ରୁଶେ ଦେଖିଲେ ଭଲ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏହା କି ଚିନ୍ତା ମନେଥିଲା,
ଦୟାହିନ୍ ହୋଇ ତୁ ଜଗତେ ହୋଇଲୁ ଦାସୀରେ କୃପା ନୋହିଲ
ମୋ ହୃଦୟୁ ମାଂସ ନୁହେ ବଜ୍ରଖଣ୍ଡ ହେଉଛି ବୁଝିଲୁ ନ ଛିଣ୍ଡି
ସୁନାରୁ ଠାବ ପୁଅକୁ ଝଙ୍କେ ଟେ କପଟେ ନେଲ ଧରାଇ
ଏ ନୃଶଂସ, ହୋଲାନ୍ତି ସାଜ ପୁ ତୁଷ
ସଜମାତ ନାମେ ଅମାନ୍ତ ଅଟଇ ଅଭଜନ୍ତ ଅଟଯଣ । ୩ ।
ସଂସାରେ ମୁଁ ଫଟା କପାଳରେ ଦାତ ଦୁଃଖ ହନ ନ ସରଇ
ଜଳଠି ଜୀବନ ଅଛୁ ଲେରେ ଯାଏ ତୋ ପର ପୁଅ ହରାଇ
କେ କୁମରି; ଜନମି କି ଚଲୁ ଭୂଲି
ଦନ୍ତେ ନ ଦେଖିଲେ ମୃତ୍ୟୁ ମାଂ ବେଲ ପଡ଼ଇ ଦାଣ୍ଡ ଉଜୁଡ଼ି । ୪ ।
ଶଳଲେ ବାହୁନି ବାହୁନି ଜନନୀ ଫ ଟଳନା ଫଣଧାଏଁ
କି ମହତ ଅଂଶେ ଆଂଷ୍ଟେ ଭଡ଼ି, କୁଂଶ ନେତ ଭଧାଇ ହଏ
କେ ସଇନ, ଦୁଷ୍ଟ ତ ହଏ କରୁଡ଼
ଦେଖ ବାପ ଅସମ୍ଭ ଲେ କି ଅଂକୁଲେ ଧାଏଁ ପୃଷ୍ଠି ଉଠେ ଫଡ଼ । ୫ ।
ସିନ୍ଧ୍ ଧରାଧର ଦେବ ପରମ୍ପର ଅଛ ଏଥେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ
ଶୁଣ ସଭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ଅନ୍ଧ ଜଗତ ଠକେ ତ ଶଦ୍ଧ ଲ ଧାଇଁ
ଗୋ ଜନନୀ, ବେଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ବାଣୀ
ଛଟିକ ମରଣ ଏ ତୋର ନନ୍ଦନ କାନ୍ଦ୍ ଜନ୍ମା ଜାଣି ଜାଣି । ୬ ।

—*—

—୪୭ଶ ଛାନ୍ଦ—

ଶାଲମ କୁମାରୀଙ୍କର ବିଳାପ

(କଳହଂସ କେଦାର)

ପିବୁ ଶାଲମ ଦାଣ୍ଡେ ଜଗତ ସାର, ବନ୍ଧୁ ହୃଦଇ କୃଷ ଯନ୍ତ୍ରର ଘରଯେ
ତାରୁଣ ହେବେ ଥଳ ନପାରେ ବୁଲି
ଚକ୍ଷୁ ଅବଶ ପଡେ ପଡଇ ଢ଼ଳ ଯେ । ୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେମା କର କୋଉଣ୍ଡା ପଡ଼ ତରମେ
ଘିଷିତ ଝଡାରେ ତା ପିଣ୍ଡ ମରମେ-ଯେ
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନୟନେ ଷ୍ଟେଙ୍କ ଧଇର୍ଯ୍ୟ ଧର
ଦେଖି କ ଅନନ୍ତ ଦୁଃଖେ ଶାନ୍ତିମ ନାସ୍ତି-ଯେ । ୨ ।

ଶୋକାବେଗ ହୃଦରେ କର ଜମୁଡ଼ି
ଝଡଲେ ବ ହୃଦକ୍ଷ୍ଣ ଗୁଣ ସୁମନ୍ତ-ଯେ
କଉର ନାହିଁଥରେ କାହାର ମନ
ହୃତ ଭଳିଛୁ ଯେତୁ ପାଞ୍ଚେ ତା ମନ-ଯେ । ୩ ।

ବଡ ହୃଦୟ ସ୍ଥାନ ସଜ ପୁ ଛୁଟେ
ସ୍ଥିତ ତଃସ୍ୱବ ପିଣ୍ଡହନ୍ତି ନୃଶଂସେ-ଯେ
ଏ ଭଳି କ୍ଷତକାଂକ୍ଷ ସଂସାରେ କେହି
ନାହିଁ ନଥିବେ ଆଉ ଶସ୍ତ୍ରର କନ୍ତ ଯେ । ୪ ।

ଏତେ ଦାରୁଣ ପୁଣି ମନ ଦଇବ
କାହାକୁ ଦେଲୁ ଆଣି କ ପରଭବ-ଯେ
ଯାହା କୃପାରେ ଗଙ୍ଗ ଲଙ୍ଘଇ ଗିରି
ଦାରୁଣ ଦୁଃଖେ ଝରି କଲୁ କ ଜଳ-ଯେ । ୫ ।

ଜନମ ଅନ୍ଧେ ଦେଲ ଦିବ୍ୟ ଲୋଚନ
ମୃତ ଶରୀରେ ସଞ୍ଚାରିଲ ଜୀବନ-ହେ
ଏତ ଚିହ୍ନଦାକାଶ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଚନ୍ଦ
ଜାତରି ଜନ ହୃଦ କୁମୁଦ ମୂଢ-ହେ । ୬ ।

ଭବାବ୍ଧି କୁଳ-ବନ୍ଧ-ମୁକ୍ତି-ମନ୍ଦର
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ନଳବନ ଦଳା କୁଞ୍ଜର-ହେ
ଜବଣା ନଷି ପୂଦା ଆଶା ମିହର
କ୍ଷେମ ନଦର ଗୁଣ୍ଡା ଚୋଣ ଉଠର-ହେ । ୭ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପାପ ସନ୍ତାପ ମହା ଦାନବ ଦଳା
ଭବ ସିନ୍ଧୁ ତରଣେ ଅଭୟ ଭେଳା-ହେ
ଜଗତ ପାପ ବୁହା
ପ୍ରେମ ସମ୍ପଦ ଶିଖି ସୁଖ ମଙ୍ଗଳ ହେ । ୮ ।

ପ୍ରେମ ଝରଇ ନବ ଜୀବନ ଝର
ନିର୍ମଳ ପ୍ରେମ ଧନ ଥୁଆ ଭଣ୍ଡାର ହେ
ମହା ଯୋଗିଙ୍କ ଅଷ୍ଟଯୋଗ ବିଭୂତି
ମାନବ ହୃଦ-ସ୍ୱର୍ଗ ଶୋଭା ସମ୍ପତ୍ତି ହେ । ୯ ।

ହିଂସା ଭୁଜଙ୍ଗ ବିଷ ହରଣାମୃତ
ବିଶ୍ୱ ବିଜୟୀ ଶାନ୍ତି ସେନା ସାମନ୍ତ ହେ
ହା ହା ପରମାନନ୍ଦମୟ ମସୀହ
ପାପ ପ୍ର ବୃଷ ହନ୍ତା ସିୟୋନ ସିଂହ ହେ । ୧୦ ।

ମାନବ ଅଘ ବେଗ ବାଧ ବାରେଣୀ
ପରମ ପୁର ପାନ୍ଥ ସୁଖ ନିଃଶ୍ରେଣୀ ହେ
ପତିତ ତ୍ରାଣ ଦାନା ଦଣ୍ଡା ମୂର୍ତ୍ତି
ନିଭୂଷଣ ଅନୁପ ରୂପ ପ୍ରକଟ ହେ । ୧୧ ।

ଶୁଭ ସମ୍ବାଦ ଦିଆ ନୂଆ ଟମକ
ଧର୍ମ ଧ୍ୱଜଙ୍କ ମନଭେଦ ଶାୟକ ହେ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଶାରଦ ମହା ଯାଜକ
ମହା ମହିମାର୍ଣ୍ଣବ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାପକ ହେ । ୧୨ ।

ପାତକ ମହାବନ ପୋଡ଼ା ଅନଳ
ହୃଦ କାଳିମା ଧୂଆ ନିର୍ମଳ ଜଳ ହେ
ମାନବ କେଳ ପ୍ରିୟ ପରମ ହଂସ
ସନ୍ତ ଝଙ୍କ ପ୍ରେମ ପୀୟୂଷ ରସ ହେ । ୧୩ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜନ୍ମ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ମଙ୍ଗଳ ମୟ
ଆଶ୍ରିତ ଜନେ ଦିଅ ଚରଣାଶ୍ରୟ ହେ
ଦୂତ ପ୍ରଣୟ ଶିକ୍ଷା ଦୀକ୍ଷା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
ମୁକ୍ତି ମନ୍ତ୍ରର ଦାତା ମନ୍ତ୍ରୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେ । ୧୪ ।

ସାର ସଂସାର ସେବା ଧର୍ମ କହୁଛ
ସେବା ପଦବୀ ନେଇ କଣ୍ଠ ବଧାଛ ହେ
ସେବକ ପାଦ ଧୁଆ ଶୀଘ୍ର ସେବ୍ୟ
ପ୍ରବଳ ଦୁଷ୍ଟ ହିଂସା ଶର ଶରବ୍ୟ ହେ । ୧୫ ।

ଦୀନ ଦରିଦ୍ର ବେଶୀ ଦାତା ପରମ
ଜୀବନ ଗୋଟି କୋଟି କୁବେର ଧନ ହେ
ଦ୍ରୋହ ଦରଦ ଅପହାରକ ହର
ମହଃଦ୍ରୋହ ନାଶନ ଶ୍ରୀ ଧନ୍ୱନ୍ତରୀ ହେ । ୧୬ ।

ପତିତ ବନ୍ଧୁ ନାମ ପଦବୀ ନେଇ
ପାତକୀ ଅଭିଶାପ ଶିରେ ବୁହା ହେ
ତେଜମନରେ ଦୁଃଖ ପିଅନ୍ତି ପିଆ
ଉଦାର ହୃଦେ ପ୍ରେମ ପରଶ ଦିଆ

ଗୁରୁ ତୁଳାର ଯେତ କେ ନାହିଁ
ଛଳ କରୁଣା ସ୍ୱାଦ ଅପାର ସୁଧା ହେ
ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅପୂର୍ବ ଜ୍ୟୋତି
ଶାନ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସର୍ଜନା କରିଛ ହେ
ସାଧୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହିଁ ଦାତା ହୃଦୟ
ମାଣିଆ ଚଉଁକାଠ ଈଶ୍ୱର ହେ
ତଦେବ ବନ୍ଧୁ କଷ୍ଟ ନେଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ପାତକୀ ତାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ର ହେ । ୧୯ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯାଚନା କଳ୍ପତରୁ ବର ସୁଫଳ
ତୃଷିତ ଚିର ତୃପ୍ତି ଅମିୟ ଜଳ ହେ
କାତର ଗୃହକର ନବ ମାରତ
ଆଶାସ୍ତି ଆଶାଲତା ଫୁଲ ମରନ୍ଦ ହେ । ୨୦ ।
କ୍ଷୁଧାତୁରକୁ ସୁଧା ଗୃହତ ମାନ୍ନା
ଚିର ଉଲଙ୍ଗ ଲଜ୍ଜା ବାରଣ ବାନା ହେ
ଅଶେଷ ଦୁଃଖରୁପି ଅନୁପାନନ୍ଦ
ଅନାଦି ଆଦିକନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ହେ । ୨୧ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଆଦମୂଳ ଅଶୋଭଙ୍କର
ଶୃଙ୍ଖଳ ଭୁଇଁ ଚେର ଚିର ସୁନ୍ଦର ହେ
ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳ ଇମ୍ମାନୁଏଲ
ଅଶେଷ ଶାନ୍ତି ଦାତା ବନ୍ଧୁ ମଙ୍ଗଳ ହେ । ୨୨ ।

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ଛେଦନ ରବି
ଗର୍ବ ପର୍ବତ ଦମ୍ଭ ତାରଣ ପବି ହେ
ଜନମ ଯମ ଭୟ ବାରଣା ଦୂତ
ପ୍ରଳୟ ପୟୋଧିରେ ନୌକା ବୋହିତ ହେ । ୨୩ ।

ଖଳଦ ରୂପୀ ବାଞ୍ଛା ବୀଜ ବୁଣାଳି
ନିର୍ମଳ ପ୍ରେମ ଫନ୍ଦା କୃଷି କଆଁଖ ହେ
ଶସ୍ୟ ମାନବ ଚାଷ ଶୁଦ୍ଧି ମନ୍ତର
ମାନବ ମନ ମୀନ ଧର ଧୀବର ହେ । ୨୪ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ଈଶ ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱ
ସତତ ଶାନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ମାନ ମହତ୍ତ୍ୱ ହେ
ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପଣେ ଯୋଦ୍ଧା ଭୂତ ଈଶ୍ୱର
ସମ ଦରଶି ଜାଣ୍ଡ ଅପଣା ପର ହେ । ୨୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସତେକି ଧୂପ ପ୍ରଜ୍ୱଳନ ଲଭିଲ
ନସ୍ତ୍ରା ଆଶା ଭୂମି ଯାଣ ଶଇଳ ହେ
ଆଶ୍ରିତ ଜନ ପ୍ରାଣ ପୂତ ପ୍ରଦସ୍ତ
ନନ୍ଦନ ମେଷ ଶିଶୁ ଦ୍ୟାବଳ ଅଙ୍କ ହେ । ୬ ।

ପ୍ରେମ ସରିତ ସ୍ନାନ ଶୁଚି ଗାମୃତ୍ର
ଚିର ଶୋକାର୍ତ୍ତ ନେତ୍ର ଲୋତକ ପୋଛୁ ହେ
ଶରୀର ହୃତ ପିଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ ସ୍ପନ୍ଦନ
ସଲିଳେ ଗତିବନ୍ତ ସ୍ମାନାସ୍ପୃଷ୍ଟ ହେ । ୨୭ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ସାଜ ଶୋ'ଭା ଶ୍ୱେତ କମଳ
ଯାଉଁଶର ଯାଉଜାତ ଧବଳ ହେ
ନାଜରିତର ସୂତ୍ରଧର କୁମର
ତାର୍କିକ ବୀର ଧୀର ନବ କିଶୋର ହେ । ୧ ।

ଅନୁତପ୍ତ ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତ ଚନ୍ଦନ
କରମ କ୍ଳାନ୍ତ ଦଗ୍ଧ ଚିର ବିଶ୍ରାମ ହେ
ସଂସାର ମାୟା ପାଶ ଛେଦନ ଛୁରି
କଙ୍କାଳ ଜାଲକଣ୍ଟା ଖଣ୍ଡଣ କଲୁଷ ହେ । ୨୯ ।

ଦୁଃଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ଶେଷ ପ୍ରଭାତ ତାରା
ଆତ୍ମ ସ୍ୱନ ଅରୁଣ କିରଣ ଧାରା ହେ
ଦୃପ୍ତ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମ ତମାକୁଳ ଭୁବନେ
ଚରମ ଔଷଧି ମୋହ ନାଶନେ-ହେ । ୩୦ ।
ମାଉଆ ଜନମର ନେତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି
ଅନଥିମା ଅବଳା ଯତ୍ନ ଘଟ-ହେ
ଭାମାନ୍ତ ଜନ ମୋହ ଲାଳସା ଧୂଆ
କଳଙ୍କିମ କଳଙ୍କ ଯସବ ଭୁଦା-ହେ । ୩୧ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅତ ଭାତରେ ସବ୍ୱ ଶାଲମ ନାଗ
ବଜଲେ ବଳପନ୍ତ କୂରଷ୍ଟ ପର-ହେ
ନାଗ କାରୁଣ୍ୟ ଶୁଣି କୃପା ସାଗର
ଏସନ୍ ପ୍ରବୋଧିଲେ ଗଣି ମଧୁର ହେ । ୩୨

ଭାଦନା ସଙ୍ଗ ଏ ଗୋ ମୋ ଦୁଃଖ ଗୁଣ୍ଡି
ଭାଦ ଆପଣା ସୁତ ଦଇତ ପାଇଁ ଗୋ
ଏ ଶୁଭ ଦିନ ଖୋଜ ପାଇବ ନାହିଁ
ମହା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଆସୁଅଛି ଘନାଇ ଗୋ । ୩୩ ।

ତାଙ୍କଙ୍କ ଲୋକେ ସଙ୍କୋଚରେ ସେ କାଳେ
ଲୁଚୁଅ ବୋଲି ଗିରି ଗିଣ୍ଡ ଶଇଲେ ଗୋ
ଯେ ନାସ୍ତ ପୟୋଧରୁ କେବେହେଁ କ୍ଷୀର
ସନ୍ତାନ ସ୍ନେହେ ସ୍ରବ ନାହିଁ ନକର ଗୋ । ୩୪ ।

ସେହି ଗୋ ବୋଲାଇବ ସୁଭାଗ୍ୟବତୀ
ଘୋର ଯାତନ ଲାଗୀ ହେ ପ୍ରସୂତା-ଗୋ
ତଳୁ ସଚେତ ଥାଉଁ କଲେଣି ଏହା
କ ମ କଣ୍ଠେ ପୁଣି ଶୁଖିଲେ ଏହା ଗୋ । ୩୫ ।

ଭଣି ଏସନ କରୁଣ ସ୍ୱରେ ଭାରତ
ଆରୋହ କାଲଭେରି ଗିରି ଶିଖର ଯେ
ମରଣେ ରଣ ନବ ଜୀବନ ପଥ
ମରଣ ଆସ୍ୱାଦଲେ ଅମର ନାଥ ଯେ । ୩୬ ।

—୦—

Digitized by srujanika@gmail.com

—୪୭ଶ ଛାନ୍ଦ—

ଅହା-କି ଅଦ୍ଭୁତ ଦେଖିଲି ମୋ ନେତ୍ର
ଗିଙ୍ଘପରେ ଥୋଇ ନନ୍ଦାତ୍ମଜ କୃଷ୍ଣ କି ଦାରୁଣପ୍ରାଣ ବାନ୍ଧିଲେ ନୃଶଂସ
ଦେଖି ସର୍ବେନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇଲା ଅବଶ ଚିତ୍ତ ବୃତ୍ତି ହେଲାହତ । ୧ ।
ହାତ ପାଦ କଣ୍ଟା ଠୁକା ଶବଦରେ ଚଉକ ପଡ଼ିଲା କିଏ ଠିଆତରେ
ଚମକି ପଶିଲି ଅମରେ ମନ୍ଦିରେ ଆଜି ଏକି ଉପରତ । ୨ ।
ଯାତେ ବନ୍ଧକୃଶେ ସେ ପ୍ରେମସୁନ୍ଦର ଉଦର ଧରିଲେ କୃଶଦେହା ଦଳ
ଅର୍ଦ୍ଧେ ବଦାଳ କାଳବେଶ ଚୂଳ ହୋଇଲା କୃଶ ହେଉଥିତ । ୩ ।
ଦେଖିଥିଲି ମୂର୍ତ୍ତେ କଣ୍ଠାର ଲଡିକା ଝର ପଡ଼ୁଥିଲା ରକତର ଟୋପା
ଉନ୍ମଦନ ହୃଦ ଦାରୁଣ ବେଦନା ବହିଲା ରକତ ସ୍ରୋତ । ୪ ।
ଟଳ ଟଳହେଲା ମହୀ ମହୀଧର ଉଜାଣି ବହିଲା ଯର୍ଦ୍ଧନ ହଲିଲା
କୁଟିଲା ସପତ ପାତାଳ ଅର୍ଗଳ ସାଧୁଏ ଝୁମିନ୍ତୁଥିତ । ୫ ।
ଦୁଃଖେ ବୁଡ଼ିଗଲା ଜଗତ ନୟନ ଅଚଳ ରହିଲା ସଚଳ ପବନ
ତରୁ ଲତା ପତ୍ର କୁସୁମ ଭୂଷଣ ଫିଙ୍ଗିଲେ ତଳେ ଭୂଇଁତ । ୬ ।

—*—

—ଃ ୪୮ଶ ଛାନ୍ଦ ଃ—

(ରାଗ— ଭାମୋଧା)

କୃପା ଜଳପତରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବର୍ଷଣ ଗନ୍ତୁ କୃରଜନଙ୍କ ଉଚଗାତେ
କବଳ କଷ୍ଟହୋଗି ଚଳିଲା ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ ଉପେକ୍ଷି କଳେବର ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ସେ
କୃଶୋପରେ, କଣ୍ଟକୁକରେ ସେ ସଭନ କୁକ୍ଷିରେ ବର୍ଚ୍ଛା । ବେଳହାଣି
କଷ ରକତ ସ୍ରୋତ ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକତ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରଜ୍ଞାଣି ସେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରେ ଜନମ୍ମ ଜାତେ କୁମର ମଣି ଅଶେଷ ଗୁଣ ଗୁଣି ଚାଉଳରେ
କଳି କଲୁଷହର କଳେବର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କୋଟିଏ କରମାଳ ଲଦେ
କାଳାନ୍ତକ, ଏ ଦାରୁଣ ପଣେ ଘେଷାଇ ଭଲ୍ଏ ଅମାଭ ଏ ପାଇଁ
କୋଟି କୁବେର ଧନ କଙ୍କାଳୁଣି ଜୀବନ ଏ ଯଶ ଅଇଜଲ୍ ତର୍ଣ୍ଣରେ ।

କରମ ସ୍ନାନ ମୂର୍ତ୍ତି ଢୋପେ ଏ ମଧ ବନ୍ଧୁ ଅମୃତ ସରସି ମୋ କୁଣ୍ଡେ
କଳଙ୍କକେ ଭୋଜନ ସୁଧାସାଗର ଉର୍ଣ୍ଣ କୁଳଷ ପ୍ରଭାବଳ ମୂଣ୍ଡେ ସେ
କଳବଳ, କଣ ନ ଦେନୁଛୁ ପଣ୍ଣ ଏ ଦୋଷେ ଏ ଦୋଷ ଧଧାନ
କୃପାଳୁ ନାମବନ୍ତ କଣିକା କୃପା ନାହିଁ ଦଦ୍ଦୁଛୁ ଅବଳା ପରଣେ ଟସେ ।

ତୁଳ ତେଜବ କାଳୁକୁ କାଳହେଲେ ସୁଜାତି କପଟେ ଦେଲେ କଧସ୍ୱର
କୁଣ୍ଠମନ୍ତ ବନ୍ଧୁସ କୁର ସ୍ୱଜ ପୁ ରୁଷ ଧଲସେ ନଢେ ।ସେ କପାଇ ସେ
କୁର କର୍ମା, କୁଳଶେ ଟଉଚାଙ୍କ ଚଉ କରୁଣା ନାହିଁରେ କଞ୍ଚତ
କର୍ମ କାମ ବେଳକୁ ବଧାଣୀ ଅବଳକୁ ଅଙ୍କୁଚ ହୁଏ ସାଧୁ ହୃତ ।

କାଟିଦେଇ ଗଳା କମ୍ପା ଅବଳା କଳା କ ଦୋଷ ଦେଖି ଆରେଧନ
କଳାକାର ବଦନ କାହୁଁ କଲୁ ଗୋପନ କେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବ ଜୀବନରେ
କୁଳ ଘାତ,କେ ଅବା ହେବାକୁ ତୋ ମାତା ଜାମିନ କୁଳେ ସମରଥା
କଳପିଥିଲ ଏତେ ତଉତେ ଧଇଚୋଟେ ହୋଇଲ ଅବାଜଗଜ୍ଜି ଚାଟେର ।

କଳୁସ ଦଂଷ୍ଟ୍ରୁଢ଼ ଉଳ ଧଜଡ଼କାନ୍ତ କୁନ୍ତ ଆଘାତେ ହତଶିଷ
କୋମଳ ଅଭ୍ରଅଳ କୋଉଡ଼ା ନଦାରୁଣ ପିଟିତ ଦେଇଛୁ ବଦାସ
କାମରୂପି, କଟେଣ୍ଡେ ନର ମୃକଣ୍ଡ କରଣ ନୋହିଲେ କ ଷତ
କପଟି ଜନ କୁଷ୍ଟ କଷଣ କୃଶକାଠ କଳଙ୍କ ଥାଆନ୍ତା ନଟଣ୍ଣିରେ ।

ଚଣ ଅବତରଣ କୁଣ୍ଡରୁ ଅପଧନ କବର ସମଧି ମାନସେ
କାମିନୀ ବଇକଲ୍ୟ ସ୍ପନ୍ଦନ ମହାନେସଳ ଭେଦିଲା ଅବନୀ ଆକାଶେ ସେ
କରୁଣେଭା, କର୍କଣ ପବନ ଅଚଳ କମ୍ପାଇ ମେଦିନୀ ଅଚଳ
କୁରସହାସେ ଖୁଷିକାଢଇ ସୁକୁମାସ ମାଣଆପୁର କଣକୋଳେ ସେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜଳ ଗନ୍ଧ ଲେପନ କୋମଳ ଅଙ୍ଗଧନ କଲେ ଭୂଷିତ ଶୁକ୍ଳବାସେ
କାତର ଶିଷ୍ୟବୃନ୍ଦ କାନ୍ଦରେ ଆଦରକର ଶରୀର ବନ୍ଧିଲେ ବିରସେ ସେ
କବରରେ, କଠିନ ଖୋଦିତ ପଥର କନ୍ଦରେ ଥୋଇଲେ ଶରୀର
କ୍ରମଶ ଶତ୍ରୁବୃନ୍ଦ କବରେଦେଇ ମୁଦ ଅଶାନ୍ତା ହୃଦୟେ ଏଥର ସେ ।
ବହଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ କାଳ ପୁରୁଷ ଶ୍ୱାସ କାଳ କବଳ ତର୍ଦ୍ଧନ
ବଢ଼ି ଧରଣୀରଣ କଣଳନ୍ଧି ଚରଣ ଗୁପତେ ଜଗତ ବନ୍ଦନ ସେ
କାରୁଣିକ, କୋଟି ହୃଦୟର ପାତକ କଣ୍ଠାଗ୍ରେ କରଇ ଉଦ୍ଧର
କାଳଭେଦୀ ପର୍ବତ କନ୍ଦୁ ରକତ ସ୍ରୋତ ପ୍ଲାବନ ପ୍ରେମରେ
ଜଗତ ସେ ।

—*—

—୪୯ଶ ଛାନ୍ଦ—
(ରାଗ— ରାମକେରୀ)

ଉଠ ଗୋ ତରୁଣ ଚେତନ ଶାଲମର ଯୁବତୀ
ଉଠ ଉଠ ବେଗକରି ଗୋ ପାହିଯାଉଛି ରାତି । ୧ ।
ପୂରୁବ ଦିଗରେ ସିନ୍ଦୂର ଫାଟି ଉଠିବ ଉଷା
ଝୁମ୍ପୁଁ ଝୁମ୍ପୁଁ ଯିବ ଉଭେଇ ଏ ଯେ ପାହାନ୍ତିଆ ତରା । ୨ ।
ପିକ, ଶୁକ, କାକ ଡାହୁକ ପାହାନ୍ତିଆ ଡାକର
ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ବଜାଇବେ ଗୋ ପାହାନ୍ତିଆ ନାଗର । ୩ ।
ପାହିଗଲେ ଆଜ ରଜନୀ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ଚିନ
ଜୀବନ ଯୌବନ ଯାହାଙ୍କ ପଦେ ଦେଇଛୁ ବନ୍ଧ । ୪ ।
ଦେଇଥିଲେ ପରାକଣ୍ଠେ ସେ ଆଜ ନ ପାଇ ସତ
ଗାଲିଲୀ ବଟେ କରିବେ ଜଣି ମୃତ୍ୟୁ ଅଭାବ । ୫ ।
ନ ଧାନ୍ତୁ ରଜନୀ ବାୟୁସ ରାବ ଶୁଣିବା ଆଗେ
ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ ଡାକେ ମାରିଆ ଆସ ଆସ ଗୋ ବେଗେ । ୬ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସ୍ନାନମାଣ୍ଡ ବୃନ୍ତ ବସନ ସ୍ନିଗ୍ଧ ଶ୍ୟାମଳବାଳୀ
ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଗମନେ ଧରା ବନାନ୍ତ ଖାଳି ।୭।
ଝରନେ ଧରଣୀ ସୁନ୍ଦର କହ୍ଲାର ଗଗନେ
ଘୃଷ୍ଟିଙ୍କୁ ଧୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଚାରୁ ମଧୁ କଳସେ ।୮।
ମୃଦୁଳ ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ବହେ ପୁଷ୍ପ ସୌରଭ
ରୂପସୀ ଧରା ପରନ୍ତ ହୃଦେ ଯୀଶୁ ଗୌରବ ।୯।
ଚଳନେ ଗୃହାନ୍ତ ଚୌଦିଗେ ଯେତେ ସୁପ୍ତ ବିହଙ୍ଗ
ସୁସ୍ୱନ ଆବେଶେ ଗାଉନ୍ତି ସେ ନଈବଚା ଭଙ୍ଗ ।୧୦।
ଉଦୟନ ସରଗ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ହୃଦେ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଷମା
ଗୁମ୍ଫନ୍ତି ପ୍ରେମ ଆଳାପେ ମୁଗଧ କବି କଳ୍ପନା ।୧୧।
କେ ବୋଲେ ବନାନ୍ତ ଆଳିଆ ଭରି ସୁରଭି ଫୁଲ
ଆଣିଛି ସଖି ଗୋ ଅଞ୍ଜଳି ଦେବି ପଦ ଯୁଗଳ ।୧୨।

ସେ ପଦ ପଙ୍କଜେ ପୂଜି ମୁଁ ପ୍ରେମ ଭକତି ସ୍ରୋତେ
ଆଜନମ ଅଭିଳାଷ ମୋ ପୂରାଇବି ମୁଁ ହେଳେ ।୧୩।
କେ ବୋଲେ ଗୁନ୍ଥିଲେ ସଜନୀ ବୃନ୍ତ କୁସୁମ ହାର
ଗୁନ୍ଥୁଛି ଯତନେ ପ୍ରିୟଙ୍କୁ ଦେବି ପ୍ରୀତି ଉପହାର ।୧୪।
ଦେଇ ପ୍ରେମବଳୀ ହୃଦୟାସନେ ବସାଇ ଅନ୍ତରେ
ସଫଳ କରିବି ଜୀବନେ ଏହି ନାରୀ ଜନମରେ ।୧୫।
ଘଣ୍ଟା କଣା ଗୀତ ବଚନା କହେ ନେତ୍ର ସୁନ୍ଦରୀ
ଆଖିରୁ ସୂଚନ୍ତି ତରଳ ଏମୋ ଗତ୍ତୁଆ ଲହ ।୧୬।
ବରଅଙ୍ଗେ ବୋଳିଦେଇ ମୁଁ ପ୍ରେମ ଚନ୍ଦନ ପଙ୍କରେ
ଅଭିଷେକ କରି ବସାଇ ମୋର ହୃଦ ଦେଉଳେ ।୧୭।
ରକ୍ଷିବି ଜୀବନ ସଙ୍କଟ ପଥେ ତାଙ୍କୁ ଲଗାଇ
ନରୁବା ଜନ୍ମୁର ସିନ୍ଧୁ ସିନ୍ଧ ପୁଣି ଗୋ ନେଇ ।୧୮।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପୂଜୁଥିବ ସ୍ୱର୍ଗ ନମ୍ର ହେଇ ପ୍ରେମ ସୁମନ
ସଫଳ ହୋଇବ ମୋହର ଏହି ନାରୀ ଜନମ । ୧୯ ।
ଶୁଣ ଲୋ ସଖି ଏ ସ୍ୱର୍ଗ ଆନ ମଧୁ ସ୍ୱର୍ଗୀ
ତାଙ୍କ ପାଦେ ମୁଁ ତ ଅଟଇ ତାଙ୍କ ଅନୁରାଗୀ । ୨୦ ।
ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ରତନ ସେ ତ ଅଟନ୍ତି ସଖି
ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ କିସ ଅଛି ଗୋ କାହୁଁ ପାଇବ ମୁହିଁ । ୨୧ ।
ତାଙ୍କପାଦେ ବଳି ଦେଇଛି ମୋର ହୃଦୟ ଅଟେ
ନ ଅଛି ଆଉ ଏ ସଂସାରେ ଯାହା ନ ଦେଇ ପାରେ । ୨୨ ।
ଅତେବ ନ ଅଛି ସଖି ଗୋ ମୁଁ ତ ଅଟେ ତାଙ୍କର
କାଙ୍ଗାଳୁଣୀ ଧନ ମଣିଷ ସେତ ଅଟନ୍ତି ମୋର । ୨୩ ।
ଆଖିନାହିଁ ସିନା ସଖି ଗୋ ମୁହିଁ ପୂଜା ସମ୍ଭାର
କିନ୍ତୁ ଅଛିଅଛି ତାହା ମୁଁ ଯାହା ଜୀବନେ ସାର । ୨୪ ।
ହୃଦୟର ପ୍ରେମ ଆଣିଛି ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ
ପ୍ରେମ ତୁଲେ ସାର ପଦାର୍ଥ କେହ ଜୀବନରେ ନାହିଁ । ୨୫ ।
ଆଣିଅଛି ମୋର ଲୋତକ ଭରା ନେତ୍ର ଯୁଗଳ
ପଖାଳିବା ପାଇଁ ଆନନ୍ଦେ ସେହି ପଦ ଯୁଗଳ । ୨୬ ।
ଆଣିଅଛି ମନ କୁନ୍ତଳ ପାଦ ମୁଛିବା ପାଇଁ
ଆଣିଛି ଅଧର ଦୁଇଟି ପାଦ ଚୁମ୍ବିବା ପାଇଁ । ୨୭ ।
ଆଣିଅଛି ଏହି ଶରୀର ତାଙ୍କ ସେବାରେ ଯେବେ
ଲଗାଇ ପାରିବ ଜାଣିବ ଜନ୍ମ ସଫଳ ହେବେ । ୨୮ ।
ଏହିପରି ପ୍ରେମ ଆଳାପେ ଯେଣୁ ମରମ କଥା
କହି ଚଳନ୍ତେ ଗମନ୍ତି ଶଶୀ ଢାଳଇ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା । ୨୯ ।
ମଗ୍ଦଲିନ ପ୍ରେମ ହୃଦୟେ ଫୁଲ କୁମୁଦ ଯତ
ଚମକ ପଡିଲା ଶୁଣି ଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଭାରତୀ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଗଣିନି କୁମୁଦେ ମେଲାଣି ଦଣ୍ଡ ଆଜର ପାଇଁ
କାଲି ମୁଁ ସମୟେ ଆସିବ ଚିନ୍ତା କରିବୁ ନାହିଁ ।
ଭାସେ କୁମୁଦମା ନଈରେ ଗଣି ଶୋକ ସଲିଳେ
ଓ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତରେ ଆଜି ନାଥହେ ମୋର କରୁଣା ଥିଲେ ।
ଲୋଚନରେ ଝରଇ ଶୋକାଶ୍ରୁ ଯାଗି ନୟନ ମୋର
ବନ୍ଧୁଙ୍କ କି ଚିତ୍ତ ମୋହନ ହୋଇବାକୁ ଅନ୍ତର ।
ନିୟତି ଶାସନ ସଂସାରେ ସତ୍ୟ ବଡ଼ କଠୋର
ନିୟତି ଶାସନକୁ ଲଙ୍ଘିବେ ନାହିଁ ରଙ୍କ କିଶୋର ।
ଅମର ହେଲେ କେଁ ନିୟତି ବଳେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳେ
ଜନମ ଲଭିଲେ ରହିବ ନଷ୍ଟେ ଯମ କବଳେ ।
ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରତା ସେହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନନ୍ଦ
ନର ଦେହେ ଅବତରିଲେ ଦେଖି ଦୟାଳ ଛନ୍ଦ ।
ମୋ ତୁଚ୍ଛ କଥା କି କହିବୁ ଦେଖ ବସୁଧାରା
ନୟନେ ବହନେ ଅଛନ୍ତି ନୟନର ନର୍ମଦା ।
ଋଷି ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଶମନ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷଣରେ ଆଜି
ତନ ଧନେ କିଏ ରହିବ ସେ କାଳ ଶମନ ଦାଉ ।
ସତ୍ୟ ମୁଁ ଯେପର ହୃଅର ଗନ୍ଥ କବନ୍ଧୁ ମୁକ୍ତ
ଆଜ ନଷ୍ଟେ ଯମ ଜଣିବେ ମେଷ କୁମାରୀ ସୁତ ।
ଖେଳେଣି ଦେଖ ଗୋ ପ୍ରେମିକାମାନେ କବର ସ୍ଥାନେ
ପୂଜିବେ ସେ ପାଦ ସରୋଜ ପ୍ରେମ ଅଞ୍ଜଳି (କୁସୁମ) ଦାନେ ।
ସେ ପାଦ ପୂଜିବା ପାଇଁ କି ଆସିବେ ଭକ୍ତ ସଣୀ
ରହି ନ ପାରିବ ଆଜ ମୁଁ ନେଉଅଛୁ ମେଲାଣି ।
କୁମୁଦ ଅରଣ୍ୟ ବେଦନା ଭର ବକ୍ଷ ହୃଦରେ
କାନ୍ଦୁଣି ଗଗନେ ତାରକେ ନଳାଶାର ଦୁଃଖରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଶୁଣ ଜଗେ ଯୀଶୁ ପ୍ରେମିକାମାନେ
ସେ ପଦ ପୂଜିବା ପାଇଁ କି ଯତନ ତୁମ ଅନ୍ତରେ ॥

—※—

—୪୦ଶ ଗୀତ—

କାହିଁ ସମାଧିରେ ଦେହ ଦିଶୁ ନାହିଁ, ଗୋ ପ୍ରିୟ ସଖୀ । ଧ୍ରୁ ।

କହନ୍ତେ ସତ୍ୟ କି ହେଲା, ମୋର ନୟନ ପିତୁଳା
କେ ଅବା ଚୋରାଇ ନେଲା
ଯୋଦ୍ଧା ପହରଣ ଦେଉଥିଲେ, କେଉଁ ପଥେ, ଲଭିବ ଛିଦ୍ର ଚାହିଁ ଗୋ । ୧ ।

ଅସ୍ତ୍ରେ ସଜ୍ଜମାନେ, ଖୋଜିବା ଏ ଘୋର ସ୍ଥାନେ
ଶ୍ୟାମ ପଥର ଗହନେ
ଲୁଚି କା ଥିବେ ଗୋପନେ; ଛଳେମୋର ପରିଖିବା ପାଇଁ ଗୋ ।୨।

ମନେ ପଡ଼ୁ କୃଷ କଥା ମରମେ ବାଧୁଛି ବ୍ୟଥା
ଜମାଇ କଲେ ଅନ୍ୟଥା
ଜାଣିଛୁ ତ ତାଙ୍କ କଥା ଜଗାଦାତ, କେବେ ନୁହେଁ ସେହି ଗୋ ।୩।

ଜନନ ଭଗ ଭଣ୍ଡ, ଦେବାକୁ ସେ ଯମ ଦଣ୍ଡ, ଉଠାଣି ହେବେ ଲଙ୍ଘିତ
ଉଠନ୍ତି ସେ ପ୍ରଳୟ, ପ୍ରାଣଦାନ, ଅଦେଶ ପରାକ୍ରମ । ୪ ।
ଘେନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦାସ ଭକ୍ତି ଶୁଣ ଲୋ ଭଗ୍ନି, ମଣି କାନ୍ଦିକ ଏବେ ଘନଳଣି
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏହିଠାରେ ଜଗସ୍ରଷ୍ଟା ଦେଖ ।୫।

—※—

Digitized by srujanika@gmail.com

— ୫୧ ଶ ଛାନ୍ଦ —

ଛିଦ୍ର ସଙ୍କଟରେ ଆଜ ଦେଖିଲି ପାପୀ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ
ଜିଣି ଅଛନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁସିନ୍ଧୁଙ୍କୁ । ଧ୍ରୁ ।
ସାନ୍ଦ୍ର ଜ୍ୟୋତି ପୁଞ୍ଜେ ଅଙ୍ଗ କି ଶୋଭା ଧରେ
ମୁଖ ଜିଣିଛି କୋଟି ଇନ୍ଦୁଙ୍କୁ ଗୋ ।୧।
ସୁରଭି ଫୁଲବନେ ଅନ୍ଧସେ ତୋର ସ୍ଥାନେ
ହୃଦେ ଧରିଛି ସୁଧା ସିନ୍ଧୁଙ୍କୁ । ୨ ।
ସେ ବନମାଳୀଙ୍କୁ ଅନାଦରେ ପୁଛିଲି
ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ । ୩ ।
ଭାବି ପିୟୂଷ ଭାଷ ସନ୍ଦେହ କଲେ ନାଶ
ଚିହ୍ନିଲି ମୋର ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ । ୪ ।
ତୋଳ ସୁରଭି ଫୁଲ ଗୁଳ ସରବେ ଗୁନ୍ଥ
ପ୍ରେମେ ପୂଜନ୍ତି ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁଙ୍କୁ । ୫ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାସ ଭାଷନ୍ତି ଶୁଣ ଗୋ ସାଧ୍ୱୀଗଣ
ବୋଲ ତା ପଦରଜ ହୃଦକୁ । ୬ ।

—*—

—୫୨ଶ ଛାନ୍ଦ—

ଆଜ ଗାଅରେ ଆନନ୍ଦରବେ ଜୟ ପ୍ରେମମୟ ବୋଲି
ଗାଅ ମାରୁ ବନ୍ଦନା ଅଜ ମହାନନ୍ଦେ କରିତାଳି । ଧ୍ରୁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେ ନାମେ ଯାତନା
ନାଶି ହୃଦେ ପୂରି ଉଠେ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଷମା
କଦମ୍ବ ତେ ଫୁଲ ଫୁଟେ ଗାଅ ନାଚ ତାଳି ତାଳି
କରୁଣା ସାଗର ୦
ଢାଳି ଦେଲେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମେ ବକ୍ଷ ରୁଧିର
(ସେହି) ପ୍ରେମ ଗୁଣ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ଗାଅ ନାଥ ନରମିଳି

—*—

—ଃ ୫୩ଶ ଛାନ୍ଦ ଃ—

ଆରେ ସନ୍ନା ଭାଇ ସାଙ୍ଗକୁ ଚାଲିଆ ୦
ହାତରେ ଧରି ଛୋଟା ନାଲିଆ ଚାଲିଆ । ୦

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଏ ଅଙ୍କିଦେଇ ବକ୍ଷରେ ଧ୍ୱଜା ଉଡ଼ାଇ
ଯୀଶୁନାମେ ଜୟଗାଇ ନାଚି କୁଦି ଚାଲିଆ । ୧ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ମହିମା ଯେତେ ଗାଇବୁଲିବା ଜଗତେ
ଜୀବକୁ ପରସ୍ୱର୍ଗେ ପଠାଣି ଚାଲିଆ । ୨ ।

ଭେଦ କାଳିବେଶ ଗିରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଝଣ୍ଡି
ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ମାଧୁରୀ ଚାଖିବୁ ଚାଲିଆ । ୩ ।

ଏହି ପ୍ରେମ ହସ୍ତ ଦେଖି ଧାରା ଦୁନିଆରେ ମାଡ଼
ଧୋଇ ଧୋଇନେବ ଡୁଁ ପାପ ପଙ୍କ ଚାଲିଆ । ୪ ।

—*—

Digitized by srujanika@gmail.com

— ୫୪ଶ ଛାନ୍ଦ —

ଶିବ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଜୀବଜୀବନାଧାରେ
ଧନ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ସ୍ତୁତି ଆସ ଏ ସମ୍ମିଳନେ
ପ୍ରିୟ ପିତୃତ୍ୱ ଧାମ ଶାନ୍ତି ସୁଖ ଆସ୍ପଦ
(ଆଜ ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ ଉଠ ଚିତ୍ତ ଶୁଭ୍ରଗଗନେ । ଧ୍ରୁ ।
ଆସହେ ପରମ ପିତା ସର୍ବେଶ୍ୱର
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ସେ ମୋର ଦେଇଣ ଭାର
ତୁମର ପଦରେ ଚିର ପ୍ରେମ ହୋଇ ବିଗଳିତ
ପ୍ରବାହୁ ପ୍ରେମ ଅମୃତ ନରମର ଜୀବନେ । ୧ ।
ଆସହେ ଆସହେ ଶାନ୍ତି ସନ୍ତୋଷ ଦାତା
ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅନଳ ରୂପୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା
ସେ ଅନଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ୍ୟାଣ ମାନବ ମନ ପବିତ୍ର
ସାଜ ସାଜି ଦେଉ ଆଜ ପ୍ରେମ ମନ୍ଦା ରଚନେ । ୨ ।
ଆସହେ କୁମାର ରୂପୀ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ
ଗୋଚର ଜନ ରକ୍ଷଣ ପାତକୀ ବନ୍ଧୁ
ସୃଜନ ଜଗତ ମାନେ ଅଦ୍ଭୁତ ଶୋଭିତ
ମଙ୍ଗଳ ସୁନ୍ଦର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରେମ ଶାନ୍ତି ସନ୍ଧାନେ । ୩ ।
ଆସ ସର୍ବେ ଭଜିବା ମଙ୍ଗଳମୟ
ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତିରେ ଶୂନ୍ୟ ହୃଦୟ
ତୁମରି ଅନୁଗ୍ରହେ ଉଦ୍ଦୀପିତ ଜଣ ଜଣ
ଏକାଗ୍ର ଅନ୍ତର କଣ୍ଠ ବନ୍ଦା ଚରଣେ । ୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରେମମନ୍ତ୍ର

୧

॥ ଖଣ୍ଡକାବ୍ୟ ॥

Digitized by srujanika@gmail.com

ସ୍ତୁତି

ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ଯୀଶୁ ଜଗତ ଜୀବନ;
ଅଭିଷିକ୍ତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପତିତପାବନ ।୧।
ଅଘ ତମସା ବିନାଶୀ ଅମୃତ ଅଗଦ,
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଉତ୍ସ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବଦ ।୨।
ଅସୀମାନୁଭାବମୟ ସଦା ଅବିତଥ,
ଅରୂପାନନ୍ଦ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ବରାଭୟ ପଦ ।୩।
ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପତି ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ ଶାଶ୍ୱତ,
ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଓଜଃ ବୀର୍ଯ୍ୟ ବିଧଦ କପୋତ ।୪।
ଅଧର୍ମ ଦଳନ ପ୍ରେମମୟ କ୍ରୋଧେ ଧୀର,
ଅଘ ଅମା-ତମହାରୀ ଧରମ ମିହିର ।୫।
ଅହିଂସା ପରମ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ଦୀକ୍ଷା ଗୁରୁ,
ଅଜାତରେ ନରେ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପଦ ବିତରୁ ।୬।
ଅବାରିତ ପାପୀଙ୍କୁ ତୋ କୈବଲ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର,
ଅକୈତବ ପାପୀ-ବନ୍ଧୁ ଅଳକା ଦୁଆର ।୭।
ଅକ୍ଷୟ ଅନାଥ ନାଥ ଅଗତିର ଗତି,
ଅଚ୍ଛ ହୃଦୟେ ବସୁ ଅସୀମ ମୂରତି ।୮।
ଅମାପ ଆଶିଷ ତୋର କିଏ ନ ଲଭୁଛି,
ଅକପଟେ ତୋ ପାଦେ ଯେ ଶରଣ ପଶିଛି ।୯।
ଅବ୍ରହାମ ଆଦି ଯେତେ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ,
ଅଭୟ ପାଦରେ ପଡ଼ି ପିଇଲେ ପିୟୂଷ ।୧୦।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅଭାବ ନ ଅଛୁ ତାଙ୍କ ଯେ ତୋର ଭକତ,
ଅପାଙ୍ଗେ ତୋ ଭୁଞ୍ଜେ ସୁଖେ ସ୍ୱରଗ ସମ୍ପଦ ।୧।
ଅକଳନ୍ତା କୃପାରୁ ତୋ ପଙ୍ଗୁ ଲଙ୍ଘେ ଗିରି,
ଅମରତା ଲଭେ ନର ତୋତେ ଆଶ୍ରା କରି ।୨।
ଅଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନଦ ଦେବ ଅବିଦ୍ୟା ନାଶନ,
ଅନନ୍ତ ଶକତିଶାଳୀ ବିଶ୍ୱେକ ସୃଜନ ।୩।
ଅପାରଗ-ଗୀର ମୋଶା ହୋଇଲେ ବାଗୀଶ
ଅଜ୍ଞ ସଲୋମନ ମୂର୍ଖ ହେଲେ ଜ୍ଞାନାଧୀଶ ।୪।
ଅତି ଅକିଞ୍ଚନ ଧନ ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ କିଛି,
ଅକୂପାର ତରିବାକୁ ସାହସ ବାଞ୍ଛୁ ।୫।
ଅଖଣ୍ଡ କୃପାରୁ କଣିକାଏ ମୁହିଁ ପାଇବି,
ଅକୁତୋଭୟେ ତୋ ଯଶଃ ସଂସାରେ ଗାଇବି ।୬।
ଅଳପ ମାତର ପ୍ରେମେ କଣ୍ଟେଲେ କରୁଣା,
ଅଖିଳ ଯାଚିବେ ମୂର୍ତ୍ତି ତୋ ଉକତେ କଣା ।୭।
ଅଭୟ ଚରଣ ବୋଲି ପଶିଲି ଶରଣ,
ଅପଦାର୍ଥ ବୋଲି ମୋତେ ନକର ବର୍ଜନ ।୮।

—o—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରୀତି—

ପ୍ରୀତି ମହିମା କି ବର୍ଣ୍ଣିବାରେ ପାରି,
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଙ୍ଗେ ମୁଁ ତ ଯେ ପ୍ରୀତି କଲଇଁ ।୧।
ମୋ ମନ ମନ୍ଦିରେ ଗୋପନରେ ପଶି,
ଚିତ୍ତ ଚୋର ଚିତ୍ତ ନେଲା ଆକର୍ଷି ।୨।
କି ମୋହନ ମନ୍ତ୍ରେ କଲା ମୋତେ ଭୋଳ,
ଘଡ଼ିକେ ଦେଲା ଏ ଜଗତ ଭୁଲାଇ ।୩।
ତା' ପ୍ରୀତି ଫାନ୍ଦରେ ଯେ ପଡ଼ିଛି ବାଧ
ଆଉ ଏ ଜନ୍ମରେ ଉବୁରି ନପାରେ ।୪।
ଅଜ୍ଞାତେ ତା' ଫାନ୍ଦେ ଦେଇଛିରେ ପାଦ,
ଦେଇ ଛୁଟିଛି ମୋ ଆଜନମ ସାଧ ।୫।
ଦେଖିଥିଲି ପ୍ରୀତି ଭ୍ରମର କମଳ,
କୁମୁଦ ଚାନ୍ଦକେ ପ୍ରୀତି କୁମୁଦର ।୬।
ଦେଖିଛି ମୁଁ ବନେ ବନ କୁସୁମର,
ପ୍ରେମ କେଳି ଦେଖ ସରଧା ନକର ।୭।
ଯୁବକ ଯୁବତୀ ପ୍ରୀତିର ପ୍ରସଙ୍ଗ,
ସୃଜିତ, ରଞ୍ଜିତ ବହୁବିଧ ରଙ୍ଗ ।୮।
ମାନ, ଅପମାନ, ବିରହ ବିଧୁର,
କେବେ ବା ମିଳଣ ମହତ୍ତ୍ୱ ମଧୁର ।୯।
କଣ୍ଠ ।ସଙ୍ଗାଣ୍ଠା, ନୈରାଶ୍ୟ ଲାଞ୍ଛନା,
କେବେ ବା ଆଶାର ଅମୃତ ବଞ୍ଚନା ।୧୦।
କେବେ ସୁଧା କେବେ କାଳକୂଟ ପାନ,
ଜଗତ ପ୍ରୀତିର ଏହି ସତ୍ତ ମାନ ।୧୧।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏ ଅଟେ କେବଳ ପୀରତି ଉନ୍ମାଦ,
ନ ମେଣ୍ଟିବ ଏଥି ନର ପ୍ରେମ ସାଧ ।୧୨।
ଏ ଜଗତେ ଯେତେ ପ୍ରୀତି ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ,
ସୁଙ୍କଗଲେ ଆଶା ପ୍ରୀତି ପାଏ ସତ୍ତ ।୧୩।
ପ୍ରେମ ବଜାରସ୍ଥ ଢଳା କଣା ଭଳି,
ଜଗତେ କେବଳ ପ୍ରୀତି ସୌଦାଗର ।୧୪।
କିନ୍ତୁ ଏବେ ପ୍ରୀତି ଫାନ୍ଦେ ମୁଁ ପଡ଼ିଛି,
ଅନାୟତେ ଦେହ ପ୍ରାଣ ଅରପିଛି ।୧୫।
ଏ ପ୍ରୀତିରେ ନାହିଁ ଝରଦ ଦେଉଦା,
ନାହିଁରେ ଏଥିରେ ସ୍ୱାର୍ଥର ବାସନା ।୧୬।
ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ୱପ୍ନ ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାରି
ମୋର ଶତାବ୍ଦୀରେ ସେ ଯେ ଧ୍ରୁବ ତାରା ।୧୭।
ପ୍ରୀତି ରାଜ୍ୟ ସେ ମୋ ପ୍ରେମିକ ସମ୍ରାଟ
ଯାହା ଶିରେ ଶୋଭେ କଣ୍ଟକ କିରୀଟ ।୧୮।
ନିନ୍ଦା, ଲଜ୍ଜା, ଅପମାନ ଛାଡେ ଦଳି,
ମଜ୍ଜିଛି ପ୍ରେମେ ତା' ମନ ଜଳ ଜଳ ।୧୯।
ପ୍ରୀତି ଉପବନେ ସେ ଯେ ସୁରସାଳ
ରସାଳ ଦ୍ରୁମ ମୁଁ ବ୍ରତତୀ ତାହାର ।୨୦।
ଅଙ୍ଗେ ଜଡ଼ିଅଛି ପ୍ରେମ ନିରଭୟେ,
ବନ୍ଧୁ ପଡ଼ିଛି ଝଞ୍ଜା ପବନ ନିର୍ଦ୍ଦୟେ ।୨୧।
ତଳେ ମୋତେ ଭିନ୍ନ ନ ପାରିବ କରି
ଆସୁ ପଛେ ପ୍ରଳୟର ମୂର୍ତ୍ତି ଧରି ।୨୨।
ସେ ଅଟେ 'ଶାରୋଣ ଗୋଲପ' ମୋହର,
ମୁଁ ତା' ମକରନ୍ଦ ଆଶାୟୀ ଭ୍ରମର ।୨୩।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସେ ତ ନିରମଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶଶଧର;
ମୁଁ ସୁଧା ପିପାସୀ ଚକୋର ମାତର । ୨୪।
ଆଦର ଭାଷାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ନେହ ସ୍ୱରେ,
ଗାତ୍ରେ ଯେବେ ପ୍ରେମ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ ।୨୫।
ଭୁଲିଯାଏ ମୋର ଅନିତ୍ୟ ସଂସାର,
ଭୁଲିଯାଏଁ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଦେଶର ।୨୬।
ମିଶିଯାଏଁ ଅଙ୍ଗେ ପ୍ରେମ ଆଲିଙ୍ଗନେ,
କୋଟି ସ୍ୱର୍ଗ ଭୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜ ପ୍ରାଏ ମଣେ ।୨୭।
ଯେ ପ୍ରୀତି ବନ୍ଧନ ବାନ୍ଧିଛି ତା' ସଙ୍ଗେ,
ଭେଦ ରଖି ନାହିଁ ତା' ଅଙ୍ଗେ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ।୨୮।
ଏ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନ ଛିନ୍ନ କରେ ମୋତେ,
ଶକ୍ତିଧର କିଏ ଅଛି ଏ ଜଗତେ ?୨୯
ଲାଞ୍ଛନା, ବଞ୍ଚନା, ଶୋଷଣ ଯାତନା,
ଷଡ଼ରିପୁ ପୀଡ଼ା ବିଳାସ ବାସନା ।୩୦।
ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମଡ଼କ, ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅସି ଧାର,
ନିନ୍ଦା, ଅପମାନ, ଅଗ୍ନି ପାରାବାର ।୩୧।
ଭୂତ, ଭବିଷ୍ୟତ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ,
ଅଧଃ, ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ, ଅବା ଅବା ଅସ୍ତୁଦଗମାନ ।୩୨।
ବଇକୁଣ୍ଠ ଭୂମି, ନରକ ଶକତି,
ଭୁଲାଇ ନପାରେ କେହି ଏ ପୀରତି ।୩୩।
ଧନ, ଜନ, ଅବା ମହତ୍ତ୍ୱ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଏ ପ୍ରୀତି ପଥରେ କିଏ ଦେବ ବାଧା ? ।୩୪।
ତା' ପ୍ରେମରେ ମୋତେ ମୃତ୍ୟୁ ବା ଜୀବନ
ଭିନ୍ନ କରିବାକୁ କିଏ ହେବ କ୍ଷମ ? । ୩୫ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏ ଭକ୍ତ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରୁ ତୁଷ୍ଟ ରହନ
ପ୍ରେମ ପାଇ ମୋର ସାର୍ଥକ ଜୀବନ । ୩୭ ।

—O—

୯

ପ୍ରେମମୟ

ପ୍ରେମର ଅମୀୟ ଝରି "ଶାଲମ ରାଜନ"
ପ୍ରେମସିକ୍ତ ସୁଧାଅଂଶୁ ହୃଦୟ ଚନ୍ଦନ । ୧ ।
ପ୍ରଣୟର ରଙ୍ଗଭୂମି ତୁ ନାଥ ମୋହର
ପ୍ରେମର ନିର୍ଝର ଅଟୁ ଅତି ମନୋହର । ୨ ।
ତୋ ରୂପ ଉପମା ଭବେ ପାରେ କେବା କହି
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମୂରତି ଆହା ଲଳିତ ମାଧୁରୀ । ୩ ।
ସୁଖର ତରଣୀ ତୁ ମୋ ଦୁଃଖର ସାଗରେ
ଆନନ୍ଦ ଅମୀୟ ଦାତା ବିଷର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ତରେ । ୪ ।
ଚିନ୍ତାନଳ ଦଗ୍ଧ ଚିତ୍ତେ ସଞ୍ଚାରି ଜୀବନ
ପତିତ ପାବନ ଧାତା ନିର୍ଲୋକ କାରଣ । ୫ ।
ପ୍ରେମର ମୋହନ ମାଳା ତୁ ସଖା ମୋହର
କାମନାର କଳ୍ପତରୁ ଆନନ୍ଦ ଆକର । ୬ ।
ଆଜନମ ଆଶା ମୃତେ ଯେମ ହେବ ଅସନ
ଭକ୍ତି-ପ୍ରୀତି-ପୁଷ୍ପ ଯେନ କରେ ବନ୍ଦାପନ । ୭ ।
ଆସନାଥ ରହିଁ ବସିଅଛୁ ଏ କିଙ୍କର
ଚରଣ ସେବିବା ପାଇଁ ହୋଇ ଉଜାଗର । ୮ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆମ ନାଥ ଦାଅ ଠରେ ପ୍ରେମ ଆଲିଙ୍ଗନ
ଅନୁପମ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ ହୁଏ ମୁଁ ମଗନ । ୯ ।
ସଂସାର ସାଗର, ଶକ୍ତିନାହିଁ ତରିବାର
ଭୀଷଣ ତରଙ୍ଗ ତହିଁ ଭୀଷଣ ଆକାର । ୧୦ ।
ଜୀବନ ତରୀର ଅଟେ ନିପୁଣ ନ ଉସ୍ର
ପ୍ରେମ ସଙ୍ଗେ ଚଲା ଏତ ଲାଳସା ଭରଁଶ । ୧୧ ।
ପ୍ରେମସ୍ୱଜ ପାଦେ ହେଉ ପ୍ରେମର ପ୍ରଣାମ
କର ନିତ୍ୟ ଗାଇବ ପ୍ରେମ ସ୍ତବ ଗାନ । ୧୨ ।
ପ୍ରେମମୟ ପରମେଶ ପ୍ରେମର ନିଧାନ
ସୃଷ୍ଟି ତବ ପ୍ରେମ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରେମର ନିଦାନ । ୧୩ ।
ଯେଉଁଦିଗେ ଚାହେଁ ପ୍ରେମ, ସର୍ବେ ପ୍ରେମାଧୀନ
ଜନପୁରେ ପ୍ରେମ ସାର ପ୍ରେମଟି ଅସୀମ । ୧୪ ।
ସଜନ ନଗର ଅବା ବିଜନ କାନ୍ତାରେ
କୁସୁମିତ କୁଞ୍ଜେ କିବା ଶ୍ମଶାନ ରଜରେ । ୧୫ ।
ମର ବା ଅମର ଜଳ ସ୍ଥଳ ଶୂନ୍ୟ ଚର
ତୋ ପ୍ରେମ ବିଧାନେ ସର୍ବେ ଆସୃତ ପ୍ରେମର । ୧୬ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ବସୁନ୍ଧରା; ତାରକା ନିକର
ତୋ ପ୍ରେମ କୁହୁକେ ଛନ୍ଦା ଛନ୍ଦ ପରସ୍ପର । ୧୭ ।
ଅଣୁ ପରମାଣୁ ପ୍ରେମେ ସୃଷ୍ଟି ଉପୁଜାଏ
ବାଲିକଣା ମିଳି ଯଥା ଉପଳ ବୋଲାଏ । ୧୮ ।
ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ ପ୍ରାସାଦେ କିବା ସୁନୀଚ କୁଟୀରେ
ପ୍ରେମର ଏକାଧିପତ୍ୟ ଅଛି ସବୁଥିରେ । ୧୯ ।
ଲଗାଇଛୁ ମହାପ୍ରେମ ଲୀଳା; ପ୍ରେମମୟ !
ଜାଣିଲି ଲଭିଲି ପ୍ରେମ ସବୁଠାରେ ଜୟ । ୨୦ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦାନବେ ପୁତ୍ରେ ପ୍ରେମେ କ୍ଷମ ନକଲ
ଭ୍ରମେ ତନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରେମମ୍ବରେ ଝମ୍ପି ଭ୍ରମର । ୨୧ ।
ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦ୍ର ତୋ ପ୍ରୀତିରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ରଚଣ
ମୁଗଧ ନକ୍ଷତ୍ର ଜଳ ମୁକୁରେ ଦେଖିଣ । ୨୨ ।
କୌମୁଦୀ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଧରା ହସଇ ପ୍ରେମରେ
ଗନ୍ଧବହ ବହେ ଫୁଲ ସୌରଭ ସଙ୍ଗରେ । ୨୩ ।
ବୃକ୍ଷ ଡାଳେ ବସି ପିକ ପ୍ରେମର ସଙ୍ଗୀତ
ଗାନେ ବନସ୍ଥଳୀ ପ୍ରେମେ କରେ ନିନାଦିତ । ୨୪ ।
ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ ବଦ୍ଧ ନର ନାରୀ
ସାଧିକାର, କିଏ ହେବ ପ୍ରେମର ଭଗାଣ । ୨୫ ।
ମାନବେ ପଶୁର ପ୍ରୀତି ପଶୁରେ ମାନବ
କାମ, କ୍ରୋଧ, ହିଂସା ଆଦି ପ୍ରେମେ ପରାଭବ । ୨୬ ।
ପ୍ରେମ ମୁକ୍ତ କରେ ଷଡ଼ରିପୁର ବନ୍ଧନ
ପ୍ରେମେ ତରି ଯିବେ ସର୍ବେ ସଂସାର ତୋଫାନ । ୨୭ ।
ପ୍ରେମରେ ଅଳସ ଦେଖି ମାନବ ଜୀବନ
ପ୍ରେମରାଜ ବୁଦ୍ଧ କଲେ ପ୍ରେମ ଉଦ୍ଦୀପନ । ୨୮ ।
ସେହି ପ୍ରେମ ଆତ୍ମା ରୂପେ ଆସି ପ୍ରେମ ଭରେ
ପ୍ରେମ ବନ୍ଧୁ ବସନ୍ତିଲେ କୁମାରୀ ଗର୍ଭରେ । ୨୯ ।
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧରଣ ତନୁ ଗରଭ ସଞ୍ଚାର
ତେଣୁ କୋଲାହଳ ଭରେ କୁମାରୀ କୁମାର । ୩୦ ।
"ଯେଉଁ ନାରୀ ଦୋଷେ ହେଲେ ପାତକ (ଅପ୍ରେମ) ପ୍ରବେଶ-
ସେହି ନାରୀ ବଂଶେ ପୁଣି ହୋଇବ ନିଃଶେଷ" । ୩୧ ।
ସିଦ୍ଧ ହେଲା ଏବେ କାଳେ ସେହି ମହାବାଣୀ
ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନେ ପ୍ରଭୁ ଥିଲେ ଯା' ବଖାଣି । ୩୨ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମେ ଆଜ ଦାସ ରୂପୀ ହେଲେ
ଶତ୍ରୁର ପାଦକୁ ପ୍ରେମେ ନିଜ ହସ୍ତେ ଧୋଇଲେ ।୩୩।
ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଗୁରୁଣ ପ୍ରେମମନ୍ତ୍ର ଶିଖାଇଲେ —
ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସାଧିବ ପ୍ରେମେ; ମୋ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଲେ ।୩୪।
ପ୍ରେମସ୍ଥାନ କର ଅଟେ ମୋର ଅଗ୍ରଜନ
ସେ ମୋହର ମୁଁ ତାହାର ଯେହୁ ପ୍ରେମୀ ଜନ ।୩୫।
ଅଭିଶାପ ଦେଇ ଯେହୁ କରେ ନିନ୍ଦାବାଦ
ଅକପଟ ପ୍ରେମେ ତାଙ୍କୁ କର ଆଶୀର୍ବାଦ । ୩୬ ।
ପ୍ରେମସ୍ଥାନ ଯେଉଁ ନର ମୋର ଦରଶନ
କଦାପି ଲଭିବ ନାହିଁ ଧ୍ରୁବ ଏ ବଚନ । ୩୭ ।
ପ୍ରେମର ପୁତ୍ତଳି ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
ନବ ପ୍ରେମ ଘନା ମଣି ଏ ଭବ ଭବନ । ୩୮ ।
ଭଗାଣ୍ଡଙ୍କ ଲାଗି ଅକାତରେ ପ୍ରାଣ ଦାନେ
ଦେଖାଇଲୁ କି ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରେମ ତ୍ରିଭୁବନେ । ୩୯ ।
କେମନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିବି ଗ୍ରନ୍ଥେ ! ସେ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ
ଯା' ସ୍ମୃତି କୁଠାରେ ହୃଦ ପିଣ୍ଡ ହୁଏ ଫାଟି । ୪୦ ।
ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଦେଖି ସ୍ୱୟେ ଭୂଧର ଟଳିଲା
ସର୍ବଂସହା ବସୁନ୍ଧରା ଉତ୍ସରେ କମ୍ପିଲା । ୪୧ ।
ବାଣ୍ଡବ-ବାସରେ ମୁଖ ଢାଙ୍କିଲା ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ
ଘୋର ଗରଜନେ ବଜ୍ର ଗର୍ଜିଲା ପ୍ରଚଣ୍ଡ । ୪୨ ।
ପୁଣ୍ୟ ନଗରୀ ମନ୍ଦିର ବିଚ୍ଛେଦ ବସନ
ସ୍ୱତଃ ଚିରଗଲା ମୂର୍ତ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅଧଃସ୍ଥାନ । ୪୩ ।
ସବଳ ସ୍ତୋତ୍ରିତ ଦେହ କବରୁ ଉଠିତ
ସବଙ୍କ ବଦଳ ଦେଖିହେଲେ ଆଚମ୍ବିତ । ୪୪ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସହି କ୍ରୁଶେ ଅପମାନ, ଦାରୁଣ ଭୀଷଣ,
ମୁକ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶିଲେ ଈଶ୍ୱର ନନ୍ଦନ ।୪୫।
ମାନବ ସନ୍ତାନେ ଦୟା କରି ପ୍ରେମବଶୁଁ,
ନର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେତୁ ହେଲେ ଯଜ୍ଞ ପଶୁ ।୪୬।
ସଂସାରେ ବହିଲେ ନାମ 'ଯୀଶୁ ଯୁବା ମେଷ'
ଅକଳଙ୍କ ପ୍ରେମ ମୂର୍ତ୍ତି ଶୁଭ୍ର ନିଜବେଶ ।୪୭।
କ୍ରୁଶ କାଠ ବେଦୀ କାଲଭେରି ଗିରିପରେ,
ଆହୁତିଲେ ସ୍ୱ ଶରୀର ନର ପ୍ରେମାନଳେ ।୪୮।
ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଦାତା ଯୀଶୁ ଛାଡ଼ିଲେ ପରାଣ,
ପ୍ରେମ-ଅମ୍ବା ବଜେ ସ୍ୱର୍ଗେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଣ ।୪୯।

—୦—

କାକୂକ୍ତି

ଏତେ ଦୁଃଖ କାହିଁ ଭକତ ଜୀବନେ,
ଦୁଃଖେ କି ଅମୃତ ରଖିଛ ଗୋପନେ ।୧।
ସେ ଅମୃତ ମଦ ପିଇ ପ୍ରେମ ଭୋଳେ,
ଭୁଞ୍ଜେ ସୁଖରାଶି ବସି ଦୁଃଖ କୋଳେ ।୨।
ଅଭକତ ଯେତେ ଅସତ୍ୟ ଆତୁର,
ଆକଣ୍ଠ ସୁଖରେ ଦୁଃଖେ ହୁଏ ଭାଉ ।୩।
ଭୂ ପୃଷ୍ଠ ପଦନ ପରମ ପ୍ରଧାନ,
ତୋ ସୃଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ଅଗୋଚର ଜ୍ଞାନ ।୪।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଜନ୍ତୁ ତୋଠାଁରେ ସମାନ,
ଗରଳ ଅମୃତ ତୋର ସମଜ୍ଞାନ ।୫।
ଶିଶୁ ପରି ଅଛୁ ଏକାର ବହ୍ମାନ,
ଶିଶୁ ତୋର ଠାଇଁ ସବୁଠୁ ପ୍ରଧାନ ।୬।
ତେଣୁ କି ସେଦିନ ଶିଶୁଟିଏ ଧରି,
ଶିଷ୍ୟଗଣେ ସ୍ୱର କହିଲୁ ଏପରି ।୭।
'ଶିଶୁ ମନ ଭୁଲେ ହେବ ଯା'ର ମନ,
ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ସେହି ଜଣ ।'୮
ଅଛୁ ନାଥ ତିନିଭୁବନେ ପ୍ରଧାନ,
ସେଥିଲାଗି ଶିଶୁ ସୁଲଭ ତୋ ଜ୍ଞାନ ।୯।
ଭାଙ୍ଗିବା ଗଢ଼ିବା ଶିଶୁ ପରି ତବ,
ମୋ ମନକୁ ଲାଗେ ବଡ଼ ଅସମ୍ଭବ ।୧୦।
ପ୍ରତିଦିନ ମୋର୍ ଦେଖୁଛି ନୟନ,
ସନ ହୁଏ ବଡ଼ ବଡ଼ ହୁଏ ସାନ ।୧୧।
ରଖିଛୁ କାହାକୁ ଅମାପ ସୁଖରେ,
ପୁଣି କେ ବୁଡ଼ିଛି ଦାରୁଣ ଦୁଃଖରେ ।୧୭।
ଏଯେ ମାନବନ୍ଧୋ, ଲାଗେ ଅସମ୍ଭବ,
ଏକ ରକ୍ତ ମାଂସ ଅସ୍ଥି ଅବୟବ, ।୧୯।
ଜନ୍ମ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୋଗନ୍ତି ସରବେ,
ଏ କେଉଁ ଭିଆଣ ଭିଆଇଛୁ ଭବେ ।୨୦।
ଆହେ ଦୟାମୟ ଏକ ଲୀଳା ତବ
କେତେଭଳି ପୁଣି ଗଢ଼ିଛୁ ମାନବ ।୨୧।
ସବୁତ ଗଢ଼ିଛୁ ଜଣେ କାରିଗର
ଅପୂର୍ବ ଏ ଶିଳ୍ପ କୌଶଳ ସୁନ୍ଦର ।୨୨।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏକ ପିତାଠାରୁ ହୋଇ ସର୍ବେ ଜନ୍ମ
ଧରିଛନ୍ତି ଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ଗୁଣ ଧର୍ମ ।୨୩।

ଶୁଣ ନରବଂଶ ଶୁଭ ସମାଗ୍ରର
ଇଚ୍ଛ ଯେବେ ଭକ୍ତ ହୋଇବାକୁ ପାର । ।୨୪।
ଆସ ମୋର ସଙ୍ଗେ ପଥ ଦେଖ କହି
ଭକ୍ତ-ସିନ୍ଧୁ ତଣ୍ଡି କରା ଅଛି ଧର୍ମ । ୨୫।
ନାହିଁ ଯେବେ ତୋର ଧନ ପୂଣ୍ୟ ଧର୍ମ
ମଳିନ ହୋଇଛି ଯେବେ ତୋ ମରମ । ।୨୬।
ଅଛି କାମ କ୍ରୋଧ ହିଂସା ଆଦି ମନେ
ଅବା ମହାପାପ କରି ସଂଗୋପନେ । ୨୭।
ଦୁଃଖ ଭରେ ଯେବେ ହୋଇଛୁ କାତର,
ହୃଦୟେ ଜଳୁଛି ଅନୁତାପାନଳ ।୨୮।
କେହି ଯେବେ ଆଶ୍ରା ନ ଦିଅନ୍ତି ଲୋକେ,
ପଡ଼ିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମହା ପାପ ହ୍ରଦେ ।୨୯।
ଯେବେ ବା କରିଛୁ ପାତକ ଅମାପ
ପାପୀ ବନ୍ଧୁ ସଙ୍ଗେ କରରେ ଆଳାପ ।୩୦।
ଆସିଛନ୍ତି ସେତେ ସ୍ୱର୍ଗ ଧାମରୁ,
ପାପୀଙ୍କ କରିବେ ଉଦ୍ଧାର ପାପରୁ ।୩୧ ।
ପାତକୀ ଅଟଇ ତାହାର ସମ୍ଭ୍ରମ,
ପାତକୀର ଦୁଃଖେ ନର ନାରାୟଣ ।୩୨।
ପାପୀ ପାଇଁ ହୋଇଛନ୍ତି ସ୍ୱାର୍ଥ ତ୍ୟାଗି,
ପାପୀ ପାଇଁ ହେଲେ ମରଣର ଭାଗୀ ।୩୩।
ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ଜନେ ତାଙ୍କ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ,
ପାତକୀକୁ ଏକା କରିଛନ୍ତି ବାଛି ।୩୪।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସହୁଛନ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାରୁଣ କଷଣ,
ଯାହେ ମୃତ ଜନେ ଦେବାକୁ ଜୀବନ ।୩୬।
ଏଭଳି ଗାଥା କି ଦେଖିଅଛୁ ଭାଇ
ପ୍ରାଣ ଦେଉଛୁ ପଣ କରେ ପର ପାଇଁ !
ବିଶ୍ୱାସ ଲୋଚନେ ଚାହାଁ ଅନ୍ତର ଭାଇ,
ଦେଖିବୁରେ ଯେବେ ଜଗତ ଗୋସାଇଁ ।୩୭।
ଭବ-ସିନ୍ଧୁ ତଟେ ପ୍ରେମିକ କାଣ୍ଡାରୀ
ରହି ବସିଛନ୍ତି ବାନ୍ଧି ପ୍ରେମ-ତରୀ ।୩୮।
ଯିଶୁ କାଠେ ସେହି ତରୀ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି,
ନିଜର ଶୋଣିତେ ସନ୍ଧି ଲେପିଛନ୍ତି ।୩୯।
ନାହିଁ ଫାଙ୍କ ଟିକେ ପାଣି ପିବ ପଶି,
ଅବା ଯୋଡ଼ା ମୁହଁ ପିବ ପଡ଼ି ଖସି ।୪୦।
ପ୍ରବଳ ପବନେ ବୁଡ଼ିବ ନାହିଁ ସେ
ଯେତେ ବୋଝ ହୁଏ ତେତେକ ସେ ଭାସେ ॥
ବିନା ମୂଲ୍ୟ ସେ ତ କରୁଛନ୍ତି ପାର
ସରଳ ବିଶ୍ୱାସ ମାତ୍ର ଦରକାର ।
ଆଦେଶଟି ତାର ଅନ୍ତରେ ରଖିବ
ବିଶ୍ୱାସର ଘରେ ସହଜେ ଭାସିବ ।
ଏତିକି ମାଗୁଣି ପ୍ରେମମୟ ଥରେ
ଯିଶୁ କୃପାଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତ ଉପରେ ।
ଶାନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ଗଢ଼ ଭକ୍ତି ମୂଳ ତହିଁ
ବସାଅ ପ୍ରଭୁ ହେ ଏ ମୋର ଜନ୍ମ ଭୂଇଁ ।

—o—

Digitized by srujanika@gmail.com

॥ କବିତା ॥

କଣ୍ଟକ କିରୀଟି

ଏକ ଏ ଗୋ ଉଚ୍ଚ ଗିରି ଶୃଙ୍ଗ
କିଶୋର କୁରଙ୍ଗ ପରି ଆସେ ପବନେ ପହଁରି
ବକ୍ଷର ରୁଧିର ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରେମର ପ୍ରସଙ୍ଗ
ତରୁଣ ଅରୁଣ ରାଗେ ରଞ୍ଜିତ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ।୧।
କାହାର ଏ ଶବଦ ସଧୀରେ
ଉତ୍ତାଳ ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଜନ ଦୂର ଶ୍ରୁତ ଧ୍ୱନି ସମ
ଶୁଭେ କର୍ମ କୋଳାହଳ ମନ୍ଦିରର ମଝିରେ
ଭଙ୍ଗା ଚୂର ହୃଦୟର ଗୋପନ ମନ୍ଦିରେ ।୨।
ଆସେ ଏକ ଏଡ଼ାଇ ଭାଇ ମରଣ
ଏକ ହାତେ କରୁଣାର ଅଖଣ୍ଡ ସୁଧା ଭଣ୍ଡାର
ଆନ ହାତେ ଅଗ୍ନିମୟ ଦଣ୍ଡ ନିର୍ମମ
ହତାଶ ମିଳନ ଏଥେ ମଧୁରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଣ ।୩।
ଏ କିଏ ଗୋ ଅଜଣା ବିଦେଶୀ
ଆସେ ବୀର ଦର୍ପେ ଗୃହ ଚରଣେ ମରଣ ଦଳି
ଗୋପନ ପ୍ରାଣର ବ୍ୟଥା ସ୍ୱପନେ ଆଶ୍ୱାସି
ଅକଣ ଜୀବନ ସୁନା କାଠିରେ ପରଶି ।୪।
ଆସଇ ସେ ଜମିଷେକ ପାଇଁ
କସ ଯେ ଭାବ କବାଟି ପଁର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପୁଣି
ଲୁଟେ ହଟେ କା' ଉଡ଼ାଳେ କନ୍ଦାଇ କନ୍ଦାଇ
ଝୁରିଁବା ଇଛିଲେ ଶୂନ୍ୟ ଯାଏଗୋ ମିଳାଇ ।୫

Digitized by srujanika@gmail.com

ନୟନର ସଲିଳେ ସନ୍ତପ୍ତ
ନିବିଡ଼ ସନ୍ଦେହ ତମ ଉପୁଜାଏ ଚିତ୍ତ ଭ୍ରମ
ଚମକେ ମରମେ କ୍ଷଣେ ଆଶାର ବିଜୁଳି
ନିରାଶା ଅନ୍ଧାରେ ପୁଣି ମରଇ ଅଣ୍ଡାଳି ।୬।

ହେ ଅତିଥି, କ୍ଷମା ଏ ଛଳନା
ଗୃହକ ପ୍ରବାସ ଛାଇଁ ଯେତେକ ଚିତ୍ତ ବକ୍ଷୁ ନାହିଁ
ସ୍ତିମିତ ପ୍ରଦୀପ ମୋର ତରଳ ଲଣ୍ଡାନା
ଭଙ୍ଗା ଛେଲ୍ପ ନଳଟି ମୋ ଯତନେ ଯୋଡନା।

ଆସ ଅନ୍ତେ କଣ୍ଟକ ଦଳିଣି
ମୋ କ୍ଷୁଦ୍ର ରାଜ୍ୟ ପାଟ ସରବ ସମ୍ବଳ ଲୁଣ୍ଠି
ଅଳକ ସୁଖ ସ୍ୱପନ ଯାଉ ହେଲେ ଭୁଙ୍ଗି
ବକ୍ଷେ ରକ୍ତ ଯାଉ ପ୍ରେମ-ଦ୍ରୁଣ କଣ୍ଟା ଫୁଟି ।୮।

ଆସ ଆସ ହେ ରୁଦ୍ର ସୁନ୍ଦର
ଖଞ୍ଜ ସର୍ବସ୍ୱ ଉଜାଡ଼ି କସ ଏ ହୃଦୟୁ ମାଡ଼ି
ଶାଶ୍ୱତ ଆସନ ପାତ, ପ୍ରେମର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
ଆଲୋକେ ଝଲକ ଉଠୁ ଭଙ୍ଗା ବାଟ ଘର ।୯।

—0—

Digitized by srujanika@gmail.com

ସୁଖ ସ୍ୱପ୍ନ

ମନେ ପଡ଼େ ମୋର ସେ ଦିନ କଥା
ଜଣାଇ ଅନ୍ତରେ ମଧୁର ବ୍ୟଥା,
ସେ ଦିନ ଗଲଣି କାହିଁ ଉଭେଇ
ରହିଛି ଏ ଜୀବ ସ୍ମୃତିଟି ବହି
ଆହା ପୁଣ୍ୟ ଦିନ, ଜୀବନ ପ୍ରଭୁର ହେଲା ଦର୍ଶନ ।୧।

ଉଇଁ ଆସୁଥିଲା ନବମୀ ଜହ୍ନ
ଅପସାରି ନିଶି ତମାବରଣ
ବହୁଥିଲା ମନ୍ଦ ମଳୟାନିଳ
ହସୁଥିଲେ ମୋଦେ ଜଳଜାକୁଳ,
ପିକ କୁହୁତାନେ, ପ୍ରୀତି ଗୀତ ଗାଉଥିଲା ପଞ୍ଚମେ ।୨।

କର୍ମ କୋଳାହଳ ଭଜିଛି ଉଣ
ନିଶା ଆସି ଅଧେ ଗଲଣି ବିତି,
ନିଦ୍ରା ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ମାୟା ପ୍ରଭାବେ
ଚଞ୍ଚଳା ଧରଣୀ ସୁସୁପ୍ତା ଏବେ,
ନିଶୀଥେ ନଭେଲେ, ଆଲୋକିତ ତରୁ ଚନ୍ଦ୍ରା କଲ୍ଲୋଳେ ।୩।

କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ରା ମଧ୍ୟେ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣିକ
ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖେ ଶେ ଉଥିଲ ଏକାକୀ,
ଆଚମ୍ବିତେ ମୋର କୁଟୀର ଦ୍ୱାରେ
କରଜ ଅଘାତେଁ ମୃଦୁ ମଧୁରେ,
ଫେଇ ଦେଉଁ ଦ୍ୱାର, ସମ୍ମୁଖେ ଉଭା ମୋ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।୪।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶୂନ୍ୟ ସମ୍ଭବ ମଧୁର ସୁନାଦ
ଶୁଣି କ୍ଷଣେ ଶତ୍ରୁ ହେଲ ସ୍ତବ୍ଧ,
ଏଯେ ପ୍ରିୟତମ ସୁଧା ଝରନ୍ତା
ଶ୍ରବଣେ ଗତ ଛାଇ ସେଜ ଶ୍ରୁତ
ଚେତ ମୁଁ ଚାହିଁଲି, ଅରୂପଙ୍କୁ ରୂପମୟ ଦେଖିଲି ।୫।
ଦକ୍ଷ କର ଲମ୍ବି ଦୂ ପାର ବଢତ
ବାମ କଟିତଟେ ତ୍ରିଭୁଜ ଛନ୍ଦେ,
ଜଡ଼ାଥିଲେ କ ଏମନ୍ତ ମଣ୍ଡନେ
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପଛାଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ର କରଣେ,
ଦେଖି ପାପ ଆଖି, ଅନିମିଷେ ଯାହା ରହିଲା ଲାଖି ।୬।
ସ୍ଥାନ ସାବଲ୍ୟତା ଚେତନ ଶୁଦ୍ଧି
ସମ୍ଭାଷଣକୁ ନ ଯୋଗାଏ ବୁଦ୍ଧି,
କର ଯୋଡ଼ି ଜାନୁ ପାତି ସମ୍ମୁଖେ
ରହିଲି ରୂପ ଚାହିଁ ଏକ ରେଖେ,
ସେ ପ୍ରେମ ସାଗର, ଶେଯକୁ ନେଲେ ସତେ ଧଣ କର ।୭।
ଘେନ ପରଶ କୃଷ୍ଣା ଜାଣି ନାଥ
ଆଶ୍ଲେଷ ଭିଡ଼ି ନେଲେ ଧରିବା ହାତ,
ଲଜ୍ଜ ହେଉଁ ମୁଁ ଉଠେ କର ଯୋଡ଼ି
କ ସ୍ନେହରେ ନେଲେ ଗୁଣ୍ଠକ ଭିଡ଼ି,
କହିଲି ଏଣକ, ଚରଣ ସେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ମୁଁ ନକ ।୮।
ପ୍ରିୟତମ ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନ ପରି
କୋଳେ ଆଉଜାଇ ଭୁଜେ ଆବୋରି,
ଚୁମ୍ବନ ବର୍ଷିଲେ ଯେବେ କପୋଳେ
ଉଲସାଇ ତନୁ ପ୍ରେମ ଟାଙ୍କୁରେ,
ଆହାକି ଆମୋଦ, ଜଡ଼ତନ ପରା ହୃଦକୁ ହୃଦ ।୯।

Digitized by srujanika@gmail.com

କହୁଲେ “କ୍ଷମା ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ତୋ ମନେ
ପ୍ରେକ-ଅଙ୍କ ରୁଦ୍ଧା ଜଗ ଚରଣେ,
ବକ୍ଷ ବଛ୍ଳ ଘାତେ ପ୍ରେମ ପ୍ରସ୍ରୋଧି
ଚଣ୍ଡ ଝୁଣ୍ଟୁଛି ଛଣ୍ଡ ତଳ୍ପମ ନଦୀ,
ଏ ନଦୀ ମଜ୍ଜନେ, ହେବୁ କୃତାର୍ଥ ଅନନ୍ତ ମିଳନେ” । ୧୦
ଅଶେଷ ପ୍ରେମିକ ଆଲିଙ୍ଗନରେ
ମୁଦ୍ଧ ହୋଇ ହଜିଲି ସୀମା ବାହାରେ,
ପୂ ରୁଷ ରୂପୀ ସେ ପ୍ରକୃତି ମୂର୍ତ୍ତି
ଭୁଲି ସେ ଜଗତ ଆପଣା ଦେହ
ମହାନନ୍ଦ କଲେ, ମଜ୍ଜିଥିଲି ସୁଖେ ଅନନ୍ତ କୋଳେ ।୧୧ ।
କପାଳେ ଏ ସୁଖ ସହିଲା ନାହିଁ
ଘଡ଼ିକରେ ଗଲା ରଜନୀ ପାହି
ଆଶା ନଥିଲା କିଛି ସୁଖ ଆଉ
ବଡ଼ ସୁଖେ ଏ ରଜନୀ ପାହୁ
ସେ କି ହୋଇବାର, ନପୂରି ନିୟମ କଡ଼ି କଠୋର ।୧୨।
ସାହା!ତ ପଣ ଏ ସ୍ୱପନ ସଙ୍ଗ
ଲଭିଥିଲି ପ୍ରେମମୟ ଉତ୍ସଙ୍ଗ,
ସ୍ୱପନ ବୋଲି କହିବ କେମନ୍ତେ
ସତ ସତ ହେଲା ପରତେ ମୋତେ,
ଏ ସୁଖ ସ୍ୱପନ, ଦେଖୁଁ ଦେଖୁଁ ଯା ନଗଲା ଜୀବନ ।୧୩।
ନିମିଷ ଦେଖା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ
ହଜାଇ ଚଉ ଚକୋରୀ ଅଙ୍କୁରି,
ବନ ପବନ ଅନିଳ ଆକାଶେ
ମିଶି ଥିଲା ଭଳି ସେ ଦନ୍ତୁ ଦଶେ
ସାକ୍ଷେ ଥିଲା ପରି, ଧରୁଁ ଧରୁଁ ପୁଣି ନପାରେ ଧରି ।୧୪।

Digitized by srujanika@gmail.com

କେବେ ତାରା ପୁଷ୍ପେ ରୂପ ପ୍ରକାଶ
କେବେ ବା ହୃଦୟେ ସ୍ନିଗ୍ଧ ପରଶ,
କେବେ ସଲିଳେ କେବେ ଅବା ହୁତାଶେ
ନାନା ରୂପେ ନାନା ଭାବେ ପ୍ରକାଶେ,
ତା ରୂପ ଅନନ୍ତ, ମହିମା କେ ପାଇ ପାରିବ ଅନ୍ତ ।୧୫।
ହତଭାଗ୍ୟ ମୁଁ ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧି ଜନ
ଶୋଣିତ ଶେଖରକୁ ଯା ଗୁଣ୍ଡ ଦେଲ,
ଅପ୍ରୟୋଜନେ ଯା' କଲେ ପ୍ରେମ
ତ୍ରିଭୁବନ ସାର ବିଶ୍ରାମ ଧାମ,
ଏବେ କୃଷ୍ଣ ଥାଉଁ; ଚରଣ ସେବ ସୁନ୍ଦରାଣ ଦେଉ ।୧୬।

—o—

ପ୍ରଭାତ

ସ୍ୱାଗତ ହେ ନବୀନ ପ୍ରଭାତ ୦
କାନ୍ତ କନକ ସୁନ୍ଦର   କଳରବ କଳା ମଞ୍ଜୁଳ
ଭକତ ଆରତି ଗୀତ ଧ୍ୱନିରେ ଧୂପିତ
ଭକ୍ତ ପ୍ରେମାଞ୍ଜଳି ପୂଜା ଫୁଲ ସୁରଭିତ । ୧ ।
ସ୍ୱାଗତ ହେ ଚଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭାତ ।
ଅରୁଣର ପକ୍ଷ ଧରି   ଏ ମାୟା ଜଗତେ ଉତରି
ଆଶା ଉଦ୍ଦୀପନା ଉନ୍ମାଦନା ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ
ଜୀବନ ଉତ୍ତରି କର ଧନ୍ୟ ଉଦ୍‌ବୋଧିତ । ୨ ।
ସ୍ୱାଗତ ହେ ଅମଳ ପ୍ରଭାତ
ଅମର ସ୍ୱର୍ଗର କଥା   ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମର ଗାଥା
ଦାରୁଣ କ୍ରୁଶର ବ୍ୟଥା କରୁଣ ସଂଗୀତ
ଏ ଜଗତ ଭରିତେ ଗାଇ କର ସଞ୍ଜୀବିତ । ୩ ।
ମହୋଲ୍ଲାସେ କ୍ରୁଶର କୀର୍ତ୍ତି
ମନ୍ଦଗନ୍ଧ ସମୀରଣେ   ଭ୍ରମର କୋକିଳ ସ୍ୱନେ
ଶୁଣାଅ ହେ ଘରେ ଘରେ କଦାରୁଣ ଗୀତ
ବାଇବ ସଙ୍ଗତେ ମୋର ଦବଗ୍ଧ ବୀଣାଟି । ୪ ।
ଅବଗାହ୍ୟ ଆଶୀଷ ଶିଶିରେ
ବିଧାତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠବର   ମୁକ୍ତି ଶୁଭ ସମାଚାର
ସ୍ୱାଧୀନତା ଧନ ଭରତରେ ନରର ଘରେ
ଜଗର ଜଗର ସୁଖେ ପ୍ରଭାତ, ସମୀରେ । ୫ ।

—୦—

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆହ୍ୱାନ

ହେ ନବ ବରଷ ଶ୍ରୀ ଯୀଶୁ ପରଶ
ନେଇ ଆସ ଆସ ଧରଣୀ ତଳେ,
ଲୁଟି ସୁରପୁର ଆଶୀଷ ଭଣ୍ଡାର
ଉଲ୍ଲାସେ ଖେଳର ଗଗନ ତଳେ ।
ତୁମ ଆଗମନ ଜଗାଉ ନବୀନ
ସ୍ପନ୍ଦନ, ଜୀବନ-ବିପଞ୍ଚୀ ତ ଟରେ,
ଯୀଶୁ ମହାପ୍ରେମ ଗୀତି ମନୋରମ
ଶୁଭୁ ନିଃସ୍ୱନ ସେଇ ଝଙ୍କାରେ ।
ଆସୁ ଅବତରି ଶାନ୍ତ ସୁଖ ସ୍ନିଗ୍ଧ
ରଚୁ ସ୍ୱର୍ଗପୁରୀ ମର ମଣ୍ଡଳେ,
ହିଂସା ଅହଂକାର ହୋଇଯାଉ ଧ୍ୱଂସ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୀବନ୍ୟାସ ମନ୍ତ୍ରର ବଳେ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ ଅହଙ୍କାର ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ ଦୁର୍ବାର
କପଟ ଆସୁର ଦାମ୍ଭିକ ପଣ,
ଆଳସ୍ୟ ବିଳାସ ଦ୍ୱେଷ ଅସନ୍ତୋଷ
ଘୃଣ୍ୟ ଅଭିଳାଷ ଅପକ୍ରମ ।
ହୀନତା ଦୀନତା ପ୍ରେମ କୃପଣତା
ପାପପ୍ରବଣତା ନିର୍ମୂଳ ହେଉ,
କାଳବକ୍ଷ ଚିରି ପୁଣ୍ୟ ଭକ୍ତି ଧାର
ପାପ ବସୁନ୍ଧରା ପଖାଳି ଦେଉ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଝରିଁ ଆସୁ ଧୀର ମଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ଚଉ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଆଲୋକେ ଭଞ୍ଜି,
ହୃତ କୋକନଦ ଲଭୁ ଆହ୍ଲାଦ
ପ୍ରାଣଭକ୍ତ ଉତ୍ସ ଲୋକନ କରୁ ।
ନବୀନ ପ୍ରେରଣା ନବ ଉଦ୍ଦୀପନା
ପ୍ରେମ ଉନ୍ମାଦନା ଅନ୍ତର ଯାଞ୍ଚୁ;
ଭକ୍ତ ନତ ଧୂଳି ପ୍ରଗାଢ଼ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ଶରଣଦ ମନ୍ତ୍ର ଚରଣେ 'ଆଜି !
ଏ ଆଶା ବ୍ରତତି ହେଉ ଫଳବତୀ
ଶ୍ରୀ ଯୀଶୁ ସଙ୍ଗତ ସୁରସ ଘାଇ
ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ କଲି ସମର୍ପଣ
ଭବେ ତାହା ଭିନ୍ନ ମୁକତି ନାହିଁ ।

—o—

ସମାପ୍ତ

ଅଶୋକ ପ୍ରେସ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରୁ ମୁଦ୍ରିତ

Digitized by srujanika@gmail.com